

34-5-4-14

Emptum per

Trigonius

TRACTATUS UTILIS-

SIMVS RESERVATIONVM PAPA-

lium, ac Legatorum, Compositus per Egregium

quondam . I. V. D. Do. Aeneam de Falconi-

bus de Magliano Sabineñ. Nunc primum

in lucem æditus per R. P. D. Ludouic-

cum Gonesium Episcopum Sarneñ .

ac Sacri Palatii Apostolici Audi-

torem, ad communem om-

nium vtilitatem .

Secr

Biblioth

Coll. Rom.

loc. Pala

Ex legat

M. Casini

Cum Priuilegio Summi Pontificis,

Venerorūq; Senatus .

Romæ, M. D. XLIII.

*Paulus de Roma fratrum program
in facultate auditoris canonicus p. p. Sabini*

MOTVS PROPRIO, &c. cum sicut Dilectus filius noster Michael Tramezinus Bibliopola Veneris nobis exponi fecit ad communem omnium, & precipue iuris studiosorum utilitatem sua propria impensa diuersa opera in vtroque iure haecenus non impressa imprimi facere intendat dubitans ne huiusmodi opera postmodum ab alijs absq; eius licentia imprimantur, quod in maximum suum praedictum tenderet. Nos propterea eius indemnitati consulere volentes. Motu simili & ex certa scientia eidem Michaeli, ne quaeuis opera in vtroque iure haecenus non impressa & per ipsum imprimenda per decem annos post impressionem dictorum operum a quocumq; sine ipsius licentia imprimi aut vendi, seu venalia teneri possint concedimus & indulgemus. Inhibentes omnibus & singulis vtriusq; sexus Christianis fidelibus, vbiq; tam in Italia, q; extra Italiam existentibus Bibliopolis & librorum impressoribus sub excommunicationis latae sententiae. In terris vero Sanctae Romanae Ecclesiae, mediate vel immediate subiectis etiam Ducatorum Ducatorum auri, & insuper amissionis Librorum poena toties quoties contrauentum fuerit ipso facto, & absq; alia declaratione incurrenda, ne intra decennium ab impressione dictorum operum respectiue computandum dicta Opera tam iuris ciuilibus q; canonici haecenus non impressa & per ipsam Michaeli imprimenda sine eiusdem Michaelis expressa licentia dicto decennio durante imprimere, vendere seu venalia habere vel proponere audeant. Mandantes vniuersis Venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis Episcopis eorumq; vicariis in spiritualibus generalibus, & in Statu temporali Sanctae Romanae Ecclesiae etiam legatis & vicelegatis sedis Apostolicae ac ipsius status gubernatoribus, vt quoties, pro ipsius Michaelis parte fuerint requisiti vel eorum aliquis fuerit requisitus eidem Michaeli efficacis defensionis praesidio assistentes praemissa ad omnem dicti Michaelis requisitionem contra inobedientes & rebelles per censuras ecclesiasticas, etiam saepius aggrauati, & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exequant. Inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis non obstantibus constitutionibus & ordinationibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscunq;, Et insuper quia difficile admodum esset praesentem Motum proprium ad quaelibet loca deferri, volumus & Apostolica auctoritate decernimus ipsius transumptis vel exemplis, etiam in ipsis operibus impressis plenam & eandem prorsus fidem vbiq; tam in iudicio q; extra haberi quae praesenti originali haberetur, & quae praesentis Motus proprii, sola Signatura sufficiat, & vbiq; fidem faciat in iudicio & extra, Reg. nostra in contrarium adiecta non obstat.

PLACET A.

INDEX EORVM OMNIVM,
 Quæ hoc Volumine continentur,
 ordine Alphabeti.

A

Aceptatio dat ius ad rem. nu-
 mero. 3. folio. 37

B

Beneficia ante reservationem creata,
 sed post dotata an includantur in re-
 servatione. nu. 9 fol. 9

Beneficia auditorum & aliorum officia-
 lium & curialium decessentium extra
 curiam an sit reservata. num. 15. fol. 11

Beneficia creata & dotata ante reserva-
 tionem, sed approbata a superiore post,
 an includantur in reservatione. nume-
 ro. 26. fol. 13

Beneficia devoluta an veniant in facul-
 tate concessa de reservando. nu. 7. fo. 23

Beneficia electiva non veniunt in refer-
 vatione. nu. 21. fol. 12

Beneficia erecta post reservationem an & quomodo
 includantur in reservatione. nu. 8. fol. 8

Beneficia in quibus est ius optandi non
 includantur in reservatione. nu. 18. fo. 12

Beneficia quæ non potest legatus refer-
 vate. num. 1. fol. 44

Beneficia quorum collatio spectat ad epi-
 scopum & capitulum non veniunt in re-
 servatione omnium beneficiorum ta-
 lis diocesis præfer. beneficia quorum
 collatio spectat ad episcopum. nu. 19. fol. 12

Beneficia regularia non comprehenduntur
 in reservatione. num. 29. fol. 13

Beneficia reservata duplici modo an ve-
 niant in facultate concessa de conferendi
 do beneficia reservata. nu. 11. fol. 24

Beneficia resignata in curia an imo per-
 mutandi si permutatio non sortiat esse-
 ctum & resignans decesserit extra curiam
 beneficia non dicuntur vacare in curia li-
 cet ibi fuerit resignatus. nu. 11. fol. 6

Beneficia suppressa ante reservationem li-
 cet post ipsam renovata, an includantur
 in reservatione. nu. 27. fol. 13

Beneficia vacantia apud sedem si conferantur
 per Papam, hoc tacito quod in curia

vacaverit collatio est nulla etiam quod in
 gratia dicatur non obstantibus retri-
 vationibus &c. nisi fiat motu proprio.
 numero. 1. fol. 34.

Beneficia vacantia in curia non possunt
 conferri ab aliquo nisi specialiter man-
 detur etiam motu proprio & sub qua-
 cunque verborum forma dicta facultas
 amplissima concedatur. nu. 1. fol. 36

Beneficio certo reservato non expresso vaca-
 tionis modo an censatur reservatum
 si vacavit per resignationem. nu. 21. fo. 42

Beneficio collato a Papa ut reservato cum
 non sit an valeat collatio. nu. 21. fol. 30

Beneficiorum vacantium apud sedem fru-
 ctus non efficiuntur illorum; quibus fue-
 runt collata ab ordinariis, & ab ipsis
 scienter acceptata. numero. 1. fol. 35

Beneficium reservatum an possit suppri-
 mi in præiudicium reservati cui di-
 stinct. numero. 1. fol. 32

C

Canonicus creatus auctoritate Apo-
 stolica habet ius ad primam præben-
 dam vacaturam. nu. 4. fol. 37

Cappellanum papæ aliquem fuisse, quo-
 modo probetur. num. 16. fol. 11

Cardinales in eorum titulis habent ius
 temporale ne dum spirituale. nu. 10. fol. 6

Cardinales statutum an sit correctum.
 numero. 2. fol. 22.

Cardinales & Papa sunt unum corpus.
 numero. 1. fol. 43

Cardinalis verbo statutus assentis se lega-
 tum. num. 2. fol. 43

Cardinalis vicarius an possit reservate
 & conferre. nu. 2. fol. 43

Clausula si pro alio non scripturimus si
 non apponcretur in gratia ecclesiasti-
 ca teneretur recipere mille habentes si
 miles gratias. num. 3. fol. 2

Clausula scienter vel ignoranter non po-
 test poni in reservationibus legatum.
 numero. 3. fol. 46.

Collatio quid sit. numero. 5. fol. 3

Collatio facta absente non dum accepta-
 ta dat ius ad rem. nu. 8. fol. 37

INDEX

Collatio ordinarij post inhibitionē le-
gati an valeant. num. 4. fol. 46
Collationis vim habet inductio in pos-
sessionem. num. 4. fol. 39
Commenda an facit expirare reservatio-
nem. nu. 5. fol. 39
Commendata beneficia veniunt in re-
servationem & quot modis commen-
dentur beneficia. num. 11. fol. 9

D

¶ Demonstratio falsa non vitiat reserva-
tionē & qd de collatione. nu. 1. & 2. fo. 29

E

¶ Ecclesie collegiata beneficia si refer-
uent remanent reservata et qui ecclesia
deserit esse collegiata. nu. 1. fol. 32
Electus non confirmatus si renuntiet be-
neficio electivo in manibus papæ effi-
citur reservatum licet moriatur sit se-
ctus. numero. 1. fol. 37
Electus habet ius ad rem. 1. beneficium.
numero. 5. fol. 37
Episcopi qui sint in curia quomodo so-
lent conferre beneficia suæ diocesis ex-
tra curiā vacantia. num. 13. fol. 47

Excommunicatus an possit optare. nu-
mero. 3. fol. 19

Executoriis negligentia an noceat vel no-
cere possit reservatio num. 14. fol. 40

Expectans non potest acceptare beneficia
reservata. numero. 1. fol. 35

Expectantis gratia superveniente reserva-
tione super beneficio p ipsum accepta-
to redditur inualida quo ad illud be-
neficio reservatum. num. 1. fol. 27

Extraneus ex debito, & extraneus
ad regimen, an ligent hodie. nume-
ro. 1. & 2. fol. 19 & 20

F

¶ Facultate concessa de conferendo be-
neficia vacantia apud sedem an possit
conferre aliter reservata. nu. 10. fol. 24

Facultate concessa conferendi beneficia
reservata quæ beneficia intelligant ve-
nire in dicta facultate. nume. 12. fol. 24

Facultate concessa alicui qd possit aucto-
ritate apostolica conferre. x. beneficia an
ordinarius illorum beneficiorum pos-
sit conferre antequam ille eligat. nume-

ro. 14. fol. 24
Familiarium appellatione in reservatio-
nibus familiares familiarium compre-
henduntur. nume. 1. fol. 33

Familiaritatis cardinalium effectus de-
cem, qd ad beneficia. num. 2. fol. 28

Familiaritatis causa Inducta reservatio
includit beneficia in quibus tales fami-
liares habebant ius ad re. nu. 1. fol. 37

Fructus beneficij appellat. venit collatio
virtute ipsius facta. nume. 2. fol. 33

Fructus beneficiorum reservatorum va-
cantium an debeantur Fabricæ primo
anno. numero. 1. fol. 26

G

¶ Gratia ad primum beneficium refer-
vatum in curia includit beneficium alias
reservatum. nu. 4. fol. 15

H

¶ Hospitalia in quibus eligitur rector
per conuersos vel ablatos non includi-
tur in reservatione. nu. 33. fol. 13

I

¶ Ignorantes statim ligantur per refer-
vationem Inductam per regulas can-
cellariæ. numero. 1. fol. 30

Ignorantes an ligentur reservatione le-
gati de late cum decreto & inhibi-
tione. nume. 1. fol. 45

Inhibicio sola an sufficiat ad annullatio-
nem collationis. nu. 5. fol. 46

Intrusus In beneficio reservato si illud po-
stea Imperet a Papa tacito de Intru-
sione nihil agit. num. 1. fol. 33

Intrusus In beneficio reservato non con-
ferit beneficia pertinentia ad collationē
ipsius beneficii reservati. nu. 1. fol. 33

Iuramento censuræ derogatum per re-
servationem papæ absq; expressa illius
derogatione. nume. 1. fol. 34

Ius ad beneficia multis modis querit
de quo vide decem exempla. nume-
ro. 2. fol. 37

Ius ad beneficium habet ille cui venit
conferendi ob privationem alterius.
numero. 12. fol. 38

L

- L**egati omnes, an possint referuare & qui dicantur de latere. nu. 1. fol. 43
Legatus an possit referuare beneficia quoru collatio est deuoluta ad episcopu. numero. 10. fol. 47
Legatus an possit referuare derogando iure optandi. num. 11. fol. 47
Legatus an possit eodem tempore facere plures referuationes nu. 15 fol. 48
Legatus de latere concurrat cum ordinario prouinciæ sibi subiecte. nu. 1. fo. 41
Legatus de latere an concurrat cum persona quæ de speciali facultate potest conferri beneficia certi loci cum distinctione. numero. 2. & 3. fol. 42
Legatus de latere duobus modis potest referuare. num. 1. fol. 42
Legatus de latere hodie potest referuare specialiter solum. num. 1. fol. 44
Legatus de latere an possit conferre ecclesias cathedrales & maiores dignitates post pontificalem si earum collatio per deuolutionem pertineat ad papam. nume. 9. fol. 46
Legatus extra prouinciam an possit referuare beneficia vacatura in prouincia. numero. 12. fol. 47
Legatus non potest omnino referuare, & quæ remissiuè. num. 2. folio. 3.
Legatus si moriatur vel reuocetur an expiret referuatio per ipsum facta. numero. 1. fol. 49
Legatus si referuet papæ aut ipso legato mortuo vel reuocato duret referuatio. numero. 3. fol. 49
Legatus si conferat Titulo beneficium alias per ipsum referuatum in fauorem N. & executores per ipsum deputati primo contulerint dicto. N. quis præferatur. numero. 5. fol. 50
Lex quæ tantum concernit fauorem unus non est necessarium ut publicetur. numero. 3. fol. 30
Lite pendente super prima referuatioe facta per legatum an possit de nouo referuare. nu. 19. fol. 48

M

- M**anualia beneficia an comprehendantur in referuatioe. nu. 25. fol. 13
Manus Papæ appositio quæ sit. numero. 4. fol. 2
Manus papæ appositio ligat ignorantes. numero. 4. fol. 14
Mensa episcopi quæ bona dicatur habere remissiuè. num. 3. fol. 8
Monoculare beneficium non venit in referuatioe. nu. 22. fol. 13
Morte referuatiui an expiret referuatio. numero. 16. fol. 41
Mortuo legato vel reuocato executores per ipsum deputati in referuatioe facta in fauorem certæ personæ poterunt illum referuatiuum inducere in possessionem si eo uitio contulerant. numero. 6. fol. 50.
Mortuo illo cui beneficium referuatum erat collatum antequam acceptaret an referuatioe expiret & quid si acceptauerat sed non apprehenderat possessionem. numero. 2. & 3. fol. 39
Mortuo papa, an facultas conferendi concessa alicui expiret. num. 13. fo. 24
Mortuo papa an referuatioe inducæ per regulas cancellariæ expirent. numero. 11. fol. 40
Motus proprius non facit quod odiosum efficiatur non odiosum, licet reddat gratiam fauorabilem quo ad prærogatiuam. numero. 4. fol. 2
Motus proprius non ampliat gratiam plusquam sit de sui natura. nu. 2. fol. 19
Motus proprius non tollit ius tertii irreuerabile. nu. 2. fol. 25

O

- O**btinet &c. hoc uerbum tenet, uerificatur in referuatiouibus etiam si de facto teneat. nu. 1. fol. 29
Ordinarius si conferat non obstat inhibitione opus est declaratoria sententia ad annullandum eius collationem. numero. 6. fol. 46

Optans scienter beneficium reservatum ipso priuatur nec potest redire ad priuatum. nu. 1. fol. 38
 Optandi consuetudo dat ius ad rem. numero. 9. fol. 37
 Optari non potest beneficium reservatum. nu. 1. fol. 18
 Optari non possunt beneficia vacan. in curia. nu. 2. fol. 21
 Optari nō potest camera decedentis in curia sic vt nec præb. licet quo ad alia optio teneat, vt In stylo & voce ac iure optandi. nu. 1. fol. 35

P

Papa confert beneficia existētia in vrbē, quia est episcopus vrbis & licet illa referret non dicitur proprie reservatio. numero. 9. fol. 36
 Papa est supra cōcillum. nu. 4. fol. 1
 Papa naturaliter est solus dominus beneficiorum & ordinarius ordinario. rum. nu. 2. fol. 2
 Papa si renuntiet papari vel deponatur an expirent reservaciones factæ per ipsum. nu. 8. 9. fol. 40
 Papa solus potest admittere resignationem beneficiorum reservatorum generaliter. nu. 1. fol. 25
 Patronata beneficia nō includuntur in reservacione. nu. 6. fol. 8
 Pensionis non solutio dat ius ad rem illi cui pensio est reservata. nu. 10. fol. 38
 Permutari an possit beneficium reservatum. nu. 1. fol. 15
 Permutari potest beneficium reservatum per legatum. nu. 17. fol. 48
 Permutationis causa vacantia beneficia non comprehenduntur in reservacione. nu. 5. fol. 8
 Possessio inficitur per reservacionem. numero. 3. fol. 26
 Præbenda alicuius reservata si illa dimissa optauerit allam & decesserit quæ præbenda reservata censetur. nu. 1. fol. 34
 Præbenda an hæat ius ad rem. nu. 6. fol. 37
 Priuationis causa beneficia vacantia an comprehenduntur in reservacione. nu. 12. fol. 18

Regalia beneficia an includantur in reservacione, & quæ dicantur beneficia regalia. nu. 13. fol. 10
 Regressus & accessus dat ius ad rem. numero. 11. fol. 38
 Regulæ cancellariæ quando incipiant ligare. numero. 2. fol. 30
 Reservata beneficia an veniant in facultate concessa de cōferendo beneficia qualitercunq; vacantia. nu. 9. fol. 23
 Reservata beneficia non possunt reservari ab habente facultatem a Papa reservandi. nu. 1. 3. 4. 6. & 8. fol. 21
 Reservare non potest qui non potest conferre. numero. 1. fol. 42
 Reservare non semper potest qui potest conferre & qui possunt. nu. 1. fol. 42
 Reservatio an sit odiosa vel fauorabilis cum distinctione. nu. 1. fol. 2
 Reservatio an includat beneficia per prius reservata. nu. 14. fol. 11
 Reservatio an deroget consuetudini vel statuto & an capiat beneficia secularia vel quæ obtinet certa persona. nume. 22. 23. & 24. fol. 13
 Reservatio an expiret per collationē subsecutam facta a reservante. nu. 1. fol. 38
 Reservatio an expiret morte reservanti. nu. 6. & 19. fol. 39
 Reservatio an expiret per revocationem gratiarum factarum a prædecessore. numero. 10. fol. 40
 Reservatio cum inhibitione & decreto afficit ignorantes & quid sine inhibitione & decreto. nu. 1. & 2. fol. 14
 Reservatio comprehendit beneficia patronata clericorum & laicorum simul propter cōmunionem. nu. 1. fol. 27
 Reservatio causata per familiaritatē nō exprat cessante familiaritate. n. 1. fol. 28
 Reservatio causata ex officio in iurisdictione nō exprat cessante officio. nu. 1. fol. 34
 Reservatio de beneficio durat licet pro ulsio secuta virtute talis reservacionis non tenuerit, & quid de beneficio in quo Papa apposuit manus tantum & de beneficio collato tanquam reservatum.

- duo nu. 1.2.& 3. fol. 27
- Reservatio & manus appositio an differant & in quibus. nu. 1. fol. 2
- Reservatio siue manus papæ appositio si non sortiatur effectum an remaneat effectum. nu. 2. fol. 2
- Reservatio quomodo cognoscatur. numero. 3. fol. 2
- Reservatio facta de canonicatu & præbenda quæ primo vacare cõtingerit in certa ecclesia sortitur effectum etiam q̄ in dicta ecclesia non sit certus numerus canonicorum. num. 1. fo. 34
- Reservatio specialis & generalis quæ sint cõstitutis multorum opinionibus vsq; ad finem. c. num. 2. fol. 4
- Reservatio gñalis debet tribus aut quatuor modis considerari. nu. 8. fol. 6
- Reservatio generalis an expiret per specialem superueniente. num. 22. fol. 41
- Reservatio in corpore iuris clausa, an sit vna vel plures & quæ. num. 12. fol. 6
- Reservatio in corpore iuris clausa effectior quæ sit. num. 13. fol. 7
- Reservatio inducta per extrauagãtes & regulas cancellariæ dicitur personalis. num. 5. fol. 22
- Reservatio legati de latere non dat lus ad rem. num. 1. fol. 43
- Reservatio legati an includat bñficia deuoluta ad papam. num. 8. fol. 46
- Reservatio legati an probetur per litteras eiusdem legati. num. 14. fol. 48
- Reservatio legati si concurrat cum collatione ordinarii quæ præsumat præcessisse. num. 16. fol. 48
- Reservatio legati an duret finita legatione. num. 2. fol. 49
- Reservatio legati expirat per collationem papæ subsequen. nulla tali reservatione mentione habita. nu. 7. fol. 50
- Reservatio non includit beneficia demensa nisi episcopus illa per prius contulerit. num. 1. vide. nu. 2. fol. 7
- Reservatio nõ includit beneficia illius quem papa non intendit grauare. numero. 7. fol. 8
- Reservatio non capit patrimonium cõcessum loco beneficii. nu. 10. fol. 9
- Reservatio non capit beneficia alteri debita tempore reservati. nu. 17. fol. 12
- Reservatio non includit beneficia quæ de facto conferre non potest grauatus licet de iure possit. nu. 20. fol. 12
- Reservatio non includit beneficia vacantia de iure tantum, & non de facto. numero. 28. fol. 13
- Reservatio non includit beneficia collata licet non acceptata nec electiua. numero. 30. fol. 13
- Reservatio operatur vt beneficia reservata vacantia vbicumque æquiparètur vacant. in curia cum aliquibus differentiis numero. 1. 2. 3. & 4. fol. 21
- Reservatio papæ an possit suspendi per legatum cui est data facultas admittendi resignationem. & conferendi. numero. 15. fol. 24
- Reservatio papæ probatur per testes gratia vero secus. nu. 1. fol. 33
- Reservatio per papam si fiat eadem die qua ordinarius contulit si non appareret de proprietate præfertur reservatiuus non obstat. q̄ secus sit in expectante cũ ratione diuersitatis. nu. 1. fol. 34
- Reservatio præsumitur facta notu proprio papæ, absq; eo q̄ exprimat, licet gratia secus. nu. 1. fol. 33
- Reservatio primæ præbendæ pro eo, qui a legato fuerat creatus canonicus an expiret mortuo vel reuocato dicto legato. numero. 4. fol. 49
- Reservatio quando allegatur spoliante contra spoliatum quomodo & quando probari debeat. num. 2. fol. 26
- Reservatio si contineat vnum modum vacandi, an veniat alius nu. 3. fol. 3
- Reservatio si sit per cessum vel decesum an afficiat beneficiũ vacans per priuationem. num. 4. fol. 3
- Reservatio specialis tripliciter debet cõsiderari. numero. 3. fol. 5
- Reservationi factæ pro certa persona certi beneficii non derogat per aliã gratiam habentẽ clausulam nõ obstat. specialis reservatione, &c. vide nu. 7. fol. 5
- Reservatio certi beneficii, licet nõ cõtineat in fauorem cuius est facta, censetur

I N D E X

facta ad instantiam alterius, & censetur odiosa q̄ limita, vt num. 6. fol. 5

Reseruatō secunda legati an debeat facere mentionē de prima. nu. 18. fol. 48

Reseruatō superioris an expiret per reseruationem inferioris. nu. 18. fol. 41

Reseruatō tollit effectū executionis gratiæ siue collationis. nu. 1. fol. 25

Reseruationes fuerunt reprobatae in Concilio Basiliensi facto tempore Eugenii tamen dictum Concilium est reprobatum vt nu. 2. & 3. fol. 1

Reseruationes in peccatore & mentales q̄ dicuntur. num. 3. fol. 14

Reseruationes legatorum sunt odiosae. numero. 2. fol. 46

Reseruatius papæ posterior an præferatur reseruatius legati anteriori. numero. 7. fol. 63

Reseruationes plures si concurrant circa idem beneficium omnium reseruationum est habenda mētio in gratia. nu. 1. fo. 36

Reseruationes tempore antiquo non habebant. nu. 1. fol. 1

Reseruatō facta pro certa persona, certi beneficii non derogat per aliam gratiam habentem clausulam nō obstant. speciali reseruatione &c. numero. 4. & vide nume. 7. fol. 5

Reseruatōis est habenda mētio in impetratione obtinēda a Pontifice de beneficio reseruato & quomodo latissime, & quid si tale beneficium conferret motu proprio. nu. 1. & 2. fol. 17. & 18

Reseruatōis diffinitio seu descriptio. numero. 1. fol. 3

Resignationis causa vacantia beneficia non includuntur in reseruatione. numero. 31. fol. 13

Reseruaris beneficiis obtentis per Titium cōprehendunt etiā beneficia in quibus Titius habebat ius ad rē licet aliter de facto illa obtinebat. nu. 1. fol. 36

Reseruatōis altera specialis, altera generalis. nu. 1. fol. 4

Reseruatius certi bñficii habet ius ad rem. num. 7. fol. 37

Reseruatius cui erat reseruatū certū beneficium si super illa beneficii super

ueniat alia generalis reseruatō nihilominus potest de illo sibi facere prouideri per suum executorem cum distincto. numero. 1. fol. 30

Reseruatius potest acceptare beneficia vacan. per cessationem cōmendæ. numero. 1. fol. 35

Reseruatius si renūciat beneficio in sua fauorem reseruato expresse vel tacite vt puta per affectationem incompatibilis an expiret reseruatō. numero. 12. 13. & 17. fol. 40

Reseruatū beneficium si conferatur familiarari papæ an expiret reseruatō prima & nascatur noua vel remaneat prima. numero. 1. fol. 39

S

Spoliatus de beneficio reseruato agēs possessorio recuperandę an restituitur. numero. 1. fol. 26

Spoliatus non restituitur si obicitur de reseruatione inducta per extraneum. execrabilis. nu. 1. fol. 35

Supplicatio signata solum non facit expirare reseruationem licet per collationem expiret. numero 1. fol. 33

Suppressa beneficii nō comprehenduntur in reseruatione. num. 4. fol. 8

T

Tempus futurum transitur ad præsens in reseruationibus. nu. 1. fol. 25

Tempus nō est præsumtum papæ ad conferendū beneficia reseruata. nu. 1. fol. 30

Tempus præsens in reseruatione extenditur ad futurum. nu. 1. fol. 17

V

Vnio an faciat expirare reseruationē. num. 15. & 20. fol. 41

Vnionis effectus impeditur per reseruationem præcedentē. num. 1. fol. 31

Vnionis effectus impeditur per reseruationē sequentem. nu. 1. fol. 36

Vniri an possint beneficia reseruata ab ordinario aut alio inferiori a papa. numero. 2. fol. 31

I TRACTATUS VTI-

LISSIMVS RESERVATIONVM PAPALIVM,
ac Legatorum, Compositus per Egregium quondam. I. V. D.
Do. Aeneam de Falconibus de Magliano Sabiniē Nunc
primum in lucem editus per R. P. D. Ludouicum
Comesium Episcopum Sarneſi. ac Sacri Palatii
Apoſtolicī Auditorem, ad communem
omnium vtilitatem.

Dempendiose ^{Trar} ^{data}

us de reſeruatō. beneficiorum,
diuido ipſum Tractatum in duas
partes. In prima ponam de reſerua
tione Papali. In ſecunda de reſerua
tione Legati de lateſe. Rurſus in
prima parte quaeram principaliter
de quinque. Primo, poſtq̄ poſuero
aliqua praeludia, quid ſit reſerua
tio. Secundo quocumque ſit reſerua
tio. Tertio quae beneficia non inclu
dantur in reſeruatōe. Quarto de effectibus reſeruatōis. Quinto
quomodo exſtret reſeruatō. In ſecunda parte poſt certa praeludia po
nam etiam quinque quaestiones principales praedictis. Et ſi ali
qua poſt factum reputabuntur fuiſſe ſacilia, contrarium tamen ſuſpi
cor experiri. ¶ Eſt ſciendum, q̄ recol. me. Do. Gaspar de Peruſio, qui
fuit Epicoſopus Frequeſi. (& arbitror fore illū quem Lud. Ro. in conſ.
ccclxxxvii. in terminis &c. in ſi. dixit eſſe profundiffimum doctorem),
compoſuit ſimilem tractatum, qui eſt viginti chartarum paruorum,
quatenus in ipſo tractetur de iſta materia, & incipit de reſeruatōe be
neficiorum &c. quem haecenus nec impreſſum vidi, neq̄ per aliquem
allegari, niſi aliquando in gloſis Concilii Baſileę. Ego vero nihil mihi
tribuendo de ſuo, nec occultado eius dicta, (quod eſſet ſurti ſpecies)
fertilem hanc materiam, quam nullus alius, etiam Modernorū, quem
viderim, pertractauit, vineam tenui cultura renouadāam delegi, & in
ea pro viribus elaborare inſtitui, reformado tradita per praesentem do
ctorem in tribus. ¶ Primo enim omnia per ipſum poſita plenius tra
ctabo, illaq̄ textu ratione, vel opinione iuuabo. ¶ Secundo dum ab
ipſo diſcordo, & eius opinio non placebit id exprimam, & cauſam al
legabo. ¶ Tertio multa per ipſum omiſſa quae erunt in propoſi. o ne
ceſſaria cum omni poſſibili diligentia ſupplere curabo. In quo ſatis
mihi aſſum credidero ſi alios ad acutus inueſtigandum, & vberius co
girandum inuoluerero. Nec ignoro, q̄ in his, quae praesenti libello po
nam, erunt quaedam bona, multa mediocria, ſed mala plura, tamen,
vt dicit Epigrammaticus Poeta, Aliter non ſit auit liber. Illa tamen
quae erunt veritati contraria haberi volo pro non ſcriptis, vt per hoc
pateat me reprehendi non poſſe, vt ſcribit Hiero. ad Damafum, quod

Trac. Reservatiōn.

est canonizatum. xxiii. i. q. i. hæc est fides. ¶ Sed ne morosior sit prologus, q̄ fabula. In nomine illius qui est Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus, accedo ad. l. q. prin. Primo quedam præludia præmittēdo, quæ ad infra dicenda conferent multum.

¶ Primum Prælidium.

- 1 Reservationes tempore antiquo non fiebant.
- 2 Reservationes fuerunt reprobatae in Concilio Basiliensi. facto tempore Eugēniū, tamen dictum Concilium est reprobatum, vt nu. 3.
- 4 Papa est supra concilium.

Riusquam Ad præmissorum declarationem deueniam, puta uel opportune ad scientiam illorum, qui hoc Ignorant recitare, + q̄ tempore antiquo non solebant Pontifices facere gratias, nec aliquas reservationes super beneficiis. Ideo in uolu. Decretū nō fatigamur in his, vt dicit Io. an. in. iii. parte Spec. in rub. de concess. præb. in prin. & do. Abb. in. c. mandatum. ult. col. extra de rescrip. Denum cœperunt fieri reservationes cum inhibitione, & decreto, vt infra patebit in discursu. + Nouissime in Concilio tempore Eugē. iiii. Basileæ cōgregato Inter alia multa fuit in. xii. sess. factum decretum, quod incipit sicut in construenda. & in. xxiii. sess. duo alia, quorum alterum incipit licet dudum, & alterum, & quia multiplices, fuit generaliter prohibitum ne Ro. Pontifices possent alia quas generales, siue particulares reservationes facere, reuocando etiam illas quæ in extrauag. ad regimen, execrabilis, & in regulis Cancell. continentur, quæ decreta acceptauit Ecclesia Gallicana, ex quibus cũ certis aliis facta est Pragmatica solemnissime glosata per quemdam Cosmam doct. Vltimonia. vitum, vt opinor, magnæ scientiæ. Verum quia super ualiditate dicti Cōcilli fuit alias plene disputatum propter plures reprobationes, + quas fecit idem Eugē. de illo, quos reassumit breuiter gl. in proemio pragmatice sol. v. in ver. Martinū, temere nihil audeo iudicare. Sed cum firmiter credam Papam esse in beneficiis, omnia, & super omnia, & neminem posse sibi legem imponere, vt dicam infra in. i. q. prin. super uerbo per habentem potestatem, dico Summum Pont. posse per totum orbem Christianum huiusmodi reservationes facere, licet de facto eius literæ in aliquibus locis non resplantur, nec potuisse ligari decretis dicti Concilii, + quia omnes bene sentientes affirmant Papam esse supra Concilium, vt aperte concludunt Card. S. Sixti, & Augu. de Anco. in trac. de pote. Papæ. licet Anto. Rosel. de Are. in sua monarchia contrariū contenderit, cuius errores sunt confutati, vt potest uideri in moder. impressi. sui libelli.

¶ Secundum Prælidium.

- 1 Reservatio an sit odiosa uel fauorabilis cum distinctione.
- 2 Papa naturaliter est solus dominus beneficiorum, & ordinarius ordinariorum.

3 Clausula si pro alio non scripserimus si non apponeretur in gratia ecclesiastica teneretur recipere mille habentes similes gratias.

4 Motus proprius non facit, quod odiosum efficiatur non odiosum, licet redat gratiam fauorabilem quo ad prerogatiuam.

5 **Est etiam**

Pro fundamento dicendorum sciendum, quod reseruatō sit odiosa, vel fauorabilis. Omnis, ac reiectis his quae super dictis decretis dicuntur, dico, quod omnes reseruationes generales, & speciales quando non sunt factae pro certa persona, quod dicitur, vt declarabo in. ii. q. prin. ver. secundo modo sunt fauorabiles factae, scilicet, a Papa, & proprio motu, prout solitum est fieri. + Et hoc quia Papa naturaliter, & vere ipse solus est dominus, & ordinarius omnium beneficiorum mundi, vt habetur in. c. ii. de praeb. lib. vi. & in. c. cuncta per mundum. ix. q. iii. & de i. in fi. vt lite pen. & aliquid per do. Abb. in. c. quia diuersitatem. in. v. not. extra de concess. praeb. Quod satis apparet ex proemio quo vti solent Rom. Pont. in reseruationibus quas faciunt, de quo in prac. Cancell. fol. cxxiii. ver. etiam omnium. Et hodie in Concilio Lateran. in Bulla reformatio nis in. ix. Sess. facta, quae incipit superuix dispositionis arbitrio. ver. & cum fructuum, & alii inferiores gerunt vices Papae, & in partem sollicitudinis sunt ab ipso vocati, vt in. c. multum stupeo. iii. q. vi. vnde si contingerit ad se auocare, siue reseruare, quae aliis, vt ita dixerim, praecarlo concessit, dicitur hoc mere fauorabile, & res ad suam caput reuertit. arg. l. si vnus. §. pactus ne peteret. in ff. de pac. prima glo. in proposito in. c. statutum. in verbo numerandum. de praeb. in. vi. sicut dicitur solent, cum omnia a principe descendant, non est mirum si facile ad ipsum reuertantur, vt refert Egl. in consi. xv. factum tale est. in prin. Nec potest dici, quod in talibus reseruationibus Papa grauet aliquem, quia qui suo iure vitur, neminem laedit. c. cum ecclesia. extra de elec. l. gratias. C. de adul. & hoc firmat do. Casp. in isto trac. ver. ad primum bene potest. fol. ix. & ad propositum satis conferent, quae dicam infra in. ii. parte. in. i. q. vlt. q. prin. ver. sed huic dicto. Multum tamen ob. tex. in. c. mandatum. extra de rescrip. vbi consideratur grauamen respectu inferiorum in gratiis Papae. Dico, quod illud causatur propter illam clausulam quam Papa posuit in gratia, scilicet, + si pro alio non scripserimus, quae si non fuissent appensa cogere ecclesia recipere mille secundum. is. lectu. quam dicit esse verissimam ibi And. sicu. in. x. col. Vel dico, quod Papa ibi loquitur de honestate, magis quae de iure. Magis obstat authoritas Egl. in trac. permu. in. i. q. iii. partis, in fi. qui dicit, quod reseruationes Papae etiam generales, & proprio motu factae sunt odiosae, & restringendae, quia ordinarius auferunt iura sua, nihilominus credo primum dictum verius per suas rationes, cui addo Lap. in alleg. xxvii. dispu. i. C. Reseruatō vero quam facit Papa in fauorem alterius nominati dicitur odiosa, ex illo solo respectu, quia reseruatius nil aliud expectat, nisi mortem alterius, & illam desiderat. Quae ratio magis praepnderat, quae fauor Papae reseruationis, quod videtur esse de mente Rorae in antiquis. c. lxxiii. no. quod vbi Papa reseruat, in fine. Et ita intelligo docto. in infinitis locis dicentes, reseruationes odiosas, etiam si fuerit facta motu proprio,

Tract. Reservatiōn.

- 4 secundum do. Casp. in d. v. si. ad primum. + Quia motus proprius nō immutat odium, quod inest in literis iuxta earum materiam, nec facit quominus non remaneant odiosæ, licet reddat gratiam suo a-
bilem quo ad prægrogatiuam, & licet tollat subreptionem non tollit
odium, secundum eundem paulo inferius v. si. ad id venio. qui dicit
litum fore intellectum. e. si motu proprio. de præb. in. vi. quæ verba
tanq̄ in ista materia multum importantia sunt diligenter notanda.
Quod multo fortius habet locū in reservatiōibus Legatorum, quæ
omni respectu sunt odiosæ, tum quia propter eas fitur mors alteri-
us, tum quia præiudicatur ordinariæ collatiōi, vt est glo. in. c. præ-
fenti. in prin. in glo. magna, de offi. leg. lib. vi. & in. c. vlt. in v. si. simi-
libus. de verbo. signi. cod. lib. secus dico de reservatiōibus quas faci-
unt ordinarii ex facultate eis concessa, vt dicam in dicto versicu. sed
huc dicto.

¶ Tertium præludium.

- 1 Reservatio, & manus appositio, an differant, & in quibus.
- 2 Reservatio, siue manus papæ appositio si non fortiatur effectum, an
beneficium remaneat affectum.
- 3 Reservatio quomodo cognoscatur.
- 4 Manus Papæ appositio quæ sit.
- 5 Collatio quid sit.

- Confert** Etiam scire + quæ differentia sit inter reservatiō-
nem, & manus appositionem, quæ tanq̄ diversa
ponitur in extrauag. Pauli II. ad Romanos Pont. in tit. de præben.
siue de beneficiis affectis, & collationem ad effectum, + an si reservati-
o huiusmodi, vel manus appositio, siue collatio suum non fortian-
tur effectum, an remaneat beneficium affectum. Dico q̄ sic. ¶ + R eser-
uatio Papæ cognoscitur ex verbis reservatiuis in ea positis, videlicet,
reservamus &c. & ista q̄q̄ non sortita effectum afficit beneficium in
tantum, vt nullus præter papam potest de illo disponere, prout est de
cisum hodie prædictam extrauagan. vt dicitur plenius infra in. iii. q.
prin. in. xvi. effectu. ¶ + Manus appositio est quando Papa alter non
reservando beneficium intromittit s̄ circa illius dispositionem, vt si
mandauerit electoribus ne ad electionem talis beneficii procedant, vt
in. c. si eo tempore. de elec. lib. vi. Vel quando Papa beneficio vacanti
dat commendatarium, vt dicam infra in. iii. q. prin. in vers. benefi-
cia commendata. Vel quando dat prouisorum ecclesie vacanti, vt per
doc. in. d. c. si eo tempore, alias in presenti. in prin. Vel quando man-
dat aliquem priuari suo beneficio, quo casu facta priuatione remanet
reservatum, de quo vide remissionē quam dabo infra in ista parte in
iii. q. prin. vers. beneficia vacantia per priuationem. Vel quādo Paps
facit mandatum de prouidēdo quo casu dicitur manum appone. e. &
tale mandatum includit quandam reservatiōem specialem s̄m Egl.
In consi. xxxiii. supposito statuto. vers. ad secundum dubium. cum
seq. vt est expressum in. d. extrauag. §. Romanos quoq̄. Et ista manus ap-
positio in tantum afficit, vt mortuo commendatario, siue prouisoro, &

donec non fuerit per papam plene pulsus, ordinarius non potest se intrinsece, ut est expressum in d. extrauag. Pau. ii. super quo dabo alias remissiones in. lli. g. pri. in. l. effectu. in si. & plus afficit quam reservatio, ut ibi dicitur. Fuit tamen hoc in casu de quo dicam in d. xvi. effectu in si. in versi. praedicta. ubi non semper manus apostolice papae impedit ordinariis.

¶ Collatio autem est quando papa confert volendo de beneficio plene disponere & prouidere, ut verba sonant. Et ista si sit inualida, an remaneat beneficium affectum, vel de remissione quam dabo in d. xvi. effectu.

¶ Quartum praeludium.

• Extrauagans ex debito, & extrauagans ad regimen, an ligent hodie, & nume. 2.

¶ Preterea

Est aduertendum, quia in disturbu huius. l. partis multotiens allegabo extrauag. ex debito. Io. xxii. in tit. de elec. & ad extrauag. ad regimen. Benedi. xii. in tit. de presb. Quae pro extrauagantibus allegantur per Rotam & concilium Basileae sepiissime, ut patebitur in multis locis. Quod tamen arbitror esse periculosum, quia reperit Domini. de sancto Geminiano. in c. statutum. li. col. de presb. in. vi. qui dicit, quod extrauagans ex debito durat tantum in vita conditoris, ut dicit patere in ea, vult dicitur in illis verbis donec Ch. isti indignatio &c. Idem de extrauag. ad regimen. dicit Glossator regul. Cancel. in. l. xxx. & l. xii. regu. propter similia verba in ea posita. Idem dicit de vtraque Geminiano. in. c. si apostolice. in si. de presb. eo. lib. & Roma. de simili in consuetudinibus allegando. Tamen multi egregii doctores faciunt fundamentum in ipsis, & inter extrauagantes communes sunt impressae, quo casu iuris praesumptiones censentur esse extrauagantes secundum Rom. in consuetudinibus. in proposito casu. vel secundo, & credo verius. & illarum reservationes approbatae in extrauag. Pau. ii. quam in praecedenti praeludio allegauimus. Si tamen super dictis extrauagantibus contigerit aliquando dubitari recuratur ad vnam extrauagantem Nico. v. quae incipit ad sacra Petri & cetera, circa primam partem, quae singulis ponit reservationes quae praedictae.

¶ Prima quaestio principalis.

- 1 Reservationis definitio, seu descriptio.
- 2 Legatus non potest omnino reservare, & quae remissioe.
- 3 Reservatio si contineat vnum modum vacandi, an veniat alius.
- 4 Reservatio si sit per cessum vel decessum, an afficiat beneficium vacans per priuationem.

Rimo Principaliter quaero quid est reservatio. Ego non reperio aliquem qui posuerit illius definitionem, & scio quod periculosum sit velle diffinire in quo multi prudentes errauerunt. I. omnis definitio. ff. de reg. iur. super quo vide do. Anto. in commentum. c. si. dum ponit definitiones consuetudinibus, extra de consue. Nihilominus dubitando, tamen puto posse sic diffiniri, siue describi.

Trac. Reseruation.

- ¶ Reseruatō est alicuius beneficii ecclesiastici vacaturi per habentem potestatem ad se facta auocatio. ¶ Alicuius beneficii. Nomen est generale, vt in. c. vnico. sancta glo. in ver. beneficia. de rerum permut. lib. vi. & patet ex eius diffinitione quam ponunt doc. in. c. ad audiē. clam. ii. extra de rescrip. ap. r. m. cōprehēdere etiam dignitates, & alia quęcūq; si papa hoc exp. resit in reseruatōe sua. Sed quatenus ista diffinitio conuenit Legato. istum verbū non est multum p. ſingue, ¶ cum multa sunt quę Legatus non pōt reseruare, vt numerabo in. lii. q. p. r. si. partis. Et in quantum illa verba sunt singularis numeri, comprehendunt specialem reseruationem Papę, secundum primum & secundum modum, quem ponam in. li. q. p. r. huius partis. Comprehendit etiā reseruationem Legati, quę vnica, & super vno beneficio fieri potest; vt dicam in. ii. parte in. liii. p. r. l. d. i. o. & in. xli. q. iiii. q. p. r. n. Possunt etiam dicta verba comprehendere plura beneficia secundum Rotam in nouis. c. cxi. voluerunt & ordinauerunt. Et tunc comprehendunt specialem reseruationem factam a papa secundum tertium modum, quem ponam in. d. ii. q. p. r. huius partis. & generales reseruationes de quibus ibidem dicam ecclesiastici, ideo posui istud vt excludantur res profanas, quę de stylo Rom. curię non reseruantur per papam secundum Pau. de ca. in. confi. xli. vi. viso & examinato puncto. li. col. i. v. r. r. e. t. a. r. in. li. lib. Nec sufficebat verbum beneficii nisi addidisset ecclesiastici Quia etiam frudum potest largo modo dici beneficium, vt patet ex eius diffinitione, quā ponunt Summistę, videlicet, Gofe. & Pile in summa de frudis vtriq; in. p. r. n. & Cofre. in. li. rub. quem diffinitio conuenit etiam diffinitioni beneficii ecclesiastici. de qua per Abb. & Ant. sic. in. d. c. ad audientiam. circa p. r. n. quod tñ, vt dixi, non solet reseruari. ¶ Vacaturi. Inducitur omnis modus vacandi. Rota in nouis. c. cxi. habens gratiam. vbi est notabilis addi. & in eis dē. c. cxi. l. si expectans. do. Card. solūter in. confi. c. iiii. discutiā p. r. m. i. s. s. a. dubia. vbi post solennem disputationem residet cum Rota p. r. d. i. c. t. a. Cald. in. tit. de p. r. e. b. e. n. confi. xxlii. an si papa dispensat & c. ver. circa secundum. gl. in. ver. vacabunt. in. c. si propter tua debita. de rescrip. in. vi. Sed an vacanti ex causa permutationis includantur in reseruatione, dicam in ista parte. lii. q. v. r. i. beneficia vacanti ex causa permutationis. quid de vacatibus per resignationem dicam ibi in v. r. i. beneficia vacanti ex causa resignationis. ¶ Quot autē sint modi vacandi, melius q̄ aliquis de mundo enumerat Ios. Fran. Paul. in aureo trac. de pot. e. a. p. f. d. e. vacan. in. vlti. p. r. e. l. u. d. i. o. qui est omnino videndus. ¶ Sed si in reseruatione exprimeretur vnus modus vacandi non veniret alius, vt in. c. susceptum. de rescrip. in. vi. etiam si fuisset appositum decretū seruitans, exemplum, vide per Anto. de bur. in. confi. xliii. aggrediat. ad quod fact. lxi. reg. Cancel. item voluit, q̄ si reseruetur. in. p. r. i. n. c. i. p. ¶ Sed quid si dicatur per cessum, aut decessum, an veniret vacatio per priuationem, alias in simili. q. dubitauit, videlicet, verum ille qui reseruauit sibi regressum per cessum & decessum admittatur si vacauerit per priuationem. Ad vtrunq; respondēdo dico q̄ non super quo vide expressam decisi. Rotę in dubiis Thomę Fa. soli causa. xxliii. dubio. xli. Pro hoc facit notabilis obiectio, oppo.

fit a per Concilium Pisis & Constantis contendens ad Ipsum spectare electionem pape, quia iura quae dant istam electionem Cardinalibus loquuntur moriente, vel cedente papa, non autem ipso priuato, prout refert do. Abb. in. c. licet de vitanda. l. iiii. col. extra de elec. vbi dicit, quod fuit obtentum pro sedanda discordia, ut Concilium transferret potestatem in Cardinales. Sed in. c. ad petitionem. in. l. i. not. extra de ac. cu. refert tantum factum, & nihil dedit And. sic. licet praedicta non alleget, tenet isto casu electionem pertinere ad concilium in. c. per translationem. xxxii. col. extra de offi. leg. ¶ Includit etiam dictum verbum vacatur beneficia deuoluta de quibus poterit executor prouide re ipsi reseruatuo, glo. in ver. sine ad nos. in de. pe. de praeben. ¶ Includit etiam istud participium futuri temporis si qua vacabant tempore reseruationis, glo. in ver. notitia. in de. vnic. §. secus. de concess. praeb. cum qua concordat ibi Imo. super ea, & alia glo. quae est tertia in. c. si post. de praeb. l. vi. cum concordat traditis per Papien. in commento solenni. l. quominus. in. xxviii. col. ff. de humil. & in. l. titulus §. Iulius. ff. de lib. & posthu. Ex hoc faciam. x. effectum infra in ista parte in. l. iiii. q. prin. & ibi vide remissionem quam dabo ad Collectarium. ¶ Sed an includat canonicatum & praebendam in ecclesia in qua non est certus numerus canonicorum & praebendarum, vide quae dicam in ista parte in. l. iiii. q. prin. in. xxxiiii. effectum, vbi tenio quod sic. ¶ Per potestatem habentem. l. papam, qui, ut dixi supra in. l. praedio, est omnia, & super omnia in beneficiis, secundum Bal. in. l. barbarius. in vltimis verbis, ff. de offi. preto. & qui contrarium dicit mentitur, ut dicit paulo superius. Et propterea dicit Guliel. de mon. lau. in de. si romanus, super ver. cum cum, de praeb. quod in istis papa voluit, & reuoluit prout vult. Comprehendit etiam Legatum de lateo vel alium ad hoc habentem specialem facultatem, ut dicam. in. l. q. prin. ff. par. ¶ Ad se facta auocatio. Sicut per auocationem cause papa impedit iurisdictionem inferiorum, ut not. maxime per Philip. de Peru. in. c. ut not. un. extra de appell. Ita per auocationem beneficiorum factam cum inhibitione & decreto, ut dicam in ista parte in. l. iiii. q. prin. in. l. effectum. & in. l. parte. l. q. iiii. q. prin.

¶ Secunda questio principalis.

- 1 Reseruationum altera specialis, altera generalis.
- 2 Reseruatuo specialis, & generalis, quae sunt, confutatis multorum oppositiuibus, vsq. ad h. c.
- 3 Reseruatuo specialis tripliciter debet considerari.
- 4 Reseruationi factae pro certa persona certi beneficii non derogat per aliam gratiam habentem clausulam non obstant. speciali reseruatione & c. vl. de nu. 7.
- 5 Reseruatuo certi beneficii, licet non contineat in fauorem cuius est facta, censetur facta ad instantiam alterius, & censetur odiosa, quae limitata ut num. 6.
- 6 Reseruatuo generalis debet tribus, aut quatuor modis considerari.
- 7 Papa conferit beneficia existentia in vrbis, quia est episcopus vrbis.

Tract. Reseruatiō.

& licet illa reseruet non dicitur proprie reseruatio.

- 10 Cardinales in eorum titulis habent ius temporale ne dum spirituale.
- 11 Beneficia resignata in curia animo permutandi, si permutatio nō fuerit effectum, & resignans decesserit extra curiam beneficia non dicuntur vacare in curia, licet ibi fuerint resignata.
- 12 Reseruatio in corpore iuris clausa, an sit una vel plures, & quæ.
- 13 Reseruatio in corpore iuris clausa efficacior quæ sit.

Secundo Principaliter quæro quomodo sit reseruatio. + Responde duplex, una

est specialis, alia generalis. Quomodo autem cognoscatur una ab alia, Doctores sunt varij. **Rota** in antiquis. de lxxxiii. & dicitur specialis &c. quæ est veritas si. siue pars præcedentis decisionis, dicit. + Specialis reseruatio est quando papa reseruatur aliquid beneficium collationi suæ, vel Sedis Apostolicæ. Generalis vero est quando reseruatur beneficia officialium de quibus loquitur extrauag. ex debito, quæ est To. xxii. In tit. de elec. & ita dicit, quod tenet & seruatur Rota do. Auditorum. **Rota** in nouis. cccxxxviii. si mandetur &c. dicit, quod specialis reseruatio est illa quæ inducitur per regulas Cancel. Et ita dicit fuisse responsum per do. Vicecancellarium vel ex Dominis, & sæpe pronunciatum, & determinatum per omnes Dominos, subdit præterquam expressa in extrauag. ad regimē. ex quibus verbis sumitur, quod dicta extrauag. quæ fuit Benedi. xii. & posita in tit. de præb. fuit regula Cancel. cui opinioni assentiunt quidam relati. per glo. in i. regu. Cancel. vbi tamen non allegatur dicta decisio. **Rota** etiam in nouis. clxxx. beneficia collectorum &c. in fine dicit, quod reseruatio beneficiorum collectorum est specialis, & quod ita fuit terminatum in Rota, & per Vicecancellarium.

Rota pur in nouis. xvi. si contra &c. in fine dicit, quod reseruatio generalis est illa, quæ fit de beneficiis capellanorum, collectorum, & similibus.

Nico. milius in ver. reseruatio. §. ii. ex prædicta decisione. cccxxxviii. quam tamē ipse corrupte allegat, dicit colligi, quod illa dicitur generalis reseruatio cuius causa est manifesta & notoria. Quæ autem est secreta, & ignoratur, est specialis. Ego non video quomodo colligatur hoc ex dicta decisione, quæ in mille annis hoc non dicit. Sed præ dicta distinctio fuit consideratio Fede. de senis ad aliud propositum in trac. permu. in. iiii. q. Vel dic, subdit Milius, quod dicta decisio vult,

quod illa sit specialis, quæ fit per Regulas contra sus commune, subdens, quod licet illa decisio velit, quod reseruaciones contentæ in d. extrauag. ad regimē. sint generales, tamen secundum ipsum debet intelligi, quod illæ sunt generales, quæ etiam erant de iure comuni, vt de vacante in curia alix secus **Fely.** autem nil aliud facit aut concludit, nisi quod reseruet aliqua ex prædictis in. c. in nostra. in. v. corol. extra de rescrip. **Ego** vero ulterius perquirendo veritatem super isto casu maxime propter eam magnam contrarietatem Rote, & quia super eo vidi sæpenumero dubitari in familiaribus interlocutionibus, reperio, quod glo. in conelio Basileæ in tit. de reseru. §. i. ipse omnes in prin. quæ est in pragmatice fol. ii. sequitur simpliciter Rotam in antiquis vbi supra nil adde id. **Sed** eadem glo. in tit. de elec. & reserua. super ver. si reseruet

nationes quæ est ibidem fol. xlii. dicit, q̄ specialis reservatio est quæ
 do reservatur vnum beneficiũ pro certa persona, generalis est illa quæ
 est in corpore iuris clausa, vel inducta p̄ extrava-gates aut Regulas Câ-
 cel. siue per particulares literas, vt hoc vltimum sumitur ex d. cto Con-
 cilio in tit. de elec. in prin. iuncta gl. in ver. factis. de quo est tex. expres-
 sus in tit. seq. §. ipsas omnes. ¶ Alphon. Sotto, qui commentatur res-
 gulas Cancell. tempore Inno. viii. de quo nonnulli curiales truffantur,
 sed iudicio meo non est cõtenendus, residet cum Rota in nouis.
 cccxxxv. il. supra alleg. nisi in regulis dicatur. Item generaliter reserua-
 vit & c. quo casu dicit esse inductam generalem reservationem. pro
 hoc vltra ipsum vide Bald. in. l. l. in ver. quantum signum. C. de les-
 gi. & ista dicit præfatus doc. in. l. & xlii. regu. ¶ Lapus in alleg. cccx-
 vii. Anastasius. in prin. præsupponit reservationes per obitum capella-
 norum p̄pæ esse speciales. ¶ Egi. bellamera in consiliis suis nouiter
 impressis in consi. xxxi. i. supposito statuto. vers. ad tertium. dicit, q̄
 reservatio generalis dicitur quædo sub vna oratione includuntur plu-
 res species, id est, plura beneficia. Specialis quando eius causa inducens
 non habet inducere nisi vnum suppositum. ¶ Gaspar de cald. in ti. de
 rescrip. consi. vii. quis præferatur & c. dixit, reservationem generalem
 esse quando reservantur beneficia capellanorum, scriptorum, abbrevi-
 atorum & c. specialis vero quando pro aliquo est reservatum certũ
 beneficium. ¶ Domi. de sancto Gem. in consi. xxx. Bonifacius. ix. il.
 col. refert, q̄ generalis est quædo non est facta in fauorem alicuius spe-
 cialis scus. Idem in consi. xii. vtrum ille quem & c. ad fi. dicit genera-
 lem esse, de qua in extrava-g. exarabilis. Specialis potest fieri duplici-
 ter, vno modo quando ad certum corpus beneficii, sed non pro certa
 persona, alio modo ad certum corpus beneficii, & pro certa persona.
 ¶ Mihi placet dictum Egi. in. d. consi. supra alleg. cum certis oppor-
 tunis declarationibus, quas statim subiiciam, & melius q̄ alibi hoc
 probatur in extrava-g. Clem. v. & si in temporalium. in tit. de præb.
 in vlt. impressionibus, quam nemo allegat, & hoc videntur omnes
 affirmare dum de beneficiis reservatis in aliquo proposito loquuntur,
 prout sunt Fed. de senis in trac. permu. in. lili. q. Per. de Peru. in simi-
 trac. in. lili. q. lili. partis, Egi. in eod. in. lili. q. lili. partis. Alex. de antilla
 in cõmen. c. licet. de rerum permu. lib. vi. in. lili. q. lili. partis. Gaspar
 de Peru. in isto trac. x. carta. Lap. alleg. lxxxiii. dominus papa. versic.
 quid ergo Philip. de Peru. in. c. vlt. §. in præbendis, de consue. in. vi.
 lo. an. in Spec. de actio. & peti. §. pen. in vlt. additio. in prin. in. lili. par-
 te. And. sic. in. c. cõstitutus. xvi. col. extra de rescrip. & alii plures quos
 omitto. ¶ Declarando prædicta apertius dico, q̄ sp̄ialis reservatio
 p̄t considerari tribus modis, & est multum utilis cõsideratio ad in-
 fra dicenda. ¶ Primo modo quando papa reservat certum bñficiũ
 pro certa p̄sona, & hoc p̄t esse dupliciter. Vno casu q̄i papa in indi-
 ulduo noñando reservat, puta Thesaurariam Auriensem, datis certis
 executoribus, vt q̄primum illam vacare contingerit, conferant Titulo.
 De quo videt̄ tex. in. c. ex parte. l. extra de offi. delega. & est de mente
 doc. quos supra retuli maxime Gem. licet iura sua adaptentur casu,
 quæ nunc dicam. Altero casu quædo papa confert canonicatũ in certa

ratus Petrus, aut Archidiaconatus Bononiensis & similes, est censenda fauorabilis, quia non presumitur papam reseruasse pro certa persona, sed magis ut in eis de idonea persona prouideret, ut potest poni exemplum de Clem. v. qui reseruauit sibi specialiter monasterium sanctae Crucis Burdegallensis ecclesiae de qua fuit ad pontificatum assumptus, ut in extrauag. sua et in temporalium. tit. de praeb. quod non praeiudicium fecisse iuruitur alicuius, sed magis ut de idoneo ibi prouideret. ¶ Sed si papa reseruaret vitium beneficium non multum notabile, & de quo verisimiliter nullam habebat notitiam, isto casu praesumptum ad instantiam alicuius fecisse, & ita loquuntur rationes & militant quas adducit Alex. in supra alleg. loco, & per consequens reseruatio odiosam, & sic intelligo Gasp. ubi supra quae omnia relinquam arbitrio boni iudicis. ¶ Tertio modo fieri solet quando papa reseruauit incerta beneficia pro certa persona usque ad talem summam ascendentia, quae vacare contingerit in tali loco & c. Datis certis executionibus ut primum vacauerint & c. conferant tali reseruatio acceptantur super quo vide de Bald. in consuetud. xviii. dominus. B. in. liii. volu. Et ista dicitur specialis reseruatio, attenda potius persona super qua est facta quo casu nullus ex supra relatis negat esse speciale, quod pluraliter beneficiorum quae in ea includuntur, cum specialis reseruatio possit fieri et ad plura beneficia, ut colligitur in alio proposito ex verbis do. Gasp. in. d. trac. fol. xi. ver. ego uero. & melius ex Lapo alleg. lxxxiii. dominus papa. vi. col. ver. item reseruatio. x. reg. Cancell. incip. item reuocauit quasque & c. iunctis intellectu & exemplis glo. ibi in fin. & talis reseruatio non est tantae potentiae sicut duae aliae supra posita, quia ista facultas derogatur quod illis, ut patebit infra in discursu, cum ex tali derogatione non tollatur ius ipsi reseruatio, sed differtur, ut in simili legitur in. c. si propter tua debita. de rescrip. lib. vi. ¶ Generalis uero reseruatio potest considerari quatuor, aut quinque casibus, & erit etiam ista consideratio utilis multum ad ea quae in discursu dicam. ¶ Primus casus est in beneficiis existentibus in urbe, & ista papa conferit, non quia sit supra omnes praelatos mundi, & concurrat cum eis in iurisdictione, sed tanquam Episcopus urbis Romae, & patet in praescripta in. c. si quis episcopus. vi. q. i. & in. c. si quis episcopus. ii. q. vi. cum simili. Ideo ad ipsum solum pertinet ipsorum collatio, & ista non est proprie reseruatio, quia illa fit propter timorem praeventiois, ut dicam in. ii. parte p. in. in. ii. prae. quae isto casu non potest considerari, quia nullus alius citra ipsum potest illa conferre, nisi sub titulo Cardinalium, ut statim dicam. Et ob hoc superflua uideatur. vii. regu. Cancell. in qua papa reseruauit sibi beneficia in Ecclesiis. S. Petri. S. Iohannis, & S. Mariae maioris. Dico, quod facta sunt ad cautelam ne Archipresbyteri uendicarent sibi ius illa conferendi, cum sint Cardinales, & ita debent esse, ut legitur in prouinciali ecclesiarum in prin. licet de ecclesia S. Iohannis non dicitur sibi, quia illo tempore regebatur a Canonice regularibus. Maiorem autem partem beneficiorum Urbis conferunt domini Cardinales, quia subsunt eorum titulis, & in quibus habent ius episcopale, ut plene per Modern. in. c. his qui. i. colum. extra de maiori & obedientia, super quos alias emanauit regula tempore Sixti, illi.

Trac. Reservatōn.

nu. xxxi. Incipit item cum Cardinales S. R. E. Impressa Inter alias reg:
Ipsius in modernis Impressionibus decisi. Rota. In fin. & super ea, vt
auduit, fuit expedita bulla, & ista est forte causa. q̄d alii Pontifices nō
posuerunt dictam regulam Inter alias regulas Cancell. Sed circa hoc
vnum est sciendum, q̄d si dicti Cardinales, vel aliquis ipsorum se abren-
tauerint a curia, q̄d talia beneficia remaneat reservata ipsi papæ duran-
te dicta absentia in practica Cancell. fol. lxxxii. in fi. ¶ Secundus casus
est in beneficiis vacantibus in curia, quorum dispositio licet iam du-
dum spectaret ad ipsam papam de consuetudine, vt in c. ii. de presb.
in. vi. & apparet in factō in. c. accede eis. extra de accu. tamen ista sunt
sibi reservata ex dispositione. d. c. ii. confirmata per Ioan. xxii. in extra-
uag. ex debito. & Benedict. xii. in extrauag. ad regimen. super allega-
tis. + Not. tamen casum in quo beneficium resignatum in curia, non
dicitur vacare in curia, videlicet, quando fuit ibi renunciatum ante
modo permutandi cum alio, talis permutatio non fuerit fortiter esse-
ctum. In tantū q̄d si illi qui volebant permutare moriantur extra curi-
am, conferatur tale beneficium ibidem vacare, Rota solemiter in an-
tiquis. cxxdii. Not. q̄d vbi beneficia sunt resignata. ¶ Et quævis do-
Gasp. de Pau. in isto trac. in. ix. q. vers. circa, videatur facere differen-
tiam inter generaliter reservata, & vacantia in curia. Tamē verius est;
q̄d etiam illa dicantur generaliter reservata, vt est expressum in extra-
uag. Clement. v. est in temporalium. in tit. de preben. & ista est apprie
illa reservatio quæ dicitur in corpore iuris clausa. ¶ Et an reperian-
tur plures reservatōnes in corpore iuris clausæ, an vero sit vnicā tan-
tum, Alfonso sotto in. xxxlii. regu. Cancell. in ver. item quaeritur, &
in. xlii. ad fi. dixit vnicam tantū esse, de qua in. d. c. ii. & propter hoc
multum miratur de compilatoribus regularum, qui supponunt in
d. regula. xxxlii. esse plures reservatōnes in corpore iuris clausas. De
cretum vero concilii Basileæ quod incipit sicut in construenda. §. i. in
ti. u. de elec. quod est in pragmatice fol. xxvif. aperte sentit esse plu-
res, dum dicit reservatōnibus in corpore iuris clausis &c. Idem sen-
tit M. lus in ver. reservatio. §. ii. in fi. Ego credo verius esse q̄d reperian-
tur plures reservatōnes in corpore iuris clausæ. Prima est illa de qua
in. c. ii. cet. & in. c. present. de preben. in. vi. Secunda est illa de qua in
extrauag. ex debito Io. xxii. & ad regimen Benedict. xii. quæ est de be-
nificiis vacantibus extra curiam per obitum quarūdam personarum
ibi expressorum. Tertia est in pluribus inoparabilibus detentis ultra
tempus perfixum in extrauag. excorabili. §. quæ omnia. Quarta est
de beneficiis illorum qui promouentur in episcopos post minus co-
secratōnis iuxta no. in. c. cum in cūct. s. extra de elec. Quinta de be-
nificiis deuolutis, vt in. c. licet. extra de sup. neg. presb. Sexta de benefi-
ciis exemptis & immediate subiectis Papæ, de quibus in. c. fi. extra de re-
nun. ibi tamen vltimo duo casus, non possunt dici proprie reservati,
quia papa talia conferat, tanq̄ illæ ad quem spectat collatio vt ordina-
rius, iuxta ea quæ dixi supra ver. primus casus. Non autem conferat
q̄d reservata & affecta, & q̄d beneficia deuoluta non sint reservata, dicā
in ista parte. lili. q. prin. in. lili. condu. vi. effectus. & ad talia forte ha-
buerunt respectum regula Cancellariæ prædicta, & concilii Basileæ.

13 **C** + Est bene verum, & ex dictis reservationibus in corpore iuris clausis illa est efficacior, quae causatur per obitum apud sedem. Hinc putato quod illa clausula potest solita in impetrationibus, videlicet, non obstante reservatione in corpore iuris clausa velit intelligere de illa quae resultat per obitum in curia, & ita multotiens auidui. **C** Vtilis potest esse ista inuestigatio, si contingeret papam concedere alicui legato facultatem conferendi beneficia qualitercumque reservata excepta reservatione in corpore iuris clausa, quo casu veniret discutendum, an sit vna vel plures. Item est vtilis quod aliud quod ponam in ista parte in lili. q. prin. in. xxxvi. effectu. in. ii. limitatio. & in. xlii. effectu. **C** Tertius casus est in reservationibus inductis per extrauag. ex debito, excrabilis, & ad regimen. quas omnes supra relati concordant esse generales, quibus adde Rotam in antiq. cccclx. no. quod legatus siue nuncius. In prin. **C** Quartus casus est in reservationibus inductis per regulas Cancel. quae dicuntur generales, ut dicit glo. in concilio Basilee, ut dixi supra quod est expressum in. lxii. regu. Cancel. quae incipit. item voluit & ordinavit, quod quando prouideret, seu mandat prouideri, & suaderet ex ratione quam dicit Egi. in. d. consi. xxxiii. qua supra commemorat in prin. huius questionis. Nec alii ibi relati contradicunt, nisi Rora quam supra recitauit, nec possum comprehendere causam ex qua fuerit mota. **C** Quintus casus est in reservationibus inductis per particulares literas, nam & istae erunt generales, ut per glo. & text. quos allegauit supra in prin. huius. q. in. versu. sed eadem glo. & c. & pone casum in facto quod refert Cald. in. tit. de presb. consi. xxii. an si papa. & consi. seq. eiusdem principii in prin. vtriusque, & Lap. in. addi. ad Fe de. de sensu in tract. permut. in. li. q. in. fi. Et iste casus probatur in extrauag. Clem. v. etiam in temporalium. quam supra allegauit, iuncto sumario, ibi praesertim in prouincia Burdegallensi. licet in text. non fiat mentio de prouincia, sed de ecclesia Burdegallensi. & credo quod velit esse post illa verba quae apud sedem apostolicam & c. quod suadet verbum illud, pro hac vice reservamus, quia vacantia apud sedem sunt semper reservata. **C** Et breuius scias quod reservatio generalis ex tribus casibus oritur, aut ratione loci ubi vacant beneficia, aut ratione personae ex quibus resultat vacatio, aut ratione ipsorum beneficiorum, ut de principalibus siue maioribus dignitatibus.

C Tertia questio principalis.

- 1 Reservatio non includit beneficia de mensa, nisi episcopus illa prius contulerit, vide nu. 2.
- 2 Mensa episcopi quae bona dicatur habere remissive.
- 3 Suppressa beneficia non comprehenduntur in reservatione.
- 4 Permutationis causa vacantia beneficia non comprehenduntur in reservatione.
- 5 Patronata beneficia non includuntur in reservatione.
- 6 Reservatio non includit beneficia illius quae papa non intendit grauare.
- 7 Beneficia creata post reservationem, an & quando includantur in reservatione.

Trac. reservationi.

- 9 Beneficia ante reservationem creata, sed post dotata, an includantur in reservatione.
- 10 Reservatio non capit patrimonium concessum loco beneficii.
- 11 Commendata beneficia, an veniunt in reservatione, & quomodo commendantur beneficia.
- 12 Privationis causa beneficia vacantia, an comprehendantur in reservatione.
- 13 Regalia beneficia, an includantur in reservatione, & quae dicantur beneficia regalia.
- 14 Reservatio, an includat beneficia per prius reservata.
- 15 Beneficia auditorum, & aliorum officialium & curialium decedentium extra curiam, an sit reservata.
- 16 Capellanum papae aliquem fuisse quomodo probetur.
- 17 Reservatio non capit beneficia alteri debita tempore reservati.
- 18 Beneficia in quibus est ius optandi non includuntur in reservatione.
- 19 Beneficia quorum collatio spectat ad episcopum & capitulum simul, non veniunt in reservatione omnium beneficiorum talis dioc. praeter beneficia, quorum collatio spectat ad episcopum.
- 20 Reservatio non includit beneficia quae de facto conferre non potest gravatus, licet de iure possit.
- 21 Beneficia electiva non veniunt in reservatione.
- 22 Reservatio an deroget consuetudini vel statuto, & an capiat beneficia secularia vel quae obtinet certa persona, vide nu. 23. et. 24.
- 25 Manualia beneficia an comprehendantur in reservatione.
- 26 Beneficia creata & dotata ante reservationem, sed approbata a superiore post, an includantur in reservatione.
- 27 Beneficia suppressa ante reservationem, licet post ipsam renouata, an includantur in reservatione.
- 28 Reservatio non includit beneficia vacantia de iure tñ & nõ de scõ.
- 29 Beneficia regularia non comprehenduntur in reservatione.
- 30 Reservatio non includit beneficia collata licet non acceptata nec electiva.
- 31 Resignationis causa vacantia beneficia non includuntur in reservatione.
- 32 Monoculare beneficium non venit in reservatione.
- 33 Hospitalia in quibus eligitur rector per conuictos vel ablatos, non includuntur in reservatione.

Tertio Præsertim queritur quae beneficia non includantur in reservatione. Ista ponuntur per Do. Casp. in isto tractatu fol. vi. versic. quae autem beneficia &c. quae hucusque nihil necessarii auxilii attulit, cum de praedictis aliquid non potuerit vel parum. & primo enumerando beneficia quae ponit ipse, opportune addendo & declarando quae videbuntur necessaria, postea ponam quaedam alia quae ipse amisit. ¶ Beneficia de mensa non includuntur in reservatione, quia talia non dicuntur vacare de vnica versu, promissa vbi glo. in versu. de mensa de sup. neg. praes. rector. in cle. vna. versu. quidam & de excõ. prela. Adde hoc est absq. dubio, verum praesupponendum, & temporis reservati

et hinc talia beneficia essent de mensa quo casu etiam non vacant per
 mortem illorum quibus erant assignati fructus talium beneficiorum,
 vt dicit And. sic. in. c. cum accessissent. xli. col. extra de constituto. quod
 est expressum in dicto versu. quidam etiam. sed si episcopus de cuius
 mensa erant contulerit illa in titulum alium, ex causa legitima separan-
 do a mensa, tunc bene includuntur in reseruacione secundum do. Ant.
 in de. l. de rescrip. prout ibi refert & sequitur Imo. in antepe. col. vers.
 circa illud, & quod talia bona siue beneficia possint a mensa separari vi-
 de glo. in. c. i. in versu. tenues & in versu. defensore de reb. ecclesi. non
 alienandis lib. vi. Sed aduerte, quia non videt bona illa ratio quod
 bona de mensa non comprehendantur in reseruacione, quia non di-
 cuntur vacare, cum alias videamus, quod in reseruacione includitur ca-
 nonicatus, etiam quod in illa ecclesia non sit certus numerus canonico. quo
 casu non datur vacatio, vt dicam in seq. q. prin. in. xxxiii. effectu.
 Potest dici, quod bona de mensa vere, & proprie non vacant quia mensa
 episcopi nunquam moritur, sed canonicatus in ecclesia non numera-
 ta, licet non dicatur vacare, tamen non potest negari quin datur ali-
 qua vacatio propter obitum illius qui erat canonicus, vel dicas esse pro-
 pter specialitatem reseruacionis, & similem rationem, quia non dicuntur
 vacare &c. Vide infra statim in ver. beneficia commendata. Et
 quae dicantur bona de mensa vide in gl. magna in. d. de vnica. de ex-
 ces. prel. cum multis concord. quas remisit in de. l. in. v. praemisso. de
 rescrip. ¶ Beneficia suppressa non veniunt in reseruacionem, quando
 suppressio non est facta in fraudem, vt dicit do. Gasp. alleg. glo. vlti.
 in de. vit. de rescrip. Adde quod istud dictum non est verum, vt dicam in-
 fra in ista parte in. l. i. q. prin. in. xxiii. effectu. vbi teneo quod beneficia
 reseruata non possunt supprimi. vide quoque dixi in alio exemplari. ¶ Be-
 neficia vacantia ex causa permutationis in ecclesia vbi non est distin-
 ctio praebendarum, non includuntur in reseruacione, de quo dicit pre-
 sentis doc. se dicturum in si. tractatus dum ponet de executoribus in
 l. i. q. Adde quod praefatus doc. non dicit de hoc verbum aliquod. Ego
 vero dico, quod talia beneficia non includuntur in reseruacione, siue per-
 mutationis fiat in ecclesia numerata, siue non, & hoc per eandem rationem
 per quas talia non possunt optari, quas ponit Fede. de sensu in tract.
 per mu. in. xxvii. q. & si aliquo casu permitteret optio in talibus se-
 cundum distin. Lay. i. ibi in addi. cum quo videtur concordare Alex.
 de antilla in commen. c. licet. in. l. i. parte. in. xv. q. de rerum per mu.
 lib. vi. nihilominus consultitur permutare volentibus de praebenda dimis-
 si per illum qui optauit, sed in casu nostro si vocaret reseruatiuam ad
 talia vacantia animo permutandi in totum defraudarentur per muta-
 re volentes, & de. q. an habeat locum optio in praedictis, vide etiam Egi. in
 trac. perm. in. l. i. q. vii. partis, & Per. de Peru. in eo. trac. vit. q. vit. ptis.
 vide quoque scripsi in alio exemplari. ¶ Beneficia patronata laycorum non
 includuntur secundum ipsum alleg. no. in. c. l. de praeb. lib. vi. Ad
 de intelligas notata per docto. non per glo. quia ipsa voluit contra iur.
 quam securus fuit propter eius auctoritatem, quidam consulendo,
 cuius nomen ignoro, postea reperii allegatum sub nomine And. sicu.
 vt dicam in. l. i. effectu infra allegando. Sed eius consilium est inter

Trac. Reservatioñ.

conf. do. Alex. in. liii. vol. lxxiiii. viso puncto. pen. colū. Corroborat dictum do. Gasp. ex multis quæ cumulavit Fely. in solenni trac. quan do literæ apost. noceat patronis. quibus adde Rotam in anti. cclxvi. No. q. papa. i. i. prin. & Collecta. in. c. nobis. in. ii. col. vers. sed quid si papa. extra de iu. pat. Potest ampliari istud dictum. etiam si tale ius competet clericis vt laycis. per ea quæ ponit Collecta. in. c. ex insinuatione. de priua. extra de iu. pat. & Rochus in trac. de iurepatro. in vii. q. i. partis. Istis adde do. Anto. in. c. dilectus. extra de offi. lega. q. in duobus locis refert Host. vidisse bullas. q. in mandato pape de conserendo. non induuntur patronata laycorum. quomodo autem cognoscatur. an ius patronatus sit laycorum an clericorum. vide pulchre in prac. Canc. fo. lxxlii. in fi. ver. in mea causa. cum seq. fol. Et intellige ista & limita. vt dicam in. d. liii. q. prin. in. xliii. cf. ¶ Beneficia in quibus grauatür aliis q̄ is quem papa intendit grauare non veniunt in reservatione. ad quod alleg. præfatus doc. tria iura. videlicet. c. sup eo. extra de offi. deleg. c. cum in ecclesia. de præb. lib. vi. c. quis. de rescrip. eo. lib. Adde q̄ istud vltimum non facit ad materiam nec. c. eū in ecclesia. facit ad propositum. quia ibi non grauatür collator. sed ille cui debebat conferri. & sic non conuenit huic casui. sed ad illum quem ponā infra in ver. beneficia alteri debita. Et vltra iura alleg. per ipsum quæ bene probant. pone exemplum. papa reservauit primum beneficium vacaturum. quod est ad collationem Episcopi Perusini. non venit illud quod est ad collationem episcopi & capituli communiter. quia papa non intendit præiudicare capitulo. siue illud graua re. vt in. c. cum in illis. §. si. & c. vlt. de præben. in. vi. Limita hoc non procedere quando tale beneficium esset ad collationem episcopi eū consensu capituli. quia isto casu tale beneficium bene comprehendere tur Rota in antiquo. x. titu. de præbend. quæ situr an impetans &c. & in eisdem de concess. præbend. ii. facta est. Rationem sume ex Egld. decisi. lxxix. palatum. Ad prædicta vide aliqd per Card. in de. pen. x. q. de præben. & de hoc vltimo faciam. xlix. effectum in ista parte in liii. q. vii. ¶ Beneficia post reservationem nouiter creata vel creta. non induuntur sub ea. alleg. do. Gasp. Io. an. & Paul. in de. literas. de rescrip. cum certis iuribus in simili facultibus. etiam si gratia vel reser uatio sit fauorabilis. vt in casu. c. quis. ii. de præb. in. vi. cum alijs per eum adductis Subdit postea q̄ Lap. tenet contra in. c. si propter tua. de rescrip. in. vi. quando scilicet. reservatio est fauorabilis. & hoc dicit esse verius. Adde per Io. an. & Pau. qui fuit eius discipulus. sententiā id. qd̄ dicit præfatus doc. in. l. glo. alibi hoc non ponitur in apertu d. de. literas. Sed Gemi. in consi. lxxix. D. N. papa in versis. nec obstat. dicit illam de loqui in impetrationibus. & non in reservatio nibus. tamen credo q̄ ex eius generalitate comprehendatur vtrunq̄. Ad propositum dico. q̄ ex dictis do. Gasp. sequentis Lapum sumitur. q̄ si reservatio sit odiosa procedit dictum Io. an. & Pau. Secus si sit fa uorabilis. quia tunc talia beneficia induentur in ea. Ego non habeo lectu. Lapi. & per hoc nescio quomodo considerauerit reservationes fa uorabiles aut odiosas. Mihi autem quod visum fuit super hoc posui supra in. li. prælud. Tamen in præsentī dubio puto sic posse distingui.

gul, & si papa reseruat simpliciter omnia beneficia talis dioecesis, secundum v. casum quem posuit supra in. ii. q. prin. in si. tunc non dubitarem, talia nouiter creata comprehendendi in reservatione, non quia ista sit fauorabilis prout est, vt dixi in. li. praed. Sed quia indefinite reseruat iuxta doctri. Bar. in. l. qui habebat. ff. de auro & argen. lega. Aliis autem reservationibus generalibus non videtur posse adaptari iste casus, quia in eis non potest bene considerari creatio bñfici i, post ipsas reservationes cum sint induxae per constitutiones siue leges, quae semper quaeruntur vulgata. l. arriani. C. de haeret. Vnde si contingat post extrauagantes, vel regulas inducentes reservationes generales, aliquid quod beneficium de nouo creati, & illud conferri personis in eis nominatis non dicit proprie creatum post reservationem, quia tam tempore creationis q̄ post lex semper reseruat, & loquitur, vt dixi, & per hoc caderet in reservationes praedictas. Si vero reseruauit certa beneficia & habuit respectum ad vacationem ipsorum, & tali casu placet mihi distinctio quam facit Geni. in consi. lxx. supra alleg. qui refert fuisse distinct. do. sui Anto. de bu. in. d. de literas, qui proprie consuluuit in isto casu, nam papa reseruaerit sibi specialiter duos canonicatus & duas praebendas in ecclesia Bononiensi. contingit, q̄ capitulum Bononiense de nouo creauit in dida ecclesia duos canonicatus & duas praebendas, vnde quaerebatur an veniret in reservationem praedictam. Dicit Geni. post multa elegantia argumenta ad vtriusque partem, q̄ aut verba reservationis extenduntur ad futurum, quo ad substantiam, & quo ad accidentaliam, & isto casu includuntur beneficia postea creata. Exemplum. Reseruat papa duos canonicatus in tali ecclesia, cum ibi se facultas obtulerit, nam ista reservatio est extensa in futurum, tam respectu substantiae siue subiecti, id est, respectu corporis beneficii, q̄ respectu accidentis, id est, q̄ fuerit creata post datam reservationis, quia illa verba cum facultas se obtulerit, sunt acta comprehendere et post creatum, vt satis etiam de se patet. Quoad autem verba reservationis extenduntur in futurum quo ad qualitatem id est, quo ad vacationem, quia in eo consideratur tempus vacationis, & tunc non venit nouiter creatum. Exemplum, Papa reseruat duos canonicatus proxime vacaturos & c. quo casu cum praesupponat beneficium in esse, & qualitate. i. vacationem in futurum, non potest dici comprehendendi postea creatum, & ita residet praefatus doc. & istam distinct. magis extense recitat Imo. in. d. de literas. in. xxii. col. ver. ad secundum quo tempore, & seq. & cum te resideret, & ista sunt vera in simplici reservatione, si vero diceremus aliquem esse creatum in canonicum a papa sub expectatione praebendae, tunc veniret praebenda postea creata ex fructibus excrecentibus non virtute mandati, sed propter canonicam sibi collatam, secundum glo. in. d. de literas, in si. ad quam vide Imo. post Pau. in praed. alleg. loco, licet do. Caspar faciat de istis fructibus excrecentibus aliud mebrum quod satis comprehenditur in isto. Nec praedictis ob. q̄ beneficium nouiter creatum, non dicitur vacare, quia contrarium est verum, cum proprie dicatur vacare secundum gl. vlti. ibi in prin. cum qua concordant ibi doc. quod est intelligendum, prout dicit do. Maria. de Se. in consi. xxxii. ex his quae superius in. lxx. col. ver. nec obstat. in

Tric. Reservatio.

fi. quem vide omnino Collect. in. c. in nostra, in prin. de rescrip. dicit,
q̄ beneficium nouiter creatum dicitur vacare si illa creatio est reuo-
uatio beneficii alias suppressi. ¶ Beneficia ante reservationem crea-
ta, sed post illam dotata non includuntur in reservatione. Dicit pr̄-
fatus doct. hoc velle Pau. in. d. de literas. Adde q̄ Pan. in lec. mea vult
contrarium, dicens, q̄ in talibus beneficiis, non putat habere locum
illum tex. & ita refert ipsum do. Card. ibi in. viii. q. Crederem inspi-
cienda verba ipsius reservationis. Nam si esset reservatio ad primum
beneficium vacaturum puto non comprehendi postea dotatum, quia
ecclesia erecta sine dote tempore factæ reservationis non erat benefi-
cium ad cuius substantiam habuit respectum reservatio, prout verba in
dicant. Et dixi in precedenti casu, cum beneficium sit quædam beni-
uola adio gaudium tribuens capienti, vt diffinit do. Abb. & Mod.
in. c. ad audientiam. li. extra de rescrip. cuius diffinitio non conue-
nit ecclesie non dotate, ex qua nullum gaudium capitur. Si vero in
reservatione essent verba, quæ etiam ad ecclesias vacaturas possent ad-
ptari, tunc esset vera, vt opinor, opi. Pau. Q. uia ecclesia erecta etiam
ante dotacionem dicitur ecclesia, vt est text. in. c. cum sicut, extra de
conf. eccle. vel alta, & no. in. c. nemo. de conf. distin. i. Ad quam do-
tandam, potest ille qui ædificauit compelli, vt elegantissime declar-
rat doct. eximius Bald. nouellus, qui fuit genitor primi præceptoris
queni habui Perusii, in solemnibus tract. dotium, in prin. licet contrarium
de dotacione Capellæ ædificatæ in aliqua ecclesia consulerit Ioan. de
ana. in conf. xliiii. primo videtur, &c. & ibi Ludo. Bolo. in additi-
one. Iste tamen casus, & præcedens, sunt multum difficiles, & dubii, pro-
pter magnam discrepantiam doctorum, quos ad plenum refert I mo.
in dicta clementi. literas, vnde in eis vellem potius discere, q̄ docere.

10 ¶ Patrimonium quod est concessum loco beneficii non venit in
reservationem. Dicit do. Gaspar hoc esse intelligendum, vt no. extra
de præb. c. tuis, & de simo. c. tua, & per Io. an. in. c. pen. de verb. signi-
ficati. Adde q̄ præfatus doctor aliter hoc non declarat, Arbitror tamen su-
per hoc posse dici, q̄ patrimonium ad quod Clericus est intrinsecus
in receptione factorum ordinum, vt no. in. d. c. tuis, non cadit in reser-
uationem, quia non est beneficium ecclesiasticum, quod patet, quia po-
test vendi, vt dicit ibi gl. in fi. nec de eo debet fieri mentio in impe-
trationibus, secundum Ceni. (n. c. si pauper, in fi. de præb. in. vi. Si ve-
ro aliquis consignauit, siue donauit patrimonium suum ecclesie, ex
quo est ipsi donatio sine aliqua portione constituta præbenda, iuxta
no. in. c. cum. M. extra de cost. & in. d. c. tua, tunc mortuo tali præben-
dato, bene cadit in reservationem, quia iam est effectum beneficii ec-
clesiasticum, & consolidatum cum ecclesia, arg. optimum de. l. sed si plu-
res. §. filio. ff. de vulg. & pup. ¶ Beneficia cõmendata non includun-
tur in reservatione, secundum eundem, quia talia beneficia non dicun-
tur vacare per mortem commendatarii, alleg. c. nemo, & ibi not. de
elect. lib. vi. & in. c. cū accessissent, extra de accu. Adde q̄ alias plenissi-
me scripsi in materia cõmendatæ, quantum autem attinet ad præsentē
casum ita concluderem, Aut sumus in cõmendata temporalis, aut perpe-
tua, Si in temporalis, de qua loquitur tex. in. d. c. nemo, & tunc aut est

facta ab episcopo, aut a papa, si ab episcopo dicerem quod sinita hōmen-
da per lapsum sex mēsum, de quo in d. c. nemo, poterit reservari usque
facere sibi prouideri per suos executores de tali beneficio, nō quod vacet
per cessationem commēdati, sed respectu illius vacationis ex qua fuit
commēdatum, quae adhuc omni respectu durat. Et quamuis in re-
seruatione fuerit positum tantum participium futurum, tamen com-
prehendit etiam vacantia ante datam, siue tempore datae reservatio-
nis, vt dixi supra in. i. q. prin. in declaratiōe verbi vacaturi, quod est
positum in diffinitione. Non tamen possit reservari ante lapsum
sex mēsum facere sibi prouideri, per ea quae ponit Ioan. Frā. Paul.
in trac. de pote. capt. se. vacan. in. iii. q. i. partis. iii. col. vers. & similiter.
Si vero cōmēda temporalis est facta a papa, & isto casu de eo non
venire in reservatiōem. Ratio est, quia p appositionem manus quā
fecit papa cōmēdando tale beneficium, illud sibi reservauit secundū
Paul. vbi supra in. vi. col. vers. sed aduerte, qui alleg. hoc voluisse Cō-
post. in. c. cum nobis. extra de elec. quem vide in vizi. gl. in ver. com-
mittentes, circa medium, ad idem vide Rom. in cons. etel. in casu quod
positae consultationis. vii. col. vers. ceterum, & posito quod loquatur de
commēda temporalis reprobata quadam distine. dominorū de Ro-
ta quam in preceden. col. refert. Quo casu donec fuerit prouisum de
perpetuo rectore, nullus etiam ignorans, potest se in illa intromittere,
secundum remissionem quā dabo in ista parte in. ii. q. prin. in. i. res-
seruatiōe si. Sequitur si est reservatum quod non comprehenditur in alia re-
seruatione, vt dicam statim. in ver. beneficia alias reservata. Si autē su-
mus in cōmēda perpetua, quam nullus citra papam potest fore, & isto
casu, aut papa cōmēdauit perpetuo beneficium seculare, aut regula-
re. Si beneficium seculare iuxta terminos. c. dudum. ii. extra de elect.
& c. qui plures. xxi. q. i. credo quod mortuo cōmēdatario perpetuo il-
lud beneficium includatur in reservatiōe & eius virtute possit acce-
ptari, de quo vide quae dicam in ista parte in. ii. q. prin. in. xxxviii.
effectū. Quia sicut per collationem extinguitur reservatio, vt dicam
in ista parte in. i. q. v. princ. ita etiam per cōmēdam perpetuam, cū
per eam plene papa disposuerit de tali beneficio, nisi quo ad vnum
effectum tantum, videlicet titulum, vt plene dixi in trac. cōmēdati,
in ver. commēda autem perpetua, & in remissione quā tibi dedi, de
quo vide Rotam in terminis in antiquo. i. titu. de praeb. & ita de-
bet intelligi Rota in ant. col. iii. No. quod vbi & c. quae est corrupta vi-
tio imperforum, vide aliam remissionem quam dabo super hoc in
ista parte in. vi. q. v. princ. praedicta intelligo, vt statim dicam in ver.
aduerte. Aduerte diligentissime, quia vidi determinatum in Rota
per tres sententias conformes, quod beneficia commēdata ad vitam nul-
lus dat, nec de ipsis disposuit, nisi papa donec sit de talibus plene pro-
uisum per ipsum, per not. in. c. si eo tempore, de elect. in. vi. & ita sine
contradictione seruat curia. Quid dicendum? Or aduerte, quando
Papa referat in suorem certae personae nominatae aliquod benefi-
cium forte regulare, isto casu illud beneficium vacans si commēda-
uerit tali reservatiōem crederem reservatiōem, extrinsecam propter
duo. Primo propter odium talis reservatiōis, vt dixi supra in

Tract. Reservatōn.

11. præl. Secundo quia papa facit sed intentioni & menti suæ, quæ
fuit ut illi prouideret, cui iam prouidit per commendam ad eius vi-
tam, & ita est intelligenda Rota prædicta in antiquioribus si bene ad-
uertatur. Si vero papa reservat non in fauorem alicuius vni benefici-
cium, siue illud in aliqua generali reservatōne includatur, tunc cre-
do non extinguit reservatōnem, si illud alicui ad vitam commenda-
tur. Ratio quia cum non præsumatur papam illud reservasse, nisi ut
ei plene prouideret de idonea persona, donec tale non dederit in ti-
tulum, & sic plene prouiderit, semper durat reservatō, & ita puto
cedere determinationem quam vidi. Idem puto si nulla alia reservatō-
ne præmissa, Papa commendat aliquod beneficium per nor. in. d.
c. si eo tempore. Sed si papa commédasset perpetuo beneficium regula-
re, tunc mortuo commendatario nõ veniret in reservatōne, & hoc
quia beneficia regularia non includuntur in ea, ut statim dicam in
ver. beneficia regularia. Sed reuertitur ad ordinarium, super quo vi-
de distam remissionem in. vi. q. v. q. prin. & intellige secundũ prædi-
ctam dist. ¶ Beneficia vacantia per priuationem, dicit do. Gasp. q.
si fuerint restituta priuato non veniunt in reservatōnem alias secus,
aliud non dicit in effectu, sed dat certas remissiones quas non habeo
hic. Istud dictum in. 11. parte puto verũ in tribus casibus. Primo quã-
do essemus in priuatione iuris, de qua in. c. licet canon. de elec. in. vi.
quo casu constat tale beneficium non esse reservatum, cum episcopus
possit illud conferre, ut in. c. licet episcopus. de præb. co. lib. quod li-
cet loquatur in alio casu, tamen q̄ in casu. c. licet canon. possit episco-
pus conferre. alleg. glo. istum in. c. cõmissa. super ver. nolente. de elec.
eo. lib. Secundo quando essemus in priuatione iuris pp incompatibi-
litatem, quo casu primum incompatibile licet statim vacet, ut in. c. de
multa. extra de præb. Tamen priusq̄ labatur tempus in extrauag. ex-
creabilis, statim venit in reservatōnem cũ non sit adhuc reservatum,
ut dicam in seq. q. prin. in. xviii. & .xli. effectibus. Tertio quã-
do essemus in priuatione hominis, pura quando ordinarius sua auctoritate quẽ
priuaret, quo casu etiã ipse cõfert, ut colligitur ex dictis per do. Abb.
in repe. §. qui vero. c. extirpande. extra de præben. Sed si beneficia va-
cant per priuationem iuris, de qua in extrauag. excreabilis, tunc quæ
sunt reservata, ut ibi in. §. quæ omnia, non veniunt in reservatōne,
ut dicam statim in ver. beneficia alias reservata Idem si esset priua-
tio facta auctoritate vel iussu papæ, quia etiam isto casu beneficia ra-
liter vacantia remanent reservata, & ita intelligo extrauag. ex debi-
to, & ad regimien. in prin. in verbo priuationem secus si alio modo
vacarent, ut dixi supra in. ii. q. prin. sup ver. vacaturi, & dicam in ista
parte in. isii. q. prin. in. xvi. effectu. ver. prædicta & c. pura quia priuans
ante priuationem moreret, aut resignaret. Est bene verum, q̄ in
talibus in quibus dixi talia beneficia vacantia per priuationem inclu-
di in reservatōne, q̄ si reservatiuus non voluerit illa acceptare q̄ excu-
sat, ut infra in ist. q. ver. beneficia quæ vacant de iure vbi ponã quæ
differentia sit inter istũ & illum versiculũ. ¶ Beneficia regularia nõ ve-
niunt in reservatōne secundũ eundem, qui allegat Archi. & Io. an. l. c.
ii. de præb. in. vi. Adde q̄ ipse non aperit quæ sunt talia bñficia licet

ex remissione sua possit hoc declarari. Vnde ultra tradita ibi per doctorem est sciendum, quod illa sunt beneficia regalia quae ex aliquo privilegio (non dico propter ius patronatus, quia illud non habet dubium) habent Reges conferre in regnis suis, de quibus loquitur Collect. in c. cum dilecta, in prin. extra de concess. preb. prout sunt Rex Anglorum, & Rex Ungariae, secundum Bal. in l. rescripta. ii. col. C. de practi. imper. offer. Rex Franciae in aliquibus ecclesiis regni sui, ut in ecclesia Carnotensi, ut refert Spec. in tit. ne sede vac. in fi. in iii. parte, & Compost. in c. quod sicut, ult. col. vers. sed nunquam illi, extra de elect. Idem de Imperatore secundum Spec. in tit. de preb. versic. Item no. quod Imperator in eadem parte, Dux Mediolani, qui in Ducatu suo tenet vices Imperatoris, & Regis, ut per plura ostendit Fran. Cur. consi. xlviii. memoriz recolendae. x. col. De inferioribus, ut sunt alii Duces, Marchiones, & similes, forte idem est dicendum, propter reg. Cancel. quae est. xl. Item voluit quod super quouis ecclesiastico & c. quae acquiritur in casu si nulli istos inferiores Regibus. ¶ Beneficia alias reservata non includuntur in reservatione, secundum eundem, qui exemplificat in Auditoribus Sacri Palatii, in Capellanis, ac Collectoribus, & Subcollectoribus, & dicit, quod beneficia praedictorum sunt reservata, scilicet, quae habuerunt postquam effecti sunt tales etiam si nōdum notitiam habuerint, per no. in. c. i. de concess. preben. in. vi. & subdit, quod veniunt beneficia ipsorum post extinctum, vel reuocatum officium, per decr. Rotae in tit. de collect. aliud non dicit. ¶ Aduerte, quia vtiliter glossabo ista dicta, & praefatus doctor non probat, quod beneficia alias reservata non veniant in reservationem. Et quis auctoritas sua satis sufficeret nihilominus est de hoc decisio Cald. in consi. ix. an valeat, in tit. de preb. & probatur ratione, quia Papa reservando vni beneficium non censetur gratiam reuocare per aliam quam de eodem beneficio facit, Cald. in consi. vii. quis praefertur, tit. de rescrip. est de mente Rotae in ant. c. c. no. quod Papa faciendo, quod procedit etiam si Papa faceret secundam gratiam motu proprio, ut refert Ely. in c. i. nostra. v. corolario, ver. & istis, extra de rescrip. de quo per gl. in Concilio Basileae in tit. de elect. & refert super ver. impediri, in. ii. col. in pragmatica fol. xlv. sed obstat fortiter Rota in ant. c. lxxiii. no. quod ubi Papa, ubi in reservatione de qua ibi comprehenditur beneficium quo quis erat priuatus propter incompatibilitatem, quod constat esse reservatum per extrauag. exorabilis. §. quae omnia, de preb. dic. ut dicam infra in seq. q. princ. in xviii. effectu, & dixi aliquid supra in ver. beneficia vacantia per priuationem in. i. l. casu. Et aduerte bene, quia si ex verbis Papae in ista reservatione comprehenderetur illud beneficium esse alias reservatum, tunc comprehenderetur in tali reservatione, sume exemplum ex his quae dixi in seq. q. princ. in. iii. effectu. ¶ Et in quantum dicit praefatus doctor, quod beneficia dominorum Auditorum Sacri Palatii sunt reservata, scias hoc esse expressum in extrauag. Benedicti. xii. ad regimen. §. ac etiam, quod est intelligendum quando moriuntur extra Curiam, quia si in Curia, non est dubium per c. ii. de preben. in. vi. ¶ Et ubi ibi casu quando, scilicet, moriuntur extra Curiam, an sint reservata non habita distinctione loci in quo moriuntur, reperio Coe.

Trac. Reseruation.

in la. in consil. xcii. in causa canonisationis & præb. &c. li. col. ver. au-
tem volumus, qui consuluit, & tunc beneficia Auditoris decedentis
extra Curiam sunt reseruata virtute dictæ extrauagantis, si moriatur
infra duas dietas ab ea. Ponderando ver. sequentem. Nemo quomo-
dolibet, &c. Si vero ultra duas dietas non erit reseruata. Ego contrariū
puto propter verbum vbi cumq; positum ibi in ver. præcedenti. Nec-
non si forsitan in si. Sub quo verbo includuntur omnia beneficia per-
sonarum, quæ sunt expresse vsque ad ver. Necnon quorumlibet &c. &
exponitur in quocumq; loco, vel parte mundi, vt per Moder. post lo.
m. In. c. vbi cumq;, de præb. in. vi. quod videtur apertius expressum in
quodam extrauaganti Nicolai. v. quæ incipit Ad sacram Petri sedem
vbi reseruat beneficia talium vbi cumq; &c. anteq; ad Ro. Curiam ve-
niant, decesserint. Illa vero restrictio de duabus dietis habet tantum
locum in duobus casibus ibi expressis. Primo quando aliqui veniunt
ad Curiam pro expediendis negotiis, & ex Curia recedunt. Secundo
de curialibus, qui alias non sunt de personis ibi expressis, qui recedunt
a curia causa recreationis, vel alia, & in hoc quasi concordant cum. c.
præfati, de præb. in. vi. Et istum credo intellectum illius extrauag. ta-
men cogitabilis propter autoritatem præfati doct. quæ magna est.
Sed circa beneficia ipsorum Auditorum facit me dubitare extrauag.
to. xxii. ex debito. §. rursus, de elec. quæ tunc vult beneficia Auditorū
extra Curiam decedentium esse reseruata, si contigerit eos deputari
Nuncios, aut Legatos Sedis Apostolicæ, & durante legatione decesser-
int. Relinquo cogitandum, tamen prædicta arbitror veriora propter
extrauagan. Nico. quam statim allegauit. ¶ Successive dum præfatus
doct. dicit beneficia Capellanorum Papæ esse reseruata, scias etiam hoc
esse decisum in. d. extrauag. ad regimen, in vers. a. etiam per obitum,
In si. do. autem Card. in consil. cxxvi. vacarunt, ad si. ver. quarto dixit,
& non ex persona omnium Capellanorum Papæ sunt beneficia reser-
uata, alleg. extrauag. Inno. V. ad futuram, quam non habeo, & credo
reuocatum per alias extrauagantes, & regulas Cancellariæ. ¶ Sed pul-
chrum est videre quomodo probabitur quem fuisse Capellanum Pa-
pæ ad effectum ostendendi eius beneficia fuisse reseruata. Pone factū,
Ego volo probare beneficium Sanctorum Nazarii, & sodorum, quo-
rum hodie festum celebratur, esse reseruatum, quia vacauit per mor-
tem Titii Capellani Papæ, dico, & sufficere mihi ostendere literas apo-
stolicas in quibus Papa conferendo tale beneficium ipsi Titio appella-
uit eum Capellanum suum, Cerni, in consil. lxxxix. Dominus Ioan. in
prin. ratio est secundum eum, quia Papa fundat super illis verbis in-
tentionem suam, qui si forte non fuisset talis non concessisset gratiam
tam pinguem, & propter ista possit dici, & illa verba posita in bullis
apostolicis grata familiaritatis obsequia &c. probent familiaritatem,
quod satis voluit Cerni, in dicto consil. circa prin. Si vero aliquis
volens probare beneficium reseruatum, ostendit provisionem sibi de
tali factam a Papa, qui sibi contulit tanq; reseruatum, & vacans per
mortem Titii Capellani sui, non per hoc probabit reseruationem,
Rota in Antl. cxcvii. No. & vbi Papa & dicit esse rationem, quia Pa-
pa non narrat factum suum, sed alienum, dubio multum de veritate

re huius disti, quia contrarium vult glo. in clem. vnica, in vers. se-
 cisse. In princ. de proba. dicens, qd si Papa naret in literis beneficium
 vacasse per mortem beneficiati in curia, qd statur eius dicto donec con-
 trarium probetur, & illam glo. sequitur smo. in eius declaratione, &
 do. Card. in. viii. q. & in consi. xvi. do. papa, in prin. & hoc credo veri-
 us maxime in casu nostro, in quo Papa allegat vacationem per mor-
 tem Capellani sui, quam praesumitur non ignorare, cum sit de pri-
 mis officiis, siue gradibus, qui sint inter familiares Papae, Potest ta-
 men vno casu saluari Rota, videlicet, quando in literis Apostolicis di-
 ceretur, quod, vt alienis, vacauit per mortem. N. Capellani nostri, tunc
 oporteret qd ille aliter probaret talem fuisse Capellanum Papae, sicut
 dum domi. Cardi. ibi in. x. q. & seq. In si. pro quo facit Rota in antf.
 lxxiii. No. qd vbi alicui, & in eisdem. dccc. vii. no. qd si ponatur. Sed
 si quis vellet probare per testes aliquem fuisse Capellanum ad prae-
 dictum effectum, non admitteretur talis probatio, vt per bonas rationes
 dicit Egid. in decisio. dxi. licet capella. cum sequen. Actor admissus,
 & si de facto fuerit admissa probatio, qd talis reputabatur Capella-
 nus &c. non proderit alleganti & probanti, nisi fuerit reus, vt ibi di-
 cit in dicta sequen. decisio. & huc vltimo conferunt decisio. quas ibi
 posui. ¶ Debes bene aduertere ad dicta Egid. in praedicto loco ne de-
 ciptaris, quia credo ipsum loqui de illis Capellanis, qui admittuntur
 cum certis solemnitatibus, de quibus ibi, prout sunt Auditores Ro-
 tae, qui & Capellani Papae sunt, quos vidi admitti in Camera Apo-
 stolica per donationem Capae, & Rocchetti. Sed in aliis Capellanis Pa-
 pae qui dicunt Missam coram eo, prout sunt etiam Cubicularii puto
 ad probandum esse, vel fuisse tales iufficiat probatio per testes, cum
 non reperitur prohibitum, iuxta tradita in. l. pactum quod bona si-
 de. C. de pac. quid autem si Papa creat aliquos absentes in suos Capel-
 lanos, an priusq; hoc sciatur sit acquisita eis aliqua praerogatiua, Rota
 in no. ccvii. licet qd sic, contrarium dicit Ancha. in consi. ccc. viii. pre-
 mitto, de quo aliquid per Andr. sic. in addi. Bal. in. l. falsus. viii. col.
 C. de iur. forte verius est disti. Rotae per quae statim subdant. ¶ Sub-
 dit do. Gaspar de collectoribus & subcollectoribus allegans Rotam
 in lucero sub ti. de collectoribus beneficiorum. De istis loquitur Ro-
 ta in no. dxxx. beneficia collectorum, & in eisdem. ccvii. quam supra
 proxime allegaui, & in ant. ccc. xli. no. licet secundum, in quibus locis
 concluditur eorum beneficia esse reseruata, licet ignorant officium eis
 iniunctum. Et remanent reseruata etiam finito officio. ¶ Vltimo dicit
 praefatus doctor, quae habuerint postq; effecti sunt tales concordat re-
 gula Cancellariae, tertia in ordine. ibi, & in posterum obtinebunt eo-
 rum familiaritate durante, Rota autem in no. dxxx. supra proxime
 allegata, videtur velle idem in acquisitis ante officium, licet non ac-
 quisitis post officium. Dicam infra in ista parte in seq. q. prin. in. xxii.
 effectum, ver. ex eodem pacto veniunt, vbi ponam verum intellectum ad
 illam regulam. ¶ + Beneficia alteri debita tempore reseruatiōis, nō
 includuntur sub ipsa secundum eundem, qui allegat quasdam remis-
 siones quas nō habeo. Adde qd hoc non est indistincte verum pro de-
 claratione dico, qd si alicui est ius quaesitū ad beneficiū vigore accepta

Tract. Reseruatiō.

tionis quam fecit de ipso virtute gratiæ expectatiuæ tunc tale beneficiū includitur sub reseruatiōe, etiam facta cum clausula si a die date presentium nō sit alteri ius quæsitum, propter rationem quam ponit Rota in no. cxxlv. licet de more & stylo & Egl. in deci. clxvii. per illa verba &c. quæ est q̄ remaneat expectanti saluum ius acceptandi alia vacatura: vt etiam dicam in seq. q. prin. in. xv. effectu, & licet præfatæ detisiones loquantur de collatione papæ, tamen idem est dicendum de reseruatiōe: quia ista duo æquiparantur secundū Gemi. in c. si a sede in. li. col. ibi, ego crederem, de præb. in. vi. nec obstat dicta clausula, per quam videtur, q̄ papa voluerit præiudicare alteri, quia intelligitur de præiudicio iuris in re, vel ad rem quando est irreparabile. Et licet prædicta sint vera tamen non potest negari quin expectatiuius multum grauetur, quia ad hoc vt admittatur ad alia vacatura, oportet, q̄ probeat impedimentum reseruatiōis quare per primam acceptationem non fuerit extincta gratia sua Gemi. solēniter in consi. ciii. pro responsione &c. In primo dubio. Si vero esset ius quæsitum ad beneficium per electionem, non puto tale includi in reseruatiōe per ea quæ ponunt Rota & Egl. vbi supra, scilicet quia ius suum in totum expiraret. Idem si esset acquisitum ius per præsentationem, scilicet dum præditi os per eandem rationem super quo latius scripsi in de. auditor super glo. in ver. debitum versi. quartus modus de rescrip. Idem de beneficio collato absenti antequam acceptet. de quo dicam in seq. q. prin. in. vii. effectu. Idem in alio casu, quem ponam ibidem in

18 xxii. effectu in istis casibus & similibus verificatur iste versi. **+** Beneficia in quibus est ius optandi iuxta. c. vlt. de consue. li. vi. non cadunt in reseruatiōem, nisi illa papa specialiter contulerit allegat præfatus doct. Archi. & Io. an. in. d. c. si. cum certis aliis remiss. postea facit remissionem ad seipsum vbi dicit se dicturum. Adde, q̄ ego ponam istum casum in seq. q. prin. in. v. effectu, vbi solēniter examinabo materiam dicti. c. vlt. in quatum attinet ad propositum nostrum. **+** Ista sunt omnia beneficia, quæ præfatus doctor dicit non comprehendunt in reseruatiōe papali. Adde plura alia alibi non reducta. **+** Beneficia spectantia simul ad collationem episcopi, & capituli non veniunt in reseruatiōem, in qua papa voluit includi omnia in tali prouincia, præter ad collationem dicti episcopi Ioan. cal. egregie in titu. de præb. consi. xxii. an si papa reseruat omnia vbi mouetur per optimas rationes, quod sequitur modernorum viuentium, excellentissimus. d. Iaso. in. l. serul. electione. §. labeo. in. ff. de leg. i. quem, vt viderem, accessi alio die Papiam, vbi ab ipso pro sua bonitate per benigne receptus fui, & tunc dixit mihi, q̄ recordabatur alias vidisse duos tractatus in ista materia, licet de nominibus auctorum non recordaretur.

19 **+** Beneficia quæ de facto non potest conferre ille qui est grauatus, non includuntur in reseruatiōe. Exemplum. Papa reseruat beneficia spectantia ad collationem Episcopi Perusini non veniunt illa quorū collationem de facto sibi occupauit archipresbyter Perusinus, licet de iure eorum collatio pertineat ad ipsum episcopum Cald. consi. xxiii. An si Papa reseruet beneficia totius diocesis, per totum t. de præb.

20 **+** Beneficia electiua non comprehenduntur in reseruatiōe facta sub

Ista forma. Reservamus beneficia &c. ad cuiuscumq; collationem, pro
uisionem, praesentationem, seu dispositionem spectantia. c. cum in il-
lis. § 1. de praeb. in. vi. & in de. i. §. i. eo. ti. Nec obstat ibi in ver-
si. inhabentes, ibi seu electionem: quia illud verbum non fuit positum
in gratia sed in inhibitione executorum unde non ampliatur p hoc
gratia vt reperi postea tenere Car. in consi. statim allegando in. ii. col.
ver. quinto. Si vero in reservatione nullus modus vacati. esset expres-
sus, beneuenerent beneficia electiua secundum glo. in dicta de. in ver-
fic. quauis, cui adde Rotam in no. cxvi. habens gratiam, & d. Car.
solentiter disputantem in consi. dii. discutiam praemissa dubia, per to-
tum, qui tandem residet cum Rota praedicta, vide pro & contra per
Cal. in titu. de praeb. consi. xil. an beneficia electiua, vide remissionem,

22 quam in alio exemplari sed. ¶ Beneficia quae virtute consuetudinis
vel statuti debentur alicui puta magistro vel alteri non comprehen-
duntur in reservatione, c. cum in tua. iuncta glo. magna in si. de praeb.

23 ben. in. vi. ¶ Beneficia secularia collegiata, vide in alio exemplari.

24 ¶ Beneficia quae obtinet Titius, vide vbi supra. ¶ Beneficia ma-

25 nualia non includuntur in reservatione Gasp. de Cald. in consi. xxvi.
An in reservationibus in ti. de praeb. & talia quae sint declarata per
doct. in de. i. de rescrip. Et hoc est verum etiam qd de talibus non fue-
rit facta prouisio per ordinarium infra sex menses, cum in ipsis non
habeat locum deuolutio secundum. d. Fran. de Areti. in consi. lxxii.

26 In praesenti consultatione. iiii. colum. versu. sed ad istud. ¶ Beneficia
creata, & dotata ante reservationem, sed confirmata, & approba-
ta per superiorem post ipsam reservationem, non comprehendunt in
ea. Rota in antiquo. xvii. in ti. de praeb. Quidem patronus, quae est
repetita in ant. dxiv. eiusdem princ. quae disputat multum subtiliter
istum casum, & ponit vltimam opi qd non veniant, aliud non deter-
minando Fely. ad aliud propositum in. c. cum adeo. ii. col. i. extra de
rescrip. allegat Rotam praedictam, qd talia beneficia non veniant in gra-
tiam, & hoc credo veru, quia talia non possunt dici beneficia, ad quae
papa habuerit considerationem, vt est dictum supra in versu. beneficia

27 post reservationem, cum sequenti versu. ¶ Beneficia suppressa ante re-
servationem, sed post ipsam renouata no veniunt in reservationem.
Tamen super hoc non est ita de facili transeundum, ppter magnam
varietatem doctorum super hoc loquentium vnde And. sic. post egre-
glam examinationem huius casus, dicit soluat Apollo in. c. cum acces-
sissent in. xvii. col. cum quatuor sequen. extra de consi. Docto. in de.
vit. de rest. post glo. sunt varii Fely. in. d. c. cum accessissent, non mul-
tum Insistendo in pen. col. sequitur distin. Ioan. de lig. qd si ex suppres-
sione beneficii fuit omnino extinctus eius titulus tunc non venit in
gratiam, quia talis reuocatio est potius quaedam noua creatio, alias

28 put dixi in. d. versu. beneficia post reservationem. ¶ Beneficia quae
vacant de iure & non de facto non comprehenduntur in reservatione
facta p Titio ad duo vel tria beneficia in tali loco vacatura, quae in-
tra mensem accipiat Rota in ant. d. cviii. si aliquis, & in eisdem.
d. lxxxv. no. qd non currit. Sed si reservatius vellet talia acceptate pot

Tr. ac. Reservatio.

- debere sibi de illis per suum executores provideri, de quo vide factū
 per Gem. in. c. l. in prin. ver. Sed pone, q̄ executor de concess. præb. in
 vi. & sic est ad electionem reservatū, an velit talia acceptare, an non,
 & iste ver. differt, ab illo de quo supra in versi. Beneficia vacantia per
 privationē: quia ibi locutus sui de privatione iuris vel hominis. Hic
 autem intelligo de eo qui est incapax beneficii, tamen de facto tenet,
 vt simoniacus, irregularis, laycus, vel tenens illa sine titulo, & simi-
 les, nec obstat, q̄ reservatio est facta per participium futuri temporis,
 quia comprehendit etiam ante reservationem vacantia, vt dicam in
- 29** seq. q. prin. in. x. effectu. ¶ Beneficia regularia non comprehenduntur
 in reservatione, iuxta no. per doct. in. c. cum de beneficio. iunda glos.
 in ver. prioratu. de præb. in. vi. præsertim Abbatiæ, vt in isto quasi ca-
 su dicit Lap. in alleg. lxxxiii. d. Papa pen. col. Et propter hoc puto q̄
 beneficia ordinis S. Io. Hierosolimitani, & præceptorie S. Antonii,
 siue alterius ordinis prout sunt in Hispania, non includantur in reser-
 uationibus. Maxime quia papa express. super talibus non cōcederet,
 nisi cū difficultate, licet aliquando reperiantur hmōi præceptorie re-
 servate super quo vide Lap. alleg. xxvii. disputat & c. vbi refert factū
 in præceptorie reservata. Et de istis nō videt hodie esse dubiū, q̄ non
 includantur in reservatione, quia sunt alias reservate ipsi Papæ, vt in
 iii. regula Cancel. per ea quæ dicta sunt supra in ver. beneficio alias re-
- 30** servato ¶ Beneficia collata, non tū adhuc per prouisum acceptata
 iuxta. c. si tibi absenti de præb. in. vi. nō veniunt in reservationē, vt di-
 cam in seq. q. prin. in. vi. effectu. ¶ Beneficia electiva quorū electio & c.
- 31** vide in alio exemplari. ¶ Beneficia vacantia ex cā resignationis, non
 veniunt in reservationē factam de primo bñificio vacante, quia dū lo-
 quimur de vacatione intelligitur de natural, quæ pprie dī vacatio.
 Contrarium tū seruat, secundum Collect. in. c. pro illorum ver. Sed
 quid Papa mandat extra de præb. in. vi. nō veniunt in reservationē, vt di-
 ma. q. prin. super verbo vacaturi, & dicta per eundem in. c. l. in. viii.
- 32** col. ver. sed quid de. q. facti extra de reg. iur. ¶ Beneficia monacha-
 ria non veniunt in reservationē. Exemplum. Papa reservauit sibi bene-
 ficia spectantia ad collationem Archipresbyteri Perusini si ille nō ha-
 beret conferre nisi vicum tantum beneficium, illud non includet in
 ea. Nota in no. ccxvi. voluerunt. Cum concord. adiunctis per Fely. in
 e. in nostra in. xxliii. cor. extra de rescri. Quibus ad de pulchrū con-
 si. Ceni. xxxvi. casus talis est, inter sanctum & c. vbi consuluit, q̄ si Pa-
 pa reservat sibi maiores dignitates post pontificales, & principales in
 collegiatis, q̄ non includitur dignitas, quæ est sola in collegiata. Qd
 est multum norandum pro intellectu. in. regu. Cancel. ad quod vide
 etiam Car. in consi. xxx. in hac dubia. q. iii. colum. versi. sed adhuc.
- 33** ¶ Tamen hospitalia in quibus oblato, siue conuersi, eligunt recto-
 rem nō veniunt in reservationem factā de collegiatis ecclesiis, abba-
 tiis, monasteriis, prioratibus, in quibus, & ad quæ consueuerit recto-
 res per viam electionis assumi Fede. de sen. in consi. cclxxx. casus talis
 est. ¶ Duo sunt scienda circa prædicta. Ptimum, q̄ si nominatiui vel
 let Papa talia beneficia reservare, q̄ posset, per ea quæ dixi in. i. præ-
 lud. & in. i. q. prin. super ver. per habentem potestatem. ¶ Secundum,

¶ habent locum in reservatione specialiter facta ad incerta beneficia, in qua non includuntur prædicta. In generali vero non possunt ad prædicta multa ex prædictis, & si qua possent adaptari includuntur in ea. ¶ Plura alia beneficia his similia posset studiosus lector invenire, licet super prædictis potest frequentius dubitari.

¶ Quarta quaestio principalis.

S

Ed quia iste tract. nihil proficeret, nisi reservatio aliquem effectum haberet, ut dixit Egi. in tract. pernu. in. x. q. prin. ideo de illius effectibus aliqua brevitè discurremus. ¶ Quarto principaliter quaero, quæ sunt reservationis apostolicæ effectus, & si quando ordinem præfati. d. Casp. qui inter paucos quos ponit aliquos tractat per viam quaestionum & hi pertinent potius ad ea quæ dicuntur in. v. q. princip. huius partis adaptando tamen dicta sua vbi melius & aptius videbitur dico sic.

¶ Primus effectus.

Reservatio cum inhibitione, & decreto afficit ignorantes, & quid sine inhibitione, & decreto, vide nu. 2.

Reservationes in peccatore, siue mentales, quæ dicuntur.

Manus papæ appositio ligat ignorantes.

Reservatio ¶ cum inhibitione, & decreto afficit etiam ignorantes, esto quod non fuerint postea illa vobis scilicet, vel ignoranter & c. glo. in. c. si eo tempore super ver. ignorantè de elect. in. vi. Zenzel. in extratrag. execrabilis l. xxix. in ti. de præb. §. quæ omnia super ver. irritum l. allega. lxxxiii. dominus papa. viii. col. ver. Sed quid si episcopus. Collect. in. c. dilectus in prin. ver. & d. nunquid & in si. ver. sed nunquid extra de præb. Et hoc est indubitatum hodie, licet tempore Compositionis fieret differentia, an esset impositum super beneficio vacaturo, & tunc non ligabat ignorantes, an super vacante, & tunc secundum quosdam ligabat, maxime in vacante in curia, dicit tamen, quod ipsum casum non vidit determinari, in quo ipse credit contrarium, nisi princeps suam super hoc insinuet, in iurisdictionem. Ita dicit ipse in. c. capitulum vlt. col. i. lib. i. quod vero de aliis quibus extra de rescrip. quod hodie est immutatum ut dixi. Et propter hoc dixit aurea verba in proposito Cuius. de mon. lau. in de. si Romanus, super ver. cum cura de præb. quod sermo papæ est penetrabilis cum gladio accipitur, & eius decretum omnia interiora, & occultissima afficit & astringit. Sunt tamen nonnulli casus in quibus decretum non afficit, quorum unum ponit. d. Alex. in consi. xvii. consi. deratis in. v. lib. vi. dicit, quando est positum in literis conditionalibus. De alio dedi remissionem ad Ant. de but. supra in. i. q. prin. super ver. vacaturi. De alio dabo remissio. in. vii. q. vi. effectus. Adverte tamen quia contra prædicta videtur facere text. in capitulo dudum, ver. si considerantes ibi, & quod decretum nostrum, extra de præb. in. vi. dum dicit, quod decretum papæ afficit ignorantes cum suis

Trac. Reservatiofi.

per certo beneficio fuerit appositum, quasi secus sit si sit positum sup
incert. cogitabis. ¶ Sed dubitatio est non mediocris, an sola refer
uatio Papæ sine inhibitione, & decreto afficiat Ignorantes, gl. in d.
c. si eo tempore in versi. pvisionem dicit q non, sed Io. an. in nouel
la mutauit appositum dicens, non isto præcise cum hoc dicto, & credo,
q curia non reciperet illud, vt reservatio aliquid operetur. Ista sunt
verba Io. & ibi. Nihilominus optime conatur defendere, quod dixer
rat in glo. cum qua transeunt ibi Pet. de Anch. & Philip. de Peru. &
idem Ancha. in. c. si beneficia ver. sed hic quarto, de præb. lib. vi. Col
lect. autem in. c. dilecto. ver. sed nunquid reservatio extra de præb. di
cit q opl. Io. an. in antiqua in gl. sup ver. dicto. r. si eo tempore non
seruatur nec est probabilis. D. Gasp. in isto tract. versi. quis sit effectus,
in prin. residet cum Lap. videlicet, q si sumus in reservatione fauora
bili, non requiritur decretum, in odiosa vero secus, sed in. xii. q. sim
pliciter tenet dictum glo. prædictæ. Ego non recedendo multum a di
stinctione Lap. dico sic, q in reservatione generali non requiritur ali
quod decretum, & absq; eo afficit Ignorantes, & hoc non tantum q
sit fauorabilis, prout dicit ipse, & ego dixi supra in. li. prælu. sed q
habet vim constitutionis, sive legis vt refert Phi. de Peru. in. c. si a le
de pen. col. post Gem. ibi in. i. col. de præb. lib. vi. & idem dicit Cer
mi. in consi. xxx. quo ad primum, in prin. quæ quando est facta in fa
uorem alicuius, statim ligat, vt dicam in fra. in. xxi. effectu. coadiuu
tur, quia in omni reservatione generali inest decretum, & inhibitio
de qua in. c. li. de præb. in. vi. secundum Roram in ant. ccc. lx. no. Le
gatus siue Nundius, quæ est repetita in no. c. xix. Legatus, & c. scilicet,
q nullus citra Papam sine eius speciali mandato posse talia conferre,
& si inferior contulerit de facto, nihil acquiritur ipsi prouiso, vt coll
gitur ex his quæ dicam infra in. xx. effectu, in speciali vero facta in al
terius fauorem tanquam mere odiosa, vt dixi in. d. ii. prelu. Arbit
ror necessarium decretum, ad effectum, vt liget Ignorantes, quod be
ne probatur ex his quæ dicunt doct. in. d. c. si a sede in. q. illa quis præ
feratur reservatiuus Papæ, an illæ cui eadem die contulit ordinarius
beneficium idem, concludentes, q si reservatio erat facta euni decre
to, q præferatur reservatiuus alias secus, qz isto secundo casu non erat
impeditus ordinarius, illic Collecta. in. c. post electionem, versi. quid
si papa, vel legatus, extra de conce. præb. teneat iudistincte preferen
dum pmissam ab ordinario. Præterea extrava. Pau. ii. ad Romani Pō
ti. quæ tantum privilegiat reservationes, fundatur sup decreto in il
lis posito. Et licet ista opi. sit verior, de iure tamen, vt dicit gl. p. d. l. x.
curiam illam non recipit, & vldi seruari tempore Sanctiss. me. Iulii
II. qui faciebat describi reservationes & aliquas speciales in libro Da
tarii, nec volebat sup talibus literas expediri, & sup vna istarum vidit
postea altercari, quæ fuit super decanatu Auinionensi. & de istis dicit
solet, q papa reservauit in pectore, quas Leo. x. papa modernus appel
lat reservationes mentales, vt patet in reuocatoris regulis talium res
eruatiuum mentalium. In quibus non apparet ali quod decretum,
& tamen curia vult, q liget Ignorantes, de quo vide Dom. post Pau.
in. d. c. si eo tempore. ii. col. circa medium, qui ponit simile exemplū

Vnum non omīto, q̄ licet reseruatō operetur, vt inferior a papa nō possit disponere de beneficio reseruatō, vt patet ex prædictis tamen poterit illud commendare iuxta formam. c. nemo de elect. in. vi. Cal. in. consi. iiii. an valeat pe. col. in. ti. de consue. allegat ita dicere Io. an. in. d. c. nemo. ¶ Manus autem appositio papæ ex tunc ligat manus ordinarij etiam ignorantis, perinde ac si esset decretum. Inno. in. c. vt nostrum, in. fi. extra de appel. sequitur. d. Casp. in isto tract. in. xii. q. & glo. in concilio Basileæ in tit. de elect. & refer. in prin. super ver. Impe diri in. l. col. in. fi. & plus afficit, quæ specialis reseruatō, vt colligitur ex his quæ dicam in. vi. effect. in. ii. conclu. maxime in. fi. quia donec non fuerit prouisum per Papam de vero restore in beneficio vbi Papa manum apposuit, nullus se intrmitter Rom. in consi. ccc. in casu propostæ consultationis. iiii. col. ver. cæterum secus in specialiter reseruatō, vt ibi dicam, non tamen intelligas de omni speciali reseruatō, vt ibi videbis. Et ista manus appositio quo sit vide dicta per me supra in. iiii. prælud.

¶ Secundus effectus.

- 1 Reseruatō operatur, vt beneficia reseruata vacantia vbi cūq; æquiparentur vacan. in curia. cum aliquibus differentiis, vt nu. 2. 3. et. 4.
- 2 Optari non possunt beneficia vacan. in cu.
- 3 Gratia ad primum beneficium reseruatum in cu. includit beneficiū alias reseruatum.

Beneficia ¶ Reseruata vbi cūq; vacant, æquiparantur vacantibus in curia intellige de reseruatione generali inducta ex vacatiōe per obitum certarum personarum de quibus in extrauaz. ad regimen, & ex debito, & ibi est expressum, per quas ita dicit Lap. in alleg. xvi. beneficia vacantia in prin. & Rota in ant. d. c. xvi. not., q̄ beneficia. Et videtur valere ista consequentia beneficium est reseruatum, ergo censetur vacare in Curia, prout sumitur expresse cum declaratiōe, quam ibi sed in marginis in dubiis Tho. Fafoll causa. xxviii. dubio. ii. vel secundum ordinem omnium. liii. licet in causa. liii. dubio. liii. aliter videatur distinguere, & probatur aperte ex verbis cuiusdam concessionis factæ per Bonif. ix. de qua per Geml. in consi. xxx. in narratione casus quam facit. Non tamen ista æquiparatio est in omnibus vera, vt patet ex his quæ dicam infra in liii. q. vi. effectus & ex alio quod dicam infra in. ix. effectus, ad fin. & ex alio de quo in. xii. effectus. ¶ Pōt tñ, esse utilis ista æquiparatio ad multa. Primo ad ea quæ habentur in. c. vlt. §. in præsen. de consue. in. vi. vbi est determinatum, + q̄ beneficia vacantia in Curia non possunt optari, prætextu allucis consuetudinis de optando; non idem erit in aliis generaliter reseruatō, vt supra vacantibus extra Curiam, vt dicam infra in. v. effectus. ver. secundo casu principali, quando scilicet essent generaliter reseruata, rōne personarum, quod declarabo in vi. effectus, in. iii. conclu. Et ita cōsului Marfilæ anno elapso ad quod allegauit Cal. in tit. de consue. consi. iiii. an valeat ver. non obit. §. & c. qui extendit dictis. §. in præb. ad beneficia aliter reseruata, quam per

Trac. Reservatio.

- obitum apud sedē & Cemi. in d. consi. xxx. Bonif. ix. vers. ex his etc. go. Cetera multa pertinentia ad declarationem. d. c. vlt. dicam in v. effect. ¶ Secundo potest esse utilis dicta æquiparatio ad c. statutū, de præb. in. vi. vbi nisi papa contulerit beneficium vacans in Curia infra mensem poterit ordinarius de illo disponere. Idem forte esset de prædictis, nisi illud. c. fuisset reuocatum hodie per extrauag. Piaæ sollicitudinis Bonif. viii. de qua irrevocatione vide quæ dicam infra in vi. effect. in. i. conclus. licet & ibi dicam non esse reuocatum tamen nõ habet locum in beneficiis aliter reservatis, vt dicam infra in. xx. effect. ¶ Tertio potest esse utilis, quia si papa faceret gratiam alicui de primo beneficio apud sedem vacatū includeret alias reservatū generaliter quod extra sedem vacauerit. Rota in antiq. dccxxvi. not. q̄ beneficia, quæ hoc vult dicere si fuerit bene intellecta pro hoc faciūt quæ dicam statim in ver. v. quia. Quarto potest esse utilis, quia sicut in facultatem concessam alicui, vt possit reservare, & conferre, nõ veniunt beneficia vacantia apud sedem, vt dicam infra in. vi. effect. in. i. conclusi. ita non veniunt talia, vt dicam ibi in. ii. conclusi. Quinro quia habens facultatem conferri beneficia apud sedem vacantia poterit & tali conferre, vt dicam in. ii. q. vi. effect. ¶ Et generaliter quibus modis & casibus dicantur vacare beneficia in curia vide Phi. de Peru. in. c. præfenti. §. si. de præb. in. vi. cui adde Rotam in ant. ccc. not. q̄ vbi papa. Quæ dicit q̄ beneficia deuoluta dicuntur vacare in curia & in partibus sequitur effectus de quo ibi.

¶ Tertius effectus.

- 1 Permutari an possit beneficium reservatum.

- 1 **Reservatio** ¶ Impedit fieri permutationē beneficii reservati, super quo multū in sitir. do. Caspar In præalleg. loco, ego on illo multiloquulo, dicā qd mihi videbitur esse de mente iurium, & doct. ¶ Aut querimus, an possit fieri permutatio de beneficio reservato coram ordinario, aut coram papa, si coram ordinario, & tunc dico, q̄ beneficia generaliter siue specialiter reservata, non possunt coram episcopo permutari, secundū Fed. de Sen. in tract. permu. in. i. q. & Lap. ibi in addi. cum quo eo recordat, sed non per suas rationes, Alex. de antil. in commento. c. licet, in. i. q. i. partis, de re. permu. in. vi. idē Egl. in tract. etiā permu. in. i. q. iii. partis, & Pet. de anc. in. d. c. licet. in. liii. no. in si. Gem. per. col. ver. deinde, & Phil. de Peru. sup gl in ver. auctoritate, Gasp. de Peru. in isto tract. fo viii. circa medium, qui parum allegat de prædictis, videlicet, tantum Fed. de. & Lap. idem Cal. in ti. de re. permu. consi. iii. an beneficium reservatum Lap. alleg. xxvii. disputat an præceptor. & c. Rota. in no. xliii. consi. cxii. amice. vlt. col. ver. vlt. Comprobo ex rōne ultra ipsos in permutatione, duo interueniunt. Renuntiatio vtriusq̄ permutare volentis, & collatio superioris, vt pro claro præsupponunt præfati doct. in

In tract. permu. Sed sparsim Alex. in. iii. parte Egid. in. i. Per. de Peru. In. ii. per totum. Sed ordinarius in neutro istorum post auctoritate quod ostendo. Renuntiationem beneficii reservati non potest admittere, quia is potest auctoritatem prestare renuntiationi, qui potest in vtra destituere Rota in pulchro casu in ant. ccccxxii. quidam cardinalis, quae est etiam in antiquioribus. liii. in ti. de renu. Sed ordinarius non posset talem inuitum destituere, quia non est de sua iurisdictione, maxime si talis esset familiaris Papae, vel cardinalis, ergo coram eo non potuit fieri renuntiatione, licet istud primum dictum sit dubium, & contrarium expressse firmat Ro praedicta. in no. in. i. dubio, & Fe. de. in. d. consi. tamen pro concordia vide quae dicam statim in ver. Sed quid si de facto. Item collatio beneficii reservati ad eum non potest tineri secundum Rotam in. d. ii. dubio, & Fe. in. d. consi. amice. & Phi. de Peru. in. c. statutum gen. col. ver. secundo intellige, de praeb. in. vi. Et licet dicta ratio sit communis tam ad generaliter, quam specialiter reservata, tamen pro speciali & nominato beneficio potest reddi alia ratio, quia si de eo posset fieri permutatio. Reservatius excluderetur in totum secundum Alex. in. d. i. q. v. si dico ergo tenendo, a qua non recedit praefatus doctor quando aliquis expectat beneficium reservatum. Ex istis remanet firma conclusio, quod permutatio de beneficio reservato, non potest fieri coram ordinario, quam limbo duobus modis. Primo modo quoniam reservatio est inclusa in mandato de providendo. pro beneficio vacaturo, vel in gratia expectativa, nam isto casu beneficium potest permutari coram ordinario, quod licet alias caderet in gratiam reservatiui, vel expectatiui, tamen permutatio impedit, & ita procedit text. in c. unico. de re. permu. lib. vi. et si tale mandatum, vel gratia essent facta motu proprio, secundum Alex. & Egid. vbi supra etiam. d. Casp. in isto tract. fol. viii. ver. contra hoc, & Ceni. pulchre in consi. diiii. pro huius dubii, circa medium, licet Fe. de. in. d. i. q. ver. cum ergo, aliud voluerit. Talis igitur reservatius siue expectans habebit aliud vacaturum alteri non debitum secundum Alex. de antil. in. d. comen. in v. q. i. partis ver. & si dicas. Et adverte, quia si isto casu fieret permutatio in fraudem reservatiui non valeret, glo. in de. vltra. in glo. ii. de re. permu. & hoc quomodo cognoscatur vide Egid. in decis. cccxliii. praesumitur permutatio. Secundo modo limita, non procedere in beneficio reservato per Legatum quia tunc non impedit permutacionem fieri per ordinarium, secundum glo. in. d. c. unico. in ver. auctoritate, quod an sit verum in beneficio nominatum per legatum reservato, dicam forte in. ii. parte in. xliii. q. iiii. q. pri. Et istis duobus casibus siue fiat resignatio, & permutatio coram ordinario, vel papa non requiritur fieri mentionem de reservatione secundum d. Casp. dum tract. de materia sequen. effectus in. d. tract. fol. xi. ver. ego vero. Sed quid si de facto fuerit admissa resignatio beneficii reservati ex causa permutacionis coram inferiore, an potest reservatius facere sibi de illo provideri per suos executores tanquam de beneficio vacanti. Pendet huius dubii decisio, an talis renuntiatione teneat, adeo quod beneficium vacet. Rota, ut dixi supra in ver. comprobo, est sibi contraria. nam in novis dicit, quod vacat, & in antiquis, quas supra allegavi, dicit, quod non vacat

Trac. Reservatiōn.

In tantum ꝑ deo debet fieri mētio, in aliis impetrationibus alias
essent subreptitiæ. Pro respōsione, & pro concordia dicerem sic. Aug
beneficium reservatum, erat reservatum ratione personæ obtinentis,
quia familiaris, aut alias officialis, & isto casu nō possēt reservatiuus
facere sibi prouideri, propter duo. Primo, quia in reservatiōe non
veniunt beneficia alias reservata, vt dixi in. q. præced. versū. beneficia
alias reservata. Secundo, quia per resignatiōem factam isto casu cor
ram inferiore non vacabit beneficium, non quia reservatum, sed quia
erat talis renuntians exemptus a iurisdictione ordinarij, & ita proce
dit Rota prædicta. d. lxxiii. in ant. quæ allegat istam rationem in pri.
& in si. & vide quæ dicam infra in. viii. effectū. Si vero beneficium erat
ipsi reservatiuo speciali ter reservatum, & isto casu si obtineat illud re
signauerit, statim vere vacat, licet non potuerit per inferiorem etiā ex
causa permutationis conferri, & ita procedat Rota in nouis. xxvii. fuit
dubitatū & c. in. i. & ii. dubio, & Fede. in. d. confi. cxii. amice ad si.
ver. vltimo, quos supra allegaui, & Rota. in ant. cccxviii. no. resigna
tio beneficii cum seq. & per consequens poterit reservatiuus facere sibi
prouideri de eo per suos executores, & ita potest exemplificari Rota,
in ant. cccci. no. ꝑ si quis permutauit, ibi si vnum cuiuscūq; & c. quod
satis voluit etiam Alex. de anti. in. d. cōmen. in. v. q. i. partis, in ver
quando vero mandat conferri, vbi vult ꝑ. c. vnūcum de re. permu. in
vi. non procedit, quando est reservatum certum beneficium & nomi
natiū, pro quo facit quod dicit infra in. v. effectū, in uer. illa uero & c.
cum seq. Nec obstat prædictis & infra dictū. in seq. ver. de. unica,
de re. permu. quia illa habent locum data validitate renuntiatōis ex
causa permutationis, & potestatem habentem illam implere, & pro
pterea dico ꝑ. d. de. non habet locum in beneficiis generaliter refer
uatis, prout dicit. d. Gasp. in. d. ver. ad primum nec in particulariter,
& nominatim reservato, vt statim dixi, post Alex. de anti. c. vnico. de
re. pmu. i. vi. ¶ Et si reservatiuus noller tale beneficium, & alter illud
impetraret oporteret, ꝑ ille alter in impetratione faceret mentionē,
qualiter vacabat per renuntiationem, animo permutandi factā, alias
gratia esset subreptitia, ita singulariter. d. Gasp. vbi supra versū. restat
modo circa illud tamen in quo intellexi prædictam Rotam. cccc
lxxiii. supra in ver. pro respōsione forte tutius est dicere beneficium
quomodocūq; reservatum vacare, si fuerit renuntiatum in manibus
ordinarij, propter alias decisiones ad hoc allegatas, quæ indistincte
loquuntur quod plenissime examinaui in de. gratiæ in. ii. no. de res.
non tamen de tali vel simplici possēt reservatiuus facere sibi prouide
ri per rationes, quas dixi supra proxime. Erant sunt diligenter notan
da tanquā vtilia & ab aliis non tacta. ¶ Si vero permutatio benefi
cii reservati sit coram Papa, & tunc dicit Fed. in. d. tract. in. liii. q. ꝑ
si reservatio erat notoria, valet permutatio, & collatio sequuta, si ve
ro erat occulta, non valet, & cum Fed. concordant Alexā. de anti. in
lii. q. liii. partis, & Pet. de Peru. etiam in. liii. q. liii. partis, vbi nullo
adito transcribit verba Fede. Egid. vero contra, vt dicam in sequenti
effectū. Ego dico sic ꝑ si talia beneficia erant generaliter reservata, &
in supplicationibus factis dño Papæ, erant verba propter quæ poterat
comprehendere

comprehendere esse reservata generaliter, quod qualiter fiet declarabo in
 seq. effectu. tunc valebit permutatio. Si autem beneficium erat specia-
 liter reservatum, & tunc si erat reservatum ea reservatione, quae est in
 mandato de providendo, ut dixi supra in. iii. praelu. & ponunt doct.
 in. c. ult. de consuetu. in. vi. siue in gratia expectatiua, quo casu dicitur
 specialis reservatio, ut est dictum in. ii. q. priu. ver. primo modo, non
 impeditur permutatio, etiam de praedictis non facta mentione, & mul-
 to fortius, quia etiam coram ordinario non impeditur, ut dixi in ca-
 su praecedenti, ver. primo modo. Si vero esset specialiter reservatum,
 & nominatim pro certa persona, secundum quod posui exemplum in. d.
 ii. q. ver. primo modo, in prin. & isto casu non valet permutatio, nisi
 speciali reservationi fuisset derogatum, ita egregie Egl. in consi. x. xiii.
 in ver. quinta conclusio. qui alleg. Fed. & Alex. vbi supra. Nec suffice-
 ret tali casu generalis clausula quacumque speciali reservatione non ob-
 stante, secundum eundem Egl. in consi. seq. xxxiiii. supposito statuto,
 ver. ad primum dubium, cui adde remissionem quam dabo in seq.
 effec. ver. excipio a praedictis. Secus dicerem si esset reservatum certum
 beneficium pro incerta persona, ut in exemplo in. d. ii. q. ver. secundo
 modo, per rationes quas ponam in seq. effec. ver. si vero beneficium,
 intellige praedicta quando Papa conferret alteri. Sed si conferret ipsi
 reservatiuo, non requiritur alia mentio reservationis, secundum Fede.
 in. d. iiii. q. ibi, ergo si potest constare.

¶ Quartus effectus.

- Reservationis est habenda mentio in impetratione obtinenda a Pon-
 tifice de beneficio reservato, & quomodo, latiss. & quid sit tale be-
 neficium conferret motu proprio, vide nu. 2.

Beneficia + Reservata si impetrantur a Papa opus est quod
 impetrans faciat mentionem de reservatione,
 adeo quod dixit Egl. in tract. permu. in. ii. q. ii. par. in fi. quod de omni
 reservatione generali, vel speciali, publica, vel secreta, debet fieri men-
 tio, tamen quia super hoc casu quem d. Casp. in isto tract. in ver. alius
 est effectus, sub longo involucre verborum tract. & doct. & Rota va-
 riarunt, quos commemorat Fely. in. c. in nostra, in. v. correla. extra de res-
 scrip. Mihi v. datur ita dicendum, quod si vacaverit beneficium generaliter
 reservatum, & aliquis illud impetrauerit a Papa, & ex narrativa
 potest comprehendi esse reservatum, non est opus facere mentionem
 de reservatione. Exemplum. Si quis impetraverit beneficium quod di-
 citur vacasse in Curia, nam ex ista narrativa satis constat Papae esse re-
 servatum ex dispositione. c. ii. de praeben. in. vi. quod papa non pre-
 sumitur ignorare. c. i. de constitu. eod. lib. sufficit enim in imperatio-
 nibus exprimeret equi pollens, Rota in no. cxxvi. voluerunt, & ordina-
 verunt, & in antiquo. de praeben. xlii. utrum cum quis, de quo vide
 quid dicam in pulchro casu infra in. xxxvi. effectu, in ii. limita. & fa-
 ciunt decisio. Egl. d. statim alleganda, idem si esset reservatio inducenda
 per regulas Cancellariae, puta impetrando beneficia quae dicit vacare
 per mortem Curatoris, vel Collectoris, & similia, reservationes in-

¶ Trac. Reservatio. 106

ductas per ipsas regulas non presumatur ignorare, vt dixit Egid. in
 decr. lx. commisitio gratiosa. & c. & decr. dcccviii. conclusio extra Ro-
 tam & c. lll. col. ver. si hoc non obstat, & col. seq. ver. dico enim primo,
 & ideo Rota in ant. dccc. no. q. D. N. Papa, & c. requirit q. fiat men-
 tio qualiter defunctus erat familiaris Cardinalis, & nihil dicit de re-
 servatione, quia ex expressione familiaritatis resultat reservatio iuxta
 tit. reg. Caneel. & de hoc est bona decisio Cald. si bene intelligatur in
 tit. de rescrip. consi. vii. quis praferatur, idem si reservatio sit inducta
 per extrauag. ex debito Io. xxii. de elect. exenal. filis eiusdem in tit. de
 praben. ad regimen Benedicti. xii. eo. tit. quas Papa non presumitur
 ignorare, per multa quae dicit Ioan. Fran. Pauli. in praeludijs ad extra-
 uag. Io. xxtr. glosatas per Zenzel. & Fely. in. c. i. extra de re iud. Fateor
 bene q. si hodie essent illae ordinationes, quae olim extabant, & sunt
 positae per Rotam in no. xxvli. si mandetur, & Egid. ccccxxv. si Papa
 nuntio non procederent superius dicta, quae hodie arbitror verissi-
 ma. Sed quid si non esset positum in supplicatione aliquod equipol-
 lens, per quod Papa posset cognoscere beneficium esse reservatum, sed
 tantum esset posita clausula quaecumq. generali reservatione non ob-
 stante, forte sufficeret in alijs generaliter reservatis, secundum Geml.
 in consi. xli. vtrum ille, in si. secus in his quae vacant in curia, vt ibi de
 dicitur, & melius dicam infra in. xxxvi. effectu. ¶ Excipio a praedictis
 duos casus. Primus est, nisi cum generali reservatione concurreret
 etiam specialis facta de illo eodem beneficio pro certa persona reser-
 uato, quia tunc debet fieri mentio istius reservationis, per ea quae di-
 cta sunt in praecedenti effectu in fine. Et requiritur iudicium a mentio
 per ista verba non obstante reservatione speciali, etiam pro certa per-
 sona facta, vt consuluit Geml. in. d. consi. xli. vtrum ille, in si. cum re-
 missionem quam dedi in praecedenti effectu in si. ver. ego dico sic, &
 conferunt dicenda infra in. xxii. effectu. in princl. ¶ Secundus casus est
 quando reservatio generalis esset facta per particulares literas papae,
 secundum casum de quo dixi in. li. q. prin. in si. in ver. quintus casus,
 de qua ipse Papa propter negotiorum multitudinem non presumit
 tur recordari. Puto tamen hoc casu sufficere illam clausulam qua-
 tumq. generali reservatione non obstante, vt supra dixi allegando Ge-
 ml. in consi. xli. scilicet, quando talem reservationem generalem per
 literas suas particulares creditur Papam fecisse favore personarum illi-
 us loci, vt ipsis prouideretur, prout esset praesumendum si Sanctiss. Iu-
 lius reservasset omnia beneficia patriae suae, sed si huiusmodi reser-
 vatio esset facta ad hoc, vt ipse solus conferret, nec magis vni, q. alteri,
 prout in dubio esset praesumendum, vt dicit Alex. de antll. in. d. com-
 men. in. iii. q. liii. partis, ver. quod dixit, tunc esto, q. non fuerit facta
 mentio de reservatione valeret gratia, cum causa reservationis non
 violatur, nam per reservationem praedictam hoc solum Papa inten-
 dit, vt ipse, & non ordinarius conferat. Si ergo contulit non est in quo
 possit subrepto, seu circumuento notari. Et ista ratio fuit. d. Fede. in
 d. tract. in. iii. q. in prin. quam in casu isto credo multum accommo-
 datam, & veram. Ex praedictis igitur constat, q. in impetrationibus
 debet fieri mentio de reservatione saltem per equipollens, & nisi ita

fiat impetratio non valer, Ro. in ant. c. lviij. no. de beneficio referua-
 to, & quis videatur de hoc dubitare, tamen ita obseruat curia. ¶ Si ve-
 ro beneficium esset specialiter reseruatum pro certa persona impet-
 est de tali reservatione facienda mentio, nisi eidem persone Papa con-
 ferret, vt est dictum in preced. effectu in li. Si autem esset reseruatum
 pro altera persona, secundum modum quem dixi in. ii. q. p. h. c. ver.
 secundo modo, tunc credo sufficere illam clausulam quæcumq; specia-
 li reservatione non obstante, & hoc quia per eum non est alicui spe-
 cialiter ius quæsitum, licet ibi dixerim, q̄ certo casu præsumitur facta
 ad instantiam alterius, qui cum non sit nominatus in reservatione,
 nõ potest dici q̄ trahatur de præiudicio suo, & maxime quia cau-
 sa reservatione non violatur, cum ille conferat qui reseruaui, vt per Fe-
 de. in. d. trad. in. iij. q. quem retuli supra proxime. Idem est fortius de
 cendum in reservatione specialiter facta secundum tertium modum,
 de quo ibi, cum gratia reseruarii differatur, & non tollatur, arg. no.
 In. c. si propter tua, de res. in. vi. ¶ Sed quid si Papa beneficiũ
 pro certa persona reseruatũ, conferat alteri motu proprio, non facta men-
 tione reservationis, an valeat talis collatio, reperio istum casum pos-
 tum in vna addi. ad Ro. in no. cccxxvii. si mandetur, quæ non est po-
 sita in decisionibus impensis, sed in alijs quas habeo manu scriptis,
 quæ concludit post lo. de ligna. in. c. cura in nostris, extra de concess.
 præb. q̄ valebit collatio, nec poterit argui de subreptione per ipsum
 reseruatium, ne videatur sibi data occasio captiũ. mortis alicuius, vt
 in. c. ii. eo. ti. lib. vi. Nec ipso Papa potest dicere de subreptione, quia
 motu proprio consultit, vt in. c. motu proprio, de præb. eo. lib. & ista
 est in effectu mens dictæ additionis, licet non ita exprimat conceptum
 suum. Contrarium & melius vult Geml. nulla de hoc dicto facta men-
 tione in. c. postulasti. xvi. col. ver. vt extra hac materia, extra de refer.
 prout refert, & sequitur Fel. in. c. in nostra, in. v. coriel. ver. & istis ad-
 de, extra eo. ti. nihil dicens de dicta additione allegat Fel. rationem,
 quia motus proprius non tollit ius tertii, & plus non dicit. Declaro
 post mortem illius qui tenebat beneficium est acquisitum ius reserua-
 tiuo in tantum, q̄ si Papa conferat alteri non facta mentione de refer-
 uatione, non valet collatio, vt consuluit Calde. in tit. de rescrip. confi.
 vii. quis præferatur &c. quod ius non præsumitur Papam velle tolle-
 re per gratiam motu proprio factam. Ro. in no. cxii. dicebant Domi-
 ni, in p. in. Genu. in confi. c. iij. pro huius dubii, in princ. quæ clausu-
 la contra mentem principis nihil operatur, secundum do. Abb. in. c.
 ad aures. pen. col. & And. sic. in. viij. extra de rescrip. Pet. de Anch so
 Jemiter in pulchro casu, in confi. c. xxxviii. de natura & efficacia, cir-
 ca medium. Nec obstat q̄ dicitur in dicta addi. scilicet, ne detur refer-
 uatiuo occasio captiũ. mortis, quia ista occasio cessat, cum præsuppo-
 natur illum iam mortuum, cum de collatione suorum beneficiorum
 agatur. Sed si alijs modis specialiter sit reseruatũ, de quibus statim
 dixi in ver. si vero beneficium &c. vel quomocunq; generali-
 ter reseruatũ, & Papa conferat proprio motu, tunc sine dubio col-
 latio valeret, pro quo vide quæ dicantur infra in. xxxvi. effectu. ¶ Po-
 re q̄ beneficium certum, sit nominatum pro aliquo certo reserua-

Tract. Reservatio.

tum per legatum, & postea cum vacaverit Papa, contulit illud alteri, nulla facta mentione de tali reservatione, an collatio valeat. Credo quod sic per. c. dudum. de prae. in. vi. eius rationem praesertim cum nullum praedictum fiat reservatio legati cui aliquod ius non erat quod sit, ut dicam in. ii. parte. prin. in. vi. prae. & ibidem in. vii. q. v. q. pri.

¶ Quintus effectus.

- 1 Optari an possit beneficium reservatum.
- 2 Motus proprius non ampliat gratiam plusquam sit de sua natura.
- 3 Excommunicatus an possit optare.

Reservatio ¶ Impedit optionem de qua in. c. ult. de consue. lib. vi. d. Gasp. in isto trac. in. ii. q. pri. nrae partis volendo declarare materiam. d. c. multum inquit, & loquitur iudicio meo multum consuevit, & inordinate, cuius verba sunt corrupta, & male scripta, prout est quasi rotus eius tractatus, ego vero per viis ordinata, & clare procedendo ultra dicta per ipsum, ponam multum utiliter, & non extra propositum materiam ipsius capituli, prout sui pollicitus supra. q. praec. in ver. beneficia, in quibus est ius optandi. ¶ Unde prosequendo litem articulum. Dico, quod aut querimus de reservatione speciali, aut generali. scilicet quae istarum impediatur optionem si de speciali reperio Gasp. de cal. in tit. de consue. in cons. iii. an valeat consuetudo, quod praebendae & c. aperte dicere, quod praebenda specialiter reservata, si vacaverit, non poterit optari praetextu alicuius consuetudinis de optando. Puto esse diligenter adverteñ. ad casum in quo consuluit praefatus doct. Quia si crederes consuluisse in ecclesia ubi alias erat consuetudo optandi, non procederet dictum suum, quia contra casum. d. c. vlti. prout declarabo statim in ver. seq. unde oportet intelligere, quod ipse consuluerit, quod in ecclesia ubi nulla adhuc erat consuetudo optandi Papa reservavit sibi specialiter praebendam proximo vacaturam, de qua mandavit provideri tali quamprimum vacaverit & c. vacante postea prima praebenda, fuit optata, & ex isto actu coepit habere initium consuetudo, illo reservatio non contradicente, & successively eueniente simili casu, fuit pro tempore optata talis praebenda, & per tot vices, quod inducta fuit consuetudo euenit quod vnus reservatio similis, petebat sibi provideri de praebenda taliter reservata, quae cum antiquior canonicus virtute dictae consuetudinis optasset, orta est illis inter ipsos & fuit consultum pro optante, & nisi iste sit casus super quo emanavit illud consilium, non possum alium bene comprehendere. ¶ Reuertendo ad propositum, omisso casu dicti consilii, dico quod specialis reservatio, potest considerari multis modis, ut dixi supra in. ii. q. princip. versicu. declarando praedicta & c. & secundum illum modum qui continetur in mandato de providendo recepto in canonicum auctoritate Apostolica, in quo semper inest specialis reservatio secundum Egid. in consil. xxxiii. supposito statuto. versicu. ad secundum dubium, ut etiam ponunt Doct. post Ioan. and. in. d. capi. vlti. & Ro. in nota. cxxvii. si mandetur alicui in princip. Non impeditur optio virtute consuetudinis de optando

tex. est in. d. c. vlt. de consue. in. vi. etiam si mandatum de prima vacatura
 esset factum motu proprio, vt egregie consuluit Gemi. in consi. ciuil.
 pro hulus dubiis, per totum, ratio est fundamentalis, vltra illam quae
 colligitur ex tex. quia gratia referuatiui non exspirat, sed differtur &
 purificatur in illa praebenda quae remanet inoptata, vt ibi dicitur.
 Fallit tamen hoc in quinq; casibus allibi non reductis in quibus referuatio
 praedicta, videlicet, quae comprehenditur in mandato de prouidendo
 impedit optionem. ¶ Primus casus est quando in mandato de prouidendo
 est derogatum consuetudini optandi per non obstantias in eo positas, Phi. de Peru. post alios in. d. c. vlti. in vlti. notabili,
 cui adde Ro. in ant. cccix. no. q. secundum. ¶ Sed an sufficiant obstantiae
 generales ad hoc vt dicatur derogatum tali consuetudini, Ro. pre-
 dicta. cccix. sentit q. sic, dum se remittit ad seipsam inferius. cccxvi.
 no. q. statuta, quae loquitur de non obstantibus generalibus, Io. and. in
 d. c. vlt. dicit, q. motus proprius cum clausulis generalibus in optio-
 nem, cuius opi. seruatur in consi. Rotae, vt inquit Io. Fran. Pauli. qui
 fuit vnus ex Auditoribus Palatii Apostolici in praesulis ad extra-
 uagantes Io. xxii. in si. Nico. milus in verbo consuetudo. §. vlt. dicit
 simpliciter, q. sufficiunt non obstantiae generales alleg. Rotam licet
 corrupte vult allegare in no. ccc. si mandetur &c. Quae tamen ponit
 clausulas multo pinguiore, q. ipse refert, quae etiam repetitur in no.
 cccvii. si mandetur, in si. Philip. in loco praalleg. Inscit tantum super
 declaratione Rotae praedictae. ¶ Omnis multis quae hic recitari
 possent, arbitror ita dicendum, q. si in gratia siue referuatione praedi-
 cta est expresse derogatum consuetudini optandi isto casu cum simus
 in dero, non est opus quaerere vltra. l. ille aut ille. ff. de leg. iiii. si veto
 in praedicto mandato etiam motu proprio factio sit posita clausula non
 obstante quibuslibet consuetudinibus, priuilegiis, & statutis, per que
 nostra impediti possent gratia, de qua in. c. si propter tua, de refer. p. in
 vi. tunc non derogatur consuetudini optandi, quia per ipsam non ita
 peditur gratia referuatiui, sed differtur ad praebendam non optata.
 d. c. vlt. in si. prin. licet do. Card. in consi. xvi. dominus papa, in si. dte-
 xerit, q. in speciali referuatione motu proprio facta sufficiat clausula
 illa generalis non obstantibus consuetudinibus &c. quod non placet,
 + quia motus proprius non ampliat gratiam plusq; sit de sui natura,
 secundum Gemi. in. d. consi. ciuil. & dixi supra in. si. praen. in si. Si ve-
 ro dictae clausulae esset additum per quae nostra gratia non possit im-
 pediri, vel quomodolibet differri, tunc puto derogatum consuetudi-
 ni, quia per illam differtur gratia referuatiui. Et ita referio consuluis
 se Gemi. in consi. xxxix. ex themate &c. ver. sed quo ad casum nostrum.
 Nec turo de illis clausulis positis per Ro. ecc. qua supra alleg. & super
 quibus inscit Phi. in. d. vlt. no. quia non faciunt ad propositum ca-
 sus nostri si bene inspicatur. ¶ Secundus casus, in quo referuatio praedi-
 cta impedit optionem, est quando Papa mandaret tali. N. prouideri
 de primo vacatura, quod ex tunc ipse cōferebat fm Arch. & Io. an. in
 d. c. vlt. prout refertur ibi a doct. Et licet aliqui, & fere omnes non reci-
 piant istud dictum indistincte, quia Lap. & Io. de lign. relati ibi per Phi.
 de Peru. & per Abb. de Balio. etiam de Peru. qui vocabatur. d. Lucas,

¶ Trac. Reservatiō.

& legit. l. partem. vi. vna cum. d. Petro de Vbaldis pronepote Baldi, vt patet in eius reportatis quæ habeo, dixerunt, q̄ si papa confert pri-
 main vacaturam ad petitionem alterius, q̄ non tollitur optio, cum
 quibus simpliciter transeunt præfati doct. & Cemi. in consi. xxx. Bo-
 nisfacii, in. ii. col. Tamei arbitrator illud esse verum, quia quando Pa-
 pa restituit, & contulit. Cpondero bene verbum contulit nulli erat
 debitum, cum adhuc non vacauerit secundū. d. Abb. Cusus fuit ista
 ratio, sed ad aliud propositum in de. fin. de rescrip. & beneficia quæ
 non vacant, non possunt dici alicui debita ex ratione. c. li. de concess.
 præb. in. vi. Q uæ tamen potest papa conferre, vt habet in. c. p̄posuit,
 extra eo. ti. Vñ cum ipse contulerit priusq̄ vacauerit, intentionis suæ
 est, vt ipse habeat & nō alius, cū venerit ad actum cōferendi, forte du-
 bitans de tali consuetudine. Et tali casu nō puto necessarias clausulas
 aliquas derogatorias. ¶ Tertius casus est, a nemine positus, q̄ Papa
 in tali mandato reseruaret primum vacaturam, collationi, prouisio-
 ni, dispositioni, ac ordinationi suæ, quo casu censetur tollere alteri
 omnem modum, & viam, per quos posset quis de tali bñficio dispo-
 nere. Nam qui optat dicit disponere, secundū Egi. in. i. & lxxiii. de res.
 Ro. in no. cccclx. quæritur. Pro hoc facit quod voluit Pet. de Peru. in
 tract. vnionum in. lxxiii. c. in. lxxiii. q. dum tractat de præte Legati circa
 vniones, qui dixit, q̄ si beneficia sint reseruata per talia verba, nō pōt
 Legatus illa vnire, alias sc̄cus. Cui adde glo. Guliel. de mon. lau. in ex
 tra. iug. sedes apostolica, in ver. ordinationem, de off. deleg. & Lucam
 de balionibus in. d. §. in præb. in. i. no. post Cemi. & vide quæ dicam
 infra in. xxiii. effectu. ¶ Q uartus casus est q̄ reseruatius apprehen-
 deret possessionem præbendæ postea vacantis, p̄fessite & non contra
 dicente illo qui poterat optare, quo casu si vellet postea contradicere
 nō posset Cemi. in consi. xxxix. ex themate, in fi. quod est verum, nisi
 alter canonicus vellet optare, vt dixi in de. auditor, super glo. in ver.
 debitum, ver. octauus modus in. lxxiii. l. i. de rescrip. ¶ Q uintus ca-
 sus est, & hic est magis, & inhabilitate alterius, q̄ virtute reseruatio-
 nis, videlicet, q̄ ille qui poterat optare erat excoicatus Ro. in antiq.
 cxxvi. no. & excoimunicatus, mouetur quia si excoimunicatus priusq̄
 fructibus præbendæ, vt in. c. pastoralis, in fi. extra de appel. multo mi-
 nus debet posse non optare facit ratio. l. patri furioso. fi. de his q̄ sunt
 sui vel alic. iu. Refert tñ q̄ contrariam op̄. tenuerunt aliqui, ex eo
 quia optio nō est collatio. ¶ Item quia excoimunicatus æquiparatur
 de portato, qui tñ potest optare. l. ex facto. §. si quis rogatus. li. ff. ad
 trebel. quam op̄. contrariā tenuit Ro. in no. cxcv. acceptio. in fi. Ego
 credo q̄ excoicatus non possit optare prout etiam tenuit Pet. de Per.
 in tract. permu. in. c. referente, extra de præb. quem refert & sequitur
 add. l. ad Ro. in no. supra alleg. Et allego rationem quia optans per
 optionem acquirit ius in re. Et in beneficio optato, secundum eundē
 Pet. de Peru. in tract. permu. in. vlti. q. vlt. parisi. li. col. ver. sed ad-
 uertendū, propter quoniam rōnem non valet prouisio beneficii facta ex
 coimunicato secundum Rotam in prædictis locis. Nec obstat q̄ non
 requiritur noua collatio vt videtur tenere doct. in. d. c. vlti. quia
 et si non requiratur collatio, requiritur saltem quædam amissio fieri

da per illum cui de consuetudine competit quæ habetur loco instructio-
 tionis, secundum Rotam in no. cccclx, queritur, in si. q. præsupponit
 etiam Rota in antiquo, de resti. spol. mortuo, in p. l. i. Nec obstat. æqu
 paratio de deportato, quia ipse eligit in fauorem alterius, non in fur-
 um, & ita loquitur tex. in. d. §. si quis rogatus, Immo si vera esset æqu
 paratio, potius faceret in contrarium, quia sibi sunt interdicti omnes
 actus culles, secundum doct. in. l. si victum. ff. de re iud. Bald. in. l. i. l. i.
 C. de bo. dam. ac etiam acquisitio. l. i. C. de hære. insti. ergo idem ex-
 communicato, si æqui paratio foret vera, quæ tamen in omnibus non
 admittitur, secundum Papien. in. l. si. l. i. col. in. si. C. qui admit. Bald.
 in. d. l. i. vii. colum. ver. vnde excommunicatus. Et iste casus erit verus
 quando aliter capax noluerit optare, vt dixi in præcedenti casu in si.
 ¶ Specialis vero reseruatio facta secundum tertium modum, quem dixi
 xi supra in. l. i. q. prin. nõ impedit optionem, prout superior, quia gra-
 tia reseruatui non auferitur, sed differtur. ¶ Illa vero quæ est facta ad
 certum corpus beneficii, dicit Lap. in quadam sua dist. quam reseruat
 omnes in. d. §. in præb. q. si est facta motu proprio impedit optionem,
 si ad instantiam alterius non impedit, nisi fuerit expresse derogatum.
 Cum quo dicto omnes transiunt simpliciter, & etiam Gem. in. d. cõf.
 xxx. ii. col. Ego habito primo casu pro indubitato, idem credo quan-
 do nõ proprio motu reseruaerit dummodo certum, & nominatum
 beneficium, siue pro certa persona, siue pro incerta non tunc, licet simi-
 les reseruaciones etiam in quibus est expressa certa persona fieri soleat
 motu proprio. Et hoc ideo quia non reperitur tex. qui contrariũ di-
 car, Nam. c. vltimum, de consue. in. vi. loquitur quando est reseruatũ
 proximevacaturum, non quando est reseruatum certum & nominatũ.
 Et similem considerationem facit Alex. de antil. in. d. commen. c. licet,
 de reu. permu. eo. lib. in. v. q. i. part. ver. quãdo vero mandat con-
 ferri, dum vult illud, c. licet non procedere quando quis expectat cer-
 tum, & nominatum beneficium, quia tali casu dicit, q. impediretur
 permutatio beneficii. Pro vtroque dicto quod arbitror verum, facit
 ratio, quia si haberet locum optio, & permutatio. Reseruatius in to-
 tum frustraretur, nec ad aliud virtute dictæ reseruacionis, haberet ad-
 tum, argu. c. cul de non sacerdotali, de præben. in. vi. Quam ratio-
 nem de perpetua exclusione in multis locis considerat Ro. videlicet,
 in no. cccxlii. Licet de more, & stylo, & in eisdem, cccxi. volue-
 runt, & ccc. si mandetur, & cccxxix. tu obtines, & alibi sæpe beneficii
 quod dixit Collecta. in. c. relatum, ver. quid si virtute, extra de præ-
 ben. vbi voluit, q. si virtute statuti vnus canonicus potest conferre suũ
 canonicatum alteri, & contingat Papa reseruasse vnum canonicum
 nominatum, non poterit ille canonicus talem conferre. Ex
 quibus patet, q. in certa, & speciali reseruacione, non habent lo-
 cum statuta ecclesie, in qua est facta reseruatio, idem tamen Collec-
 ta. in. c. dilecto, vlti. colum. in princ. extra de præben. vult, q. si Pa-
 pa reseruauit præbendam quam obrineo, q. illa possit optari, quod
 non reputo verum per supradicta, nec in istis puto fore necessariam
 clausulam illam generalem non obstantibus, vt est de mente Lapi in
 dicta sua distinctione, quam omnes sequuntur, dum dicit maxime.

Trac. Reservatiōn.

cum clausula generali & c. q. d. idem sine clausula, cuius contrarium
 expresse dixit do. Card. in consi. statim allegando in fin. Sed primum
 dictum est verius, vt patet in exem plo. Collect. in. d. c. relatum. Et pro
 pter ista non puto bene dixisse Pet. de Peru. quem refert & sequitur
 do. Casp. qui fuit eius discipulus in isto tract. in. ii. q. i. partis, qui cō
 suluit q̄ si Papa referuauit præbendam Titii, quam post mortem Ti
 tii alius optauit dominus Papa eandem contulit ipsi referuatiuo, qui
 præferatur illi qui optat. ¶ Secundo casu principali, scilicet, de gene
 rali referuatione, an impediatur optionem. Dico q̄ sic, vt dixi supra in
 ll. effectu, ver. potest tamen, vbi dedi remissiones. Quibus adde Lap.
 in. d. distind. in. l. membro cum quo omnes transeunt in. d. §. in præ
 ben. & Gemi. in. d. consi. & Car. in consi. xvi. dominus Papa & c. ad fi.
 & Collect. in. c. ex tenore, ver. sed quia, extra de confes. præb. ¶ Culus
 dicti rationem adduxit lo. de lig. relatus ibidem per omnes, quia Pa
 pa referuando generaliter derogat omnibus iuribus, & statutis, & tol
 lit omnem potestatem conferendi, & sic tollit iura quæ dant potesta
 tem optandi. Ista ratio licet sit vera, tamen est nimium generalis, &
 potest adaptari etiam alteri referuationi comprehēse in mandato de
 prouidendo, quæ non impedit optionē, vt dixi in isto effectu in ver.
 reuertendo, vnde dicas meliorem rationem, quia generalis referua
 tio habet vim legis & constitutionis, vt dixi in. i. effect. ver. sed dubi
 tatio, cui inferior non potest derogare optando, vel alias disponēdo,
 argumento glo. vlt. in. de. ii. de reserip. Et per hoc dico, q̄ non requi
 ritur clausula non obstāte, quia si videbis omnes extrauagantes & re
 gulas quæ inducant generales referuationes non habent clausulas de
 rogatorias, licet cōtrarium dixerit do. Card. in. d. consil. xvi. in fin.
 ¶ Est bene verum q̄ Caspar de cal. in titu. de consue. in consil. iij. an
 valeat consuetudo q̄ præbendæ & c. multum audacter consuluit, q̄
 referuatio generalis de qua in. c. ii. de præb. in. vi. non impedit optio
 nem, stante de hoc consuetudine. Morus præcipua ratiōe, quia sibi re
 feruatur papæ collatio, ergo nō videtur prohibitum quin aliter pos
 sit de talibus beneficiis disponi. Hinc dicit, q̄ possunt vniri & optari.
 Dubito multum de veritate huius dicti, & credo q̄ curia non recipere
 ret illud, quia rex in. d. c. ii. tollit ordinarius facultatem conferendi,
 eligendi, ac etiam prouidendi, & licet Papa in referuatione, quam fa
 cit vtatur verba collationis, tamē potest exponi, proprie & improprie,
 referendo ad vnū quodq; dictorū verborum, & nō est nouum, vt idē
 verbum in eadem oratione positum diuersimode sumatur, glo. au
 rea. in. l. ij. ff. de offi. proconsu. cum multis concor. quas sibi posui in
 margine. Et fortificando hoc dico, q̄ dispositio beneficiorum apud se
 dem vacantium vult Papa q̄ spectetur ad se per verbum magis latum
 in. d. §. in præb. videlicet, per verbum ordinatur, de culus verbi s̄por
 tautia, dedi remissionem in isto effectu, in. l. iii. casu, est bene verum, q̄
 præbenda vacans in curia, si non fuerit collata in nensens per Papam
 poterit post mensem optari, posito q̄. c. statutum, de præb. in. vi. non
 sit hodie correctum prout dicam in seq. effectu. in. i. conclud. ver. sed ad
 uerte. ¶ Posita tamen provera tali consuetudine, quanto tempore in
 ducatur non est tactum per aliquem, nec per Rotam in not. cccclx.

quaritur, nec per Egi. in. i. & lxiii. dccclvi. ego posui in. d. de. auditor,
in ver. octauus nuodus, ibi sed posita pro vera.

¶ Sextus effectus.

- 1 Referuata beneficia non possunt referuari ab habete facultatem a Pa-
pa referuandi, & nu. 3. 4. 6. et. 8.
- 2 C. Statutum an sit correctum.
- 5 Referuatio inducta per extrauagantes & regulas cancellariæ dicitur
personalis.
- 7 Beneficia deuoluta, an veniant in facultate concessa alicui de refer-
uando.
- 9 Referuata beneficia, an veniant in facultate concessa de conferendo be-
nificia qualitercunq; vacantia.
- 10 Facultate concessa de conferendo beneficia vacantia apud sedem, an
possit conferre aliter referuata.
- 11 Beneficia referuata duplici modo, an veniant in facultate concessa de
conferendo beneficia referuata.
- 12 Facultate concessa conferendi beneficia referuata, quæ beneficia intel-
ligantur venire in dicta facultate.
- 13 Mortuo papa, an facultas conferendi concessa alicui expiret.
- 14 Facultate concessa alicui, qd possit autoritate apostolica conferre. x.
beneficia, an ordinarius illorum beneficiorum possit conferre an
requam ille eligat.
- 15 Referuatio papæ, an possit suspendi per legatum cui est data facultas
admittendi resignationem & conferendi.

Beneficia + Referuata non veniunt in facultatem concessam alicui de referuando quæcunq; beneficia vsq; ad certum numerum collationi suæ do. Caspar in. ix. q. i. partis multum luculenter ponit istum casum faciente quadruplicem considerationem, & maiorem partem suæ distinctionis habuit a Lapo ab leg. lxxxiij. dominus Papa, quod non debuit tacuisse pro honore suo. Ex dictis igitur per ipsum factam quatuor conclusiones, quas cum necessariis additionibus diligenter expeditam, subdendo quasdam quaestiones in proposito multum viles. ¶ Prima conclusio est, qd beneficia referuata ex vacatione in Curia non includuntur in ista facultate, sub quacunq; verborum generalitate fuerit concessa rex. apertus in. c. ii. de præb. in. vi. vbi hoc declarant doct. moderni maxime. Videtur sentire tamen præfatus doct. sub dubio forte, qd si talia beneficia vacantia apud sedem non conferantur per Papam infra mensem; qd bene venient in facultatem prædictam, quia non censetur vltierus vacasse in curia, sed aliter ipsi papæ vel Sedi apostolicæ referuata virtute extrauag. præ sollicitudinis Boni. viii. de præb. Et beneficia generaliter referuata comprehenduntur in tali facultate, vt dicitur statim in lxxi. conclusio. credo indistincte conclusionem veram, quia dicta extrauagans fuit facta solum ad derogationem & reuocationem. c. statutum, eo. ti. & lib. secundum Rotam in no. cvlii. licet iuxta ordinationem, Geml. consi. lxxviii. formantur ista vt. vnde cum Bonifacius,

Trac. Reservatiōn.

2 ergo remanent reservata, & affecta ex dispositione. d. c. li. ¶ Sed ad
uerte, quia si verum est, prout totus mundus dicit ꝑ. c. statutū sit hoc
rectum & abrogatum per illam extrauagan. piæ sollicitudinibus, quare
Bonifacius voluit illud inseri in sexto cum decretales abrogare non
sint in eo inserendæ, iuxta notata in proæmio dicti libri, ego nescio
bene respondere ad hoc. Et propterea non esset magnum peccatum di
cere, ꝑ illa extrauagans facta primo anno sui pontificatus tertio no
uas Maii: vt patet in eius data, emanauit a principio ad derogatiō
nem. d. c. statutum, quod fuit Gregorii. x. Tū ipsi Bonifacius ex aliq̄
causa motus, voluerit. d. c. statutū obseruari, & ideo in. d. i. libro pon
it, propter quod colligi v̄ reuocatio dictæ extrauag. cum lōge post
eius æditionem fuerit liber. vi. compilatus, videlicet, anno. iiii. dicti
Pontificatus nonis Martii. Et hoc est id qđ forte voluit dicere Ioan
mo. in gl. d. extrauag. dum quærit, an sit abrogata, & rñdet ꝑ sic, si
non in toto saltem in parte per quæ verba si diligenter considerent,
non negat quin in totum sit sublata. Hiuc est ꝑ. d. Car. in cons. cxvii.
agitatus. ii. col. ver. Item est fundat se super. c. statutum, si nisi papa cō
ferat in mensi, ꝑ sublata est reservatio. Nec est credendum, ꝑ tātus
doctor illud allegauerit ad decisio nem, si esset hodie reuocatu. Et sup
d. c. statutū, etiam se fundat gl. in. c. si. in ver. ordinat, de cōsue. in. vi.
& alibi sæpe. Et hæc est forte rō quare non fuit posita, inter alias con
stitutiones Bonifacii. in. vi. Et licet multæ aliæ sint extrauag. Bonifacii
quæ sunt in obseruatiōe tū non sunt in. vi. tū illud est, quia emanauer
unt post sextū, vt patet ex data in illa quæ incip. Declaratiōes, in. tit.
de decimis, licet in aliis nō sit posita Data. Et si ista mea consideratio
est vera, prout pōt esse beneficia vacantia in curia, si de illis papa non
prouidet, veniunt post mensi in facultatem prædictā scđm Lap. ale
leg. lxxxiiii. dñs papa. ii. col. ver. circa hoc quæri pōt, quia possent et
oprari scđm gl. in ver. ordinatur, in. c. si. de cōsue. in. vi. & vterq̄ isto
rum & Lap. & gl. præsupponit. d. c. statutū esse in obseruantia, credo
bñ ꝑ curia hoc nō reciperet. Est tñ super hoc cogitandū. ¶ Sed redeū
do ad ppositam cōclusionem, quid dicemus de bñficiis alias gñali
ter reservatis, quorum vacatio æquiparat vacatiōi apud sedē vt dixi
supra in. ii. effectu, an talia veniant in dictā facultatem. Dico ꝑ non,
vt dicā statim in. iii. concl. ¶ Sed da cōclusio est ꝑ bñficia speciali
ter reservata ante concessio nem dictæ facultatis cōprehendunt in ea,
quia ex quo papa cōcedit, ꝑ quis auctoritate sua referret, & cōferat,
est faciendā interpretatio larga cōtra ipsum concedentem, cum non
lædat aliud, nisi ipsum, si vero sint reservata specialiter post concessio
nem prædictā tunc nō cōprehenduntur, quia per hoc reseruet deroga
tum illi facultati quo ad illa tñ post reservata, allegat Lap. alleg.
lxxxiiii. si Papa quem vide in. iii. col. ver. de bñficiis specialiter refer
uatis. ¶ Circa istam cōclusionem puto esse aduerte idum, quid licet
dicta Lapi supra relata, quasi ad syllabam sequatur etiam Gem. in. c.
quis ii. pe. col. de præb. in. vi. tñ primam partem prædictæ distinctio
nis, non arbitror indistincte veram, cū non omne bñficio spali
ter reservatū ante vacatiōem concessam cōprehendatur in ipsa facultate.
Hoc dico pro tanto, ꝑ si specialis reservatio esset facta de certo be

beneficio pro certa & nominata persona, expressi in gratia secundum modum quem posui in.ii.q.prin.ver.priuo modo, in priu. tunc tale beneficium non includetur in facultate praedicta postea concessa, & hoc propter praedicti unum irreuerabile, quod fiet ipsi reservatio, qui in totum excluderetur, & faciunt rationes quas adducit Cald. In tit. de res. con. vii. quis proferatur, & in ti. de praeb. consi. iiii. an si legatus. Ro. in no. cxxiv. licet de more & stylo, cum aliis remissionibus, quas dedi ad Egi. in. d. ver. primo modo in fi. Hinc est, quod reservatio praedicto modo facta est tanti effectus, ut impediatur permutationem fieri, adeo, quod in ea non habet locum. c. vni cum, de re. per mu. lib. vi. ut dixi supra post Alex. de antil. in. iiii. effectu, vers. sed quid si de facto, ad fin. Nam Papa non praesumitur velle tollere ius alterius, nec in re nec ad rem, ubi hoc non exprimit, ut refert Rota in ant. dccclviii. do minus Papa in. v. col. vers. ii. est circa. Item non est verisimile, quod Papa qui reservauit certum beneficium, & nominatum, voluerit quod alter virtute facultatis sibi postea concessae, praedictet reservationi suae. Er propter istam rationem vltimam arbitror idem esse in reservatione papali facta pro certo beneficio expresso, & pro incerta persona, de quo vide exemplum in. d. ii. q. prin. ver. secundo modo. Idem etiam in omni beneficio in quo papa manu apposit, de quibus vide exemplum supra in. iiii. praesud. Potest tamen saluari, siue verificari dictum Lapi supra relatum in. i. membro distincti. suae in duobus casibus. Primo in illa speciali reservatione contenta in mandato de providendo facto ad primam praebendam vacaturam in tali ecclesia, de qua dixi in. d. vers. primo modo, & in. d. iiii. praesud. quia si talis virtute dictae facultatis reservauit praebendam Tituli canonici dictae ecclesiae, & illam vacare contingerit, praesertur reservatio ipsius. Secundo quando specialis reservatio est facta secundum tertium modum quem posui in. d. ii. q. prin. vers. tertio modo, & ipse reservauit certum beneficium & hoc tam per rationes ipsius Lapi, quam etiam quia reservatio papae, non excluduntur in totum, sed eorum gratia differtur argumento no. in. c. si propter tua de res. in. vi. ¶ Tertia conclusio, est quod beneficia generaliter reservata comprehenduntur in dicta facultate secundum Lap. in. d. alleg. lxxxiiii. iiii. col. ver. de beneficiis generaliter reservatis per rationes de quibus ibi per eum do. Gasp. non stat simpliciter cum isto dicto Lapi, licet ipsam non alleget, quibus pro conclusio ne referat omnes suas rationes. Et dicit conclusionem vnam, nisi reservatio sit generalis, & personalis, id est, inducta per obitum certarum personarum puta familiarium, Auditorum & similium quia isto casu non includuntur beneficia praedictorum, id est, vacantia per eorum mortem in dicta facultate. Allegat rationem diuersitatis, quia sicut beneficia vacantia in Curia, sunt de foro proprio Papae, & ideo speciali quadam prerogatiua sibi reservata, ita pariter quando vacant per obitum quarundam personarum suorum familiarium, vel alias ipsi & tori curiae seruientium, cum ratione personae acquiratur quaedam iurisdictio, & subiectio, argumento de offic. archidia. capi. fina. & de for. com. petea. postulasti. Placet mihi multum consideratio ista, pro qua adduco aliam rationem, videlicet, quia Papa beneficia talium persona-

Tract. Reseruation.

rum etiam ꝑ extra curiam decedant, iudicatur vacare in Curia, vt est expressum in extrauag. ad regimen, & ex debito, quas supra multis alijs allegauimus, de quo per Lap. etiam in alleg. cv. beneficia vacantia, in prin. & vacantia in curia constat non includi in dicta facultate, vt dixi supra in. i. conclusi. licet ista æquiparatio per omnia non procedat vt dixi supra in. ii. effect. ¶ Et licet dictum extendi etiam ad generalem reseruationem, & personalem factam fauore Cardinalium, de qua loquitur. xxx. regula Cancel. vnde si vacauerit beneficium per mortem vnius familiaris alicuius Cardinalis extra Curiam non poterit iste conferre virtute facultatis suæ, quia etiam collatio Papæ esset inualida, nisi adesset consensus dicti Cardinalis, vt est expressum in. d. regula, & ponit Ro. in antiq. d. cxxi. No. ꝑ. d. N. & Egid. in pulchro casu. d. cxxii. supposita noua: vnde non plus autoritatis debet habere iste q̄ papa. ¶ Plus dico, ꝑ si esset reseruatio personalis in odium personæ, puta autoritate apostolica priuandæ, non includerentur talia beneficia in dicta facultate: quia censentur vacare apud sedem, vt in extrauag. ex debito, & melius ad regimen. Idem dico de illa priuatione de qua in extrauag. execrabilis. §. quæ omnia, sed contra prædicta videtur facere vna decisio. Egidii quam allegabo infra in. iii. q. huius effectus, dic vt ibi dicam. ¶ Vtius aduerte quomodo reperies exemplum, ꝑ generaliter reseruata tantum includantur in dicta facultate, cum omnis generalis reseruatio inducta tam per extrauagantes, q̄ regulas Cancel. sit etiam personalis, vt videri potest ego nescio quomodo ad hoc responderet do. Caspar. Vnde dico posse poni exemplum secundum v. casum quem posui in. d. ii. q. prin. in fi. vel secundum. iii. reg. Cancel. in prin. quæ non est personalis. Et si quis veller scire quæ sint illæ personæ ex quarum obitu sunt beneficia reseruata, recurrat ad. iii. reg. Cancel. in fi. cum tribus seq. & latius ad extrauag. ex debito & ad regimen. Et apertius ad extrauag. Nicol. v. quæ incipit ad sacram Petri sedem, in ver. præmissorum itaq; quæ non est impressa inter cõmunes, sed alibi de per se, sed eius substantia circa hoc ponitur in practica Cancel. fol. lxxxix. sed ad vnum est cum diligentia aduertendi. quia in dictis extrauag. ex debito & ad regimen, reseruantur beneficia notariorum, qui vulgariter appellantur Protonotarii, an intelligantur de illis septem protonotariis participantibus, an vero de alijs ultra dictam numerum, quorum maxima est copia, tam de creatis a Papa, q̄ ab eius Legatis, istud dubium est nouum apud me. Reperio, ꝑ Nico. v. in dicta sua extrauag. non dicit simpliciter de beneficijs notariorum, sed dicit simpliciter de beneficijs septem notariorum, & ita dicit etiam practica Cancellaria, prædicta. Qd videtur æquissimum propter ipsorum maximum multitudinẽ, propter quam generaleretur non leue præiudicium ordinarijs. Tamen Sixtus iii. in quadam sua extrauag. quæ incipit ad vniuersalis ecclesiæ regimen, in ver. & quoniam sedis, quæ est vltima inter cõmunes in antiquis impressiõibus & in no. in ti. de reug. & pa. videtur sentire contrarium, dum vult ꝑ in regno Delphinatus beneficia Protonotariorum qui incedunt in solito habitu dumtaxat sint reseruata, & prælati illarum partium non possint conferre, quasi velit ꝑ extra dictum regnum

num etiam aliorum non incedentium in habitu sunt reseruata. Et istud credo, quod facilius seruabit curia. ¶ Reuertendo ad propositum conclusionis subdit praefatus doctor, quod si post dictam facultatem concessam, Papa generaliter reseruet in loco in quo poterat ille etiam reseruare, quod si per consequentem reseruacionem papalem, facultas sua in totum periret, quod non noceret sibi immo includerentur in eius facultate generaliter reseruata per Papam, alias secus. Sed forte verius est dicere facultatem praedictam in totum extingui per rationes de quibus in c. dudum, & in c. quis. in. de praeb. in. vi. & c. i. de concess. praeb. in. lib. Maxime quia sibi tollitur facultas & non comodum, vt in simili considerauit Cal. in titu. de renuntia. cons. ii. an capellanus, in fin. fuit optime posita ratione tex. in. d. dudum ad fin. quod ibi notant Pau & Cemi. relati ad aliud propositum per Fely. in. c. i. iiii. colum. ver. si. secunda restrictio, extra de estrip. Nec requiritur, quod Papa in sua sequenti reseruacione faciat mentionem de tali facultate concessa. d. c. quis. ¶ Quarta conclusio est, quod beneficia & deuoluta veniunt in dictam facultatem secundum Lap. in. d. alleg. lxxiii. v. col. v. si. de beneficiis ad si dem apostolicam deuolutis, quem sequitur do. Casp. In dicto loco, quia ius deuolutum non est reseruatum, ideo executor talia conferet glo. in ver. siue ad nos in cle. pen. de praeb. Et quod beneficia deuoluta non dicantur reseruata, dixi aliquid supra in. ii. q. princ. ver. & an reperiantur. ¶ Aduerte diligenter, quia videor frustra laborasse in dictis in isto. vi. effectu, quia verius est dicere quod talis vigore facultatis sibi concessae de reseruando non possit reseruata per Papam reseruare sicut dicimus, quod in facultate eidem concessa de conferendo beneficia qualitercumque vacantia, non comprehenditur, quod possit conferre reseruata, vt dicam in. i. q. huius effectus, quia conferre & reseruare procedunt a pari, vt dicam infra in xv. effectu. Ego consideraui istam difficultatem, dum scribebam istum tract. post primam manus impositionem, & multum turbauit me. Et si supra in isto discursu sterillum dicto Lapi absolute dicentis quod specialiter, & generaliter reseruata per Papam ante facultatem concessam ipsi potest ipse reseruare, & statem simpliciter doctoribus quos in. d. i. q. allegabo, esset opus dicere vnu de duobus, vel quod sicut potest alia reseruare, possit etiam conferre, quod venit in necessariam consequentiam ad reseruacionem, vel si cur non potest conferre: non possit etiam reseruare. Sed quia ista dicta scilicet Lapi, & Doct. quos statim allegabo in. d. i. q. cum certa distinctione sequor. Ideo resoluendo difficultatem dico sic vnico verbo. Illa beneficia quae iste virtute facultatis suae specialiter sibi concessa, potest reseruare, illa etiam conferri, & quod non potest reseruari non potest conferre. Nam, vt dixi supra, restringendo dicta Lapi, non omnia reseruata per Papam, potest ipse reseruare, sed solum illa quae comprehenduntur in mandato de prouidendo ad primum vacaturum, & illa quae insunt in speciali reseruacione facta secundum tertium modum, vt dixi supra in ii. conclu. ver. potest tamen saluari. Item potest reseruare contra in. iii. reg. Cancel. & generaliter reseruata secundum vltimum casum de quo dixi supra in. iii. conclu. ver. vltimus, & talia includi in dictis reseruacionibus potest conferre, & ita restringo Doc.

Trac. Reservatioñ.

In. d. i. q. allegando, vt saluetur vtrunq; dictum. ¶ Obstat fortiter Ro-
ta in ant. cccclx. no. ¶ Legatus, siue nuntius, quæ vult, ¶ ille cui con-
cessa fuit a Papa facultas conferendi beneficia non potest conferre refer-
uata, nisi de referuatis fiat mēdo in sua facultate. Ergo remanet adhuc
non leuis difficultas, quare potius potest referuata referuare, licet de
referuatis in facultate sua, non fiat mentio, & talia non potest conferre.

¶ Vide ad vitandos istos scropulos, forte tutius est dicere, ¶ iste
non possit indistincte vigore suæ facultatis referuata per Papam refer-
uare, quod videtur esse multum iuri congruum, vt inferior non possit
se intromittere in his quæ superior sibi referuauit, iuxta no. in. c. vt no-
strum, extra de appel. Maxime quia non est verisimile, ¶ Papa velit vt
talis præiudicet referuatiōni suæ quod suadetur ex alio, quia facultas
istius potest impleri in aliis non referuatis per Papam, quia tamen de
cissionem Lapi non reperio per aliquem reprobari, immo do. Gaspar
in isto trad. ix. q. illam sequitur, & etiam Geml. in. c. quīs. ii. penul-
eol. de præb. in. vi. Non esset malum adherere his quæ supra prox-
ime dixi in ver. sed quia, Et intelligere Rotam secundum ibi dicta, sci-
licet, ¶ non loquatur de referuatis, de quibus in dicto verfi. sed quia.
Sed de referuatis generaliter, & personaliter, de quibus est dictum in
iii. conclusi. & de referuatis specialiter pro certo beneficio, de quibus
dixi in. ii. condu. quæ non possit iste conferre, aut referuare, nisi in hoc
habeat specialem commissionem, & facultatem. ¶ Nec est multum in-
conueniens ista restrictio ad Rotam prædictam, cum possit adduci ra-
tio differentia inter istos casus. Nam ideo potest talis absque eo, ¶
habeat in facultate de referuatis, referuare, & conferre illa referuata,
quæ numeri aut supra prox. ver. sed quia ista, quia non generatur ex
hoc magnum præiudiciū referuatiuo papali cum gratia sua solum
differatur, vt est dictum in. li. condu. in fine. Idem in referuatis gene-
raliter illis modis, quos in. d. ver. sed quia & c. dixi, in quibus non vl-
detur, ¶ Papa habeat magnam affectionem, vt dicitur ex dictis in. lii.
condu. ¶ Sed referuata specialiter ad certum beneficium, ideo non
potest ex generali facultate referuare, nec conferre, quia in totum refer-
uatiuus Papæ excluderetur, vt dixi in. ii. condu. Idem generaliter &
personaliter referuata per rationes de quibus in. lii. condu. est tamen
cogitandum tanq̄ super non leui difficultate. ¶ Prosequendo breui-
ter aliqua in proposita materia multum conuenientia circa facultate-
tem concessam Nunciis Apostolicis, siue aliis a Papa in collatione
beneficiorum. ¶ Q. uero primo, quid si Papa concedat facultate-
tem alicui conferendi beneficia qualitercunque vacantia, an possit
conferre beneficia referuata, Rota in antiq. cccclx. nota ¶ Legatus,
siue Nuntius, tenet ¶ non, quæ est repetita in nouis. clix. Legat-
tus. Idem Egidius. d. lxx. nuntius. & Iarius. d. cxx. nuntius. & Ger-
minia. in. c. si cui nulla. In fine. de præb. in. vi. Philip. de Perusio
in. c. ii. ultimo not. in fine, eod. tit. & lib. Et istud vel est indistincte
verum, vel saltem restringi debet vt possit conferre, quæ potest refer-
uare, quod dic, vt dictum fuit supra prox. ver. aduerte diligenter. Sed
si Legatis concederetur facultas, prout iam dudum fuit concessa
Cardinali Pictauin. in partibus Alamanie electus dicendum, de

- 10 quo vide per Egi. in consi. xix. in eā pendente. ¶ Secūdo quæro, Pa-
pa dedit facultatē alicui cōferendi bñficia apud Sedem Apōst. vacan-
tia, prout solent habere Legati vrbis quā Papa se absentat cum Curia
ab ea, non possit cōferre beneficia alias reseruata Ro. in anti. dxiij. no. v.
q̄ vbi est data, dicit q̄ non, quod credo verū, argu. c. susceptum, de re-
scrip. in. vi. Et intelligo vacantia apud sedem apōst. etiam illa de quib-
us dixi supra in. ii. effectu, vbi dedi remissiones. Et conferunt ibi di-
cta in ver. iij. potest, & ver. v. quia. Potuerit tū cōferre beneficia de-
uoluta, Ro. in ant. ccd. no. q̄ vbi episcopo. ¶ Tertio quæro, legatus
habet indultū a Papa, vt possit cōferre beneficia reseruata, an poterit
cōferre illa quæ sunt duplici reseruatiōe reseruata, Egi. in decisio.
ccccxxv. si Papa refert Rotam tenere q̄ sic. Sed ipse contrarium vult,
licet nō fuerit in Rota exauditus. Aduerte quia ista opt. Rotæ videt̄
confundere, quæ dicta sunt supra in. iij. concl. vbi dictum fuit, q̄ le-
gatus nō pōt reseruare generaliter & personaliter reseruata, & in Rot.
prædicta volens, q̄ possit cōferre duplici reseruatiōe reseruata, inre-
lligit de reseruatiōe iuducta ex persona obtinente beneficium, nescio
quid dicam. Dubitando tū dico, q̄ illud procedat quando reserua-
tio est personalis respectu psonarum seruantiū curiæ, & quæ sunt pri-
cipaliter deputatæ ad seruitiū papæ, & curiæ, vt sunt familiares, de
quibus est dictum Egi. in decis. dxxxij. supposita veri. confirmabat,
vel auditores & similes. In personis vero non tam qualificatis prout
sunt Collectores, qui cōter deputant extranei, credo procedere decis.
Rotæ relatæ ibi per Egi. quæ de tallibus loquit. Vel pōt dici, q̄ illud
procedit ex eo, quia facultas Nunti apostolici, siue alterius in illo ca-
su non loquebatur expresse, q̄ posset reseruata reseruare, vt pōt videri
in prin. huius effectus. In casu autem isto erat sicus, quia poterat cō-
ferre reseruata, vt patet in casu huius. q. & istud est verius. Et pone ex-
plum de ista duplici reseruatiōe, quia ille beneficiarius erat forte cur-
sor, & collector decimarū. ¶ Quarto quæro retento eodē casu, quæ
beneficia poterit cōferre habens talem potestatem Ro. in anti. cccc.
lxij. No. q̄ habens dicit, q̄ pōt ne dum specialiter sed generaliter re-
seruata cōferre vacantibus in Curia per obitum dūtaxat exceptis, quia
privilegium principis latissime est interpretandum cōtra ipsum. Idē
Ro. in no. xxvij. habens autoritate. Ex ista ratione infero, q̄ reseruata
specialiter secundum primū modū quem posui supra in. ii. q. pri.
In ver. primo modo, in principio. non posse conferre, quia perpetuo
præiudicaretur reseruatiōe papali, vt dixi in secunda conclusio. hu-
ius effectus. Et quamuis Rota prædicta loquatur per dictionem taxa-
tiā dūtaxat per obitum in curia, tamen credo q̄ vacatiā alio mo-
do, q̄ per obitum in curia non poterit legatus conferre, puta quan-
do beneficia resignarentur in curia, quo casu dicitur ibi beneficium
vacare, & non in loco vbi est constitutus procurator ad resignandum
secundum Rot. in anti. q. xxxij. Not. q̄ ibi beneficium, cum concor-
dantiis quas in eius margine scripsi, quas resumam infra in. xxij.
effectu in fin. Idem in curia quis suo beneficio priuaretur quo ca-
su dicitur ibi vacare Rot. in eisdem. lxxx. nor. q̄ vbi quis priua-
tur: quia quocūq̄ modo vacauerit in curia, habet locum prohibe-

Trac. Reservatioñ.

- tko. d. c. ll. de pben. in. vi. nam verbum vacare ibi positum comprehendit omnem modum vacandi: vt dixi supra in. i. q. prin. sup verbo vacaturi. ¶ Quinto quæro de qñe de qua fuit Bononiæ dum ibi erat curia, iurerogatus Sixtus. iiii. erexit in certo loco Franciæ quandã dignitatem, cuius collationem & puiſionem ſibi, & ſucceſſoribus reſeruauit. Dicebat. n. bulla, cuius collationem puiſionem & c. nobis et ſucceſſoribus noſtris reſeruamus. Cardinalis Rothomageñ. tpe Iulii ii. in illis partibus legatus habens facultatem poſſe conferre etiã ſedi Apoſt. reſeruata, volebat dictam dignitatem cõferre, fuit a me quaſi tum an poſſet, reſpõdi q̄ non, quia differentia eſt an Papa dicat reſeruamus nobis an ſedi apoſto. ſed in Imo. in de. vnica ſin. i. no. de pba. ſicut aliud eſt beneficia apud ſedem apoſt. vacantia conferre, & aliud beneficia ſedi apoſto. reſeruata conferre, quia prima nõ poſſet legatus conferre, ſecunda ſic Ro. in no. xvii. hñs autoritate in ſi. ¶ Sexto quæro, quid ſi Papa moriat, an p̄dicta facultas expiret. Lap. q̄ non in alleg. lxxxviii. dominus Papa, in ſi. p̄ quo eſt caſus in. c. fi cui nulla de præb. in. vi. Idem Cem. in. c. ii. l. col. ver. quid ſi Papa eo. ti. & lib. niſi fuerit conceſſa limitatiue, vt ibi p̄ eum, cum quo tranſit ibi Phil. pen. col. ver. quaeritur primo, & ante ipſos ibi hoc voluit Pe. de anch. in. iii. q. ¶ Septimo quæro, fuit conceſſa facultas alicui, vt poſſit autoritate apoſtolica conferre e. x. beneficia, & in facultate eſt appoſita clauſula inhibitionis & decreti. An ordinarius illorum beneficiõrũ, ſue loci vbi talia beneficia ſunt poſſit conferre beneficia vacantia in ſua diocœſi, priuſq̄ Legatus eligat quæ beneficia vult vigore dictæ facultatis conferre, Egl. q̄ ſic in conſi. xxxiii. q̄ ſi ad pſonas, in. iiii. conclu. dicens, q̄ interim decretum non ligat, ad quod vide Inno. q̄ idẽ vult in ſi. caſu in. c. cum directus. l. col. in ſi. ver. ſi vero aliquis, extra de ſur. patro. ſed quid ſi reſeruauit ſu genere, vt rum ordinarius ignorãs poſſit conferre, Lap. q̄ ſic al leg. lxxxviii. do. Papa. viii. col. ver. ſed qd ſi ep̄s. Vide ſimilem remiſſionem circa decretum quam dedi ad Burr. & Alex. ſupra in. i. effect. ¶ Item quæro, qd ſi iſte qui ex facultate ſibi conceſſa reſeruauit aliquod beneficium, & priuſq̄ illud, vacet moriatur, an remaneat tale beneficium reſeruatum papæ, vide quæ dicam in viti. effect. vbi eſt iſtud ſignum. ¶ Item quæro, quid ſi Papa dat facultatem alicui Legato vt poſſit admittere reſignationes beneficiorum & de talibus puidere, ſup quo vide factum ſu. c. dudũ, de p̄bẽ. in. vi. an poſſit ſuſpendere reſeruationem quam facit Papa de illo beneficio coram eo reſignato. Ego credo q̄ ſi facultas Legati in totum periret, q̄ poſſet ſuſpendere reſeruationem alias ſecus, p̄ ea quæ dixi ſupra in. ii. q. ver. ſi. circa iſtam, & per dictum do. Caſp. quod reſuli ſupra in. iiii. q. ver. ſi. Redeundo, licet ibi non ſteterim cũ illo dicto, q̄ nõ poſſet in iſto caſu accommodari. Tamẽ dixi mihi. d. Saganta q̄ alio die Rota pronuntiauit contrarium indiſtinde quod videt. durum.

¶ Septimus effectus.

1 Reſeruatio tollit effectum executionis gratiæ, ſiue collationis.

2 Motus proprius non tollit iuſteritiã irrecupetabile.

Reſeruatio

Do. Venée de Falco. 1725

Reservatio + Superueniens impedit executionem sine

effectum actus iam inchoati. c. si eo tempo
 re, de elect. in. vi. & secundum. d. Casp. in isto tract. in. x. q. Pro tanto ut
 dicat post Lap. q. si ordinarius collat ab absentium beneficium, &
 papa postquam ab eius cōsentiat illud reseruauit, q. impeditur cō
 sentire sine licentia papæ. Cōtra sum sentio in hoc viū in q. prout et
 tenent Pet. de Anch. & Philip. & Ieru. ibi post glo. ii. Ratio est quia
 per collationem licet non accipatur inchoatur absentis ad illud
 beneficium, ut est expressum in. c. si tibi absentis, de prob. co. lib. quod
 non creditur papam velle tollere per suam reservationem, ut eia dicit
 ibi Anch. in. iii. q. in. fi. & Philip. in. i. q. extra glo. & si q. post lon
 gum discussum, nec etiam per collationem secundum præfatos, quod
 expressus istud de collatoris legitur in par. Canecl. fol. lxx. in. ii. vbi
 allegat Collect. in. r. ecclesia, extra de sortileg. vbi hoc voluit expresse
 in. i. col. ver. sed quid si papa cōfesset. Præsertim, quia per talem col
 lationem & reservationem infertur perpetuum præiudicium ipsi pro
 uiso. Nec distinguo, an proprio motu, vel ad instantiam partis reser
 uauerit, vel contulerit. + Q. uia proprius motus non tollit ius tertii
 irreuerabile, ut est etiam de mente didorum doct. Nec obstat. c. si eo
 tempore, supra alleg. quia non habet locum in inferioribus ecclesiis,
 siue beneficiis, ut voluit ibi glo. ii. & Anch. & Philip. super ea, cum
 quibus concordant ibi quidam mod. petu. videlicet. d. Lucas de Ba
 lionibus idem consulit. d. Casp. in cons. lxx. in hac dubia. q. vlti. col.
 Idem dicitur de electis circa casum d. c. si eo tempore, quia talibus
 acquiritur ius per electionem R. o. in no. codv. licet de more & sty. o.
 Reg. cxvii. per illa verba. Et in ista opt. est Abb. in. c. vt nostrum, in. ii.
 fol. extra de appel. + Q. uosdam alios effectus illos ponendo per viam
 questionum prosecutus fuit. d. Casp. in isto tract. qui magis conue
 niunt v. timæ questionis quam subiectam, ubi illos ponam, non tamē
 est effectus. Interim prosequar plures alios, quos perquirendo multos
 libros inueni. Et si quos habuero ultra prædictos a præfato doctore,
 affertur non tacebo. *beatus v. r. in. i. q. ii. c. si eo tempore, in. ii. col. v. ubi dicitur
 quod si papa cōfesset, extra de sortileg. vbi hoc voluit expresse in. i. col. ver. sed quid si
 papa cōfesset, extra de sortileg. vbi hoc voluit expresse in. i. col. ver. sed quid si papa cōfesset.*

Collatus effectus.

Papa solus potest admittere resignationem beneficiorum reseruato
 rum generaliter.

Beneficia + Generaliter reseruata non possunt resignari,
 nisi in manibus papæ, qui reseruando beneficia
 rectorum personarum videtur illas & hinc ea iurisdictione ordinari
 Rota in aut. d. lxxiii. quidam cardinalis, que etiam in antiq. lib. in
 tit. de renun. Et in tantum renunciatio aliter facta non valet, q. si de
 tali beneficio nulliter renunciato, non fiat mentio in impetrationi
 bus etiam subreptitiæ secundum Rotam prædictam. Quod vltimum
 non transit sine dubio, ut plene posui in de gratia in Al. nota. de re
 scrip. Obstat tamen talis renunciatio petenti beneficium renuntiato
 rum, siue in re perito, siue possessum, R. o. in houis. c. lxxii.
 si opponatur. Declarabis & intelliges istum effectum ex his que dixi

Trac. Reseruation. 3. 00

supra in. l. i. effec. ver. sed quid si de facto. Et ex ibi dicitur maxime in ver. seq. apparet idem dicendum esse de specialiter reseruat. scilicet secundum primum modum in prin. & secundum secundum modum de quibus supra in. ii. q. princ.

¶ Nonus effectus.

Beneficiorum vacantium apud sedem fructus non efficiunt illorum quibus fuerant collata ab ordinariis, & ab ipsis scienter acceptata.

Reseruatio + De qua in. c. ii. de preb. in. vi. adeo afficit beneficia reseruata, ut si quis illa ab ordinariis receperit scienter, non facit fructus suos a die habiti beneficii, ut colligitur ex Spe. in. i. parte tit. de dispen. §. videndum restat de dispensatione in vlt. charta ver. sed pone. q. aliquis. vbi vide Ro. an. in addi. Pro hoc facit quia cum iste prouulsus ab ordinario scienter beneficium vacasse in curia, non debuit ignorasse eius reseruacione in corpore iuris clausam, cum iuris ignorantia nemine excuset, ut in regula iuris, & propterea non habuit bonam fidem, ex quo sequitur q. non facit fructus suos a die habiti beneficii. Ro. in no. xxvii. fuit dubitatum vtrum detentor. Abb. in. c. cum dilectus, pen. no. extra de iur. patro. Coadiuuatur ex soleam dicto Bar. cum quo transit ibi. d. Alex. f. addi. in. l. sed & si lege. §. scire ver. sed contra. ff. de peti. hare. qd. quibus in casu nostro sequitur. d. Abb. in. c. dilecto. il. col. ver. nunc est. extra de preb. & alibi sepe, ut scripsi. in lectura Bar. in. d. §. scire. In imo cor. denabitur in fructibus qui percipi poterunt, ut potest intelligi Ro. f. ant. xxx. No. q. vbi agitur. In illis autem reseruacionibus oporteret probare scientiam ipsius prouulsi, scilicet, q. sciebat personam per quam vacauerat beneficium fuisse de illis que sunt contrarie in extra. ad regimen, siue ex debito, vel q. sciuerat inhibitionem executoris deputati, quibus probatis haberet locum, quod est dictum alias scias, quia ignorantia presumitur, ut in regula iuris, sicut dixi in de. gratia, de rescrip. dum pono multa vlt. ad intellectum. c. si beneficia, de preb. in. vi. que ressumam in tract. de pluralitate beneficii, prohibita, forte in. i. limit. ad regulam quam formabo. Vide que de eam infra in. xxvi. effectus.

¶ Decimus effectus.

Tempus futurum transit ad presens in reseruacionibus.

Reseruatio + Facta sub participio futuri temporis, videlicet, de beneficiis vacaturis, includit et beneficia tempore date reseruacionis vacantia, glo. no. & ibi Imo. in cle. vlt. ca. §. secus, in ver. notitia de concess. preb. & in. c. si postquam, in glo. iii. quam approbant ibi doct. de preb. in. vi. licet dicitur glo. loquantur de verbo futuri temporis cum conecor, traditis per pacien. f. com. l. quo minus in. xxvi. ff. col. ver. l. iii. ff. de sumi. & in. l. titius. §. luctus, in. iii. no. ff. de lib. & posthu. licet Bal. ang. & d. Alex. dicitur quare certo modo, & tamen non obstat huic effectui dicitur supra in. l. i.

q. prin. h. ver. a. r. t. u. r. i. & m. iii. q. prin. ver. beneficia que vacant de iure, in n. super hoc tamen vide omnino Collect. qui aliter visus est distinguere in c. constitutus, in prin. extra de rescrip.

¶ Decimus primus effectus.

1 **Spoiliatus de beneficio reservato hgens possessione recuperanda, an**

2 **Reservatio quando allegatur a spoiliante contra spoiliatum quomodo & quando probari debeat.**

3 **Possessio inducitur per reservationem.**

4 **Reservatio ¶ Repellit spoiliatum de beneficio reservato agentem possessore recuperanda. Ro. in**

no. xvi. si contra agentem. Et licet Collector decisionum multum insistat circa hoc, nihilominus dicit in si. q. semper vidit servari, q. reservatio repellit agentem prædictum. Subdens hoc esse verum in reservatione specialia. In generali vero raro vidit, & de illa magis se dicit dubitare, nisi esset notoria & cum decreto facta sicut in. c. ii. de s. ben. in. vi. & per hoc refert, q. reservatio beneficiorum capellanorum, & similibum non repelleret spoiliatum agentem interdicto, cum de illis possit esse dubium, an essent vel fuissent tales. ¶ Aduerte, quia si spoiliatus non probet illum ex cuius persona vacavit beneficium esse capellanum, vel similem, non esset probata reservatio, & per consequens non effectus deneganda restitutio, & verum diceret præfatus Collector.

Sed si existens esset certus in probando prædicta per quem resultat reservatio, esset idem dicendum, prout est dictum supra. Scilicet, q. impeditur restitutio, & talis probatio debet fieri incontinenti alias non retardaretur restitutio. Ro. in ant. c. lxxv. No. q. ubi spoiliatus &c. Quia in omni reservatione generalis inest inhibitorio, & decretum, q. nullus possit de ea se impedire, nisi papa vel habens ab eo specialem facultatem, ut dixi supra in. l. effectu ver. sed dubitatio est. Et hæc opinioem, scilicet, q. reservatio impedit spoiliatum restitui, tenet indistincte Ro. in ant. vii. no. q. ubi agitur, & in eisdem. c. cclxxv. no. si a genti, cum concord. In ipsis adductis cum quibus concordat Egl. con. clu. d. xxvi. in possessione. l. tis adde. d. Bal. de bartolini de peru. in repe. §. nihil comune. l. naturaliter, vlti. charta in. xx. fol. ff. de acqui. poss. & Ant. cor. fr. in solenni tract. de potest. & excell. regla. in. lxxii. q. in. xl. limit. quam dat ad regulam, q. spoiliatus ante omnia debet restitui, & d. Abb. in. c. in literis, pen. col. ver. & ideo, extra de rest. spo. qui adducit rationem, quia ille spoiliatus non habebat in beneficio, nisi solam detractionem, ad qua costat, q. nõ datur restitutio, ut ele-

gantissime per præfatum de Perusio ibidem in. xvi. fol. ¶ Immo dico plus, q. etiam detractionem non dicit quis habere in beneficio reservato, quia reservatio non solum inducit naturalis, & civilem possessionem, sed etiam simplicem detractionem, de quo vide solennis sine Ro. in ant. quibus, in c. de rest. spo. l. i. de rescrip. torum, maxime in ver. hæc opinio. Et vide de qua simile infra in. l. effectu. Intelligit prædicta esse vera, nisi esset spoiliatus hæc pendente, quo casu supra

Trac. Reservatio. 108

dicta non procederet, Ro. in ant. lvi. no. q. vbi aliquis, quod proce-
dit propter odium attentatorum in quibus ius & iudex offenditur.
Ro. in no. xliii. fuit dubitatum, & in antiq. vt lize pen. prima in fi. &
isto casu ad instam. iudicis non partis reuocant vt ibi. ¶ Obstant pra-
dictis duo. Primo dictum Lapi in alleg. xliii. limit. & alleg. lli. l. z.
tatus sum, in fi. vbi loquens in isto casu proprio postq. visus est tene-
re quod supra dixi. Subdit post lo. de cal. q. iste spoliatus ad peticio-
nem spoliantis, nō debet iustificare titulum suae possessionis, sed ad
petitionem iudicis sic. Et prout iudex inuenierit, restituet, vel nō resti-
tuet. Dicens, q. si ipse esset iudex ita practicaret, sed cum reuertita tā-
ti doct. dixerim ista est inepta consideratio in casu reservationis in
quo ipse, & nos sumus. Cum statim, q. excipiens ostendit beneficium
reservatum, & tunc liquet audiri illum nō habuisse illius possessione-
nem. ¶ Quia, vt dicit Rota, praedicta reservatio inficit etiā possessio-
nem. Et tali casu non ad spoliatum sed ad spoliantem incumbit de-
fensio. Dictum autem ipsius magis conuenit illi articulo subtili, an
in beneficiis non reservatis debeat spoliatus iustificare titulum suae pos-
sessionis priusq. restituarur, quem profundissime examinat. d. Abb. i.
d. c. in literis, in ix. col. & seq. & ponunt praefati Peru. ibidem in ix.
fallent. Secundo obstat quia praedo est restituendus in possessione sua,
secundum vnam opi. de qua per. d. Abb. vbi supra. Dico, q. talis opi-
nio sit vera, tamen praesupponitur apud praedonem fuisse possessio-
nem a qua fuit deiectus, in casu nostro nulla fuit possessio a qua sic
deiectus, vt d. xi. & ponit. d. Abb. in d. c. in literis, ver. & ideo. ¶ Vñ
tamen scias q. licet reservatio inficiat possessionem beneficii reservati
secundum Ro. decil. dxxxvi. in possessore, & alibi saepe in Rota, nō
hilominus si quis detinuerit beneficium reservatum de facto, & alius
illud imperauerit a papa non facta mentione talis detentionis Ina-
petratio est surreptitia. Ro. in ant. decxxxiii. Dic q. ordinatio: papa-
lis super cuius intellectu vide Fely. in. c. in nostra, in xxxvi. cor. l. lll.
no. extra de rescrip.

¶ Duodecimus effectus.

1. Fructus beneficiorum reservatorum vacantium, an debeantur fabrice
primo anno.

2. **Licet** + Fructus beneficiorū vacantū debeant proximo anno
ex cōsuetudine vel priuilegio fabricae ecclesie, iuxta, c. si
propter tua, de rescrip. in. vt. tū si talia beneficia essent reservata; hoc
nō habet locū Ro. in ant. cclxxix. No. q. si ex priuilegio, ad finem alle-
bi legi. Sed caue, quia disputat hūc casum tamen nō decidit, si bene
cōsiderabilis quia, tā in prin. q. in fi. refert opintiones. Vnde in prin-
cipio qm cōposul istū tract. ego faciebā differentia, an beneficia essent re-
servata, quia vacauerūt vere in Curia, & tunc fructus talium, nō debe-
rent fabricae, aut erant alias reservata, & tūc secus. Nūc vero dico esse
consideranda verba priuilegii. Nam si dicant, fructus beneficiorum
Perusinae Diocesis, quae in futurum vacabunt &c. nullo loco vacatio
est circumscrip. tunc si vacent, etiam in curia, credo deberi, quia

qui concessit privilegium habuit reservatum ad vacationem tantum. Si vero dicant fructus beneficiorum vacantium in civitate vel diocesi Perusina &c. isto casu non debentur fructus beneficiorum vere in curia vacantium, de qua vacatione loquitur. c. ii. & c. presenti, de prob. in. vi. Sed si sint beneficia aliter reservata, & vacaverint in diocesi Perusina, tunc eorum fructus debentur fabricæ. Et licet vacatio tantum beneficiorum æquiparetur vacationi in curia, ut dixi supra in li. effec. tamen illud est interpretatiue, & non vere, prout verè non vacaverunt in curia, ut de se pater, & in privilegiis summus verba verè, & non sic. Cal. in titu. de privi. cons. lx. facta est concessio, sicut em dicitur in d. c. si propter tua, quam referi & si qui tur ibi. sup. de perus. in. iii. columna versiculo autem. Et vide quæ dicam infra in. lxxiii. effectu.

¶ Decimus tertius effectus.

Tempus præsens in reservatione extenditur ad futurum.

In reservatione

de providendo de prima vacante, & sic per verbum, siue participium, presentis temporis, facto pro recepto in capitulum auctoritate apostolica, iuxta no. in. c. si. de consue. lib. vi. de quo dedi. vnam remissionem supra in. iii. præf. Comprehenditur etiam vacatura, si tempore mandati non erat aliqua præbedenda vacans, ut no. in. c. dilectus, ii. extra de prob. Quod est verum non ratione mandati prædicti, sed ratione canonice, quæ non potest stare cum siue præbedenda, ut declarat ibi. d. Abb. super glo. d. sciunt quæ dixi supra in. iii. q. prin. ver. beneficia post reservationem noviter in. si. quia in mandato de vacante, non comprehenditur vacaturum, secundum Bal. in. d. si quis mihi bona, s. plane, cum quo concordat ibi. d. Fran. de are. in. s. iustum in. v. no. ff. de acqui. hare. l. ab. in. b. b.

¶ Decimus quartus effectus.

Reservatio comprehendit beneficia patronata clericorum, ac clericorum, & laicorum simul propter communionem.

Reservatio

comprehendit beneficia patronata laicorum simul, & clericorum Ro. in ant. cdxvi. no. q. papa. Nec obstant plura alleg. per And. sic. in. c. dilectus, pen. col. extra de offi. leg. quia procedunt in reservatione legari, non autè in reservatione papali. Et quamvis Fely. in tract. quando literæ apost. noc. patro. in. vi. ampl. tenet contrarium, tamen eius fundamenta, & remissiones loquuntur in reservatione facta per legatum. Vnde verius cædo quod dixi, quod posset ex pluribus corroborari, q. omitto. Idem & multo fortius procedit si est ius patronatus clericorum, ut clericorum, per. c. dilectus, extra de offi. leg. Idem si ius patronatus cõpetere: et laicis ex privilegio, consuetudine, vel prescriptione, q. cum possit conferri per Papam, ac etiam legatum de latere absq. alia derogatione, super quo vide. in. cõsil. d. Alex. in. lxxiii. vol. cons. lxxiii. visio.

puncto pen. col. quod consi. non est ipsius. d. Alex. sed And. sic. ut reser-
 fert Fely. in d. tract. tit. l. i. cum solemnibus remissis, adiunctis
 per ipsum Fely. ibi. in. xi. limit. quibus ad de Philipp. decium consi.
 cxlix. in causa iurispatronatus, vlt. col. & d. Ant. in. d. c. cu dilectus,
 in. l. q. Qui ibidem in seq. q. limitat solemniter, videlicet, non proce-
 dere quando laici haberent ex privilegio apostolico, cui papa no pre-
 sum itar derogare. Idem pato dicendum si tale ius competeret laicis,
 tamen de facto non presentarent, quia forte alius occupavit eis ius su-
 sentandi, nam isto casu non possent se opponere pro impugnatione
 gratia, in qua non est derogatum iurispatronatus. Car. singulariter,
 nec alibi vidi in cons. l. x. qui ad primum, li. col. ver. sufficit. Idem
 est dicendum si tale iurispatronatus competeret illis, qui sunt de aliquo
 ordine, puta tertii ordinis. s. Francis. Ro. in. ant. cccxxxii. No. q. cle-
 ricus. Et his casibus puto posse saluari opi. Zenzel. in extrauag. extra
 billis. §. qui vero deinceps, super verbo disponere de preb. quam sim-
 pliciter reprobant. sic. in. d. c. dilectus in fi. & d. Car. in de. l. vii. q.
 vt li. pen. *subd. de iurispatronatu*

¶ Decimus quintus effectus.

- Expectantis gratia superueniente reservatione super beneficio per ipsu
 acceptato redditur inualida quo ad illud beneficium reservatum.

Reservatio ¶ Includit beneficium in quo quis habet
 ius ad rem virtute acceptationis quam se-
 cie ex gratia expectatiua, iuxta formam cle. vlt. §. secus de concef.
 preb. ex ratione quam ponunt Rot. & Egi. in remissione quam de-
 di. in. li. q. prin. ver. beneficia alteri debita in prin. secus si haberet ius
 ad beneficium & aliis modis quos ibi dixi. Suadetur quia si collatio
 papa valet facta de tali beneficio acceptato per expectantem, licet de
 tali acceptatione non fiat mentio in ea, vt in dictis decis. eodem mo-
 do debet valere reservatio. Cum ista duo, scilicet collatio & reserva-
 tio, procedant a pari secundum Ceml. in. c. si a fide. li. col. de preb.
 in. vi. *subd. de reservatione*

¶ Decimus sextus effectus.

- Reservatio de beneficio durat, licet prouiso secuta virtute talis refer-
 uationis non tenuerit, & quid de beneficio in quo Papa apposuit
 manifestum, & de beneficio collato tanquam reservatio vide
 num. 2. & 3. *subd. de reservatione*

- Si papa** ¶ Reservauit aliquod beneficium, cuius collatio
 postea non habuit effectum, rema ict nihilominus
 reservatum, quod post hodie sit expeditum vt infra dicam tamen li-
 bet referre Doct. alibi non reductus quid senserint super hoc. ¶ Abb.
 si. in. c. inter dilectos. super vlt. glo. extra de excess. prel. dixit, qd ait
 Papa reservauit sibi per verbum reservamus aliquod beneficium, &
 eius collatio non habuit effectum non poterit inferor se intronizate
 in illa vacatione, per. c. si eo tempore, de elec. in. vi. Si vero no est

vsus verbo reseruamus, sed mandauit tale beneficium conferri idonee
 personae non expresso eius nomine, & idem, quia videtur reseruasse,
 & beneficio magis quam personae voluisse prouidere. Sed si manda-
 uit conferri certae personae, & collatio non valet, tunc redit potestas
 ad ordinarium prouidendi de tali beneficio, & dicit istam distinctio-
 nem fuisse ex Composit. in. 2. quod licet extra de elect. vbi nihil dicit
 Compo. de hoc, sed bene posuit in. 2. capitulum in vit. charta. f. colu.
 ver. item quid si prouiso, extra de rescrip. C. Fely. in. c. vit. in. 2. extra
 de praeump. ad syllabam refert istam distinctio. & nil aliud facit, nisi q
 vni cum tantum remissionem dat. C. Glo. in Concilio basilic. in tit.
 de elect. & reseru. c. licet dudum. in priu. in ver. causa quae est in pra-
 gmatica fol. xlv. iii. col. dicit, q si reseruatio est facta motu proprio,
 in fauorem Ecclesiae, & collatio non habuit effectum, durat reseruatio,
 Si vero reseruatio est facta ad instantiam alterius, scilicet, quae distinctio
 multum diffebat ab illa. D. Abb. in ultimis membris, licet ipse non
 ponat verbum reseruamus. C. Egi. bella. in. conf. xxxi. iii. supposito sta-
 tuto. iiii. col. ver. ad secundum, dixit, q si non valet collatio reuertit-
 tur prouiso ad ordinarium, nisi Papa vsus fuerit verbo reseruamus.
 C. Ceni. in. conf. cxxxvi. super primo. ver. non obstat. dicit idem quod
 Egi. licet non faciat mentionem de ipso. C. Composit. in dicto loco so-
 lum in duobus casibus dicit prouisione remanere penes Papam pri-
 mo quando vsus est verbo reseruamus: Secundo quando mandauit
 prouideri de persona idonea, cum quo concordat, D. Ant. de bur. in
 c. inter dilectos. ad fi. extra de excess. pra. C. Pet. de anch. melius quam
 aliquis alius in. conf. lviii. circumscriptis per totum disputat egregie
 de iure istum casum, postea in fi. dicit esse decisum per regulam Can-
 cel. Urbani. v. licet in. c. si electio. in. iiii. no. de elect. in. vi. refert opi-
 niones, & non eligit. C. Idem Pet. de Anch. in. conf. cccxcix. Intentio
 & c. consuluit, q si non valet collatio vel prouiso papae facta virtute
 suae reseruationis, q nihilominus remanet beneficium reseruatum, quin-
 do reseruatio fuit facta non pro certa persona. C. Collect. autem in. c.
 ecclesia. iii. col. ver. sed quid papa tibi absenti, extra de fortil. videtur
 super hoc variare, licet in effectu concludat in fauorem papae. C. Ista
 ramen dubitatio est hodie decisa per extrauag. Pau. ii. ad Ro. ponti-
 fids, in tit. de praeb. videlicet, q durat reseruatio, licet prouiso non te-
 nuerit. Quae extrauagans concordat cum dicta regula Urbani. v. de
 qua facta est mentionem Ceni. & Anch. in. d. consiliis, & Ro. in no.
 cxxx. beneficia & c. eulius similem fecit etiam Clemens. vi. licet per In-
 noc. vi. reuocata Ro. in antiq. de praeb. ix. supposita. Et per illam ex-
 trauag. est extincta longa altercatio de qua per Ro. in ant. dxxxvi. in
 fra mensum, quae est etiam in antiq. vii. de concess. praeb. Et conferunt
 quae dicant in. seq. effect. C. 4. Praedicta non procedunt quando papa
 apponeret manum super beneficio certo modo varatur, quod tamen
 ex alia causa vacauerit, nam ex ista alia causa non remanet affectus Ge-
 mi. in. d. conf. cxxxvi. & Ro. in ant. cccxii. No. q vbi beneficia sunt
 resignata melius Ro. in no. antepen. de clis. Titius, ver. sed scus. Et ita
 limito id quod dicit de manus appositione supra in. l. effect. in fi. Idem
 si conferret vni beneficium tanquam reseruatum, quod tamen non esset, vt di-

Trac. Reservatio. 606

- 3 eam in. xix. effec. in fi. **C** + Quid autem si papa conferat beneficium alias non reservatum, & collatio non valeat, an reuertatur ad Papam, an ad ordinatum, vide Ancl. in. c. si beneficia. l. no. de præb. in. vi. Ro. cons. cccxxv. circa primum. ii. col. & rogata an isto casu possit exemplificari dicta extrauag. Pau. ii. in ver. vt et si literæ apostolicæ super prouisionibus beneficiorum &c. In istis verbis super prouisionibus beneficiorum, quæ non possunt intelligi de mandatis de prouidendo, quia de his sequitur in litera. Credo tamen quod non, quia papa ibi semper presupponit reservationem præcessisse, vt patet ibi de beneficiis taliter reservatis &c. vt in discursu.

C Decimus septimus effectus.

- 1 Reservatio causata per familiaritatem nõ exprat cessante familiaritate
2 Familiaritatis cardinalium effectus decem, quo ad beneficia.

- 1 **Reservatio** + Causata per familiaritatem, non exprat vel extinguitur cessante familiaritate, vt in lli. reg. Cancell. in fi. Ro. in ant. diii. papa reservauit, quæ est etiã in antiquo. xx. de præb. vide simile infra in. xxxii. effec. Quod hodie est decisi per dictam extrauag. Pau. ii. Per quam dico esse reprobatum quod consuluit Gemi. in. cons. xciii. Clemens. v. vbi consuluit, quod reservatio vigore familiaritatis Inducta per regulas Cancell. expiret per mortem papæ, aut eius depositionem, licet in pe. col. dicti consilii multum dubitet de hoc. Ac etiam dico reprobam opt. Mill in verbo reservatio. §. vlt. de quo est mirandum cum viderit, vt puto dictam extrauag. Et idem de opi. Egidii relata per Tho. fastoll in causa xxviii. dubio. ii. & secundum ordinem ornatiuni dubio. liii. **C** + Nõ omittit quedam vtilia in proposito, quæ surgunt ex reservatione Inducta virtute familiaritatis. Primum est, quod infertur ex præmissis effectus, videlicet, consensus præstandus per Cardinalem in collatione beneficiorum sui familiaris sienda per papam, requiritur etiam ipsa familiaritate finita. si talia beneficia acquisita fuerint illa durat: vt est expressum in. xxx. reg. Cancell. sicut si fuerint acquisita post familiaritatem, vt inuit. d. reg. & extrauag. Pau. ii. supra alleg. in prin. Si vero fuerint acquisita ante familiaritatem dicam infra in. xxii. effec. ver. ex eodem fact. **C** Secundum est, quod vigore dictæ regulæ. xxx. est opus, vt in supplicatione fiat mentio, qualiter defunctus erat familiaris Cardinalis, nec sufficeret quod ille Cardinalis dedisset licentiam Impetranti: vt tacito de familiaritate impetraret; de quo est solennis deci. Egid. d. cxxxi. supposita, licet in huc dicat casum esse prima facie dubium, & vt patet in prin. illius decisionis multi Auditores tenuerunt contrarium. **C** Tertium est, quod taciturnitas familiaritatis Cardinalis nõ inducit nullitatem gratiæ, quando ipsemet Cardinalis, de cuius familiaritate erat faciendã mentio impetravit pro illo. Ita dicit summarium prædictæ deci. Egidii rubricatum in ti. de præb. tamen de hoc nullum verbum in ipsa decisione. Quod dictum est forte verum, quia si consideretur ratio prædictæ regulæ, quæ est, vt Cardinalium honoribus debeat, prout dicitur in simili regula quæ erat tempore Greg.

xi. de qua fit mentio in prin. d. de ill. licet in regulis moder. Pontificum nulla ratio sit expressa, constat esse tali rationi satisfactum, per impetrationem quam ipsimet Cardinalis facit pro toto. Quod tamen non teneo pro firmo, Ideo cogitabitur. ¶ Quartum est, & erit notabilis limitatio praedictorum, quod si sede vacante vnus efficiatur familiaris alicuius Cardinalis eius beneficia non erunt reseruata, quia regula papae mortui, quae inducit reseruationem propter familiaritatem est sepulta & extincta cum ipso conditore. Gem. singulariter in d. cons. xciii. iii. col. ver. sed reseruatio facta. Quod dictum credo verissimum, si ille moriatur ante electionem noui pontificis, & ante conditas regulas per successorem in Papam etiam de beneficiis acquisitis illis paucis diebus, quibus si des. apostolica vacauit. Et hoc quia nullo iure probatur beneficia familiarium esse reseruata, nisi in regulis Cancell. quae sede vacante sunt extinctae, vt dixi. Nec huic dicto obstat extrauag. Pau. praedicta in prin. quia praesupponit beneficia taliu iam fuisse reseruata, licet postea desierit causa reseruationis, sed in casu nostro nunquam fuerunt reseruata. ¶ Quintum qui proprie sunt familiares ad effectum praerogatiuum, vt de per Pau. de cast. in cons. cccxl. praemissis alleg. circa princ. & si. in i. lib. aliquid per glo. regularum Cancell. in. iii. reg. ver. Item quarto. ¶ Sextum est, quod si vacat beneficium familiaris vnus Cardinalis quod sit ad collationem alterius Cardinalis, quia est firmum in sua ecclesia vel diocesi, isto casu iste vnus Cardinalis habet illud conferre, non obstante familiaritate praedicta. Et ita firuatur. Quod potest comprobari, quia magis attenditur facultas ordinaria ipsius Cardinalis qui habet iure ordinario conferre, quam extraordinaria reseruatio respectu familiaritatis, arg. ff. de test. nisi. l. eius militis & ff. de tutel. l. iii. ¶ Septimum, si quis familiaris vnus Cardinalis fuerit canonicus in ecclesia non numerata, & moriatur, quod praescriptio talis canonicatus spectet ad Cardinalem quod tamen habeo pro dubio, quia in tali ecclesia non datur vacatio, vt dicam infra in. xxxiii. effec. ¶ Octauum est, quod sumit ex di. cendis in. xlv. & xlvii. effec. ¶ Nonum est, quia reseruatio inducta in fauorem Cardinalium in. xxx. reg. Cancell. habet locum quando vacant beneficia familiarium per eorum mortem, non autem si aliis modis vt ibi per glo. inducta tamen Cardinalium includunt omnes modos. ¶ Decimum est, quod licet in prouisione fienda per papam de talibus beneficiis debeat accedere voluntas Cardinalis tamen de dicta familiaritate non debet fieri mentio in litteris apostolicis si de dicta voluntate per scripturam Cardinalis. debet fieri mentio in cancellaria vt no. in prac. Cancell. fol. lxxxiii. in fi.

¶ Decimus octauus effectus.

Obtinet &c. hoc verbum tenet verificatur in reseruationibus etiam si de facto teneat.

Reseruatio + Facta de omnibus beneficiis quae obtinet Titius, comprehendit si qua beneficia de facto teneat ipse Titius Ro. in aut. cclxxiiij. No. quod ubi papa reseruet

Trac. Reseruatiō.

uat, sequitur simpliciter. D. Præpo. in. c. clem. iris. xvi. dist. licet alleger Collect. aliud voluisse in. c. ecclesia, extra de sortile. & in. c. constitutus, extra de concess. præb. circa hoc puto bene aduertendum, quia Rota prædicta exemplificando dictum suum dicit de beneficio quo Titius eratiso iure priuatus, quia incompatibile cum alio quod tenebat. Nam secundum istum exemplum dubio multum de veritate sui dicit, si Rota intellexit de reseruatiōe facta pro certa & nominata persona, quia beneficia incompatibilia sunt sed apostolice reseruatiōis, ut est expressum in extraua. execrabilis. §. quæ omnia, ti. de præb. & constat, quod ad beneficia alias reseruata non extenditur reseruatiō, ut dixi supra in. iii. q. prin. vers. beneficia alias reseruata. Et in hoc potest saluari opinio aliquorum, quam refert tibi Rota in. si. qui voluerunt reseruatiōem non extendi ad beneficia de facto tentis & opl. Collect. supra relat. qui tamen in. d. c. ecclesia. in. vi. col. ver. quid si papa reseruauer, locutus fuit cum distinctione, sed. in. d. c. constitutus, non loquitur aperte in hoc casu. Sed dictum Rotæ potest esse verum in alia iuris priuatiōe ex qua non resultat aliqua reseruatiō de qua in. c. licet canon. & in. c. commissis. de elect. in. vi. de quibus dixi in. d. iii. q. ver. beneficia vacantia per priuatiōem. Posset etiam saluari dictum Rotæ in beneficiis incompatibilibus priusquam labatur tempus præfixum in. d. extraua. execrabilis, quo casu non sunt adhuc reseruata, ut dicam infra in. xli. effec. vbi vide omnia, & vide Lap. pro isto effectu in alleg. lxxiii. D. Papa antepen. col. ver. quæro tempore. Sed huic effectui fortiter obstat quod dicit Milus in ver. obtinere, ad si. vbi vult, quod reseruatiō inducta per. c. præsent. de præb. in. vi. non inducit beneficia quæ de facto possidentur, Dicis aliud esse in reseruatiōe iuris & aliud in reseruatiōe hominis, ratio differentiæ est quia mitragitur cum lege, quam cum homine, per iuravulgata, Sed forte tutius est dicere, quod dicit Milus per rationes suas, & maxime, quia in dubio non præsumitur papam velle præindicare iuri quod alter habebat super talibus beneficiis de facto tentis, ut sæpe dixi. Opl. tamen Collect. in. d. c. ecclesia, iunctis his quæ ponit in. c. tuis quæstionibus, ver. quid si tibi extra de præb. est multum probabilis dum vult, quod verbum obtinens hinc plurimum iuris, hinc dicitur, quod veniunt beneficia in quibus habebat titulum licet iniustum. Sed ibi nullum habebat, vel cum vitio intrusi tunc scus.

¶ Decimus nonus effectus.

- 1 Demonstratio falsa non vitiat reseruatiōem, & quid de collatiōe. nr. z.
2 Beneficio collato a papa ut reseruato cui non fit, an valeat collatio.

Reseruatiō

+ Non vitiat ex falsa demonstratiōe.

Exemplum, papa reseruauit sibi Archiepiscopatum Perusinum quamprimū vacare, conseruit ex persona dilecti filii Horatii de Corneo, quem tamen non Horatius, sed. D. Angelus de Vbaldis tenet, qui tamē si vacauerit ex persona ipsius. D. Angeli remanebit reseruatus. Ro. in ant. cxi. nota, quod vbi papa, quæ dicit hoc non procedere in generali reseruatiōe, super qua cogitabis de

exemplo. Hic d. d. non obstat. c. susceptum. de rescrip. in. vi. quia d. d. quiritur de modo vacationis, non de se. sona per quam potest vacare. Ro. in ant. c. cccxiii. nol. impetrans. + Sed si papa conferret vnum bene-
 2 **ficium** tanquam reseruatam, quod non esset, collatio non valeret, Ce-
 mi. conf. xxxvi. casus talis est inter sanctum Roma. conf. c. cccxxv. circa
 primum. ver. his tamen non refragantibus. Per. de Anch. in conf. ccc
 xxviii. praeimitto, etiam si sequeretur declaratio papae illud beneficium
 fuisse reseruatum, secundum ipsum, quod habeo pro dubio. Vide
 quae scripsi in alio exemplari.

¶ Vigésimus effectus.

1 **Tempus** non est praefixum papae ad conferendum beneficia reseruata.

2 **In beneficijs** + Reseruatis nullum tempus est praefixum
 papae ad eorum tollationem, secundum
 D. Gasp. in isto tract. in. v. q. fol. xvii. Ex quo infero, qd si hoc die no re-
 maneret reuocatum. c. statutum, de praeb. in. vi. per illam extraua. pie
 sollicitudinis, de quo dixi supra in. i. conclus. vi. effec. adhuc non cur-
 reret aliquod tempus ipsi papae ad conferendum reseruata alia reser-
 uatione quam per obitum apud sedem. Secundum omnes in. d. c. sta-
 tutum, maxime Philip. quibus adde Guliel. demon. lau. in extraua.
 exetabilis. s. quae omnia, super ver. quoquo modo, in rit. de praeb.
 ¶ Et per ista possit dici, qd si beneficium alias reseruatum vacaret in
 curia, non haberet locum. c. statutum, quia adhuc non curreret tem-
 pus mensis ipsi papae attenderet magis alia reseruatio super tali be-
 neficio quam illa per obitum in curia.

¶ Vigésimus primus effectus.

1 **Ignorantes statim** ligantur per reseruacionem inductam per regulas
 Cancellariae.

2 **Regulae Cancellariae** quando incipiunt ligare.

3 **Lex** quae tantum concernit fauorem vnius non est necessit public ref.

1 **Reseruatio** + Inducta per regulas Cancell. statim habet
 effectum & ligat ignorantes. glo. in prece-
 mio d. statum reg. ver. Sed propter aliqua &c. ponderando dictione
 ex tunc, quae est in dicto prece-mio. Contrarium tenet consulendo Ce-
 mi. in conf. xlii. in causa canoniceatus & praeben. ii. col. di. cens, qd ve-
 rior est opi. + qd regulae praedictae non ligent quo ad reseruacionem
 a tempore editionis, sed a tempore publicationis. Credo verius esse,
 qd dicit dicta glo. primo per remissiones quas dat in quibus optime
 probatur dictum suum. + Secundo quia lex, quae non concernit fauo-
 rem, nisi vnius non requirit publicationem, secundum Bal. in. i. le-
 ges. i. C. de legi. protit est in casu nostro, quia regulae in quantum lo-
 quuntur de reseruacione, non concernunt fauorem, nisi ipsius condito-
 ris, vt satis constat. Tertio quia per dictas regulas Inductur genera-
 lis reseruatio, vt dixi supra in. ii. q. prin. ver. quartus casus, quae ligat
 statim & afficit ignorates, ac si nescit decretum, vt dixi supra in. i. effe.

In d. i. q. allegando, vt saluetur vtrunq; dictum. ¶ Obstat fortiter Ro-
 ta in ant. cccclx. no. q. Legatus, siue nuntius, quæ vult, q̄ ille cui con-
 cessã fuit a Papa facultas conferre. beneficia non potest conferre refer-
 uata, nisi de referuatis fiat mētio in sua facultate. Ergo remanet ad huc
 non leuis difficultas, quare potius potest referuata referuare, si cer de
 referuatis in facultate sua, non fiat mentio, & talia non potest conferre.
 8 ¶ + Vnde ad euitandos istos scrupulos, forte tutius est dicere, q̄ iste
 non possit indistincte vigore suæ facultatis referuata. per Papam refer-
 uare, quod videtur esse multum iuri congruum, vt inferior non possit
 se introrittere in his quæ superior sibi referuauit, iuxta uo. in. c. vt no-
 strum, extra de appel. Maxime quia non est verisimile, q̄ Papa velit vt
 talis præiudicet referuationi suæ quod suadetur ex alio, quia facultas
 istius potest impleri in aliis non referuatis per Papam, quia tamen de
 cisionem Lapi non reperio per aliquem reprobari, Immo do. Caspat
 in isto tract. ix. q. illam sequitur, & etiam Gemi. in. c. quibus. ii. penul-
 eol. de præb. in. vi. Non esset malum adhærere his quæ supra prox-
 ime dixi in ver. sed quia. Et intelligere Rotam secundum ibi dicta, scilicet,
 licet, q̄ non loquatur de referuatis, de quibus in dicto vers. sed quia.
 Sed de referuatis generaliter, & personaliter, de quibus est dictum in
 iii. conclusi. & de referuatis specialiter pro certo beneficio, de quibus
 dixi in. ii. conclu. quæ non possit iste conferre, aut referuare, nisi in hoc
 habeat specialem commissionem, & facultatem. ¶ Nec est multum in
 conueniens ista restrictio ad Rotam prædictam, cum possit adduci ra-
 tio differentie inter istos casus. Nam ideo potest talis absque eo, q̄
 habeat in facultatem de referuatis, referuare, & conferre illa referuata,
 quæ numerati supra prox. ver. sed quia ista, quia non generatur ex
 hoc magnum præiudicium referuariuo papali cum gratia sua solum
 differatur, vt est dictum in. ii. conclu. in fine. Idem in referuatis gene-
 raliter illis modis, quos in. d. ver. sed quia & c. dixi, in quibus non vl-
 detur, q̄ Papa habeat magnam affectionem, vt dicitur ex dictis in. iii.
 conclu. ¶ Sed referuata specialiter ad certum beneficium, ideo non
 potest ex generali facultate referuare, nec conferre, quia in rotam refer-
 uatiuus Papæ excluderetur, vt dixi in. ii. conclu. Idem generaliter &
 personaliter referuata per rationes de quibus in. iii. conclu. est tamen
 cogitandum tanq̄ super non leui difficultate. ¶ Prosequendo breuiter
 aliquid in proposito materia multum conuenientia circa facultate
 tem concessam Nuntiis Apostolicis, siue aliis a Papa in collatione
 beneficiorum. ¶ + Q̄ uero primo, quid si Papa concedat facultate
 alicui conferendi beneficia qualitercunque vacantia, an possit
 conferre beneficia referuata, Rota in antiq. cccclx. nota q̄ Legatus,
 siue Nuntius, tenet q̄ non, quæ est repetita in nouis. clix. Lega-
 rus. Idem Egidius. dclix. nuntius. & latius. dccc. nuntius. & Ger-
 minia. in. c. si cui nulla. in fine. de præb. in. vi. Phillip. de Perusio
 in. c. ii. ultimo not. in fine, eod. titu. & lib. Et istud vel est indistincte
 verum, vel saltem restringi debet vt possit conferre, quæ potest refer-
 uare, quod dicitur, vt dictum fuit supra prox. ver. aduerte diligenter. Sed
 si Legatis concederetur facultas, prout iam dudum fuit concessa
 Cardinali Pictauiensi. in partibus Alamanie esset secus dicendum, de

10 quo vide per Egi. in consi. xix. in cā pendente. ¶ Secūdo quero, Pa
 pa dedit facultatē alicui cōferendi bñficia apud Sedem Apost. vacan
 tia, prout solent habere Legati vrbis qñ Papa se absentat cum Curia
 ab ea, non possit cōferre beneficia alias reseruata Ro. in anti. cxli. no.
 q̄ vbi est data, dicit q̄ non, quod credo verū, argu. c. susceptum, de re
 scrip. in. vi. Et intelligo vacantia apud sedem apost. etiam illa de quib
 bus dixi supra in. ii. effectū, vbi dedi remissiones. Et conserunt ibi di
 cta in ver. iij. potest, & ver. v. quia. Poruerit tñ conferre beneficia de
 uoluta, Ro. in ant. eed. no. q̄ vbi episcopo. ¶ Tertio quero, legatus
 habet indultū a Papa, vt possit conferre beneficia reseruata, an pote
 rit cōferre illa quæ sunt duplici reseruatiōe reseruata, Egi. in decisio.
 cccxxv. si Papa refert Rotam tenere q̄ sic. Sed ipse contrarium vult,
 licet nō fuerit in Rota exauditus. Aduerte quia ista opi. Rotæ videt̄
 confundere, quæ dicta sunt supra in. iij. concl. vbi dictum fuit, q̄ le
 gatus nō pōt reseruare generaliter & personaliter reseruata, & in Rot.
 prædicta volens, q̄ possit cōferre duplici reseruatiōe reseruata, intes
 ligit de reseruatiōe iuducta ex persona obtinente beneficium, nescio
 quid dicam. Dubitando tñ dico, q̄ illud procedat quando reserua
 tio est personalis respectu psonarum serulentiū curiæ, & quæ sunt p̄
 cipaliter deputatæ ad seruitium papæ, & curiæ, vt sunt familiares, de
 quibus est dictum Egi. in decis. dcccxi. supposita verſi. confirmabat,
 vel auditores & similes. In personis vero non tam qualificatis prout
 sunt Collectores, qui cōlter deputant extranei, credo procedere decis.
 Rotæ relatæ ibi per Egi. quæ de talibus loquit̄. Vel pōt dici, q̄ illud
 procedit ex eo, quia facultas Nuntii apostolici, siue alterius in illo ca
 su non loquebatur expresse, q̄ posset reseruata reseruare, vt pōt vide
 ri in prin. huius effectus. In casu autem isto erat secus, quia poterat cō
 ferre reseruata, vt patet in casu huius. q. & istud est verius. Et pone exē
 plum de ista duplici reseruatiōe, quia ille beneficiarius erat forte cur
 for, & collector decimarū. ¶ Quarto quero retento eodē casu, quæ
 beneficia poterit conferre habens talem potestatem Ro. in anti. cccc
 lxii. No. q̄ habens dicit, q̄ pōt ne dum specialiter sed generaliter re
 seruata conferre vacantibus in Curia per obitum dūtaxat exceptis, quæ
 priuilegium p̄ncipis latissime est interpretandum cōtra ipsum. Idē
 Ro. in no. xcviij. habens autoritate. Ex ista ratione iussero, q̄ reseruata
 specialiter secundum p̄mum modū quem posui supra in. li. q. p̄i.
 In ver. primo modo, in principio. non posse conferre, quia perpetuo
 præiudicaretur reseruatiōe papali, vt dixi in secunda conclusio, hu
 ius effectus. Et quamuis Rota prædicta loquatur per dictionem taxa
 tiuam dūtaxat per obitum in curia, tamen credo q̄ vacatiā alio mo
 do, q̄ per obitum in curia non poterit legatus conferre, puta quan
 do beneficia resignarentur in curia, quo casu dicitur ibi beneficium
 vacare, & non in loco vbi est constitutus procurator ad resignandum
 secundum Rot. in antiq. xxxiii. Not. q̄ ibi beneficium, cum concor
 dantiis quas in eius margine scripsi, quas ressumam infra in. xxii.
 effectū in fin. Idem in curia quis suo beneficio priuaretur quo ca
 su dicitur ibi vacare Rot. in eisdem. lxxx. not. q̄ vbi quis priua
 tur: quia quoq̄ modo vacauerit in curia, habet locum prohibe

sto. d. c. ii. de pben. in. vi. nam verbum vacare sibi positum comprehendit omnem modum vacandi: vt dixi supra in. i. q. prin. sup verbo vacaturi. ¶ Quinto quero de qone de qua sul Bononiz dum ibi erat curia, interrogatus Sixtus. iiii. credit in certo loco Franciz quandā dignitatem, cuius collationem & pmissionem sibi, & successoribus reseruauit. Dicebat. n. bulla, cuius collationem pmissionem & c. nobis et successoribus nostris reseruamus. Cardinalis Rothomagen. tpe Iulii ii. in illis partibus legatus habens facultatem posse conferre etiā sedi Apost. reseruata, volebat dictam dignitatem cōferre, fuit a me quæsitum an posset, respōdi q̄ non, quia differentia est an Papa dicat reseruam nobis an sedi aposto. scdm Imo. in de. vnica in. i. no. de pba. sicut aliud est beneficia apud sedem aposto. vacantia conferre, & aliud beneficia sedi aposto. reseruata conferre, quia prima nō potest legatus conferre, secunda sic Ro. in no. xvii. hñs autoritate in fi. ¶ Sexto quero, quid si Papa moriat, an p̄dicta facultas expiretur. Lap. q̄ non in alleg. lxxxiiii. dominus Papa, in fi. p̄ quo est casus in. c. fi cui nulla de p̄b. in. vi. Idem Gem. in. c. ii. i. col. ver. quid si Papa eo. ti. & lib. nisi fuerit concessa limitatiue, vt ibi p̄ eum, cum quo transit sibi Phil. pen. col. ver. quæritur primo, & ante ipsos ibi hoc voluit Pe. de anch. in. iii. q. ¶ Septimo quero, fuit concessa facultas alicui, vt possit autoritate apostolica conferre. x. beneficia, & in facultate est appositā clausula inhibitionis & decreti. An ordinarius illorum bñficiorū, siueloci vbi talia beneficia sunt possit conferre beneficia vacantia in sua diocesi, priusq̄ Legatus eligat quæ beneficia vult vigore dictæ facultatis conferre, Egi. q̄ sic in consi. xxxiii. q̄ si ad psonas, in. liii. consi. d. dicens, q̄ interim decretum non ligat, ad quod vide Imo. q̄ idē vult in si. casu in. c. cum directus. i. col. in fi. ver. si vero aliquis, extra de iur. patro. sed quid si reseruauit in genere, vtrum ordinarius ignoras possit conferre, Lap. q̄ sic al leg. lxxxiiii. do. Papa. viii. col. ver. sed qd si eps. Vide simi. em remissionem circa decretum quam dedi ad Butr. & Alex. supra in. i. effect. ¶ Item quero, qd si iste qui ex facultate sibi concessa reseruauit aliquod beneficium, & priusq̄ illud, vacet moriatur, an remaneat tale beneficium reseruatum patre, vide quæ dicam in viti. effect. vbi est istud signum. ¶ Item quero, quid si Papa + dat facultatem alicui Legato vt possit admittere resignationes beneficiorum & de talibus puidere, sup quo vide factum in. c. dudū, de p̄b. in. vi. an possit suspendere reseruationem quam facit Papa de illo beneficio coram eo resignato. Ego credo q̄ si facultas Legati in totum periret, q̄ posset suspendere reseruationem alias secus, p̄ ea quæ dixi supra in. ii. q. v. si. circa istam, & per dictum do. Gasp. quod reuli supra in. iii. q. v. Redcundo, licet ibi non steterim cu illo dicto, q̄ nō potest in isto casu accommodari. Tamē dixi mihi. d. Sazanta q̄ alio die Rota pronuntiauit contrarium indistincte quod videt. durum.

¶ Septimus effectus.

- 1 Reseruatio tollit effectum executionis gratiæ, siue collationis.
- 2 Motus proprius non tollit ius tertij irrecuperabile.

Reseruatio

Reservatio

Superueniens impedit exercutionem sine effectum adus iam inchoati. c. si eo tempore, de elect. in. vi. secundum. d. Casp. in isto tract. in. x. q. Pro tanto vt dicit post Lap. q. si ordinarius cetera fiat absentem unum beneficium, & papa priusquam abiens cetera sentiat illud reservauit, q. impeditur contentire sine licentia papae. Contra sum sentio in hoc ultimo, prout et tenent Pet. de Anch. & Philip. & Ieru. ibi post glo. ii. Ratio est quia per collationem licet non accipiatur requiritur absentis ad illud beneficium, vt est expressum in. c. si tibi absentem, de preb. col. lib. quod non creditur papam velle tollere per suam reservationem, vt etiam dicit ibi Anch. in. iii. q. in si. & Philip. in. i. q. extra glo. & si q. post longum discussum, nec etiam per collationem secundum prelatos, quod expressius sit de collatione legitur in pras. Caiet. fol. lxx. in h. vbi allegat Collecta. in. r. ecclesia, extra de sortileg. vbi hoc voluit expresse in. d. col. ver. si d. quid si papa conferat. Praeterea, quia per talem collationem & reservationem inferatur perpetuum praedictum ipsi priuilegio. Nec distinguo, an proprio motu, vel ad instantiam partis reservauerit, vel contulerit. ¶ Quia proprius motus non tollit ius tertii irreuerabile, vt est etiam de mente doctorum doct. Nec obstat. c. si eo tempore, supra alleg. quia non habet locum in inferioribus ecclesiis, siue beneficiis, vt voluit ibi glo. ii. & Anch. & Philip. super ea, cum quibus concordant ibi quidam in od. petri videlicet. d. Lucas de Babilonibus idem consult. d. Caiet. in cons. xxx. in hac dubia. q. vlti. col. Idem dicitur de electis extra casum d. c. si eo tempore, quia talibus acquiritur ius per electionem et o, in no. codv. licet de more & sy. o. Egi. cxvii. per illa verba. Et in ista opt. est Abb. in. c. vt nostrum, in. r. fol. extra de app. ¶ Quosdam alios effectus illos ponendo per viam questionum profectus fuit. d. Casp. in isto tract. qui magis conueniunt vitima questionem quam subiectam, ibi illos ponam, non tamen est effectus. Inertia profectus plures illos, quos perquirendo multos liberos inuenit. Et si quos habuero ultra praedictos a praefato desibere, illius non tacebo; hoc est illud etiam et o q. non habet locum in inferioribus ecclesiis, siue beneficiis, vt voluit ibi glo. ii. & Anch. & Philip. super ea, cum quibus concordant ibi quidam in od. petri videlicet. d. Lucas de Babilonibus idem consult. d. Caiet. in cons. xxx. in hac dubia. q. vlti. col.

Collatus effectus.

Papa solus potest admittere resignationem beneficiorum reservatorum generaliter.

Beneficia

Generaliter reservata non possunt resignari, nisi in manibus papae, qui reservando beneficia videri illas esse in eius iurisdictione ordinariis. Rota in an. d. xxviii. quidam cardinalis, quae etiam in antiq. vlti. in sic. de renun. Et in tantum renuntiatio aliter facta non valet, q. si de tali beneficio nulliter renuntiato, non fiat mentio in imperatoribus et sunt subrepticiae secundum Rotam praedictam. Quod ultimum non transit sine dubio, vt plene posui in de. gratiae in. ii. nota. de rescrip. Obstat tamen talis renuntiatio potest beneficium renuntiatum, siue in re, siue in iure, siue possessum, Rotam houl. ecclesi. si oppolatur. Declarabis & intelligas effectum ex his quae dixi

supra in. ii. effect. ver. sed quid si de facto. Et ex ibi dictis maxime in
ver. seq. apparet idem dicendum esse de specialiter reservatis, scilicet
secundum primum modum in prin. & secundum secundum modum
de quibus supra in. ii. q. princ.

¶ Nonus effectus.

Beneficiorum vacantium apud sedem fructus non efficiunt illocum
quibus fuerunt collata ab ordinariis, & ab ipsis scienter acceptata.

Reservatio

¶ De qua in. c. ii. de preb. in. vi. adeo affi-
dit beneficia reservata, ut si quis illa ab ordi-
nariis receperit scienter, non facit fructus suos a die habiti beneficii,

ut colligitur ex Spe. in. i. parte tit. de dispen. §. videndum restat de di-
spensatione in vit. charta ver. sed pone. ¶ aliquis ubi vide fo. an. in
addi. Pro hoc facit quia cum iste prouisus ab ordinario sciuerit bene-
ficio vacasse in curia, non debuit ignorare eius reservationem in con-
tente iuris clausam, cum iuris ignorantia neminem excuset, ut in regu-
la iuris, & propterea non habuit bonam fidem, ex quo sequitur quod non
facit fructus suos a die habiti beneficii. Ro. in no. xxiii. fuit dubita-
tum utrum detentor. Abb. in. c. cum dilectus, pen. no. extra de iur. pa-
tro. Coadiuuatur ex soleant dicto Bar. cum quo transit ibi. d. Alex. §.
addi. in. l. sed & si lege. §. scire ver. sed contra. ff. de peti. hare. qd. quasi
in casu nostro sequitur. d. Abb. in. c. dilecto. il. col. ver. nunc est. extra
de preb. & allbi sepe, ut scripsi in lectura Bar. in. d. §. scire. Immo con-
denabitur in fructibus qui petri potuerunt, ut potest intelligi Ro. in
ant. cxx. No. ¶ ubi agitur. In illis autem reservationibus oportere
probare scientiam ipsius prouisus, scilicet, quod sciebat personam per qua
vacauerat beneficium fuisse de illis quae sunt contentae in extraua. ad
regimen, siue ex debito, vel quod sciebat inhibitionem executoris de-
putati, quibus probatis haberet locum, quod est dictum alius scus,
quia ignorantia praesumitur, ut in regula iuris, sciunt quae dixi in
de. gratia, de rescrip. dum pono multa vtilia ad intellectum. c. si be-
neficia, de preb. in. vi. quae reassumam in tract. de pluralitate benefi-
prohibita, forte in. i. limi. ad regulam quam formabo. Vide quae di-
cam infra in. xxvi. effectus.

¶ Decimus effectus.

Tempus futurum transitur ad praesens in reservationibus.

Reservatio

¶ facta sub participio futuri temporis, vi-
delicet, de beneficiis vacaturis, includit et

beneficia tempore datae reservationis vacantia, glo. no. & ibi imo. in
cie. vnica. §. scus, in ver. notitia de concess. preb. & in. c. si postquam, in
glo. ii. quam approbant ibi doct. de preb. in. vi. licet dicte glo. lo-
quantur de verbo futuri temporis cum concor. traditis per papien. f.
cora. l. quo minus in. xxvi. ff. col. ver. lili. ff. de sumi. & in. l. titius. §.
iustus, in. iii. no. ff. de lib. & posthu. licet Bal. ang. & d. Alex. distin-
guant certo modo, quae tamen non obstat huic effectui dixi supra in. i.

q. prin. in ver. v. i. t. r. i. & in. iii. q. prin. ver. beneficia que vacant de
lare, in si. super hoc tamen vide omnino Collect. qui aliter visus est di
stinguere in. c. consuetus, in prin. extra de rescrip.

¶ **Decimus primus effectus.**

**Spoliatus de beneficio reservato agens possessorio recuperanda, an
restituatur.**

**Reservatio quando allegatur a spoliato contra spoliatum quomodo
& quando probari debeat.**

Possessio inficitur per reservationem.

Reservatio ¶ Repellit spoliatum de beneficio reser
vato agentem possessorio recuperanda. Ro. in

no. xvi. si. contra agentem: Et licet Collector decisionum multum in
sistat circa hoc, nihilominus dicit in si. q. semper vidit servari, q. re
servatio repellit agentem predictum. Subdens hoc esse verum in re
servatione specialia. In generali vero raro vidit, & de illa magis se di
cit dubitare, nisi esset notoria & cum decreto facta sicut in. c. ii. de p
ben. in. vi. & per hoc reser. q. reservatio beneficiorum capellanorum, &
similium non repelleret spoliatum agentem in re idem, cum de illis
possit esse spoliatum, an essent vel fuissent tales: ¶ Aduerte, quia si spo
liatus non probat illum ex cuius persona vacavit beneficium esse ca
pellanum, vel similem, non esset probata reservatio, & per consequens
non esset deneganda restitutio, & verum diceret prefatus Collector.

Sed si existens esset certus in probando predicta per quem resultat
reservatio, esset idem habitudum, prout est dictum supra. Scilicet, q.
impeditur restitutio, & talis probatio debet fieri incontinenti alias
non retardaretur restitutio. Ro. in ant. c. lxxv. No. q. ubi spoliato &c.
Quia in omni reservatione generalis inest inhibitorio, & decretum, q.
nullus possit de ea impediri, nisi papa vel habens ab eo specialem
facultatem, ut dixi supra in. l. effectu ver. sed dubitatio est. Et hac op
nionem, scilicet, q. reservatio impedit spoliatum restitui, tener indol
scinse Ro. in ant. vii. no. q. ubi agitur, & in eisdem. cccclxxv. no. si a
genti, cum concord. in ipsis adductis cum quibus concordat Egl. con
clu. dxxxvi. in possessione. Istis adde. d. Bal. de bartoliis de peru. in
repe. §. nihil comune. l. naturaliter, vlti. charta in. xx. fol. ff. de acqui.
pos. & Ant. cor. in solenni tract. de p. rest. & excell. regia. in. lxxi. q.
in. xli. limit. quoniam datur ad regulam, q. spoliatus ante omnia debet re
stitui; & d. Abbi. in. c. in literis, pen. col. ver. & ideo, extra de rest. spo.
qui adducit rationem, quia ille spoliatus non habebat in beneficio,
hinc solum detractionem, ad quam costat, q. non datur restitutio, ut ele
gantissime per prefatum de Perusio ibidem in. xvi. fall. Immo dico
plus, q. etiam detractionem non dicit quis habere in beneficio re
servato, quia reservatio non solum inficit naturalem, & civilem pos
sessionem, sed etiam simplicem detractionem, de quo vide solenni
sime Ro. in aut. quilo. in. ti. de resti. spo. in. l. de iure perorū, maxime
in ver. fac. op. no. Et vide quoniam simile infra in. l. effectu. Intellige
predicta esse vera, nisi esset spoliatus sine pendente, quo casu supra

Trac. Reservatio. 106

dicta non procedent, Ro. in ant. vi. no. q. vbi aliquis, quod procedit propter odium attentatorum in quibus ius & iudex offenditur: Ro. in no. xliii. fuit dubitatum, & in antiq. vt lite pen. prima in fi. & isto casu ad Instan. iudicis non partis reuocant vt ibi. ¶ Obstant praedictis duo. Primo dictum Lapi in alleg. xxiis, l. m. r. & alleg. lli. l. r. tatus sum, in fi. vbi loquens in isto casu proprio postq. visus est tenere quod supra dixi. Subdit post Io. de cal. q. iste spoliatus ad petitionem spoliantis, no debet iustificare titulum suae possessionis, sed ad petitionem iudicis si. Et prout iudex inuenierit, restituet, vel no restituet. Dicens, q. si ipse esset iudex ita praecicaret, sed cum reuerentia rati doct. dixerim ista est inepta consideratio in casu reservationis in quo ipse, & nos sumus. Cum statim, q. excipiens ostendit beneficium reservatum, & tunc liquet auditori illum no habuisse illius possessionem. ¶ Q. uia, vt dicit Rota, praedicta reservatio inficit etiam possessionem. Et tali casu non ad spoliatum sed ad spoliantem incumbit defensio. Dictum autem ipsius magis conuenit illi articulo subtili, an in beneficiis non reservatis debeat spoliatus iustificare titulum suae possessionis priusq. restituitur, quem profundissime examinat. d. Abb. i. d. c. in literis, in. ix. col. & seq. & ponunt praefati. Petri. ibidem in. ix. filien. Secundo obstat quia praedo est restituendus in possessione sua, secundum vnam opi. de qua per. d. Abb. vbi supra. Dico, q. talis optio sit vera, tamen praesupponitur apud praedonem fuisse possessionem a qua fuit deiectus, in casu nostro nulla fuit possessio a qua sit deiectus, vt d. xl. & ponit d. Abb. in. d. c. in literis, ver. & ideo. ¶ Vnu tamen scias q. licet reservatio inficiat possessionem beneficii reservati secundum Ro. decisi. d. xxxvi. in possessorio, & alibi saepe in Rota, nihilominus si quis detinuerit beneficium reservatum de facto, & alius illud impetrauerit a papa non facta mentione talis detentionis impetratio est surreptitia. Ro. in ant. d. lxxxiii. Dic q. ordinatio papalis super eius intellectu vide Fely. in. c. in nostra, in. xxxvi. corr. l. iiii. no. extra de rescrip.

¶ Duodecimus effectus.

- 1 Fructus beneficiorum reservatorum vacantium, an debeantur fabricae primo anno.

1 **Licet** + Fructus beneficiorum vacantium debeant proximo anno ex consuetudine vel privilegio fabricae ecclesiae, iuxta. c. si propter tua, de rescrip. in. vi. tñ si talia beneficia essent reservata, hoc no haberet locum Ro. in ant. c. lxxxix. No. q. si ex privilegio, ad fi. nec alibi legi. Sed caue, quia disputat huc casum tamen no decidit, si bene considerabile quia, tñ in prin. q. in fi. refert opiniones. Vnde in principio qñ composuit istum tract. ego facebam differentiam, an beneficia essent reservata, quia vacauerunt vere in Curia, & tunc fructus talium, no deberent fabricae, aut erant alias reservata, & tunc secus. Nunc vero dico esse consideranda verba privilegii. Nam si dicant, fructus beneficiorum Perusinae Diocesis, quae in futura vacabunt &c. nullo loco vacantes esse circumscripto, tunc si vacent, etiam in curia, credo deberi, quia

qui concessit priuilegium habuit respectum ad vacationem tantum.
Si vero dicant fructus beneficiorum vacantium in ciuitate vel dio-
cesesi Perusina &c. isto casu non debentur fructus beneficiorum ve-
re in curia vacantium, de qua vacatione loquitur. c. ii. & c. presentis
de presb. in. vi. Sed si sint beneficia aliter reseruata, & vacauerint in di-
ctis locis, tunc eorum fructus debentur fabricæ. Et licet vacatio ta-
lium beneficiorum æquiparetur vacationi in curia, vt dixi supra in
li. effec. tamen illud est interpretatiue, & non vere, prout venenon va-
cauerunt in curia, vt de se patet, & in priuilegijs sumimus verba vere,
& non fide. Cal. in titu. de priuileg. cons. lx. facta est concessio, similem di-
stinctionem vide per Gem. in. d. c. si propter tua, quam iuris & si qui-
tur ibi. slip. de potus. in. l. i. columna versiculo autem. Et vide
quæ dicam infra in. l. xlii. effectu.

¶ Decimus tertius effectus.

Tempus præsens in reseruacione extenditur ad futurum.

In reseruacione + Quæ continetur in mandato
de providendo de prima vacan-
te, & sic per verbum, siue participium, presentis temporis, facto pro-
recepto in canonicum auctoritate apostolica, iuxta no. in. c. si. de con-
sue. hb. vi. de quo dedi vnam remissionem supra in. l. i. præl. Cõpre-
henditur etiam vacatura, si tempore mandati non erat aliquid præbe-
da vacans, vt no. in. c. dilectus. ii. extra de presb. Quod est verum non
ratione mandati prædicti, sed ratione canonice, quæ non potest stare
diu sine præbenda, vt declarat ibi. d. Abb. super glo. i. sciunt quæ di-
xi supra in. l. i. q. prin. ver. beneficia post reseruacionem nouiter in fi-
quia in mandato de vacante, non comprehenditur vacaturum, secun-
dum Bal. in. l. si quis mihi bona, §. plane, cum quo concordat ibi. d.
Fran. de me. in. §. iustum in. v. no. ff. de acqui. hære.

¶ Decimus quartus effectus.

Reseruatio comprehendit beneficia patronata clericorum, ac clero-
rum, & laicorum simul propter communionem.

Reseruatio + Comprehendit beneficia patronata laico-
rum simul, & clericorum Ro. in ant. cclxvi.
no. q. papa. Nec obstant plura alleg. per And. sic. in. c. dilectus, per.
col. extra de offi. leg. quia procedunt in reseruacione legati, non autē
in reseruacione papali. Et quamuis Fely. in tract. quando literæ apost.
noc. patro. in. vi. appll. testat. contrarium, tamen eius fundamenta,
& remissiones loquuntur in reseruacione facta per legatum. Vnde ve-
rus credo quod dixi, quod posset ex plurius corroborari, q. omittit
to. Idem & multo fortius procedit si est ius patronatus clericorum, vt
clericorum, per. c. dilectus, extra de offi. leg. Idem si ius patronatus cõ-
petet et laicis ex priuilegio, consuetudine, vel prescriptione, q. cum
possit conferri per Papam, ac etiam legatum de latere absq. alia deto-
gatione, super quo vide. li. consil. d. Alex. in. l. i. vol. cons. lxxiii. vis

puncto pen. col. quod consi. non est ipsius. d. Alex. sed And. sic. vt refert Fely. in d. tract. in li. similit. si. cum solemnibus remissis. adiunctis per ipsum Fely. ibi. in li. similit. quibus ad Be. Philipp. decim. consi. clix. in causa iurispatronatus. vlti. col. & d. Anf. in d. c. cu dilectus. in. l. q. Qui ibidem in seq. q. imitat solemniter. videlicet. non procedere quando laici haberent ex privilegio apostolico. cui papa non presumitur derogare. Idem patet dicendum si tale ius competeret laicis. tamen de facto non presentarent. quia forte alius occupavit eis ius spectandi. nam isto casu non possent se opponere pro impugnatione gratie. in qua non est derogatum iurispatronatus. Car. singulariter. nec alibi videtur in cons. xk. qua ad primum. li. col. ver. sufficit. Idem est dicendum si tale iurispatronatus competeret illis. qui sunt de aliquo ordine. puta tertii ordinis. s. Francisc. Ro. in ant. cccxxli. No. q. clericus. Et his casibus plene posse saluari opi. Zenzel. in extrauag. extra bilis. §. qui vero deinceps. super verbo disponere de preb. quam simpliciter reprobat and. sic. in d. c. dilectus in fi. & d. Car. in de. l. vii. q. vt li. pen.

Decimusquintus effectus.

- Expectantis gratia superueniente reservatione super beneficio per ipsu acceptato redditur inualida quo ad illud beneficium reservatum.

Reservatio

Includit beneficium in quo quis habet ius ad rem virtute acceptationis quam fecit ex gratia expectantia. iuxta formam de. vlt. c. §. fecus de consec. preb. ex ratione quam ponunt Rota & Egi. in remissione quam dedit in. l. iii. q. prin. ver. beneficia alteri debita in prin. secus si haberet ius ad beneficium & alius modis quos ibi dixi. Suadetur quia si collatio papae valet facta de tali beneficio acceptato per expectantem. licet de tali acceptatione non fiat mentio in ea. vt in dictis decis. eodem modo debet valere reservatio. Cum ista duo. scilicet collatio & reservatio. procedant a pari secundum Gem. in. c. si a sede. li. col. de preb. in. vi.

Decimus sextus effectus.

- Reservatio de beneficio durat. licet prouiso secuta virtute talis reservationis non tenuerit. & quid de beneficio in quo Papa apposuit manifestantem. & de beneficio collato tanquam reservatio vide num. 2. & 3.

Si papa

Reservauit aliquod beneficium. cuius collatio postea non habuit effectum. remanet nihilominus reservatum. quod licet hodie sit expeditum vt infra dicam tamen habet referre Doct. alibi non reductus quid senserint super hoc. Cabb. si. in. c. inter dilectos. super vlt. glo. extra de excess. prel. dixit. q. aut Papa reservauit sibi per verbum reservamus aliquod beneficium. & eius collatio non habuit effectum non poterit interfor se inuoluntate in illa vacatione. pen. c. si eo tempore. de elec. in. vi. Si vero non est

vsus verbo referuamus, sed mandauit tale beneficium conferri idonee
 personae non expresso eius nomine, & idem, quia videtur referuasse,
 & beneficio magis quam personae voluisse prouidere. Sed si mandauit
 ut referri certae personae, & collatio non valet, tunc referri potestas
 ad ordinarium prouidendi de tali beneficio, & dicit istam distinctio
 sumptisse ex Composit. in c. quod sicut, extra de elect. ubi nihil dixit
 Compo. de hoc, sed bene posuit in c. capitulum. in vlt. charta. i. colu.
 ver. item quid si prouiso, extra de referri. C. Fely. in c. vlt. in fi. extra
 de praesump. ad syllabam refert istam distinctio. & nil aliud facit, nisi quod
 vni tam tantum remissionem dat. C. Glo. in Concilio basilicae in tit.
 de elect. & referua. c. licet dudum. in prin. in ver. causa quae est in pra-
 gmatica fol. xlv. in col. dicit, quod si referuatio est facta motu proprio,
 in fauorem Ecclesiae, & collatio non habuit effectum, durat referuatio,
 si vero referuatio est facta ad instantiam alterius, scilicet, quae distinctio
 multum differat ab illa. D. Abb. in vltimis membris, licet ipse non
 ponat verbum referuamus. C. Egi. bella. in cons. xxxiiii. supposito stru-
 turo. iiii. col. ver. ad secundum, dixit, quod si non valet collatio reuertitur
 prouiso ad ordinarium, nisi Papa vsus fuerit verbo referuamus.
 C. Cemi. in cons. cxxxvi. super primo. ver. non obstat. dicit idem quod
 Egi. licet non faciat mentionem de ipso. C. Composit. in dicto loco so-
 lum, in duobus casibus dicit prouisionem remanere penes Papam pri-
 mo quando vsus est verbo referuamus: Secundo quando mandauit
 prouideri de persona idonea, cum quo concordat, D. Ant. de bur. in
 c. inter dilectos, ad fi. extra de excess. praes. C. Pet. de anch. melius quam
 aliquis alius in cons. lviii. circumscriptis per totum disputat egregie
 de iure istum casum, postea in fi. dicit esse decisum per regulam Can-
 cel. Urbani. v. licet in c. si electio. in. iiii. no. de elect. in. vi. referat opi-
 niones, & non eligit. C. Idem. Pet. de Anch. in cons. cccxcix. Intentio
 & c. consuluit, quod si non valet collatio vel prouiso papae facta virtute
 suae referuationis, quod nihilominus remanet beneficium referuatum, quan-
 do referuatio fuit facta non pro certa persona. C. Collect. autem in c.
 ecclesia. iiii. col. ver. sed quid papa tibi absenti, extra de fortile. videtur
 super hoc variare, licet in effectu concludat in fauorem papae. C. Ista
 tamen dubitatio est hodie decisa per extrauag. Pau. ii. ad Ro. ponti-
 fids, in tit. de praeb. videlicet, quod durat referuatio, licet prouiso non re-
 fuerit. Quae extrauagatis concordat cum dicta regula Urbani. v. de
 qua faciunt mentionem Cemi. & Anch. in d. consiliis, & Ro. in no.
 cxxx. beneficia & c. eius similem fecit etiam Clemens. vi. licet per In-
 noc. vi. reuocata Ro. in antiq. de praeb. ix. supposita. Et per illum ex-
 trauag. est extincta longa alteratio de qua per Ro. in ant. dxxxvi. in
 fra mensum, quae est etiam in antiquis. de conce. praeb. Et conferunt
 quae dicam in seq. effec. C. Praedicta non procedunt quando papa
 apponeret manum super beneficio certo modo vacaturo, quod tamen
 ex alia causa vacauerit, nam ex ista alia causa non remanet effectus Ge-
 mi. in d. cons. cxxxvi. & Ro. in ant. cxxlii. No. quod ubi beneficia sunt
 designata melius Ro. in no. antepen. decl. Tirsus, ver. sed scus. Et ita
 limito id quod dicitur de manus appositione supra in d. effec. in fi. Idem
 si conferret unum beneficium tanquam referuatum, quod tamen non esset, ut dicitur

3 cam in. xix. effec. in fi. ¶ + Quid autem si papa conferat beneficium alias non reservatum, & collatio non valeat, an reuertatur ad Papam, an ad ordinatum, vide Ancl. in c. si beneficia. l. noi. de præb. in. vi. Ro. cons. cccxxv. circa primum. ii. col. & cogita an isto casu possit exemplificari dicta extrauag. Pau. ii. in ver. vt et si litteræ apostolicæ super prouisionibus beneficiorum &c. in istis verbis super prouisionibus beneficiorum, quæ non possunt intelligi de mandatis de prouidendo, nisi de his sequitur in litera. Credo tamen quod non, quia papa ibi semper presupponit reservationem præcessisse, vt patet ibi de beneficiis taliter reservatis &c. vt in discursu.

¶ Decimus septimus effectus.

1 Reservatio causata per familiaritatem nõ expirat cessante familiaritate
2 Familiaritatis cardinalium effectus decem, quo ad beneficia.

1 **Reservatio** + Causata per familiaritatem, non expirat vel extinguitur cessante familiaritate, vt in l. iii. reg. Cancell. in fi. Ro. in ant. di. iii. papa reservauit, quæ est etiã in antiquo. xx. de præb. vide simile infra in. xxxi. effec. Q uod hodie est decretum per dictam extrauag. Pau. ii. Per quam dico esse reprobatum quod consuluit Gemi. in cons. xciii. Clemens. v. ubi consuluit, quod reservatio vigore familiaritatis inducta per regulas Cancell. expiret per mortem papæ, aut eius depositionem, licet in pe. col. di. i. cons. iii. multum dubitet de hoc. Ac etiam dico reprobatum opl. Mihi in verbo referuatio. §. vlt. de quo est mirandum cum viderit, vt puto dictam extrauag. Et idem de opl. Egidii relata per Tho. fassoli in causa xxviii. dubio. ii. & secundum ordinem omnium dubio. liii. ¶ + Nõ omittito quædam vtilia in proposito, quæ sũgunt ex reservatione inducta virtute familiaritatis. Primum est, quod inferitur ex præmissis effectus, videlicet, consensus præstandus per Cardinalem in collatione beneficiorum sui familiaris sienda per papam, requiritur etiam ipsa familiaritate finita. si talia beneficia acquisita fuerint illa durate: vt est expressum in. xxx. reg. Cancell. scus si fuerint acquisita post familiaritatem, vt innuit. d. reg. & extrauag. Pau. ii. supra alleg. in prin. Si vero fuerint acquisita ante familiaritatem dicam infra in. xxii. effec. ver. ex eodem factis. ¶ Secundum est, quod vigore dictæ regulæ. xxx. est opus, vt in supplicatione fiat mentio, qualiter defunctus erat familiaris Cardinalis, nec sufficeret quod ille Cardinalis dedisset licentiam impetranti: vt tacito de familiaritate impetraret, de quo est solemniter deci. Egid. d. cxxxi. supposita, licet in fine dicat casum esse prima facie dubium, & vt patet in prin. illius decisionis multi Auditores tenuerunt contrarium. ¶ Tertium est, quod taciturnitas familiaritatis Cardinalis non inducit nullitatem gratiæ, quando ipsemet Cardinalis, de cuius familiaritate erat faciendã mentio impetravit pro illo. Ita dicit summarium prædictæ deci. Egidii rubricatum in ti. de præb. tamen de hoc nullum verbum in ipsa decisione. Q uod dictum est forte verum, quia si consideretur ratio prædictæ regulæ, quæ est vt Cardinalium honorum detur, prout dicitur in simili regula quæ erat tempore Greg.

xi. de qua fit mentio in prin. d. de cil. licet in regulis moder. Pontificum nulla ratio fit expressa, constat esse tali rationi satisfactum, per impetrationem quam ipsemet Cardinalis facit pro tertio. Quod tamen non teneo pro firmo, ideo cogitabitur. Quartum est, & erit notabilis limitatio praedictorum, quod si sede vacante vnus efficiatur familiaris altius Cardinalis eius beneficia non erunt reseruata, quia regula papae mortui, quae inducit reseruationem propter familiaritatem est sepulta & extincta cum ipso conditore. Ceterum singulariter in d. cons. xciii. iiii. col. ver. sed reseruatio facta. Quod dictum credo verissimum, si ille moriatur ante electionem noui pontificis, & ante conditas regulas per successorem in Papam etiam de beneficiis acquilibus illis paucis diebus, quibus sedes apostolica vacauit. Et hoc quia nullo iure probatur beneficia familiarium esse reseruata, nisi in regulis Cancell. quae sede vacante sunt extinctae, vt dixi. Nec huic dicto obstat extrauag. Pau. praedicta in prin. quia praesupponit beneficia talium iam fuisse reseruata, licet postea deserit causa reseruationis, sed in casu nostro nunquam fuerunt reseruata. Quintum qui proprie sunt familiares ad effectum praerogatiuum, vt de per Pau. de cast. in cons. cccxl. praemissis alleg. c. ca. princ. & si. in. i. lib. aliquid per glo. regularum Cancell. in. iiii. reg. ver. item quare. Sextum est, quod si vacat beneficium familiaris vnus Cardinalis quod fit ad collationem alterius Cardinalis, quia est situm in sua ecclesia vel diocesi, isto casu iste vltimus Cardinalis habet illud conferre, non obstante familiaritate praedicta. Et ita seruatur. Quod potest comprobari, quia magis attenditur facultas ordinaria ipsius Cardinalis qui habet iure ordinario conferre, quam extraordinaria reseruatio respectu familiaritatis, arg. ff. de test. nisi. l. eius militis & ff. de tutel. l. iiii. Septimum, si quis familiaris vnus Cardinalis fuerit canonicus in ecclesia non numerata, & moriatur, quod prouisio talis canonicatus spectet ad Cardinalem quod tamen habeo pro dubio, quia in tali ecclesia non datur vacatio, vt dicam in fra. in. xxxiiii. effec. Octauum est, quod sumit ex di. cendis in. xlv. & xlvi. effec. Nonum est, quia reseruatio inducitur in fauorem Cardinalium in. xxx. reg. Cancell. habet locum quando vacant beneficia familiarium per eorum mortem, non autem si aliis modis vt ibi per glo. indulta tamen Cardinalium includunt omnes modos. Decimum est, quod licet in prouisione fienda per papam de talibus beneficiis debeat accedere voluntas Cardinalis tamen de dicta familiaritate non debet fieri mentio in litteris apostolicis si de dicta voluntate per scripturam Cardi. debet fieri mentio in cancellaria vt no. in prac. Cancell. fol. lxxxiiii. in fi.

Decimus octauus effectus.

Obtinet &c. hoc verbum tenet verificatur in reseruationibus etiam si de facto teneat.

Reseruatio + Facta de omnibus beneficiis quae obtinet Titius, comprehendit si qua beneficia de facto teneat ipse Titius Ro. in aut. cclxxi. No. quod vbi papa reser-

Trac. Reservatiōis.

uat, sequitur simpliciter. D. Præpo. in. c. clementis. xvi. dist. licet alleget Collect. aliud voluisse in. c. ecclesia, extra de sortile. & in. c. constitutus, extra de concess. præb. circa hoc puro bene advertendum, quia Rota prædicta exemplificando dictum suum dicit de beneficiis quo Titius erat ipso iure privatus, quia incompatibile cum alio quod tenebat. Nam secundum istum exemplum dubio multum de veritate sui dicit, si Rota intellexit de reservatione facta pro certa & nominata persona, quia beneficia incompatibilia sunt sed apostolica reservata, ut est expressum in extraua. execrabilis. §. quæ omnia, tit. de præb. & constat, quod ad beneficia alias reservata non extenditur reservatio, ut dixi supra in. iii. q. prin. vers. beneficia alias reservata. Et in hoc potest saluari opinio aliquorum, quam refert tibi Rota in. si. qui voluerunt reservationem non extendi ad beneficia desicto tenti & opi. Collect. supra relati, qui tamen in. d. c. ecclesia in. vi. col. ver. quid si papa reseruet, locutus hinc cum distinctione, sed in. d. c. constitutus, non loquitur aperte in hoc casu. Sed dictum Rotæ potest esse verum in alia iuris privatione ex qua non resultat aliqua reservatio de qua in. c. licet canon. & in. c. commissi. de elect. in. vi. de quibus dixi in. d. iii. q. ver. beneficia vacantia per privationem. Possent etiam saluari dictum Rotæ in beneficiis incompatibilibus priusquam labatur tempus præfixum in. d. extraua. execrabilis, quo casu non sunt adhuc reservata, ut dicam infra in. xli. effec. vbi vide omnia, & vide Lap. pro isto effectu in alleg. lxxiii. D. Papa antepen. col. ver. quæro tempore. Sed huic effectui fortiter obstat quod dicit Milus in ver. obtinere, ad si. vbi vult, quod reservatio inducta per. c. præfenti, de præb. in. vi. non includit beneficia quæ de facto possidentur, Dicat aliud esse in reservatione iuris & aliud in reservatione hominis, ratio differentia est quia mirius arguitur cum lege, quam cum homine, per iuravulgaria, Sed forte tutius est dicere, quod dicit Milus per rationes suas, & maxime, quia in dubio non præsumitur papam velle præiudicare iuri quod alter habebat super talibus beneficiis de facto tentis, ut sæpe dixi. Opi. tamen Collect. in. d. c. ecclesia, iunctis his quæ ponit in. c. tuis questionibus, ver. quid si tibi extra de præb. est multum probabilis dum vult, verbum obtinens hinc plurimum iuris, hinc dicitur, quod veniunt beneficia in quibus habebat titulum licet iniustum. Sed ibi nullum habebat, vel cum vitio intrusi tunc secus.

¶ Decimus nonus effectus.

1. Demonstratio falsa novitiat reservationem, & quid de collatione. m. z.
2. Beneficio collato a papa ut reservato ei non sit, in valeat collatio.
3. **Reservatio** + Non vitiat ex falsa demonstratione. Exemplum, papa reservavit sibi Archiepiscopatu Perusinum quamprimum vacante conligerit ex persona dilecti filii Horatii de Corneo, quem tamen non Horatius, sed D. Angelus de Vbaldis tenet, qui tamen si vacaverit ex persona ipsius D. Angeli remanebit reservatus. Ro. in ant. cxi. nota, quod vbi papa, quæ dicit hoc non procedere in generali reservatione, super qua cogitabis de

exemplo. Hinc d. do non obstat. c. susceptum, de rescrip. in. vi. quia lo-
 quitur de modo vacationis, non de persona per quam potest vacare.
 2 Ro. in ant. c. cccxlii. no. impetrans. + Sed si papa conferret vnum bene-
 ficiū tanquam reseruatū, quod non esset, collatio non valeret, Ce-
 mil. cons. xxxvi. casus talis est inter sanctum Roma. consi. c. cxxxv. circa
 primum, ver. his tamen non refragantibus. Per. de Anch. in consi. ccc
 xcviij. pramitto, etiam si sequeretur declaratio papæ illud beneficiū
 fuisse reseruatū, secundum ipsum, quod habeo pro dubio. Vide
 quæ scripsi in alio exemplari.

¶ Vigésimus effectus.

Tempus non est præfixum papæ ad conferendum beneficia reseruata.

In beneficijs + Reseruatū nullum tempus est præfixū
 papæ ad eorum collationem, secundum
 D. Gasp. in isto tract. in. v. q. fol. xvij. Ex quo infero, quod si hoc die nō re-
 maneret reuocatum. c. statutum, de præb. in. vi. per illam extraua. pte
 sollicitudinis, de quo dixi supra in. i. conclus. vi. effect. adhuc non cur-
 reret aliquod tempus ipsi papæ ad conferendum reseruata alia reser-
 uatione quam per obitum apud sedem. Secundum omnes in. d. r. sta-
 tutum, maxime Philip. quibus adde Guliel. demon. lau. in extraua.
 execrabilis. s. quæ omnia, super ver. quoquo modo, in t. r. de præb.

¶ Er per ista posset dici, quod si beneficiū alias reseruatū vacaret in
 curia, non haberet locum. c. statutum, quia adhuc non curret tempus
 mensis, si papa attenderet magis alia reseruatō super tali be-
 neficio quam illa per obitum in curia.

¶ Vigésimus primus effectus.

Ignorantes statim ligantur per reseruationem inducā per regulas
 Cancellariæ.

Regulæ Cancellariæ quando incipiant ligare.

Lex quæ tantum concernit fauorem vnius non est necessit. publ. ef.

Reseruatio + Inducta per regulas Cancell. statim habet
 effectum & ligat ignorantes. glo. in præo-
 mlo d. statum reg. ver. Sed propter aliqua &c. ponderando dictio: ē
 ex tunc, quæ est in dicto præo. mlo. Contrarium tenet consulendo Ce-
 mil. in consi. xlii. in causa canonicatus & præben. ii. col. di. cens, quod ve-
 rior est opi. + quod regulæ prædictæ non ligent quo ad reseruationem
 a tempore editionis, sed a tempore publicationis. Credo verius esse,
 quod dicit dicta glo. primo per remissiones quas dat in quibus optime
 probatur dictum suum. + Secundo quia lex, quæ non concernit fauo-
 rem, nisi vnius non requirit publicationem, secundum Bal. in. l. le-
 ges. l. c. de legi. prout est in casu nostro, quia regulæ in quantum lo-
 quuntur de reseruatione, non concernunt fauorem, nisi ipsius condito-
 ris, vt satis constat. Tertio quia per dictas regulas inducitur genera-
 lis reseruatio, vt dixi supra in. ii. q. prin. ver. quartus casus, quæ ligat
 statim & afficit ignorantes, ac si in esset decretū, vt dixi supra l. i. effe.

Tract. Reservatioñ.

Repetio tamen Cancel. tenere q̄ percipiens fructus beneficii reservati ex regulis Cancel. est excusandus, & non indiget rehabilitatione propter iustam ignorantiam, vt legitur in prac. Cancel. fol. xci. ver. quan do impetrans, &c. Dicitur q̄ nō ligant quo ad poenam, si bene ad hoc vt beneficia non possint per alium conferri.

¶ Vigesimus secundus effectus.

- Reservatiuus cui erat reservatum certum beneficium, si super illa beneficia superueniat alia generalis reservatio, nihilominus potest de illo sibi facere provideri per suum executores, cum distin.

Si sit Facta reservatio certi & nominati beneficii in fauorem alicuius personæ expresse, & superuenierit super eodem beneficio alia reservatio generalis, forte, quia qui illud obtinebat, est effectus familiaris papæ, vel quia in Curia decessit, vel existens in partibus constituit procuratorem ad resignandum in Curia, & ibi fuit resignatum, poterit ille primus reservatiuus facere per suos executores sibi provideri de tali beneficio postea vacante. Et quamuis non repetitum casum ab alio tactum, probatur quod dixi eo, quia ex illa specie illi reservatione facta pro certa persona, est acquisitum sibi tale ius, q̄ nisi papa illi punctualiter deroget, in collatione alteri facta de eodem beneficio, non præiudicatur reservatiuo, vt singulariter collauit Geml. in cons. xi. vtrum ille, in si. de quo dedi aliam remissionem supra la. liii. effec. ver. excipio a prædictis. Et si contrarium dicemus in totum destrueretur ipse reservatiuus, quod non est dicendum secundum remiss. quas dedi ad Rotam in. iiii. q. prin. ver. beneficia alteri debita. Corroboratur, quia dicta reservatio quæ superuenit cum sit generalis, vt declarauit in. ii. q. prin. in. ii. iii. & .iiii. casu habet vim legis, vt dixi supra in. i. effec. ver. sed dubitatio est nō mediocri, ergo non censetur derogare iuri specialiter acquisito, argumento. c. i. de consl. lib. vi. Nihilominus relinquo hunc casum indecisum, propter maximas prærogatiuas quas habet vacatio apud sedem, quia non reperitur alia efficacior, prac. Cancel. fol. lxxxviii. in prin. Et ideo isto casu forte tutius est dicere, q̄ si ipsi reservatiuo est datus executor vt conferat &c. q̄ non poterit conferre, & sic sit extincta sua reservatio, quia nullus citra papam potest vacantia in Curia conferre. c. ii. de præb. in vi. Sed si nō fuisset datus executor sicut, de quouide quæ dixi in. xxii. q. seq. q. prin. Sed si esset cautus ille reservatiuus cui est datus executor non faciet sibi provideri per ipsum, sed recurret ad papam, quod fieri potest, arg. no. per glo. pe. in cle. auditor, de rescrip. In aliis generalibus reservationibus superuenientibus nō esset tantum dubium, vide quæ dicam infra in hoc. lxxii. effec. ¶ No. tamen ex facto proposito casum in quo super eodem beneficio possunt concurrere quatuor reservatioues. Prima quando est specialiter reservatum. Secunda quia persona quæ obtinebat est effectus familiaris, Tertia quia est etiam effectus officialis. Quarta quia decessit in Curia, sed an impetrans talia beneficia in quibus concurrunt tot reservationes debeat de omnibus reservationibus facere mentionem dicam infra in. lxxiii. effec. ¶ Ex eodem

eodem factu venit desideranda quaedam utilitas. Primo dum p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o q[ue] reseruatione superueniens, officiat beneficiis ante familiaritatem
obtentis, contrarium sentit, licet in alio proposito. d. Casp[us] in isto tra
ct. fol. viii. in prin. dum dicit, q[uo]d beneficia alias reseruata non veniunt
in reseruationem, ponit exemplum in auditore & officiali in benefi
ciis que habeit postq[uam] effecti sunt tales, ergo ex his verbis videtur in
nove contrarium esse. s[ic]ut etq[ue] essent effecti tales obtinissent benefi
cia. Cuius dictam corroboratur ex. xxx. regula Cancelli que loquit[ur] de
beneficiis acquisitis durante familiaritate. Ibi quo ad beneficia &c.
Contrarium tamen credo prout aperte sumi potest ex factis, q[uo]d narrat
Anch. in cons. cccc. viii. p[re]mittit quod factum est supra consi. postu
tum. Vbi Benedictus. xlii. c[ir]ca uocat unum absentem in eius familia
rem, quo mortuo beneficia illius tanquam reseruata contulit, & constat
ibi q[uo]d ante familiaritatem habuerat illa beneficia. Et licet Anch. con
sulat contra tamen illud est, quia non ualebat illa receptio familiarita
tis, sed si ualuisse fecus foret, quod etiam videtur, & est expressum
in. iiii. reg. Cancell. in ver. obtinent, cuius intentio est reseruare benefi
cia que familiares obtinent non facta determinatione, an ante familia
ritatem, an ipsa durante, fuerint acquisita. Et sic conditor regula
rum uoluisse reseruare obtenta durante familiaritate, & non ante di
xisset per verbum p[re]teriti temporis obtinuerunt. Illud autem verbu[m]
quod sequitur, eorum familiaritate durante, ad egermitat[em] uerbum ob
tinuerunt, quasi uelit q[uo]d illa, que post finitum familiaritatem obtine
runt, non sint reseruata: quia etiam causa reseruationis id est familia
ritas, pro quo uide Bal. in. l. ii. ver. sed querit. C. de epi. & cleri. Et ista
est ueritas, & intellectus illius. iiii. reg. roadiuuatur istud ex aureo con
si. Geml. cxlii. Joannes episcopus, ubi per bonas rationes consuluit, q[uo]d
p[re]iulogia concessa Auditoribus sacri palatii circa antelationes in gra
tis expectationis comprehendunt etiam illas gratias quas ipsi habeb
ant p[re]iulogij essent facti Auditores. Secundo dum p[re]supponit q[uo]d si est
constitutus procurator in partibus ad resignandum in curia, q[uo]d bene
factum resignatum uacabat ubi est facta resignatio, & non ubi fuit p[ro]
curator procurator. Nam hoc est expeditum, quia istud firmat Anch.
in. c. li. in. l. q. & Philip. de perusibi in glo. super ver. uacare, de p[ro]
ben. in. vi. Caran de. l. in. vlti. q. de renui. Anch. in. c. c. m. l. in. h. de
elect. in. vi. Ro. in. consi. cccc. li. Bal. in. l. i. in. ius. s. romae, de excusant.
Egl. in. tra. d. permu. in. vlti. q. vii. partis, dicens, q[uo]d ita inuat Curia Ro.
idem in. vlti. q. i. partis dicit supra in. iiii. q. vi. effec. Istit adde. Colle.
in. c. cum in eunctis, ver. quid si facta extra de elec. b. p. m. i. i. in. i. i. i.

¶ Vigintus tertius effectus.

¶ Vnionis effectus impeditur per reseruationem p[re]cedentem.
¶ Vnionis postea beneficia reseruata ab ordinario aut alio inferiori

Reseruatio + P[re]cedens impedit effectum unionis sub
sequens facta de beneficio reseruato, Ro. l.
ag. xix. no. q[uo]d reseruatio papae in p[ri]mo, & in eisdem, de viii. de q[uo]o

I Tract. Reservation. B. C. G.

potest fieri. Instantiū q̄ vniō non fertur effectum, donec vacante
beneficium vacant et personarū ius: cui papa contulit, nisi ex eiusdem
persona oriatur alia reservatio, secundum Rota: predictam de vi. in
2. h. & in hoc cōsentit dicitur in. ii. q. vi. q. primū huius. f. partis. C. Ex
isto effectu sumitur, q̄ ordinarius & sic inferior a papa potest vire be-
nificia reservata, cuius contrarium tenet Co. an. in. c. si tibi absentis
de prelat. in. vi. dum ponit pro ista mōdū. Quia non potest conferre
regra non potest vult. Primum tamen dicitur reuocari consuetudo Fed. in
de sen. in consuetudin. in se. vlt. vlt. var. Item quatuor dicitur Philipp. de Pal-
ra. in. d. q. si tibi absentis. pen. vlt. in prin. super glo. in. ver. in personā
d. C. in. do. si in. l. si q. de sol. ecclē. non alie. non aliter cōsent. q̄ cum
ita quæstio esset de facto, in. xxii. de ordina. in vniōnem non valere,
ipse tamen residet cum Rota predicta, licet non alleget numerū con-
ditionis, idem tenet in cle. vlt. v. col. ver. ad secundam, de rescrip. Ad
dicitur Co. and. supra adductam, nec Phil. nec Ciri respondet quia de
i. p. non faciunt mentionem. Sed Fed. de sen. in. d. consuetudin. respicitur
de q̄ Co. an. nō dicit, q̄ nō valeat vniō, sed dicit, quāto potest fieri in
preiudicium absentis, cuius et si collatio per episcopū, si si sentiat q̄
valebit vniō, sed nō fortē effectum ante mortem collatoris. Cōdual
tū hoc, q̄ multa prohibent fieri, quia tamen facta tenent. l. l. s. i. biduū
ff. q̄ a. p. p. si aliter responderi in consuetudin. quæstio. & c. vii. col. ver.
vlt. obstat, ut dicitur, q̄ licet in isto casu non valebat vniō, quia erat
æquilibrium ius absentis, putat tamen valere, posse fieri illo casu, si d.
nō in preiudicium absentis. Et ad id effectum eadē responsio cum, prie-
ma. Ego intelligo p̄dicta secundum viam dicitur. quam alias cōsi-
derari apostillando soleuit tract. vniōnem Petri de pen. in. l. i. i. h. i. h.
l. i. q. & sequatur enim loquitur in generaliter reservatis, aut in specia-
liter reservatis. Primo casu aut siue reservata illa reservatione de qua
in. l. i. de p̄b. in. vi. & tunc dicit Petrus de per. in. d. i. i. q. q̄ legatus
potest collata beneficia reservata vire, q̄ licet papa reseruat sibi col-
lationem i. p. s. tamen illas dispositioes de dicitis beneficiis non
videtur velle tollere ordinaris, per quā rationem dicit, q̄ etiā epi-
scopus potest velle illud. l. i. i. c. quando tractat de vniōnem menda per
metropolitānum An. l. i. q. q̄ dicitur quā ipse etia nō reputo ve-
rum. Quia beneficia vacantia apud sedem papā non solum collatio-
ni suæ reservantur in. d. c. l. i. s. etiam ordinariorū, ut in. c. vi. c. in p̄-
bendis, de consue. l. i. v. quod verbum impedit, q̄ non possunt fieri de
vniōnem per inferiores, ut dicitur in. d. c. l. i. s. in alio. propositio ipsius
inferius in. l. i. i. q. de quo plerūq̄ dicit supra in. v. eff. ver. tertius cas-
sus, & in. ver. est bene verum. Nec credo contrarium dixisse præfatum
doct. si fuisset recordatus dicitur in. d. q̄ in p̄b. p̄ hoc vide no. Col-
lect. in. c. sicut vire, ver. sed nunquid beneficium reservatum, extra de
exce. p̄. si vbi vbi collata beneficia sunt reservata alia reservatione gen-
rali, & isto casu si reservatio est de generalis de personarū i. c. vlt. in
quod declarari supra in. vi. eff. in. l. i. i. cond. puto procedendum esse
primū, de Rota, de Doct. quibus supra cōmōdum. sed si sua reservatio
ta generaliter tantum, secundum exempla que ibidem dixi, tunc de
do vniōnem factam de collibus sicuti ipse non impedit, q̄ papa

de talibus prouidetur. Rationem disticta collige ex dictis in. a. ii. l. cond. C. Secundo casu. In specialiter reseruat, & tunc dico, qd si sint specialiter reseruatæ secundum primum modum: In prin. & secundum modum quos posui supra in. ii. q. prin. ver. d. de h. v. d. prædicta possunt, quia per inferiores, sed vno non fortitur effectum, vt dixi supra in prin. huius effectus, & ita etiam casu possunt intelligi Rota, & docto, supra relati, de Cal. in h. d. e. consue. cons. iii. an valeat per. col. ver. Immo. Et. Pet. de Peru. In tract. v. in unum, fol. xxvii. Si vero sunt reseruatæ secundum primum modum in secundo casu, vel tertium modum quos ibidem posui, credo vniorem fortiri effectum, non expectato, qd de talibus alicui virtute reservationis prædictæ prouideantur, ex eo, quia ante vacationem beneficii vult, nullum eius erat acquisitum ipsi reservationi secundum. d. Abb. in. c. vlt. de reserip. Item quia eius gratia non extinguitur in rotam, cum possit purificari in aliis vacationibus, pro hoc vide quosdam remissiones, quas posuit in. iii. q. prin. ver. beneficia alteri debita. Et super hoc vide Collect. qui dicit Curiam ita ferre in. c. c. onstitutus. vlt. col. in prin. extra de reser. Et propter hoc forte dicit Ro. An int. c. li. no. q. beneficium, qd beneficia possunt vni in præiudicium expediri, quia eorum gratia potest in aliis vacationibus purificari. Credo tamen qd in casibus in quibus prohibet fieri vniorem per inferiores de beneficiis reseruatæ, qd non sit prohibiti quia possunt commendari per ipsos, iuxta formam. c. nemo deinceps, de elect. in. vi. super quo dedit remissionem supra in. i. effect. ad. h. ver. vult non omitto. Prædicta atbleror verum, saluo semper eo quod circa hoc dicitur determinatum in quadam extratrag. quæ insip. dudum, quæ quidam dicunt fuisse Ro. xxii. per quam dicit. d. Casp. in isto tract. fol. vii. beneficia reseruatæ non posse vni. Nec etiam permittit secundum Cal. de. re. permu. cons. iii. an beneficium in h. & Lap. alle. xxvii. disputat. Et per dictam extratrag. quæ dicitur fuisse Benedic. xxii. Glo. in cond. Basileæ, de elect. & reser. super ver. impediti, dicit per illam suspendi vniorem. Ego non possum aliquid dicere, quia ipsam non habeo, nec est inter alias impressas. Prædicta procedunt quæ inferiori Papa videtur beneficium reseruatum. Quod autem si ipse Papa vnioretalia beneficia, an expitet reservatio dicitur in. xv. q. vi. q. prin. huius partis.

C Vigesimus quartus effectus

Beneficium reseruatum, an possit suppleri in præiudicium reseruatæ.

Beneficium reseruatum non potest extinguere siue suppleri in præiudicium reseruatæ, siue reseruatæ papalis, secundum terminos. c. cum accessissent, extra de cons. Ira referunt doct. tenuisse Lap. in de. h. de reserip. c. tra. gl. vlt. ibi quæ cū distinctione locuta est, & licet D. Card. ibi. in. v. col. ver. ad scilicet referat, qd curia Ro. tenet dictum Lap. tamen non recipitur indistincte a doct. Et omittis dictis ipse Car. & Imo. ibi videtur forte discordare qd in duobus tantum casibus possit beneficium reseruatum suppleri in, & in totum extinguere, quando effectus reseruatæ secundum primum

Tract. Reservationis. 61

num modum in secundo casu, vel tertium modum specialis reservationis quem posui supra in. 11. q. prin. quibus casibus si ante datam reservationis illud non vacabat poterit ordinarius ex tunc suppressere & extinguere, vt mortuus rectore specialis ex. in. 11. q. 1. quia ex hoc non generatur aliquid quod praedicti iudicij reservatio, qui tempore suppressionis nullum habebat. ius, nec in illo, nec ad illud, cum sup. no sit dare ulterius vacationem di. c. beneficii, vt in. d. c. cum accessissent, im possibile est, qd cadat in gratiam que loquitur de vacatibus. Sed dici potest, qd isti casus non faciunt ad propositum, quia tempore suppressionis non erant reservata licet posset cadere in reservationem si reservationis illa acceptasset. Et propterea dico distincte dictum Lapi esse verum & merito a curia receptum, quod ostendo, Nam quando beneficium sit specialiter reservatum pro certa & nominata persona, non potest extinguere propter irreversibilem & perpetuam praedictam reservationem ad quod est habet idus magnus respectus, vt. d. c. supra in. 11. q. 1. effect. ver. illa vero & alibi sepe, quod intellige, verum si in tali reservatione est appositum decretum, quod si hoc forte non sit irreversibilis, qui si preferunt, de quo dixi supra in. 1. effect. ver. sed dubitatio, quando vero est reservatum alia reservatione que est facta non pro aliqua persona, sed vt ipse papa de idonea persona in eo pro videat, tunc etiam non potest extinguere, nisi licet in contemptum ipsius reservationis, vt in. sum. dicit. D. Casp. in isto tract. in. vlt. q. & ista ratio potest habere locum etiam in reservatione, vt. q. 1. et videlicet et non possint suppressi siue perpetuo extinguere, vt praecedenti autem effect. i. deo vlt. q. 1. malotius permittitur quia per eam non violatur reservatio cum vlt. suspendatur, qd in isto casu non potest considerari, quia beneficium extinguatur in totum.

CVigentesimus quintus effectus.

• **Ecclesie collegiatae beneficii si reserventur remanent reservata ecclesia**
qui ecclesia defuerit esse collegiata.

• **Reservatio** dignitatum principalium facta in ecclesiis collegiatis de qua in. 11. q. 1. Canecl. for titur effectum, etiam, qd tales ecclesie defuerint esse collegiatae, de quo est pulchrum consil. in. 11. q. 1. vob. consil. Alex. in. 11. q. 1. vlt. puncto. 1. col. cui se subscripsit ipse. D. Alex. in consil. seq. vlt. ponderatis. 1. col. que vide. om. 1. q. 1. quibus adde. Ph. de Perul. in. 11. q. 1. de off. leg. in. 11. q. 1. in contrarium faciunt dicta per Collec. in. c. 11. vlt. sed de quibus, extra de deco. c. 1. p. 1. et in. super. l. hoc effect. a iuris d. c. 1. d. & d. d. a randa. 1. an procedat, si ante reservationem vel post defuerit esse collegiata, & quid si post reservationem est ecclesia alia ecclesia in collegiata, que omnia pe. idem ex profundis traditis per doct. max. Intro. in de. vlt. de refer. ad quem si casus occurreret est recurre idem, & prout dicitur in collegiatis idem potest dici in reservatione maioru dignitatum post pontificales facta in ecclesiis cathedralibus, licet postea defuerint cathedrales, pone exemplum, in Civitate Aquilana cuius Patriarcha creavit sedem Vinctis, vt dicit Pet. de Anch. in. de. & 6 principiis

principalis. li. col. de restri. idem in ciuitate Fesulana culus episcopus
residet Florentia, vt dicit Lopus alleg. cxxiij. Ciuitas Fesulana.

¶ Vigésimus sextus effectus.

- 1 Intrusus in beneficio reseruato, non confert beneficia pertinentia ad collationem ipsius beneficii reseruati.
- 2 Fructuum beneficii appel. venit collatio virtute ipsius facta.
- 1 **Intrusus** + In beneficio reseruato nulliter confert beneficia ad ipsius beneficii reseruati collatione spectantia, Rot. in ant. clxxxij. No. vbi aliquis scus si alias esset intrusus, sed non in beneficio reseruato, secundum Rotam ibi, possit super hoc forte probabiliter distingui, an iste intrusus sciat vel scire debeat tale beneficium esse reseruatum; an ignoret, vt primo casu nulli. et qd ferat, quia non facit fructus suos. + Et collatio dicitur fructus, iuxta no. in. c. cum olim, de ma. & obe. de quo dixi supra in. lx. effec. secundum casu scus vt in Ro. praedicta in fi. vide Egi. in decis. lxxvi. decretum &c. & Ro. in antiqo. liij. de prab. vtrum intrusus &c. & quae dicam infra in. lxxij. effec.

¶ Vigésimus septimus effectus.

- 1 Supplicatio signata solum non facit expirare reseruationem, licet per collationem expiret.
- 1 **Licet** + Reseruatio expiret per collationem subsequenter, vt dicam in. l. q. & seq. v. q. prin. huius primae partis, tamen si istius collationis ostendatur sola supplicatio signata per habentem potestatem. l. papam vel habentem causam ab eo non probabitur per hoc reseruationem expirasse ita refert Fely. d. rub. extra de consti. liij. col. vide Rot. lxxij. Item no. q. vbi gratia, pono vt melius intelligat casum in facto. Papa reseruauit vnum beneficium quo vacante successu temporis vnus obtinuit illud ab ordinario, alter obtinuit postea a papa, orta lite inter eos lite vltimus dicebat beneficium reseruatum, & hoc probauit ideo collatio ordinarii nulla, vt supra in. l. effec. Aliter dicebat reseruationem expirasse, quia papa virtute illius reseruationis contulerat, & de ista collatione ostendit tantum suppl. signata, replicabatur non probari per hoc extinctionem reseruationis. Credo q. praefatus doct. voluerit allegare Rot. in ant. dccclxxxij. no. q. vbi gratia est facta in. ij. q. quae est corrupta, & loquitur cum distinctioe, vt potestis videre.

¶ Vigésimus octauus effectus.

- 1 Reseruatio papae probatur per testes. Gratia vero scus.
- 1 **Gratia** + Papae, licet non possit probari per testes Rot. in no. uis. cccxxij. licet romana, tamen reseruatio papae bene probabitur per testes. Rot. in ant. xcvi. uo. q. reseruatione, & sufficit summatim probatio, q. beneficium sit reseruatum, secundum. d.

Trac. Reservatioñ.

Vultateñ. olim auditorem Pal. postea Card. quem refert, licet videat sibi dictum Egid. decis. ecclesi. in si. ad effectum obtinendi, ratio est, quia tales reservationes solitus est facere Papa p verba simplicia, vide licet, reservamus nobis tale beneficium, de qua Dacatil pro tempore existentes faciunt simplicem memoriam in libro suo, vt dixi factu supra in i. effectu ad si. vide presumitur, q testes recordantur, & q reservatio possit probari aliter q̄ per literas Apostolicas videtur aperte decisum in dubiis Tho. fastoli, causa. xii. dubio. xxxii.

¶ Vigésimus nonus effectus.

- Reservatio presumitur facta motu proprio papæ absq̄ eo q̄ exprimitur, licet gratia sitis.
- **Quamuis** + Papa tunc dicitur fecisse gratiam motu proprio quando exprimitur in literis, vt dixit Ange. in l. omnis, in prin. C. de quad. prescrip. cum quo concordat Ro. in cons. cccxxvii. Iste sunt rationes. ill. col. vers. præterea, & est tex. in e. si motu proprio, de præb. in. vi. Tamen si dicatur fecisse aliquam reservationem presumitur illam fecisse motu proprio, And. sic. in. e. constitutus. xxvi. col. de refer. & est necessarium intelligere de reservatione facta, vt dixi in præced. effectu, quia si super ea essent literæ exprimitæ staremus literis.

¶ Trigesimus effectus.

- Familiarium appellatione in reservationibus familiares familiarium comprehenduntur.
- **Reservatio** + Facta per Papam de beneficiis familiarium suorum comprehendit et beneficia familiarium suorum familiarium, ita sing. Soly. in l. ii. in si. C. de epis. & cle. p quo faciunt quedam pulchre rationes adductæ per Old. in alio proposito in consil. xi. Thema talis est, q̄ est multum notan. ad intellectum regularum Cancell. per quas reservantur beneficia familiarium Papæ, & Cardinalium.

¶ Trigesimus primus effectus.

- Iuramento censetur derogatum per reservationem papæ absq̄ expressa illius derogatione.
- **Si in** + Aliqua ecclesia est certus numerus canonicorum iuramento firmatus, & papa in illa reservat vnum canonicum, & præben. non est opus facere in tali reservatione mentionem de numero, & iuramento prædictis, Lap. allez. xv. Idem est dicere ver. Item materia.

¶ Trigesimus secundus effectus.

- Reservatio causata ex officio in vacato non exprimat cessante officio.

Si causetur +Reservatio ex aliquo officio ad cuius initium non puta collectoris, vel simili non expirat cessante officio Rot. in no. clxxxii. beneficia collectorum, in prin. & in eisdem. ccvii. licet iuxta ordinationem Pet. de Anch. cxxxviii. de natura efficacia in si. faciunt dicta supra in. xvii. effectus.

¶ Trigesimus tertius effectus.

Reservatio per papam si fiat eadem die qua ordinarius contulit, si non apparet de prioritate praefertur reservatiuus, non obstat. qd secus fit in expectante cum ratione diversitatis.

Quando +Papa eadem die reservat qua ordinarius in partibus confert beneficium, qd cadit in reservatione si reservatio habet decretum praefertur reservatiuus, si non apparet de prioritate puta horae Gemi. in. c. si a sede. ii. col. quid si Papa Pet. de Anch. in. ii. q. in si. Phil. de Peru. super glo. ultima omnes sicuti Lap. ibi de praeb. lib. vi. licet Collect. in. c. post electionem, ver. quid si Papa, vel legatus, extra de concess. praeb. teneat simpliciter provisum ab ordinario praefereat. obstat fortiter huic effectui dictum Egidii. cxxv. si reservatio. cxxxv. in causa. d. Guldini, ubi dicit, qd si papa eadem die reservat qua expectatiuus fuit provisus per suos executores praefertur expectatiuus, idem Rot. in ant. cccvi. not. cum reservatio, in prin. Dicat qd in casu Rotae eadem auctoritate qui fuit facta reservatio fuit facta provisio per executores qui procedunt auctoritate Apost. in casu vero nostro secus, quia concurrunt maior, & minor, merito presumendum est pro maiori, prout dicunt Gemi. & Anch. ubi supra in quadam simili oppo. sed de ista non faciunt mentionem.

¶ Trigesimus quartus effectus.

Reservatio facta de canonicatu, & praebenda quae primo vacare contingerit in certa ecclesia, sortitur effectum etiam qd in. d. ecclesia. ii. q. si certus numerus canonicorum.

Reservatio +Facta de canonicatu, & praeb. quae primum vacare contingerit in tali ecclesia sortitur effectum, etiam, qd ibi non sit dare vacationem praedictorum forte non est in ea certus numerus canonicorum, glo. est in. c. si. super ver. de distinctio de concess. praeb. cum qua concordant Anch. Gemi. & Philip. & ista opinio tanquam aequa servatur in practica secundum Imo. ibi relatum per praedictos ultimos scilicet, Gemi. & Anch. quibus adde Bal. in. c. cum ana. i. col. ver. clausula, extra de elect. ubi multum commendat dictum glo. & Lap. alleg. xiiii. conclusio. in. lili. cond. D. Abb. in. c. constitutus. ii. col. ver. sed quare, extra de rescrip. & in. c. ex parte, per i. col. ver. sed ex quaestio, extra de concess. praeb. Et cum ista opi. in effectu residet Egi. in decis. xiiii. reservatio & c. post aliqualem disputatione. in. ver. si vero. Et. D. Gasp. in isto trac. in ult. charta. ver. lili. licet non alleget maiorem partem praedictorum. Secus est quando papa ma

Trac. Reservatiōn.

dat aliquem recipi in canonicum & in fratrem, & provideri de prima præbenda si vacat vel q̄ dicto vacabit. Quia isto casu non poterit provideri si in illa ecclesia non est numerus præbendarum, Comp. in c. capitulum, ver. Item quid si papa, extra de rescrip. qui dicit ita obtrivisse. Quia non datur vacatio in tali ecclesia. Ideo Canonici non dicuntur vacare, sed desinere, secundum Anch. in. c. si gratiosus. ii. col. ver. & per hoc. de rescrip. in. vi. Hinc est q̄ ex mora capituli non devolvitur electio canonicorum ad episcopum, secundum Inno. in c. cum ecclesia vultreana. in prin. extra de elect.

21. q. 2. p.

¶ Trigesimus quintus effectus.

- Intrusus in beneficio reservato si illud postea impetret a papa tacto de intrusione nihil agit.

Siquis + Beneficium reservatum scienter apprehenderit ex collatione ordinarii, & illud idem facta mentione reservationis a papa impetrauerit, tacto q̄ in eo esset intrusus ex dicta collatione, non valebit talis subsequens impetratio. Egid. decis. cccxviii. si obtinens.

¶ Trigesimus sextus effectus.

- Beneficia vacant apud sedem si conferantur per Papam, hoc tacto, q̄ in Cu. vacauerint, collatio est nulla etiam q̄ in gratia dicatur non obstantibus reservationibus & c. nisi fiat motu proprio.

Beneficia + Vacantia in Curia, si papa conferat, nõ facta mentione, q̄ in curia vacauerint, collatio est nulla, Gemi. in. c. il. pe. col. ver. & ex isto tex. vbi idem concludit Phil. lip. de peru. in. vi. col. de præb. in. vi. secuti Lap. ibidem. & reprobantes Anch. qui contrarium voluit sibi in. iii. nota. Quorum opi. coadiuuatur ex hoc. Nam nulla reperitur maior & efficacior reservatio, q̄ illa quæ inducit per vacationem apud sedem, vt constat ex. d. c. ii. & ex his quæ dicam in. xliii. effectus. & in vno ex effectibus quos addidi qui est de vltimis, Ideo beneficiis ibi vacantibus intendit papa specialius de personis idoneis providere. vt in extraua. Boni. viii. pæ sollicitudinis. de præb. Vnde si illa conferat ignorans q̄ sint talia videtur circumuentus. etiam q̄ fuerit apposita clausula quæcumq; generalis reservatione non obstat, secundum Gemi. in. consi. xii. vtr um ille, in. si. Istud tamen dictum limitat Lap. quem ceteri referunt, & nõ improbant non procedere quando Papa conferret motu proprio, quia licet non faciat mentionem, q̄ in curia vacauerit, valebit tamen collatio. Quod credo verum, quia in talibus collationibus motu proprio factis non potest esse circumventio, vt in. c. si motu proprio. eo. ti. & lib. Ultra ipsos similito secundo modo, quia si in collatione etiã ad instantiam alterius facta esset clausula non obstante quæcumq; reservatione etiam in corpore iuris clausa, non vitaretur, quia dicta clausula operatur expressionem vacationis in curia, licet sint alie plures reservationes in corpore iuris clausæ, vt dixi supra in. ii. q. princ.

ver. & an reperiat. luncto ver. est bene verum, & in talibus impetra-
tionibus sufficit exprimere equi pollens, vt dixi supra in. lili. effectu.

¶ Trigesimus septimus effectus.

1 Præbenda alicuius referuata, si illa dimissa optauerit aliam & deces-
serit, quæ præbenda referuata censetur.

2 **Referuatio** + Operatur, q̄ si Papa referuat præb. alicuius si ipse postea optet aliam per. c. vlt. de consuet. ll. vi. remanebit referuata illa optata non illa dimissa, secundum Io. de Ligna. in. c. dilecto, extra de præb. quem refert & sequitur D. Car. in conf. cxxvi. vacauit canonicatus & præben. ad si. ver. v. aduerte, quia si Papa referuasset præben. talis puta Titii q̄ primum per cessum, aut decessum vel aliam dimissionem vacauerit forte esset dicendum illam dimissam cadere in referuationem, quia vacauerit vno ex modis expressis in referuatione cogitabitur.

¶ Trigesimus octauus effectus.

1 Referuatius potest acceptare beneficia vacan. per cessationem com-
mendæ.

2 **Beneficia** + Commendata, vacantia per cessationem com-
mendæ ex morte Cōmendatarii, veniunt in gra-
tiam referuationis, secundum Mar. de Sen. in conf. xxxii. ex his que su-
perius. vi. col. ver. & pro prædicta conclusione, qui dicit hoc voluisse
Ro. in conf. cccxlvi. ego perquisiui in cōsilijs Ro. nec in illo, nec in
alio numero hoc inueni, præsertim in illo. ccc. quod totū est in ma-
teria commendæ, credo tamen dictum esse verum in casu in quo re-
feruatio extinguitur p̄ cōmendam ad vitā, de quo dixi supra in. lili. q.
prin. ver. beneficia cōmendata ibi aduerte diligentissime &c.

¶ Trigesimus nonus effectus.

1 Optari non potest camera decedentis in cur. sicut nec præb. licet quo
ad alia optio teneat, vt in stallis, & voce, ac iure optandi.

2 **Referuatio** + Per vacationem in curia non solum impe-
dit optionem ipsius beneficii in curia vacan-
tis, vt in. c. vlt. §. in præb. de consue. in. vi. verum etiā impedit, q̄ non
possit optari camera quæ erat illius per cuius obitum vacauit benefi-
cium in curia. D. Car. in conf. xvi. Do. papa ver. sed alius est casus. Pro
hoc facte referuato beneficio regulari intelligitur referuatum locus
qui debetur obtinenti beneficium referuatum præc. can. fol. xcii. ver.
referuato. ¶ Unde ille qui habuit præbendam taliter referuatā quæ
alias poterat optari intrat in locum prædesur. tū quo ad præbendam
& cameram, quia est annexa illi præbendæ referuatæ. Non tamen in-
trabit quo ad stallum in choro, & vocem in capitulo, sed s̄ debet in vi-
timo loco & ius optandi in tali ecclesia non competet sibi nisi postq̄
erit antiquior in receptione. vide remissionem in alio exemplari.

28 Trac. Reservatioñ.

¶ Quadragesimus effectus.

- 1. Expectans non potest acceptare beneficia reservata.

Beneficia ¶ Reservata non possunt acceptari per expectantium virtute suæ gratiæ expectatiuæ Ludo. Ro. in conf. cclx. in proposito casu per totum, sequitur Fely. in. c. capitulum, ver. de duabus collationibus post medium, extra de rescrip. istis adde Cal. in tit. de præb. conf. lx. an valeat acceptatio. Et hoc tempore in no. viii. erat decisum per vnam suam reg. quæ incipiebat. Itē statuit & ordinavit quod nullus vigore cuiusvis gratiæ &c. quæ non est in illis glossatis. Sed in his quæ sunt impressæ in fi. decisionum Rotæ in vit. impress. fol. cccxi. conferunt dicta supra in. lii. q. prin. ver. beneficia alias reservata in prin.

¶ Quadragesimus primus effectus.

- 1. Spoliatus non restituitur si obicitur de reservatone Inducta per extrauag. execrabilis.

Siquis ¶ Fuerit spoliatus altero ex beneficiis incompatibilibus quod tenuit ultra tempus statutum in extrauag. execrabilis. lo. xxii. de præb. non est audiendus si petat se restitui ad illius possessionem. Ro. in consi. cccxcix. in præmissa consultatione ver. tertio ad idem allegat Rotam in ant. xx. credo, quod velit allegare vnam additionem quæ est in no. xvi. Insuper additio pone quod aliquis. Idem tenet An. Corser. in tract. de regia potest. in. lxxii. q. in. xvi. limit. ta. quani dat ad regulam, & spoliatus &c. & ibidem in. xxxii. limit. vbi dicit hoc velle Mod. Per unnos in. l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. pos. credo quod voluerit intelligere de D. Bal. nouello de Bartolinis, qui multum solenniter repetit illum. §. qui tamen cōtrarium vult ibi in. xviii. fol. Credo vtrunq; dictum posse esse verum, videlicet, illud Ro. Rotæ, & Anto. in. d. xvi. limit. Sed non per ipsorum rationes quæ sunt contra tex. apertum in. c. licet episcopus, de præb. in. vi. Sed quia beneficium incompatible tentum post tempus præfixum in dicta extrauag. efficitur reservatum, vt ibi. §. quæ omnia, quæ reservatio incidit etiam possessionem, adeo vt non competant remedia possessoria, vt prædictum est supra in. lx. effec. de quo vide vnam addi. magnam in prin. in no. decis. xvi. si contra. Dictum vero Bal. nouellum est verum, scilicet, si priusq; labatur tempus præfixum ibi episcopus conferat, quo casu non est ille de facto priuandus possessione sua d. c. licet episcopus, nec cadunt priusq; labatur tempus ibi statutum in reservatone illius extrauag. Et hoc est quod voluit Fed. de Sen. quod collatio primi beneficii deuoluit ad ordinarium, licet Collect. cōtra in. c. de multa. iii. col. ver. Sed quid habens extra de præb. quæ omnia sunt bene notanda maxime ad intellectum dicti. c. licet episcopus, & vide, quæ dixi supra in. lii. q. prin. ver. beneficia vacantia per priuationem. Est bene verum, quod si Papa habenti alia beneficia sedet gratia

Do. Aeneae de Falco. 36

de alio beneficio obtinendo, & in casu quo obtinebit vult, q̄ prima beneficia dimittat isto casu post allocationem talis beneficii priora sunt reservata etiam priusq̄ labatur tempus praedictum, & videntur vacare in curia Ro. in ant. cclix. No. q̄ vbi papa habenti dignitate, & hoc est, quia Papa voluit ex tunc esse reservata.

¶ Quadragesimus secundus effectus.

Vnionis effectus Impeditur per reservationem sequentem.

Reservatio +Subsequens impedit effectum unionis praecedentis. Ro. in ant. xix. No. q̄ reservatio in ver. & ex hoc dicitur etiam q̄ de tali unione non fiat mentio in reservatione, ratio est, quia unio non tollitur, sed eius effectus differtur secundum ipsam. Et ex hoc infero duo. Primum, q̄ unio facta ad tempus in fauorem praelati puta ad vitam suam non impeditur, quia praegudicaretur ipsi praelato & sic iste effectus procedit in unione perpetua, prout sentit Ro. praedicta sibi, quia unio perpetua non tollit &c. Secundum est, q̄ reservatio subsequens non impedit regressum quem aliquis habebat super beneficio tempore regressus non reservato, quia in totum defraudaretur ille qui habebat talem regressum, conferunt huic rationi quaedam decisiones quas allegavi supra in .lii. q. principi. ver. beneficia alteri debita &c. & alibi in discursu, sed si papa vellet facere gratiam alicui sibi grato de tali beneficio reservato posset suspendere regressum, prout vidi fieri in quadam abbazia ad quam habebat regressus Reverendiss. Card. Ageneu. fuit tamen suspensus talis regressus de consensu suo.

¶ Quadragesimus tertius effectus.

Beneficia vacantia in cur. non possunt conferri ab aliquo, nisi specialiter mandetur etiam q̄ Motu proprio, & sub quacumq; verborum forma dicta facultas amplissima concedatur.

Potestas +Conferendi beneficia vacantia in curia vere, & proprie non venit in facultatem concessam alicui etiam Motu proprio, q̄ possit conferre beneficia vacantia vel vacatura quacumq; & vbiq; non obstante quocumq; privilegio de quo oporteret de verbo ad verbum expressam facere mentionem, prout in effectu concludit Per. de Anch. in c. il. col. ff. versi. circa hoc & Geni. col. pe. ver. sed quid si Papa & Phil. in vlt. nor. de praeb. in. vi. quod et ed. verissimum etiam si fuerint addita verba generaliter vel specialiter reservata per illum tex. ibi nisi ei sit de conferendis eisdem in Ro. cu. vacantibus specialis & expressa mentio &c. Sed quid si in facultate diceretur q̄ possit conferre beneficia non obstante quacumq; reservatione etiam in corpore iuris clausa perdet decisio ex his quae dixi supra in .ii. q. prin. ver. & an reperiat & in remissione quam dedi sibi dem in sequen. versi. & etiam an per verba equipollentia dicitur facta mentio specialis & expressa super quo volo vt cogites.

Trac. Reseruatiōn.

¶ Quadagesimus quartus effectus.

- Reseruatiōnes plures si cōcurrant circa idem beneficium omnium reseruatiōnum est habenda mentio in gratia.

¶ Quando + Circa idem beneficium concurrunt plures reseruatiōnes generales, quia illa persona ex qua vacauit erat collector, abbreviator, Capellanus, & huiusmodi de omnibus talibus reseruatiōnibus est faciēda mentio in impetratiōne aliās est hōi iure nulla, secundum vnam reg. Cancell. quæ erat tempore Grego. xi. propter quam dicit ita seruire Cancell. Cal. in ti. de res. conf. vii. quis præferatur de qua reg. facit mentionem Rot. in no. ccc. xxviii. si mandetur Geni. in. c. ii. pe. col. & Phil. de præb. in. vi. cum quibus transit simpliciter Fely. in. c. in nostr. ii. cor. extra de rescrip. ad q̄ dicit esse ponderanda verba modernæ reg. Cancell. lxxii. Item voluit & ordinauit quando prouidet &c. Aduerte quia nisi præfati docto. moder. qui fuerunt post Grego. xi. per multa tempora essent concordēs in supradicto effectu, ego multum dubitarem de veritate ipsius, quia reg. Cancell. moriuntur cum conditore, vt sæpe dictum est, de quo vi. de Io. Fran. de Paul. in præludijs ad extrauag. Io. xxii. glosatis p. Zenzel. in. ii. col. quia tamen prædicti illam allegant remitto me ad Cancell. & in quantum Fely. ponderat dictam reg. moder. credo ipsum cum reuerentia tanti doct. non bene considerasse, quia in ea solum narratur factum supplicantis dum loquitur de pluribus officialibus si bene aduertatur, non autem in ea ponitur ministerium vnionis, videlicet, quia ita debeat fieri.

¶ Quadagesimus quintus effectus.

- Reseruatis beneficijs obtentis per Titium comprehenduntur etiā beneficia in quibus Titius habebat ius ad rem, licet alter de facto illa obtinebat.

¶ Reseruatiō + Comprehendit beneficia in quibus, scilicet, ex cuius persona reseruabantur, habebat ius in re, licet alter de facto possideret, hoc probatur ex xxx. reg. Cancell. incip. Item voluit, q̄ impetrans beneficia, & ibi in quibus eis ius competierit, & vult. d. reg. q̄ in impetratiōne talium requiratur consensus Card. si familiaris ipsius fuerat ille qui est defunctus, idem puto in alijs reseruatiōnibus specialibus, vel generalibus, quia beneficia dicuntur illorum qui habent ius in re, licet alius de facto possideat, ad q̄ vide omnino Collect. in. c. constitutus. ver. sed quid de. q. facti extra de concess. præb. Comprobatur quia si beneficia quæ quis de facto obtinet includuntur in reseruatiōne, vt est dictum supra in. xviii. effect. multo magis ista de quibus loquimur in quibus plus iuris habebatur, quam in illis, vt de se parer, tamen ille effectus non est multum securus, vt ibi dixi, & pro isto effectu vidē omnino Mil. la. ver. obtine. re circa medium.

¶ Quadagesimus sextus effectus.

Electus non confirmatus si renunciet beneficio electiuo in manibus
Papae efficitur reseruatuni, licet moriatur sit scus.

Si electus † Non confirmatus moriatur in curia, licet
tale beneficium ad quod est electus non dicat
vacare in curia nec reseruatuni, secundum Rot. in no. in pe. decis. &
Phil. de Perus. in. c. q̄ sit. §. i. in prin. de elec. in. vi. tamē si talis electus
renunciet in manibus Papae, & Papa admittat renuntiationem, tale
beneficium remanet reseruatuni, de quo in extrauag. ex debito, & ad
regimen, in prin. ratio est, quia Papa admittendo resignationem vide
tur apponere manum super tali beneficio, & per consequens reseruas
se, quae autem sit ratio quae per mortem electi in curia non dicat va
care ibi beneficium est, quia durat illa prima vacatio propter quam
ille fuerat electus, Collect. in. c. ccclesia. ii. col. ver. sed nunquid si cele
brata, extra de fortileg. & in. c. cum in cunctis, ver. sed quid de elect.
extra de electio.

¶ Quadagesimus septimus effectus.

Familiaritatis causa inducta reseruatio includit beneficia in quibus
tales familiares habebant ius ad rem.

Ius ad beneficia multis modis quaerit, de quo vide, x. exempla.

Acceptatio dat ius ad rem.

Canonicus creatus auctoritate apostolica habet ius ad primam pra
bendam vacatam.

Electus habet ius ad rem. i. beneficium,

Præsentatus an habeat ius ad rem.

Reseruatius certi beneficii habet ius ad rem.

Collatio facta absentem nondum acceptata dat ius ad rem.

Optandi consuetudo dat ius ad rem.

Pensionis non solutio dat ius ad rem illi cui pensio est reseruata.

Regressus & accessus dat ius ad rem.

Ius ad beneficium habet ille cui venit conferendi ob priuationem
alterius.

Reseruatio † Causata ex familiaritate includit etiam
beneficia ad quae familiaris habebat ius ad
rem, vt in. iii. reg. Cancel. in fi. q̄ est mirabile. Est tamen super hoc di
ligentissime aduertendum, quia multi sunt modi per quos acquiritur
ius ad rem. i. ad beneficium, & tamen non in omnibus illis potest di
cta regula habere locum iungendo. scilicet illam cum alia quae est. xxx. in or
dine qua cauetur, q̄ in impetratione beneficiorum familiarium req
ratur consensus illorum Card. quorum erant vel fuerant familiares.
Ego alias scribendo cum qua potui diligentia super tit. de reser. in
de. & specialius super de. auditor, reduxi super glo. in ver. debitum plu
res modos alibi non reductos per quos acquiritur ius ad beneficium.
† Et pro intellectu dictae regule, & huius effectus resumam ibi dicta

Trac. Reservatiōn.

- breuius q̄ potero omillis multis quæ in proposito non sunt necessaria. † Primus modus, per acceptationem acquiritur expectanti ius ad beneficium acceptatum secundū. D. Card. in. d. de. auditor. & in de. seq. vtrubi q̄ in. ii. no. Ro. in no. cclv. licet de more & stylo Eg. d. xvii. per illa verba tamen. d. rez. non potest verificari in isto modo, q̄ constat ex eo, quia si allus tale beneficium acceptatum impetrauerit a Papa non facta mentione de expectante præfertur expectatio, Rora & Egid. vbi supra, qui non distinguunt, an fuerit acceptatum per familiarē, an per alium vnde si non est facta mentio de tali iure in impetratione facta a Papa, sequitur q̄ non requiritur consensus Car. cuius erat familiaris de iunctus. † Secundus modus per mādatum de prouideri. de prima præbenda factum recepto, siue creato in canonum auctoritate apostolica acquiritur receptus ius ad rem id est ad præbendam primo vacaturam. c. si postquam, de præb. in. vi. ad eo q̄ Papa conferendo alteri talem præbendam non facta mentione de tali mādato collatio est ipso iure nulla, secundum Anch. Cemi. & Phil. ibi post antiquos etiam si motu proprio Papa conferret vt ibi late. Et in isto casu arbitrari prædictas regulas verificari quia talis præbenda q̄ canonicarum collationem reservatiōnem & decreti interpositionem remansit affecta, q̄ videtur hodie decisum per extrau. Pau. ii. ad Roma. Pont. de præb. i. † Tertius modus per electionem acquiritur etiam ius ad rem id est ad beneficium ad quod quis est electus Rot. & Egid. allegati supra in ver. primus modus, tamen non includit in prædictis regulis, quia si talis electus moriretur in curia non remaneret reservatum beneficium q̄ dic. vt dixi in præced. esse. † Quartus modus, per præsentationem acquiritur præsentatio ius ad beneficium patronatum Rot. & Egid. vbi supra in ant. cccxxviii. nor. q̄ vbi est Ro. in no. cxxii. secundum omnes in fi. Intellige post acceptationem Abb. in. c. cum Bertoldus. ii. oppo. de re. iud. Cal. consil. xvii. præsentatio, in tit. de iurepa. etiam q̄ ordinarius illam nō admisit Roch. in tra. de iu. pa. fol. v. iiii. q. in fi. & iste modus quatenus sit illud ius patronatus, de quo dixi supra in. iiii. q. prin. ver. beneficia patronata nō includitur in. d. regula. Si vero sit illud de quo dixi supra in. xliii. esse. & tunc includitur in eis per rationem quia erat sibi acquisitum irreuo uocabiliter. † Quintus modus per reservatiōnem factam pro familiarar de certo beneficio acquiritur sibi ius ad illud intantum, vt si Papa alteri conferat non derogando expresse tali reservatiōni collatio est nulla, vt dixi supra alleg. Egid. in. lli. esse. in fi. & in. liii. effec. ver. Exceptio vbi dedi aliam remissionem, & istū casum puto includi sub dictis reg. quia remanet beneficium reservatum per mortem ipsius reservatiui, vt in. d. extrau. Pau. ii. † Sextus modus per collationē nondum acceptatam acquiritur ius ad tale beneficium. c. si tibi absent. de præb. in. vi. & puto hunc etiam casum includi in prædictis regulis, quia erat ipsi prouiso acquisitum ius in talē ad tale beneficium. Irreuo uocabiliter, vt dicitur doct. in. d. c. si tibi absent. † Septimus modus per consuetudinem optandi acquiritur ius ad præben. quæ potest optari. c. vlt. in prin. de consue. lib. vi. Pono exemplum mortuus est quidam canonicus cuius præbendam poterat & volebat optare alter

Do. Aeneae de Falco. 38

canonicus qui erat familiaris papae, aut Cardinalis, qui priusq̄ optet mortuus est, an talis praeben. inoptata remaneat relicta & sic includatur in d. reg. iiii. & in. xxx. forte q̄ sic per praedictam ratione de qua in praecedenti modo. ¶ **O**ctauus modus per cessationem solutionis pensionis in terminis conuentis & descriptis in literis Apostolicis propter clausulas positas in eis de consensu pensionem debentis vt si cessauerit &c. liceat ipsi pensionario &c. Nam si propter non solutionem familiaris pensionarius mouerit iudicium contra principalem & decesserit forte tale beneficium cadet in reservationem de qua supra. ¶ **N**onus modus est per regressum siue accessum quem familia eis habebat ad beneficia Titii. Nam si contingat Titulum primo mortis postea ipsum familiarem priusquam vigore regressus apprehenderit beneficia Titii forte cadent in reg. praedictam. Quia tamen isti duo casus non reperiuntur expressi nec in iure nec per doct. quos viderim idcirco dubito maxime, quia non potui videre tenorem bullarum quae super ipsis expediri solent & forte in literis utroque istorum casuum ius in re tribuitur. ¶ **D**ecimus modus per priuatione in forma iuris efficitur debitum beneficium intantum vt consuluerit Germin. in consil. cv. ad supplicationem, col. ii. ver. quo ad secundum q̄ rector priuandus non possit permutare cum alio littependente. Istud dictum Genul. habeo pro multum dubitabili & contrarium teneo in d. de auditor, in ver. nonus modus, & quicquid sit non puto comprehendere in reservatione. d. reg. cum non vacat tale beneficium antequam ille priuetur nec ille familiaris ante mortem dicitur habuisse aliquod ius vt colligitur ex Rot. in no. antepen. decis. Titius &c. de quo vide rarissime Villadiego in tract. de leg. in. xlii. q. i. partis colu. xlii. ver. si. sed quaero cum seq. ¶ **Q**uatenus autem reservatio inducta per dictam tertiam regulam ad beneficia ad quae habebatur ius ad rem respiciat solum fauorem papae non dubitarem omnes praedictos modos includi in ea, quia huiusmodi reservatio est fauorabilis vt dixi supra in. ii. praelud. ¶ **E**t nisi esset praedicta regula nullus ex dictis modis includeretur in reservationibus quia tamen ita reperitur expressum standum est cl. i. prospexit. ff. qui & a quib. ¶ **P**otest tamen assignari vna ratio generalis quare plures ex praedictis modis includantur in ea videlicet quia illa reservatio de qua ibi est fauorabilis, vt dixi supra in. ii. praelud. merito amplian. quia beneficia reuertunt ad suum caput & naturalem principem vt ibi dixi.

¶ Quinquagesimus octauus effectus.

Reservatio Facta ab executore Papae afficit beneficium etiam executore mortuo vel reuocato Petr. de Anch. in. c. praesenti, in princ. & ibi Phillip. in. lii. no. de offic. leg. in. vi. Quibus adde Collect. in. c. dilectus, lo. i. ca. vers. quid in executore, de praeb.

Tract. Reservatiōn.

¶ Quadragesimus nonus effectus.

Si fuerit Reservatum beneficium tale pertinens ad collationem Episcopi Perusini comprehendit illud etiam si in tali collatione requireretur consensus capituli sui, vide remissiones quas dedit supra in. l. iii. q. prin. vers. beneficia, in quibus gratias in si. Secus si collatio spectaret ad utrumque ut ibi dixi in prin.

¶ Quinquagesimus effectus.

1. Oportens scienter beneficium reservatum ipso priuatur nec potest redire ad primuni.

Siquis + Scienter optauit virtute consuetudinis de optando beneficium reservatum non solum illud non obtinebit, ut dixi latissime supra in. v. effect. Immo non poterit ulterius reuerti ad illud dimissum text. est quasi in terminis in. c. si beneficia de præb. in. vi. quæ dixit singularem R. O. in cōsi. cccxxix. præfatus & c. i. col. Pro hoc facit quod voluit Cald. in consil. vi. an si consuetudo, in tit. de consue. qui consuluit, quod si canonicus qui optauit præb. super qua sibi postea mouatur l. si ille male optauit per ignorantiam iuris vel facti non excusabilem siue non probabilem sibi imputet, poterit tamen ut arbitror ne ille canonicus remaneat siue præben. sibi prouideri de primo vacatura, per ea quæ ponit And. Sic. in. c. eam te. viii. col. in. si. de rescrip. vel habebit quæ remanebit inoptata, secundum Felde. de sen. in tract. permut. in. xxviii. q.

¶ Quinquagesimus primus effectus.

Gratia Concessa alicui ut possit conferre reservata præter illa quæ vacant in curia extendit etiam ad deuoluta Rot. in ant. ccd. no. quod ubi episcopus. ¶ Effectus autem supra enumeratos reputo esse magis substantiales & importantes plures supra ipsos inueniet studiosus & diligentior inuestigator. ultra prædicta vide in alio exemplari plures & longe plures quos ad partem addidi.

¶ Quinta Quæstio principalis.

1. Reservatio an expiret per collationem subsecutam factam a referuante.

Quinto Principaliter, quæro quomodo extingatur papalis reservatio. Istam materiam expediam per infra scriptas quæstiones, in quibus ponam multos casus dubitabiles in hoc licet aliqui terminabuntur in parte negatiua. + Primo quæro Papa contulit beneficium reservatum alicui an per tale collationem sit extincta reservatio intantum ut illius dispositio & ordinatio si vacare contigerit reuertat ad ordinatum Rota, quod sic in no. clxxx. beneficia collectorum, & in eisdem. ccvii. licet

Ille iuxta Rot. in ant. cclxxxiii. no. q. vbi papa prouidet idem. Laf. alleg. cxxvii. Anastasius pen. col. ver. ad quintam, cum seq. ¶ Limita quinque modis. i. & ii. vt in duabus. q. seq. iiii. nisi de colla. papæ ostenderetur sola supplicatio signata de quo dicitur, vt dixi supra in præced. q. prin. in. xxvii. effec. lili. nisi in reserua. esset præfixum tempus puta reseruamus tale beneficium dispositioni nostræ per. x. annos super quo vide exemplum in extrauag. Sixti. iiii. ad vniuersalis. §. volumus autem vel quâdiu ecclesiæ vniuersali præsidemus, nam durâtib. x. annis, vel durante vltâ papæ non expirat reseruatio Io. Cal. in vna addi. quam ficit ad. x. conf. Gal. de Cal. an reseruatio de præben. ver. aut nõ apparet quito nisi papa in reseruatione apposuerit causam quia illa durante durat reseruatio vt in .d. addi. ver. si autem tempus & temporis aut causa cessantibus cessat reseruatio & decret. Gemi. in conf. xciii. Clemens. vii. ver. præterea ista pone exemplum de causa forte quia papa in reseruatione dixit quia est principalis dignitas in illo loco vnde cessante causa prædicta forte quia est et cetera alia dignitas principaliter cessat reseruatio, vt est dictum. Item limitari potest alio modo qui colligitur ex his quæ dixi supra in præced. q. in. lxxv. effec. & istis casibus quando papa ad certum tempus vel ex certa causa reseruat uauit forte nõ habet locum extrauag. Pau. ii. ad Ro. pontificis.

- 1 Reseruatium beneficium si conferatur familiari papæ, an expiret reseruatio prima & nascatur noua vel remaneat prima.
- 2 Mortuo illo cui beneficium reseruatium erat collatum anteq̄ acceptaret, an reseruatio expiret, & quid si acceptauerat, sed non apprehenderat possessionem vide, nu. 3.
- 4 Collationis vim habet inductio in possessionem.
- 5 Commenda an faciat expirare reseruationem.
- 6 Reseruatio an expiret morte reseruanti. & nu. xix.
- 8 Papa si renunciât papatui vel deponatur, an expirent reseruationes factæ per ipsum & nu. ix.
- 10 Reseruatio an expiret per reuocationem gratiarum factarum a prædecessore.
- 11 Mortuo papa an reseruationes inductæ per regulas Cancellariæ expirent.
- 12 Reseruatiuus si renunciat beneficio in sui fauorem reseruato expresse vel tacite, vt puta per affectationem incompatibilis an expiret reseruatio, & nu. 13. & nu. 17.
- 14 Executoris negligentia an noceat vel nocere possit reseruatiuo.
- 15 Vnio an faciat expirare reseruationem, & numero. 20.
- 16 Morte reseruatiui an expiret reseruatio.
- 18 Reseruatio superioris an expiret per reseruationem inferioris.
- 21 Beneficio certo reseruato non expresse vacationis modo an censetur reseruatium si vacauit per resignationem.
- 22 Reseruatio generalis an expiret per specialem superuenientem.

Secundo + Q. uero quid si papa conferat vni beneficium reseruatium & ille cui contulit erat suus familiaris vel aliter officialis, an per talem collationem expirat reseruatio.

- Gemi. q non in consil. xxx. Bonifacius. ix. versu. & ad hoc respondet, Gas. de Gald. in. d. consil. x. Sed proprius est dicere q incipit noua reseruatō ex persona illius cui papa contulit. ¶ Tercio quæro papa contulit beneficium reseruatū vni absentī & iste priusq̄ haberet noticiā mortuus est, an sit extincta reseruatō, Gasp. in isto tract. in. iii. q. fol. xvi. tenet q non allegat certas rem s. inter quas alleg. Oldr. in consil. clxxxii. sed est allegatio corrupta, & vult dicere in consil. lviij. papa reseruat cuius sit omnes rationes adductæ per. d. Gasp. quibus adde Io. an. in Spec. in. ii. parte in. i. tit. §. per. in vlti. addi. qui idem cōcludit cum quo concordat Geml. in. c. ii. in fi. de præb. in. vi. Idem voluit Collect. in. c. ecclesia. iij. col. ver. sed quid papa tibi absentī, extra de sot. tit. vide pro & contra Rot. in ant. q. de clxxxii. No. q vbi gratia est facta versu. secundā. ¶ Quarto quæro. Ille cui papa contulit beneficium reseruatū mortuus est antequam apprehenderit possessionem talis beneficii, an expirauerit reseruatō, Io. an. format istam. q. In loco præallegato qui in effectu cōcludit. q sic, Idem Geml. vbi supra de quo est decis. Rot. in ant. clxxxii. no. q vbi papa. ¶ Quinto quæro quid si papa non conferat sed mandauit certis executoribus, vt ponerent scriptum in possessionem talis beneficii reseruatī, an per istū actum sit extincta reseruatō. Dico q sic, quia inductio in possessionē habet vim collationis, Rot. in no. cccclij. fuit dubitatum, Eg. id. cccxv. fuit dubitatum, Rom. in consil. cccxxvij. quoad primum, in princ. ¶ Sexto quæro, papa commendauit beneficium reseruatū: an per talem commēditā expiret reseruatō. Distinguo, vt dixi supra in. iij. q. prin. ver. beneficia commēdata. & vltra decis. quas ibi allegauī, vide glo. in concilio Basileæ, in tit. de elect. & reser. in prin. super visus causa. in fi. quæ est in prag. fol. xlv. Roma. vero super hoc casu visus est aliter loqui in consil. ccc. in casu præpositæ consultationis. li. col. ver. Ex prædictis inferri potest. Sed dicta sunt, & dicta Ro. quam ibi allegat, & quam non reperio in meis, loquatur in commenda temporali. ¶ Septimo quæro, an reseruatō expiret morte reseruantis. Respondeo q non expirat respectu successoris, quia beneficia semel reseruatā, semper remanent reseruatā, ex dicta extrauag. Pau. ii. ad Ro. pōtificis. tit. de præb. cum his quæ adduxi in præced. q. prin. in. xvi. c. fec. quibus adde. lx. reg. Cancel. Item declarauit & c. Et nisi emanasset d. extrauag. posset contrarium intentari, secundum Collect. c. vii. ver. Sed quid si papa, extra de cōces. præb. Sed respectu ipsius reseruatī, dico q si gratia sua viuente papa, est in aliquo sortita effectum. puta quia est creatus in Canonicum a papa, & mandauit sibi prouideri de prima vacatura iuxta. c. si postq̄ de præb. in. vi. In quo mandato iunct reseruatō, vt dixi supra in. iij. prælu. & no. doct. in. c. si. de consue. in. vi. tui casu morte papæ non expirat reseruatō, etiam respectu ipsius reseruatī, iuxta itēm q̄ executores tenentur ipsi reseruatū recepto in canonicum prouidere de præbenda post mortem papæ vacante. per. c. si super gratia, de offi. deleg. eo. li. vbi hoc declarat Phil. Super glo. ii. quem vide omnino pro declaratione huius. q. Et prædictum exemplum potuit glo. in concilio Basileæ. in tit. de collatio. §. ii. quia de ipso decreto in ver. mandatum. quæ est in prag. fo. c. Idem Pet. de

Anch. in. c. presentis, in fi. prin. de offi. leg. eo. lib. & videbis super hoc optimam remissionem, quā dabo statim in. x. q. huius partis. Idem est dicendum si papa referuet certum beneficium tunc vacans. datis executoribus ut conferant pura Titulo, quo casu si priusq̄ executoris cōferant, papa moriatur, non extinguitur reseruatō. Ro. in uo. cccxiix. Si papa mandet alicui. Ratio potest esse quia cum beneficium tempore reseruatōis vacaret, est acquisitum ius ipsi reseruatōi ad illud, & sic gratia cōcepti sortiri effectum viuo papa. Maxime, quia satis dicitur papa prouidere de beneficio vacanti, si mandauerit illud conferri secundum doctrinam apostolicam. de prae. in. vi. & D. Gasp. in isto trac. in. vi. q. fol. xvii. Et vide super hoc Fedc. de sen. qui Idem vult & loquens de Papa in conf. cccxvii. legatus concessit, vlt. col. per totam. Idem crederem si papa moriatur post vacationem beneficii reseruatū, licet ante prouisionem, per eandem rationem. Prædicta non procederent si papa fecisset gratiam certi vel incerti beneficii vacaturi secundum Rotam prædictam, quia isto casu omni respectu res est integra, & ita loquitur tex. in. c. si cui. §. si. de prae. eo. lib. Ita intelligo istum casum, licet non reperiam penes alium ita distinctum. & adde glo. in ver. finitur ad fi. in. c. presentis, de offi. leg. in. vi. Glo. tamen in Concilio Basileæ in tit. de elect. & refer. in prin. super vers. causas in prin. aliter distinxit, quæ est in prag. fo. xiv. fallit hoc in casu de quo dicā in. xx. q. presentis. q. prin. vbi etiam respectu reseruatōis durat reseruatō post mortem papæ reintegra. Sed qd si successor reuocaret gratias prædecessoris an esset præiudicatum reseruatōi in casibus prædictis dicam statim in. x. q. ¶ Octauo quæro, quid si Papa nō moriatur. Sed renuntiet papatui ut fecit Coelestinus. v. de quo dicit Poeta Florentinus.

Poscia che n'hebbi alcun riconosciuto,

Vidi & cognobbi l'ombra di colui

Che fece per viltà lo gran rifiuto.

Au isto casu procedant dicta in præced. q. Credo q̄ sic, quia mors & renuntiatio papatus æquiparant. glo. vult in. c. si cui de prae. in. vi. & no. in. c. i. in ver. prædecessor. de renū. eo. lib. ¶ Nonno quæro, qd in Papa deposito, put fuit Balthasar Colla. lo. xxiii. Pet. de Luna. Benedictus. xiiii. in eorū obedientis nūcupati, in Concilio Costant. an post eius depositionē expiret reseruatō. Ista quæstio multum differt a prædictis duabus, quia priuatus sine depositus, est plusq̄ mortuus, & renūtiās. In qua ita mihi videt dicē. Quando papa est depositus, & tunc quā nō potest secundū magis approbatā opi. deponi nisi quia hæreticus, put fuerit depositi prædicti duo, ut patet in sententiis cōtra eos latis, oēs eius regulæ, ordinationes, & constitutiones sunt dānatæ & reuocatae e. fraternitatis, extra de hære. & p consequens reseruationes factæ p ipsum, ita consuluit Cemi. in conf. xciii. Clemens. vii. qui pprse loquit in reseruationibus factis per Petrum de Luna prædictum, qui prout dicit prædictus doct. fuit depositus in Concilio Pisano. Sed ego habeo eius in priuationem in Concilio Constantien. in Sess. xxxi. quæ incipit de vultu eius hoc iudicium prodeat &c. Credo bene q̄ si reseruatō est sortita effectum in totum vel in partem, q̄ non extinguitur

Tract. Reseruation.

- tur in præiudicium reseruatium, qui habuit ius ante priuationem. propter dictum Inno. in. c. nihil est. i. col. ver. Sed pone q̄ isti, extra de elect. Et prædicta intelligo vera, quando papa priuatus in nulla parte mundi habet obedientiam. Sed si habebat obedientiam, prout habebat Eugē. iiii. licet fuerit in Concilio Basileæ priuatus, tunc nõ dubito q̄ eius reseruationes, in loco in quo toleratur, non extinguantur. per ea quæ posuit Gemi. in consi. viii. quidam Car. in prin. iunctis plenè traditis in. l. barbarius ff. de offi. præto. & D. Ant. in proce. de cre. iii. ver. Sed nunquid vitiat instrumentum. Ibi sed in terris antl papæ.
- 10 **¶** Declino quæro, si papa reuocet omnes gratias factas per prædecessorem suum, prout fecit Bonifa. viii. & alii secuti sunt, an sit extincta reseruatio alteri facta, Dico q̄ si reseruatio est sortita effectum, licet non totalem, q̄ non extinguatur. Pone exemplum, vt per Tho. Fassioli in dubiis Rotæ causa. xxiii. in. i. & ii. dubio. Credo bene q̄ in casibus positis supra in. vii. q. præiudicaretur in totum ipsi reseruatiuo, quia non est acquisitum ius in re in aliquo illorum. c. si is cui, in prin. de præb. in. vi.
- 11 **¶** Undecimo quæro, reseruatio inducta per regulas Cancell. quæ cum morte papæ conditoris expirant, vt de di. remissionem in præced. q. prin. in. xvi. & xliiii. effect. an etiã ipsa extingatur. Dico q̄ nõ, per rationes quas dixi in. d. xvii. esse. Et scias q̄ reseruationes generales, prout ista, inducta per regulam Cancell. vt dixi supra in. ii. q. prin. ver. generalis vero. in. iiii. casu, & speciales factæ de certo beneficio secundum primum & secundum modum quos ibidem posui nunquam expirant per mortem papæ, vt in sæpe allegata extrauag. Pau. ii. quæ principaliter emanauit ad declarandum hoc, vt patet in eius prin. per aliam tamen causam posuit dictæ reseruationes expirare, vt patet in discursu præsentis. q. prin.
- 12 **¶** Duodecimo quæro, papa reseruaui certum beneficium pro Titio Titius expresse renunciauit gratiæ, prout potest quisq̄ fauori suo renũciare tex. vulgaris in. l. si quis in conscribendo. C. de pac. an illud beneficiũ remaneat reseruatum, an vero liberum, vt de illo possit ordinarius disponere, crederem non extinguatur per renunciationem reseruatui, sed remanere effectum, per dictam extrauag. Pau. ii. ibi vt si licet apost. & c. ex aliqua causa debitum non sortiantur effectum & c. vt dicam est
- 13 statim in seq. & xviii. q. **¶** Tertio decimo quæro quidam reseruatiuus, pendente reseruatione pro se facta de certo beneficio curato, assecutus est aliud simile, quod esset incompatible cum reseruatuo, an illud reseruatuum, cui est tacite renuntiatum ex dispositione de gratiæ, de rescrip. possit per ordinarium conferri, tanquam ulterius nam reseruatuum. Ita est. q. D. Gasp. in isto trad. in. iiii. q. fol. xvi. vbi distinguit, q̄ aut est facta reseruatio proprio Motu, aut ad instantiam, vt primo casu duret reseruatio, secundo no. ego dico prout dixi in. q. præced.
- 14 **¶** Quartodecimo quæro an ex negligentia executoris nolentis cõferre beneficium reseruatuum possit generari aliquod præiudicium ipsi reseruatiuo, distingue duos casus, aut non superuenit aliqua reuocatoria gratiarum, & isto casu nullum præiudicium potest generari, quia ipsi executori non est præfixum aliquod tempus ad conferendum, secundum doct. maxime Phil. de Perus. in. c. statutum. iii. col. de præb. in. vi. &

- in. vi. & Cal. conf. xxxii. an sicut impetrans in si. in tit. de præb. Ro. in no. cxxii. secundum omnes ad si. Fed. in tract. permut. in. xxix. q. & inul lus alius inferior prætextu dictæ tarditatis aut negligentie possit cõ ferre. super hoc tamen vide Collect. in. c. ii. ver. quid si expectans, extra de consec. præb. ubi videtur velle q̄ debeat reservatiuus infra certum tempus facere sibi providere. Aut superuenit reuocatoria gratiarum & tunc præiudicaretur ipsi reservatiuo, postquam non fuit sibi prouid sum de tali beneficio, Ro. in ant. dxcvii. dic q̄ reuocatoria pro quo vide glo. in. c. præfenti, in prin. in ver. ad collationem de offi. leg. in vi. ¶ Est bene verum, q̄ Greg. xi. fecit vnam declarationem q̄ reuoca toria prædicta non præiudicaret si facta fuisset diligentia per expe ctantes, vt eis prouideretur per executores, quæ declaratio fuit tem poralis, vt potes videre in Rota prædicta. Nec prædictis obstat Ro. I ant. dxiili. No. q̄ ubi non stetit & in eisdem. cccxv. No. si impetrans ubi negligentia executoris non nocet impetranti, quia ibi nulla su peruenit reuocatoria gratiarum, sed solum queritur an pauper possit acceptare anteq̄ eius gratia purificetur si per eum non stetit quomol nus purificetur. ¶ + Q̄ vntodecimo quero, an expiret reservatio in præiudicium reservatiui si beneficium reservatum fuit cū altero vni tum vel aliter extinctum, dic vt dixi in præced. q. pi. in. in. xxiii. effec. & seq. Sed quia ibi dicta habent locum quando visio fit per inferior rem, hic est videndū qd si fieret a Papa, dic vt dicta statim in. xxi. q. ¶ Sextodecimo quero, an finita familiaritate vel officio vlgore quo rum erunt reservata beneficia expiret reservatio. Dic vt dixi in. d. q. prin. in. xvii. & xxxii. effec. ¶ + Decimoseptimo quero an per inua liditatem reservationis, vel eius caducitatem, forte quia reservatiuus est mortuus, aut alias effectus inhabilis ad beneficia obtinenda extin guatur reservatio. Dic vt per omnia dixi ibidem in. xvi. effec. ¶ + De cimo octavo quero, quid si reservatiuus renuntiet gratiæ suæ, an re conuati detur collatio facta de beneficio reservato per ordinarium, Gasp. q̄ non in isto tract. in. viii. q. fol. xvii. & seq. quod sine dubio est verum quia renuntatio reservatiui, non facit desinere beneficium re manere reservatum, vt dixi supra in. xli. q. huius vlt. q. prin. ¶ + De dmonono quero quidam virtute specialis facultatis sibi per papam concessit reservauit beneficia quæ erant etiam per papam reservata, an per hoc expiret papalis reservatio. Collige responsonem ex his quæ late dixi in. q. præce. prin. in. vi. effec. ¶ + Vigesimo quero papa refer uauit sibi beneficia quæ sperantur vacare per munus consecrationis ali cuius promoti vel per contractum matrimonii vel per allectionem alterius incompatibilis vel per professionem emittendam de quibus mandauit prouideri alitui & super hoc fuerunt expeditæ literæ in Cancell. apostolica si priusq̄ talia beneficia vacent aliquo ex prædictis modis papa moriatur an respectu reservatiui sit extincta reservatio. Dico q̄ nō, vt est expressum in. x. reg. Cancell. incip. Itē reuocauit quas cunq. iuncto intellectu glo. ibi in. si. q̄ refert ita respondisse sibi Nico. de castello, qui fuit cõditor illarū regularū, q̄ est mirabile, vt respec tu reservatiui duret reservatio post mortem papæ re integra, cuius cõ trariū est regulariter, vt dixi supra in. vii. q. præfentis. q. prin. ¶ + Vi.

Trac. Reseruatiō.

- gesimo primo quæro papa vniuerſi bñficiū reſeruatum, an per iſtam vniōnem ſit extincta reſeruatio. Credo q̄ per vniōnē perpetuam ſit extincta reſeruatio. Si vero vniō fuit facta ad vitam prælati tm̄, tunc eſt diſcrepantia inter Cancell. apoſt. & Rotā. Nam Cancell. tenet eſſe extinctam, & ſic vacare beneficiū per diſſolutionem vniōnis, Rota vero tenet contrarium, videlicet, q̄ duret illa prima vacatio, vnde ſi erat reſeruatum q̄n fuit vniūm remanet ēt reſeruatum ex illa vacatione q̄n dicta vniō eſt diſſoluta. Mihi magis placet opi. Ro. quæ cōprobat̄ur ex multis quæ ponit Pet. de peruf. in trac. de reuo. vii. in .vii. c. vbi vide omnino. ¶ + XXII. quæro papa reſeruauit collationi ſuę bñficiū Titii nō expreſſo aliquo modo vacadū. Cōtingit q̄ Titius reſignauit illud bñficiū in manibus papæ de quo fuit prouiſum mihi tanquā de vacā. per reſig. an ſit extincta prædicta reſeruatio. Dicat q̄ nō, vnde ſi al. uſ illud impetrauerit tanquam reſerua. obtinebit ſecundum Col. in. c. i. in. viii. col. ver. ſed quid de. q. alia facti, extra de reg. iur. Eſt be. verum q̄ ſi papa reſeruauit in meum fauorem certum bñficiū Titii extra Cu. exñtis dato certo executore. & ille Titius reſignauerit in cu. illud beneficiū, vel alias in Cu. vacauerit, tunc eſt extincta illa prima reſerua. per iſtam ſuperuenien. in Cu. pp quam Impedit ille executor prouidere mihi. ſ. reſeruatiuo. Ita Colle ibi. col. ſeq. ver. ſed ecce papa. ſed ſi non fuiſſet datus executor eſſet idē q̄ in caſu ſuperiori de quo aliquid dixi ſupra in. xxii. ef. poſt prin. ¶ + XXIII. quæro papa reſeruauit collationi ſuę beneficia vacantia in Dioc. Per ru. tractu temporis eadē reſeruat ad duos annos an prima reſerua. generalis ſit extincta per iſtā ſuperuenientē, nō deſuerunt q̄ dixerint q̄ non iſta ſecunda veſit cumulatiue. Tamen Colle. tenet contrarium in. c. dilect. vit. col. ver. ſed quid de. q. facti ext. de ſbē. quod magis placet. ¶ + XXIII. quæro an reſer. ſpālīs expiret ſi papa prouidet de tali beneficio alteri q̄ reſeruatiuo pone. nō obſtantias generales. D. c. vt dixi ſupra in. lii. eſſe. in ſi. & in remiſſione quā ibi dedi.

SECUNDA PARS.

¶ De reſeruatiōe Legati de Latere.

Nunc videndum Reſer. de reſeruatiōe Legati de Latere In qua compendioſiore ſtylo vtar, q̄ fecerim in parte præced. ſeruando illum ordinem quem ibi ſeruaui. ¶ Sed quia aliqua ſunt tractanda q̄ non poſſunt bene adaptari quōnibus quas infra ſorabō, ideo tanquā præludia quædam ponam in liſto prin.

¶ Primum Prælidium.

- 1 Legatus de Latere concurret cum ordinario prouinciæ ſibi ſubiectæ.
- 2 Legatus de Latere an concurret cum perſona quæ de ſpeciali facultate poteſt conferre beneficia certi loci cum diſtin. & nu. 3.
- 3 **Legatus** + De Latere & non alii legati, vt dicam in. l. q. prin. concurret tanquā ſuperior cum omni ordinario ſuę prouinciæ in collatione beneficiorum gl. vlt. in. c. i. de off.

leg. li. vi. Abb. in. c. i. li. not. & ibi And. Sic. in. lili. extra eo. tit. Spe. licet non loquatur in collatione beneficiorum expresse tñ dicit de iurisdictione in. l. parte tit. li. §. nunc ostendendum, vlt. char. ver. legatus legitur, & dicam infra in. viii. q. iiii. q. prin. etiam si habens ius conferendi. sit alterius provincie dum tamē beneficium sit in provincia sibi directa vt praeclare consuluit Ro. in consil. cccxi. in casu propositae consilia. Recipit tamen hoc vnam restrictionem, nam si Papa concederet facultatem alicui personae sibi gratæ, vt posset cōferre beneficia in eorū loco provincie ipsius legati, de quo pone factum, vt per Lap. alleg. lxxxi. domnus Papa, & dixi in parte præced. in. lili. q. prin. in. vi. effect. Ito casu legatus non concurreret cum tali in collatione beneficiorum illius loci. D. Abb. in. c. dilectus, in vltimis verbis, quem recitat simpliciter Ibi And. Sic. per. col. in prin. de offi. leg. ad q̄ conferūt dicta per Ro. in consil. cccxi. præfens consideratio. li. col. ver. sed ad uertē. & per consequens nō posset referuare per id q̄ dicam in seq. pl.

- 3 ¶ Limita istā restrictionem singulariter, nisi ille qui ex priuilegio posset conferre &c. haberet ex priuilegio perpetuo. Exemplum, Papa concessit vt Archiepiscopus Petrus, q̄ pro tempore erit, possit conferre omnia beneficia sita in territorio Cordani, nā cum tali concurrat legatus in illis partibus Ito modo intelligo Ro. in. d. cōsi. cccxi. in si. & de tali habente perpetuum priuilegium, vide Ro. in antiq. de præb. xvi. vtrum si sit concessa, Reperi postmodum Villadiego qui in suo aureo tract. de leg. in. ix. q. i. partis in. ix. col. ver. vltimus quæro tenere iudiciū, q̄ legatus concurrat cum quolibet collatore, etiam habente speciale priuilegium conferendi, posset dici, q̄ si papa dederit hanc facultatem alicui postq̄ Legatus est creatus, q̄ tunc legatus nō concurrat scus si ante esset opus videre facultates vtriusq̄.

¶ Secundum Prælium.

1 Referuare non potest qui non potest conferre.

2 **Qui non** potest conferre non potest referuare, gl. in ver. suæ legationis in. c. præfenti, in prin. de offi. leg. i. vi. & per hoc infert. D. Casp. in isto tract. ver. sequitur modo videre de legato, in prin. q̄ ideo alii legati non referuant quia non cōferunt. Cæue quia si hoc esset simpliciter verum non venient in referuationem legati beneficia de quibus loquitur tex. in. c. pe. d. tit. & lib. quando eorum collatio esset deuoluta ad papam cuius contrarium tenebo infra in. vii. q. iiii. q. prin. vide dico q̄ qui non potest conferre cōcurrēdo vt superior cum ordinario non potest etiam referuare, sed qui potest conferre tanquam deuolutum & sic alio iure quam ordinarius potest etiam referuare, istud dictum non est verum, quia licet Legatus possit conferre deuoluta ad Papam, vt dicit glo. in ver. siue ad vos, in cle. si de beneficio, de præb. tamen nō potest illa referuare, q̄ ille referuat qui cōcurrat tanq̄ superior vt dicam in seq. præli. Præterea referuatio est inducta ad impediendum alios inferiores hie in beneficio referuato se inuicem intant, vt colligitur ex dictis in parte præceden. in. lili. q. prin. in. l. effect. sed absurdum esset dicere, q̄ legatus

Trac. Reservatiōn.

reservando deuoluta, velt, aut possit impedire papam ad quem erat facta deuolutio, alium vero non possit impedire, quia alter nō se impedit de talibus, nec dicas q̄ impediret executores apostolicum qui expectantibus potest de talibus prouidere, vt dicit glo. prædicta quia dico q̄ tales finguntur auctoritate apostolica conferendo deuoluta legatus vero vtitur sua potestate & hoc est verius vide dicta in. d. vii. q. & præced. loquuntur q̄ talia beneficia deuoluta includuntur in reservatione legati non tamen dicitur in ea q̄ legatus possit talia reservare & propterea verum est q̄ dicitur in prin. huius præludii qui nō potest conferre non potest reservare.

¶ Tertium Præludium.

Reservare non semper potest qui potest conferre, & qui possint.

Qui + Potest conferre potest reservare, hoc sumitur ex mente. d. glo. alleg. in prin. præced. prælu. q̄ non est ita insipide intelligendum, quia Archiepiscopus Cantuariensis potest conferre beneficia in Archiepiscopatu suo, iuxta not. in. c. transmissam, extra de elec. tamen non potest reservare. c. i. de offi. leg. in. vi. vnde intelligas qui potest conferre ratione superioritatis concurrendo cum alio potest reservare. Ideo dixi ratione superioritatis, quia episcopus concurrat cum papa in colla. beneficiorum, vt habetur in. c. si a sede, de præb. in. vi. & tamen non potest reservare quia reservatio est inducta ad impediendum vt est dictum in præced. prælu. q̄ non potest episcopus tanquam inferior facere. ¶ Ideo dixi concurrendo, vt excludam illos qui veniunt, supplendo negligentiam aliorum, de quibus in. d. clem. si de beneficio, de præb. in quos non cadit reservatio beneficii deuoluti respectu inferiorum, non quia sunt propter negligentiam pro illavice priuata respectu superiorum, minime per ea quæ dicta sunt in præced. prælu. ver. præterea. Si vero & supplendo & concurrendo simul tunc bene possit reservare, vt dicam infra in. vii. q. liii. q. prin. Itē vt excludantur illos qui veniunt cumulatiue, vt in. c. cum in illis, in fi. & in. c. ult. de præb. in. vi.

¶ Quartum Præludium.

Legatus de latere duobus modis potest reservare.

Potest + Duobus modis reservare Legatus de latere. ¶ Primo modo reservando certum beneficium illud nominando, vt in. c. presenti. §. ceterū, de offi. leg. in. vi. vel illud aliter nō nominando, sed primū vacaturū in tali ecclesia prout colligitur ex forma reservationis, quā possit spec. in. d. tit. §. nūc tractemus, ver. reservatio autē, & utroq; istorum casuum dicitur facta reservatio ad certum beneficium, super quo vide remiss. quas dedi in parte præce. in. ii. q. prin. ver. primo modo. ¶ Secundo modo potest Legatus reservare sub ista forma, reservamus collationis nostræ primum beneficium, q̄ talis duxerit acceptā. secundū Pet. de Anch. Gem. & Phil. in. c. si eū, de præb. in. vi. qui referunt hoc voluisse Lap. & Io. de Ligu. quia in effectu in tali reservatione nō comprehenditur nisi vnum beneficium

& vnica reseruatō, & cum Lapo residet D. Gasp. in tract. isto ver. se,
 quitur modo circa prin. quibus adde Fede. de Sen. in consil. lxx. infra
 scripta quæstiones non sunt leues, ver. ad id q̄ secundo, in fi. & Villa
 diego in tract. de leg. in ix. q. j. partis in. xx. col. ver. sed quæro iuxta.
 Adde hic aliam tenuiss. in alio exemplari.

Quintum Præludium.

Cardinales & Papa sunt vnum corpus.
 Cardinalis verbo itatur afferentis se legatum.

Cum sit + D. Card. faciunt vnum corpus cum Papa, vt di
 cit Car. Flo. in de. it. in. il. no. de celebr. mil. & ideo
 dicuntur de eisdem latere, vt in. c. decreto. & in. c. si quis rēus. it. q. v. iia
 quibus decretis debuit habere originem stylus Ro. Cu. q̄ vocat Car.
 missos legatos de latere pro quo est optimus text. iuris ciuilis in l. vni
 ca. C. de præpos. labodi. kil. R. iro est q̄ extra Cu. exant sine aliqua
 legatione, vt simpliciter dicit D. Gasp. in isto tract. ver. quæ autē be
 neficia sol. xx. Ideo præsumendum est eos esse tales, prout se afferunt,
 secundum Pet. de Anch. in de. vii. it. col. de proba. quod intelligē.
 ea de his quæ virtute legationis facere possunt alias leuis, vt ibidem
 dicit Pet. de Anch. & Co. An. in. c. l. de offi. leg. in. vi. p̄ior ibi refert
 Phil. ver. dixit tamen hæc. + Et quod in sero q̄ si ostendat hanc tale be
 neficium q̄ dicitur reserualle legatus fuerit q̄ legatus reserualit, q̄
 præsumitur talem Car. reserualtem fuisse legatum, cum reseruare pos
 sit legatus virtute suæ legationis. c. præsent. d. tit. de offi. leg. q̄ videt
 firmare Phil. de Perus. in. c. si eum. in. or. de præb. cō. lib.

Sextum Præludium.

Reseruatō legati de latere non datur ad rem.

Legatus licet non possit reseruare, vt est dictum, tamen
 per talem reseruacionem nullum solum acquirat
 ipsi reseruatō, secundum. d. Abb. in. c. dilectus. in. il. nor. extra de
 præb. nec in re nec ad rem secundum Villadiego in. d. ix. q. col. xxii.
 ver. nota. dunt tamen est hinc, q̄ postquam beneficium a se reserua
 tum vacauerit potest alteri quam reseruatō conferri, de quo dicitur
 infra in. v. q. vi. q. p̄. n. possit q̄ legatus reseruacione ipsam reuocare
 vt dicit. d. Gasp. in isto tract. fol. xx. circa medium, a leg. glo. sed cor
 rupte & vult allegatē glo. super ver. præcedent. in. c. præsent. .s. l. de
 offi. leg. lib. vi. de quo dicit vt egregie ibi. Phil. & valida est collatio pa
 pæ de cali etiam non facta mentione de reseruacione legati, per. c. qua
 u. s. il. in. fi. & c. dudum, de præb. in. vi. Est bene verum q̄ per reserua
 tionem legati afficitur beneficium respectu inferiorum, secundum An
 th. in. c. hi qui auctoritate, in. il. nor. & Gem. ibi ver. quæro de ra
 tione & Phil. super. il. glo. de præb. lib. vi. ad q̄ collatio facta con
 tra inhibitionem Legati per ipsos est nulla, glo. magna, in. c. si soli. in.
 col. ver. si verò vult de con. præb. in. vi.

Prima Quæstio principalis.

- 1 Legati omnes an possint reservare & qui dicantur de latere.
- 2 Cardinalis Vicarius an possit reservare & conferre.

R

Primo Principaliter quero quomodo diffinitur reservatio legati de latere. Respon. illo modo quo diffinitur Papalis reservatio cuius diffinitionem posui in parte præced. in. i. q. prin. Sed dum ibi dicitur est alicuius beneficii & stat proprie in numero singulari per ea que dicta sunt supra in illi. p. l. l. d. Et dum in diffinitione prædicta ponitur verbum beneficii non comprehendit illis dignitates de quibus in. c. de deliberatione, de offi. leg. in. vi. siue illarum, sed id pertinet ad capitula, ut ibi dicitur, & declarabo in. li. q. prin. in ver. ecclesias cathedralis, cum duobus seq. siue sint de voluta ad inferiores a papa, sicut si devolvantur ad papam, ut dicta infra in. vii. q. liii. q. prin. C. Successive ponitur per habentem potestatem, pro huius declaratione quero, quia sunt plures species legatorum, ut pumerat Spe. in. i. parte tit. li. 6. sequitur, ut dicit per totum, & Villadiego in trac. de legat. in. iii. q. i. 4. art. 5. An omnes illi possint reservare. Respondeo q. non. Sed illi soli qui sunt legati de latere, c. præsent. iuncta glo. i. in fi. de offi. leg. in. vi. Et isti destylo sunt soli Cardinales, secundum Spe. in. d. 6. sequitur. in prin. Nec alius legatus extra cardinalem vocatur de latere, ut dicunt D. Abb. & An. sic in. 4. i. super glo. ult. extra eo si. & Villadiego in prædicto loco. Dicitur ergo de latere, quia ipsi soli assistunt lateri papæ in explicatione arduorum, & per hoc quando mittuntur dicitur mitti a latere Papæ, secundum doct. Et de his intelligens beatus Bernardus cuius hodie fecimus celebramus scribit ad Eug. III. Non dicere solum volentem latera, prout refert glo. in Conci. Basilee in tit. de nu. & quali. Card. in prin. in ver. collaterales que est in prag. fo. cxvi. Et ex his conferunt dicta supra prox. in. v. prælud. C. Possit etiam alii extra cardinales legatos reservare ex speciali facultate a papa concessa, secundum Lap. qui ponit factum in alleg. lxxiii. dominus papa. Et de talibus latissime dixi in parte præced. liii. q. prin. in. vi. effectu. C. Idem est dicendum in gubernatoribus provinciarum cum facultate legati de latere. Secundum Phil. de decur. cons. c. lxx. in causi iurisdictionatus in fi. Et dicit Villadiego in d. parte in. ix. q. i. col. q. istam opi. tenet Rota, & q. ipse vidit ibidem ita iudicare, & propterea esset difficile in iudicio obtinere contrarium, sed de rigore iuris dicit posse tamen contra. Et hanc facultatem habuit Ruert. D. meus. D. Orlandus Archiepi. Avinion. tempore Sar. III. Julii. ii. in provincia Romandiolæ & Exarcatu Ravennæ, cui commiserat summam negotiorum tunc tumultuantis Italix. C. + Sed quid dices de Cardinali Vicario, pro ut fuit Egidius Hispanus Cardinalis & Et scopus Sabinus in Italia tempore Inno. vi. Avinionie commorantis. An talis possit conferre beneficia. Repono Bal. in. l. aliquando in. xiii. q. ii. de offi. proton. qui

dicit q non licet si esse legatus possit, mouet per. c. vii. de offi. vic. In vi. contrarium tenet expresse And. Sicu. In rub. extra de offi. leg. in. ii. ebl. qui licet super hoc multum insistat tamen eius dicta possunt reduci ad vnam rationem, quae est talis, licet vicarius simplex non possit conferre beneficia, vt dicit Bal. vbi supra tamen si additur qualitas Cardinalatus poterit conferre. Allegat simile, licet legatus non possint conferre, tamen si erunt cardinales poterunt conferre, vt in. c. i. de offi. leg. In. vi. Mibi magis placet dictum Bal. quod sequitur lo. Fran. pa. ui. In tra. de potest. capi. sed de vacan. ad fi. fol. lvi. licet ipse loquat de Vicario Verbis, qui potest esse etiam Cardinalis, secundum eum. Moueor tamen ratione collatio beneficiorum non competit nisi illis qui hoc habent a iure, iuxta sjo. In. c. transmissam, extra de cle. & in. d. c. i. vel illis quibus papa specialiter facultate concessit: vt supra proxime ver. possent. Sed in vicario Cardinali neutrum istorum, concurret vt de se patet. Quod maxime procedit, quia si fecerimus generatim nra genum praedictum ordinariis locorum, quod non praesumitur esse de mente papae, per dictam Rotam in ant. dec. viii. Dominus papa. in vi. col. cum si. Ceterum si opponeres de facto narrato per Eg. in consi. xii. in causa pendente, in prin. vbi Cardinalis Pictauiensis constitutus vicarius in partibus Germaniae contulit beneficia. Dico q fuit constitutus cum potestate legati de latere, vt vbi patet in facto: quo casu potest conferre & reseruare vt supra in ver. Idem est dicendum.

Secunda questio principalis.

Legatus de latere hodie potest reseruare specialiter solum.

Secundo

Principaliter quero, an legatus possit generaliter & specialiter reseruare, prout potest Papa, et est dictum in parte praeced. in. ii. q. prin. Respondeo antequam emanasset restrictio. c. plenti. q. i. de offi. leg. in. vi. poterat legatus generaliter sibi reseruare omnia beneficia legationis suae, vt patet ibi in ver. restringere ac etiam ex facto quod fecerit ibi gl. de Cardinali. S. Mariae nouae, q. tam rem reseruacionem fecerat in prouinciam sibi commissam. Quod dedit causam q facultas legatorum fuerit in hoc restricta Et iste fuit. D. Petr. de Piperno, qui prout refert And. sic. in rub. extra de offi. leg. in. ii. col. consinit magis benefactori & tandem occisus a diabolo. Legatus igitur legatus hodie solum specialem reseruacionem facere, vt est dictum in d. si. secundum de dedicationem quae dedit supra in. xiii. plud. & illam quam dabo infra in. xii. q. iii. q. prin.

Tertia questio principalis.

Tertio

Beneficia quae non potest legatus reseruare. Principaliter quero, quae beneficia non veniunt in reseruacione legati, quando reseruauit sibi primum vacaturum. Respondeo illa quae dicitur non reseruare in reseruacione papali, quae dicitur in parte praeced. in. xiii. q. prin. per totum.

Trac. Reservation.

C Sed quæ beneficia non possent legatus nominatum & in specie referuare. Respondeo omnia illa quæ non possent conferre, iuxta ea quæ dixi supra in il. præclud. in prin. & sunt infrascripta alibi non reducta. Beneficia referuata Papæ secundum D. Casp. in isto tract. fol. xx. qui ponit unum verbum tantum. Et hoc intellige virtute legationis. Sed si alias haberet potestatem a papa, conferendi & referuandi, tunc dicitur, ut dixi in parte præced. in. iiii. q. prin. in. vi. effect. per totum. **C** Beneficia de mensa, quia talia non vacant, ut in cle. vnica. vers. quidam autem ecclesiis. de excess. præla. quod intelligo prout dixi in parte præced. iii. q. prin. ver. beneficia de mensa. **C** Beneficia patronata Laicorum, vel clericorum, ut laicorum secundum D. Abba. in. c. dilectus, ver. Et ex his habetur. extra de offi. leg. vel clericorum, & laicorum simul, secundum eundem ibi paulo inferius. & plenius per And. sic. in pen. col. & seq. & Villadiego in loco in seq. vers. allegando. viii. col. **C** Limita tribus modis. Primò in iure patronatus clericorum, vel clericorum, secundo, si tale ius esset acquisitum laicis per privilegium, consuetudine, aut prescriptione, excepto quod non sit ex privilegio apostolico. **C** Tertio quando laici de facto non presentant, super quibus vide remiss. quas dedi in parte præced. in. iiii. q. prin. in. xiiii. effect. quibus adde Casp. in isto tract. fol. xxi. vers. beneficium, quod spectat. & Villadiego in tract. de leg. in. ix. q. i. partis. vii. col. ver. adueniunt tamen. **C** Beneficia regalia per ea quæ not. per doct. in. c. ii. de præb. in. vi. de quibus dixi in parte præced. iii. q. in prin. ver. beneficia regalia, & quæ sint talia dicitur ibi. **C** Ecclesias cathedrales ut episcopatus vel regulares, ut Abbatis & prioratus siue sint collatiue siue electiue, ut in. c. de liberatione, iuncta glo. mag. ibi alias sequeretur, de offi. leg. in. vi. **C** Ecclesias collegiatas, ut sunt plebanie communiter, alibi sunt Archiepiscopatus, ut Bononiæ, alibi Archiepiscopatus, ut Aretini, de deliberatione, iuncta. d. glo. etiam si deserint esse collegiatae, secundum doct. ibi, quibus adde quæ dixi in. d. iii. q. prin. in. xxv. effect. **C** Dignitates maiores post pontificales in cathedra libus, ut ibidem est de cõsum. quando sunt electiue, secus si collectiue, secundum dictam glo. **C** credo verum etiam si deserint esse cathedrales, vide remissio. quæ dedi in præced. ver. Ratio autem quare ecclesias electiuas non conferret vel referuat legatus est, quia vnus facilius exorbitat, quàm multitudo, quæ habet eligere secundum Villadiego in tract. de leg. in. ix. q. i. partis. v. col. in fi. **C** Alia non occurrunt pro nunc quæ legatus non possit conferre, nisi prædicta, quæ etiam non potest referuare per id quod dixi in prin. huius q. **C** + Circa prædicta quero legatus referuat pro aliquo primatum præb. vacaturam in tali ecclesia an possit facere recipi illum in canonicum illius ecclesie priusquam præb. ita referuata vacet. Respondeo. quod aut talis receptio mandatur fieri in ecclesia vbi est certus numerus canonicorum iuramento firmatus, & tunc si in mandato receptiõis huiusmodi sit mentio de prædictis. i. de numero & iuramento debent canonici mandato obedire & recipere eundem in canonicum & in fratrem sine metu periculum. secundum Gem. & Phil. in. c. si super, de præb. in. v. qui referunt hoc voluisse Lay. & lo. de sign. & lo. de Ban. cum quibus cons. d. per. de Anch. ibid. idem firmat. **D**

Gasp. in isto tract. fol. xxi. ver. certus est. ¶ Si vero in mandato prædi-
cto non fiat mentio de numero & iuramento tunc non tenetur capi-
tulum obedire licet si recipere valeret receptio, sed illi de capitulo
erunt perituri, sed prædictos, & Spe. in. i. parte tit. ii. §. nunc trahe-
mus, ver. sed si legatus. Nec talis receptio vitabitur, ex eo quod sit facta a
perituri, ut leg. & not. de excommunicatis, in. c. pro illorum, in glo.
pe. extra de præb. vel melius dici potest quod non fuit facta a perituri
ante receptionem non incurrunt perituri, secundum. d. Abb. in. c.
dilecto, pen. col. in prin. extra eo. tit. de præb. ¶ Quando autem sta-
tutum de certo numero esset per sapientiam confirmatum tunc dicitur do.
præfati, quod legatus non posset mandare, sed si mandaret, & cap. recipere
ret an valeret receptio, ut de Philip. in. d. c. si cum quibus. col. ¶ Si au-
tem mandatum prædictum fieret cap. ecclesie in qua non est certus nu-
merus canonicorum dicti doct. tangunt sed non determinant. Ego cre-
derem indistincte, quod deberent parere & recipere, quia nullum obsta-
culum est quod impediatur nec numerus nec iuramentum, immo facilius
quis recipitur in tali ecclesia quam in numerata, secundum Guliel. de
mon. lau. in demen. ult. in. i. glo. in ver. si quæras, de præb. cum in ta-
li ecclesia sit in potestate legati, siue capituli creare canonicos de no-
uo, secundum Fed. de sen. in consi. cccxvii. legatus concessit, pen. col.
ver. sed contra facit, in fi. Et ex prædicta distans notabis quod reservatio
legati facta de prima præb. vacatura in tali ecclesia fortiter effectum,
etiam quod in ea non sit dare vacationem, ex eo quia illa ecclesia non sit
numerata quod in reservatione papali, non est dubium, ut dixi in parte
præc. ii. q. prin. xxxiii. effec. ¶ Sed nunquid Legatus auctoritate sue
legationis possit conferre canonicatum sub expectatione præb. d. Gas-
p. format istam. q. mixtam cum præced. in isto tract. fol. xxi. ver. Cer-
tus est numerus, & breviter se expediendo dicit quod sic: quia capitulum
hoc possit facere. Contrarium reperio tenuisse Guliel. de mon. lau. in
loco proximallegato. licet dicat quod alii ordinarii hoc possint. Teneo
op. D. Gasp. pro qua est text. nisi cavilletur in. c. hi qui de præb. in
vi. licet Gemi. & Phil. restringant, quod ille sicut receptus a capitulo au-
thoritate legati: quasi velint quod legatus hoc non possit, quod est viola-
re illum text. Et hanc opi. expresse sentit Phil. in. c. presenti, in prin. ver.
quid autem si legatus, de offi. leg. in. vi. ubi dum forinatur. q. præsup-
ponit posse legatum conferre canonicatum & reservare præbendam.
& idem ibi Anc. verfi. vii. Pro quo facit illa generalis ratio, quod omnia
potest legatus in sua provincia quæ possunt alii ordinarii ut dixi su-
pra in. i. prælu. Idem etiam præsupponit. D. Card. in consi. xviii. die-
bus elapsis, parum post prin. ver. A. obtinebat etiam. Et ego infra in
liii. q. vii. q. princ. Adde hic quod posui in alio exemplari.

¶ Tertia Quæstio principalis.

- 1 Ignorantes an ligentur reservatione legati de latere cum decreto & inhibitione.
- 2 Reservationes legatorum sunt odiosæ.
- 3 Clausula si sciet vel ignoraret non potest poni in reservationibus legatili.

Trac. Reservatio.

- 4 Collatio ordinarii post inhibitionem legati an valeat.
- 5 Inhibitio sola an sufficiat ad annullationem collationis.
- 6 Ordinarius si conferat non obstat inhibitione opus est declaratoria sententia ad annullandam eius collationem.
- 7 Reservatio papae posterior an praeferatur reservatio legati anteriori.
- 8 Reservatio legati an includat beneficia devoluta ad Papam.
- 9 Legatus de latere an possit conferre ecclesias cathedrales & maiores dignitates post pontificalem, si earum collatio per devolutionem pertinet ad papam.
- 10 Legatus an possit reservare beneficia quorum collatio est devoluta ad episcopum.
- 11 Legatus an possit reservare derogando iure optandi.
- 12 Legatus extra provinciam an possit reservare beneficia vacatura in provincia.
- 13 Episcopi qui sunt in curia quomodo solet conferre beneficia suae dioecesis extra eam vacantia.
- 14 Reservatio legati an probetur per literas eiusdem legati.
- 15 Legatus an possit eodem tempore facere plures reservationes.
- 16 Reservatio legati si concurrat cum collatione ordinarii quae praesumatur praesens.
- 17 Permutari potest beneficium reservatum per legatum.
- 18 Reservatio secunda legati an debeat facere mentionem de prima.
- 19 Litigante super prima reservatione facta per legatum an possit de novo reservare.

Quarto Principaliter quero, de effectibus reservationis legati de latere. Rū. q̄ ista materia est expediēda per aliquas quaestiones, ex quibus patrebunt plures effectus huius reservationis. ¶ Primo quaeritur, an reservatio legati facta cum inhibitione & decreto efficiat ignorantes. Ista est. q. rasta per omnes in. c. si apostolice sedis de praeb. in. vi. in qua doct. maxime antiqui fuerunt varii. Nā Compot. in. c. capitulum. pen. col. ver. Item quaeritur. ibi. Nec credo q̄ decretum, extra de rescrip. dixit, q̄ decretum legati cardinalis positum super vacaturo vel vacante nō impedit potestatem ordinarii ignorantis. Ratio est secundum eum, quia alius citra papam non potest contra vel supra ius, nam contra ius esse q̄ ignorans ligetur decreto. Eandem opi. dicit Gemil. in. d. c. si apostolice, tenuisse Pau. in. de. l. de cō. res. praeb. Sed Pau. in. lectione mea super ver. cōtingat attentari, refert tñ opi. & nulli eligi refert. Et Gemil. ibi nōnullos alios q̄ tenuerūt opi. Cōpost. ¶ Contrariū tenuit Inno. i. c. eū dilectus, extra de iurepa. q̄ nō si bene inspicatur super ver. Inhibens non firmat pedes. Et alii plures opin. adducit Gemil. in praedicto loco, quorum opinionem reputat ipse veriozem, pro qua dicit esse casum in. d. c. cum dilectus, ibi. Et si archidi. iconus & c. vbi papa responde. idō considerat, q̄ fuerat dispositum de illa ecclesia post reservationem legati. firmiter historiam optul concordat Lap. alleg. xlii. conclud. i. in ver. tertia, vbi refert Innocent. i. c. si Paul. in. d. de. l. Et sic pro utraq̄ opi. allegatur Pau. sed prout dixi sub illi eligi. ¶ Repet. q̄. D. Card. de. praedicta in prin. in. vili. nō

dicit q̄ communiter tenetur in. d. c. si apostolica, q̄ decretum lega-
 ti afficit ignorantibus, cuius ratio est secundum eum, quia potest su-
 perior impedire iurisdictionem inferioris, unde si concurrunt præfer-
 tur superior, c. si a sede, de præben. in. vi. Subdit q̄. hodie ad tollen-
 dum omne dubium, ponunt legari clausulam decernentes &c. siue
 scienter, siue ignoranter, D. Casp. de Peru. in isto tract. fol. xxi. ver. an
 autem decretum, refert pauca ex prædictis, & nihil elligit. ¶ Mihi pla-
 cet opi. Compost. & sequacium quam firmat etiam Phil. post aliqua-
 lem disputationem in. d. c. si apostolica, qui dicit esse de iure verior-
 rem cum quibus concordat Petr. de Auth. in. c. si beneficia in. vii. no-
 ta. d. tit. & lib. & Gemi. sibi contrarius in. c. i. §. si. in. fi. de concess. præ-
 ben. eo. lib. quia non reperitur cautum in iure, q̄ legatus in suis refer-
 uationibus apponat scienter vel ignoranter, hinc est q̄ Spec. in forma
 reservationis quam ponit in. d. §. hunc trademus. ver. reservatio au-
 tem non ponit talia verba. Quibus adde Collect. in. c. dilecti in. fi.
 versi. sed nunquam illius, extra de præb. & ibidem. ii. col. v. si. Item
 & decretum. quia non reperitur cautum in iure, q̄ legatus in suis re-
 servationibus apponat scienter vel ignoranter. Hinc est q̄ Spec. in for-
 ma reservationis quam ponit in. d. §. nunc trademus, v. si. reserva-
 tio autem non ponit talia verba. ¶ + Suadet hoc, quia legato-
 rum reservationes sunt odiosæ, vt dicit glo. in. c. præfati, in glo.
 mag. de offi. leg. lib. vi. merito non taliter interpretantur, q̄ afficiat or-
 dinarios ignorantibus. ¶ Nec ob tex. in. d. c. cum dilectus, quem Ge-
 mi. allegat pro casu contrariæ opi. quia dico si q̄ iungatur respon-
 sio Papæ in qua præfatus doctor si funder cum facto narrato in
 princ. illius tex. ad q̄ Papa in dicta responsione vult se referre vide-
 bis ibi fuisse factum reservationem ordinario collatori d. Ar-
 chidiacono de quo ibi Nec obstratio. D. Cardi. q̄ superior possit im-
 pedire iurisdictionem inferioris, quia dico q̄ ignorans non dicitur
 impediri, vt in clem. v. n. ca. de reuocata. ¶ + Et quamuis ho-
 die, vt dicitur doct. & experientia docet, legari ponunt in reserva-
 tionibus scienter vel ignoranter, tamen hoc non nocet ordinario
 ignorante, quia de facto ponunt talem clausulam, quia ius non
 concedit talem facultatem ipsi, vt in sim. dictam infra in. l. iii. q. vii. q̄
 princ. Concludo ergo breuiter q̄ reservatio legatorum facta cum
 inhibitione & decreto non ligat ignorantibus nisi facti eis notificatio
 ne ex quo sequitur effectus quem ponam in. xiii. q. par. s. i. q̄ princ.
 Erant pauci reperti postea qui uisum etiam Villadiego in suo tract.
 de iura. in. §. q̄ partis in. xxi. solum. v. si. Sed quæro an decretum
 &c. qui per plura reger. opi. Compost. si vero sciunt hoc ex alia via
 quæ ex notificatione eis facta in isto casu ligentur, Gemi. in. d. c. si apo-
 stolice, pen. col. ver. ex his omnibus, in prin. d. cit. q̄ sic, subde. i. q̄ est
 communis opi. Idem ibi Phil. Quibus hoc afferentibus, licet sit
 credendum, propter eorum excellentiam, vt dicit nouissimi Papien-
 idest Lancell. Decius in. l. i. in. vi. verbis. ff. de leg. i. nihilominus repu-
 to dubitabile, quia talis notitia dependat per ministros ad hoc depu-
 tatos de quo, vt de multis similia adducta p. mod. Bouon. i. h. si quis
 q. xlii. col. & seq. ff. de quib. i. q. uis add. de Rep. i. no. d. in. l. i. ca. &c.

Tract. Reservatio[n]i.

- 4 **C**+Secundo quæro, an collatio facta per ordinarium post inhibiti-
nem legati, teneat. Spec. q. non in. d. §. nunc tractemus, vers. ult. quem
ad hoc alleg. D. Gasp. in isto tract. fol. xxi. vers. sed pone. Sed si vide-
bis Spec. ibi non dicit post inhibitionem, sed post reservationem, Il-
cet paulo inferius dicit post inhibitionem, Idem vult glo. magna in
c. si soli. in. ii. col. vers. si vero vnus expectat, de concess. præb. in. vi. Ra-
tio est, quia respectu inferiorum reservatio legati afficit beneficii re-
servatum vt dixi supra in ult. prælu. huius partis. **C**+Tertio quæro, si
5 sola inhibitiō sufficiat ad annullationē collationis factæ cōtra ipsam,
vt dixi in. q. præced. ad quod ponitur in reservatione clausula de cre-
ti, vt patet in eius forma quam ponit Spe. in loco ad quem remissi in
l. q. huius. q. princ. ver. Mihi placet. D. Gasp. in loco præalleg. tãgit li-
citer istam quæstionem & breuiter. Cuius verba declaro apertus,
q̄ ipse dicit. Quando est sola inhibitiō, & ordinarius contraueniat
requiritur declaratoria q̄ factum ordinarij non valuerit, pro hoc gl.
in ver. prouisionem, in. c. si eo tempore, de elect. in. vi. Sed quando est
positum decretum non requiritur declaratoria per. c. i. de honi. eo.
lib. quia tunc legatus declarauit esse nullum. Ita dicit præfatus doc.
6 licet non ita clare **C**+Sed aduerte, quia licet non requiratur declara-
tio super nullitate collationis tamen requiritur, q̄ declaretur ordina-
rium venisse cōtra inhibitionem & decretum, vt colligitur ex dictis
Gemi. in. d. c. i. de hōm. pen. col. ver. Q uæro quare, & Anch. i. d. i. l. i.
no. & Philip. in. vlt. not. **C**+Quarto quæro an reservarius legati p̄-
7 feratur illi pro quo postea papa rescripsit in eadem ecclesia. d. Gasp. in
loco præalleg. dicit q̄ non, quia si papa priuilegiauerit legatum intelli-
gitur contra alios non contra se, vt in. c. dudum, de præb. in. vi. p̄
quod vide pulchra verba Petr. de Anch. in. c. hi qui, i. l. i. not. de præb. eo.
lib. per quem tex. est hodie decisa ista. q. quæ fuit Spec. in. d. §. nunc
trademus, vers. de illo etiam. **C**Quinto quæro capitulum siue epi-
scopus creauerunt aliquem in canonicum sub expectatione præb. in vna
ecclesia in qua postea legatus reseruauit primam præb. vatararam q̄s
8 præferatur in dicta præb. an primo receptus a capitulo vel episcopo
an reservarius legati. Istam. q. mouet glo. magna in. c. si soli in. ii. col.
li. ver. si vero vnus de concess. præb. in. xxxi. quæ determinat reservati-
tium legati p̄ferendum per bonas rationes quas vide in ea. **C**+Sexto
quæro an in reservatione legati includatur beneficia deuoluta ad Pa-
pam nam talia reseruare non possent vt dixi in. li. præludio huius par-
tis istam. q. non reperio tãtam per aliquem tamen credo q̄ includi-
tur in tantum q̄ executor reservarij legati poterit sibi de tali prou-
dere sicut possent executor papæ iuxta not. in cl. pen. in gl. siue ad nos
de præb. conferunt dicende statim in. viii. q. maxime qa legatus pos-
set talia conferre vt in Spe. in. d. §. nunc trademus, in prin. & gl. in. c.
9 i. in si. de offi. leg. in. vi. cum sim. **C**+Septimo quæro legatus nō po-
teat se impedire in beneficiis expressis in. c. deliberatione, de offi. leg.
in. vi. prouideclarati supra in. iii. q. in. huius partis inyer. ecclesias
cathedrales, cum duobus seq. an si talia fuerint deuoluta possit lega-
tus se intrinsece adco vt non habeat locum prohibitiō. d. c. delibe-
ratione, dico sic. **C**Aut illorum prouiso deuoluitur ad inferiorem
a Papa

a papa vt in cathedralis in casu negligentia & non aliter, vt in. c. q̄q̄,
 de elect. in. vi. regulares autem & alia semper deuoluuntur pro prima
 vice ad inferiores vt ibi no. in. i. glo. licet de regularibus alias esset al-
 tercatio, vt refert Madagottus qui fuit vnus ex cōpillatoribus. vi. libel
 lo soleini electionum in. i. parte. c. ix. in fi. super ver. cathedralibus q̄
 hodie est sopita, vt ibi & isto casu omnes concludunt in. d. c. delibera-
 tione, q̄ legatus non possit si introumittere q̄ etiam firmat. D. Gasp. i
 d. tract. fol. xx. ver. dignitates ecclesiasticæ aut prædictorum collatio
 siue prouisiō deuoluitur ad papam ex negligentia aliorum ad quos
 etiam erant deuoluta, & isto casu doct. ibi sunt varii, nam Archi. &
 Io. An. dixerunt q̄ tunc non habet locum prohibitio illius rex. quos
 refert & sequitur ibi Anch. in. i. not. Lapus vero & Cem. tenent con-
 trarium quos sequitur ibi Phil. de perus. in ver. quid autem si benefi-
 cia. ¶ Sed est sciendum q̄ prædicta dubitatio est hodie sopita, quia
 tam cathedrales ecclesiæ, q̄ regulares & dignitates maiores post pon-
 tificalem in cathedralibus & prin. in collegiatis sunt reseruata ipsi pa-
 pæ, vt in. ii. &. iii. reg. cancel. per quas tam ordinariis q̄ legatis videt
 & est sublata facultas de talibus prouidendi iuxta latissime dicta in
 parte præcedenti. ¶ Potest tamen procedere quæstio. in regularibus
 non excedentibus valorem. cc. ducat. & in dignitatibus prædictis nō
 excedentibus valorem. x. duc. In quibus reseruatio per dictas regulas nō
 habet locum vt in eis dicitur. in qua concludo cum Io. an. Archi. &
 Anch. Tum propter auctoritatem Io. an. quæ quanta sit dixi in de.
 & si principalis. super. i. gl. de res. dum examino illam. q̄ subtilem an
 successori in vicariatu possit cognoscere de causa commissa priori vi-
 cario. item propter auctoritatem Archi. quem multum sublimauit
 glo. i. in prin. vi. lib. ac etiam Pet. de Anch. cuius auctoritas nō est le-
 uis. ¶ Pro ista opi. adduco hanc rationem. Nam licet alias quando
 aliquid prohibetur vna via ad id alia non debet admitti vt in reg.
 cum quid dereg. iur. in. vi. Tamen illud procedit quando in odium
 prohibitum ius resistit alias scus secundum Dy. ibi in fi. in solutio-
 ne contrariorum q̄ non est in casu isto. nam legatus non prohibetur
 talia conferre in odium sui sed in fauorem illorum ad quos spectant
 electio & collatio vt ibi dicit Phil. in ver. quid autem si beneficiam
 de non debet prohiberi alia via. i. deuolutionis de illis disponere cō-
 ferendo aut eligendo non autem reseruando per ea quæ dixi in. ii. p̄-
 ludio huius partis includeretur tamen in eius reseruacione vt dixi in
 præced. q. ¶ ¶ Octauo quæro ex negligentia inferiorum deuoluta est
 collatio certi beneficii ad episcopum, iuxta cle. pe. de præb. an tale be-
 neficium sic deuolutum possit legatus reseruare. Ista. q. est utilis & nō
 tacta per aliquem, & ex dictis Rot. in no. cccxiii. fuit dubitatu vtrū
 archiepiscopus videtur posse decidi q̄ non. Quia licet legatus con-
 currat cum ordinariis in collatione beneficiorum tamen illud est ve-
 rum quando conferunt iure proprio scus quando conferunt iure de-
 uoluto quia hoc nō reperitur iure cautum. Cum ergo talia non con-
 ferat ergo nō reseruatur dixi in. ii. p̄ludio huius partis. Allegat Rot.
 simile quia capitulum nō supplet negligentiam prælati in deuolutis
 secundum Inno. in. c. cum in iudis in glo. pe. in ver. & per cap. extra

Trac. Reseruation.

de elect. ¶ Magna est auctoritas Rot. prædictæ quam simpliciter requiritur Mil. in ver. legatus. §. ii. Tamen contrarium potest attentari quia expeditum est quod legatus concurrat cum omni ordinario suæ prouinciæ, adeo quod quicquid ipse potest etiam potest legatus ut refert. d. Abb. in. c. si. in. col. ver. ego pro hac opl. de confir. vii. vel iuu. & Idem Abb. & And. Sic. in. c. i. in not. de offi. leg. melius per Bal. in. l. si in aliquam. §. i. in ff. de offi. procons. & fuit dictum in. l. præli. hulus partis. Nec hunc casum quod non concurrat in deuolutis reperio exceptum. Præterea si executor papæ potest conferre deuoluta ad episcopum, ut in de. pe. & sibi not. de præb. ergo Idem in executoro legati cum legatus omnia possit in sua prouincia quæ potest papa nisi specialiter reperiat prohibita Spec. in. l. parte tit. ii. §. nunc ostendendum vtri. charta. ver. legatus igitur. ¶ Coadiuuatur quia legatus ad talia deuoluta non solum uenit concurrente ut dixi verum etiam superpleto uel negligentiam inferiorum negligentiam conferre secundum Ro. in consi. cccxl. in casu propositæ. ¶ Non obstat dictum sumo. quod sequitur ibi Composit. in ver. capitulum, & alii omnes ut latissime Lu. Fræ. pau. in tract. de pote. cap. se. vac. in. l. q. ii. partis, quia ex eo non inferitur, quod dicitur Rot. cum non uideatur bona consequentia capitulum non supplet negligentiam episcopi, ergo legatus non concurrat in deuolutis ad episcopum cum ipso episcopo, quia, ut est dictum, concurrat & supplet, uidelicet, in aliis præter expressa in. c. deliberatione de offic. leg. in. vi. dixi in. q. præced. & maxime, quia negligentiam non supplet inferiores sed superiores, ut patet in. c. nulla, de concess. præben.

11 ¶ Nonno quæro, an legatus possit sibi reseruare præbendam vacatam in qua alias haberet locum optio, iuxta. c. ult. de consuetu. libro vi. & derogare tali consuetudini de optando. Dico quod sic secundum Pet. de Perus. nec alibi legi in tract. permittit. in ult. q. ult. partis, uerbi dicitur autem superior. Coadiuuatur optima ratione nam consuetudo optandi quæ est quasi quædam præscriptio non tribuit ius nisi contra eum contra quem est inducta. i. contra capitulum vel episcopum non pro hoc habet locum contra papam vel legatum & quia ratio fuit. d. Ant. in sim. casu in. c. dilectus in. l. col. in. l. q. de offi. leg. & requiritur quod legatus deroget iuri optandi alias scus, quia reseruatione legati non adest, & etiam ut differat a papali.

12 ¶ Decimo quæro an legatus existens extra suam prouinciã possit reseruare beneficia vacatura in sua prouincia. Rñ. quod sic quia potest illa extra prouinciã existens conferre cum hoc sit uoluntariæ iurisd. ut dicit glo. quã omnes approbant in. c. nouit de offi. leg. cum qua concordat ibi in. l. in. fi. Idem dicit Phil. nõ allegãdo gl. p. di. in. l. c. in. l. col. in. fi. eo. tit. in. vi. ¶ Sed quod si legatus sit in curia an possit reseruare beneficia suæ prouinciæ suæ conferre. Dico quod sic, quia in conferre forte facti, prout communiter faciunt episcopi quod uadunt extra moenia urbis ad conferendum ad hoc, ut dicant esse in alia diocesi, & iste modus ponit in prac. cæcel. fol. lxxxiii. uerbi an eps vel si papa est extra curiã forte cã recreationis tunc ordinarius conferret in curia & in litteris dicit absente ab urbe. S. D. N. & c. & utrumque modum uidi seruari p. D. Auinion. ¶ Credo tñ, quod de iure possit legatus siue alias ordi. conferre beneficia in curia quæ uacauerint in sua Pro

uindicta vel diocœsi & ultra remissiones quas dat prac. cancel. ubi su-
 pra hoc ponit Inn.in.c.quia diuersitatem, ad h. extra de concess. p̄b.
 quæ sequitur. d. Præpos. in. c. qui in aliquo, ante si. li. dist. Tamen circa
 hoc multū me facit dubitare tex. in. l. i. in prin. ff. de offi. prorol. ubi
 proconsules statim egressi urbem habent iurisdictionem volūtariam
 q. d. q̄ dū sunt in vrbe etiam voluntariam iurisdictionem nō possit
 exercere quasi tota sit penes principem & sic conferre beneficia q̄ est
 voluntariæ iurisdictionis non possit legatus in curia & per cōsequēs
 nec reseruare, q̄ reliquo cogitandum, & vide Rot. in ant. d. lxxiii. q̄
 dam cardinalis, quæ est in antiq. iiii. de reuon. quæ in facto præsuppo-
 nit ordinarium posse conferre beneficia in curia. ¶ + Undecimo que-
 ro utrū reseruatō legati probet per literas suas in quibus narrat se ali-
 quod beneficiū reseruasse. Dico q̄ nō glo. in de vnica, in ver. reseruass-
 se & ibi Pau. de elcaza. super ver. sedis apostolicæ & p̄b. cū qbus trā-
 sunt ibi Imo. & Pet. de Anch. Requirunt erga literas cū suo sigillo in
 14 quibus ipse legatus reseruet tale bñficiū. ¶ + Duodecimo quarto an lega-
 tus in prouincia sibi decreta possit eodē tempore facere plures reserua-
 tiones aduerte quia nunc declarabo in duobus verbis. §. ceterum, in
 c. p̄senti, de offi. leg. in. vi. Dico sic, quot sunt collatores diuersarū ec-
 clesiarū tot beneficia p̄t reseruare, vt statim declarabo, & si essent plu-
 res q̄ possent cōferre bñficia vt capitulū reputo p̄ vno collator, vt est
 de morte glo. ibi sup ver. illius vnde legatus Bononicū, poterit eodē
 tempore reseruare vnū in cathedrall ecclesia. s. Petri cuius collatio spe-
 ciat ad ep̄m, secundū Ph̄i. in. c. quāuis, i. §. l. ii. col. ver. quando vero
 de præb. & vide sup hoc longā decis. Egi. lxxix. palatiū aliud in colle-
 gata ecclesia. s. Petronii cuius collatio spectat ad c. Ro. in no. d. lxxvii.
 de colla. p̄bē. Lap. alleg. xxxii. l. cōd. in p̄i. Fed. de Sen. egregie in cō-
 si. xxxiiii. querit ad quē licet Cem. aliud senserit in hoc in c. cū in ec-
 clesiis ad h. de p̄b. in. vi. & de istis duabus ecclesiis loquitur tex. in. d. §.
 ceterū, in p̄i. aliud in alia ecclesia in qua qs hēt collationē bñficio-
 rū dependentiū ab ea vt p̄t esse in ecclesia. s. Proculi, vel s. Michaelis
 in boscho, aut. s. Io. in morte, & de simili pone factum p̄ Ro. d. lxxxiii.
 No. ubi aliqs in aut. & in. c. mādātū, ver. ad bñficia, co. ti. & li. & ita
 intelligit ver. Nec ēt in. d. §. ceterū, sic de aliis collatoribus, q̄ in eccle-
 siis suis hāt ius cōferendi, & cum intentio. d. §. ceterū fit nō grauare
 eundē collatorē in diuersis reseruationibus simul poteit legatus nil
 de facere si mille collatores hēt in sua prouincia. ¶ Et aduerte, q̄a ideo
 in p̄i. dixi quot sunt collatores diuersarū ecclesiarū. q̄a si vna ecclesia
 legatus reseruauerit vnum bñficiū q̄ erat ad collationē ep̄i nō po-
 terit in eadē reseruare aliud q̄ sit ad collationē Archip̄byteri, secun-
 dum gl. in. d. §. ceterū, in ver. in eadē, cum qua cōcordat ibi Archi. &
 ceteri transunt, temerarium esset pp̄ istorum supremā auctoritatem
 velle aliud q̄ ipsi dicant nihilominus ipsi cōsiderat grauamen eccle-
 siæ, & mihi videt cōsiderari. esse grauamē collatorum q̄ grauatur &
 non ecclesiæ, & licet tex. & c. mādātum, de rēscrip. loquant de graua-
 mine ecclesiæ, tamen debet forte exponi. l. p̄sidentium in ecclesia, quā
 vere possunt grauari & non ecclesia quæ est quid inanimatum, vnde
 dico q̄ possent attentari, q̄ quando legatus reseruat vnum beneficiū
 in vna ecclesia q̄ sit ad collationem ep̄isopi possit etiam reseruare o-

Tract. Reservatiōn.

- aliud in eadem ecclesia ad collationem alterius cum iste aliter per priam reservationem non sit grauatus, & istud dictum sine dubio est verum in aliis ecclesiis non collegiatis vel non cathedralibus quādo diuersi collatores conferent beneficia in eis existentia puta capellanas & similia, vt dicit Philip. in. d. §. ceterum in. li. not. & Villadiego in tract. de lega. in. ix. q. i. partis in. xiiii. col. ver. pro declaratione tamen idem forte in prædictis, vt dixi super quo cogitabis. ¶ + Decimo tertio quæro si eadem die legatus reseruet certum beneficium quā illud idem ordinarius confert quid præsumetur præcessisse. Rñ. ¶ Gemí. format hanc. q. de papa simul & legato tamen non determinat nisi in Papa in. c. si a sede. li. col. ver. quid si Papa vel Legatus, de præb. in. vi. de qua dixi in parte præced. liii. q. prin. in. xxxiii. effectu credo profusum per ordinarium debere obtinere nisi per reservatiū legati probetur fuisse illa die inhibitum ipsi ordinario ne conferret arg. glo. in de. vit. in versu. creatū, in si. de rescri. ¶ expresse tenuit Col. lct. in. c. post electionem, ver. si Papa vel Legatus, de concess. præb. fo. la. n. reservatio etiam quid cum decreto irritantur non sufficit secundum magis veram opi. quam recitavi in. l. q. præsentis. q. prin.
- 17 ¶ + Decimo quarto quæro an beneficium reservatum per Legatum possit permutari dicas ¶ sic, glo. in ver. auctoritate, in. c. vni. co. de re. permu. li. vi. Nec ex hoc fraudatur reservatiuus cui nullum ius potest sibi acquiri vt est dictum supra in ultimo præludio huius partis.
- 18 ¶ + Decimo quinto quæro, an in secunda reservatio quam facit legatus debeat facere mentionem de prima. D. Gasp. in isto tra. fol. xx. ver. Item pendente dicit ¶ sic Idem Anch. in. c. præsentis. §. i. ver. quærit glo. & ibi Phil. li. col. de offi. leg. in. vi. & Villadiego in tract. de leg. in. ix. q. i. partis in. xii. col. ver. ex quo inferitur & col. xxv. ver. qui tñ
- 19 si finita. ¶ + Decimo sexto quæro an si super prima reservatione quā fecit legatus pendeat lis possit facere aliam, doc. tenent ¶ non in. c. præsentis, de offi. leg. in. vi. quos sequit Villadiego vbi supra in. xvii. col. ver. & quia. ¶ Decimo septimo quæro vt in alio exemplari. Et est sciendum ¶ q̄ plures effectus enumerari in parte præced. in reservatione papali conueniunt etiam reservationi legati, prout sunt decimus cum seq. xiii. & xviii. cum seq. xxiii. cum seq. xxxi. & xxxii. li. & xxxvii. cum seq. & xlv. & xlvii. & si in aliquo prædictorum dicit de pluribus beneficiis ponatur exemplum de vno quia plura non potest legatus reservare nisi prout dixi supra in. xi. q. Item si in aliquo dicatur de principali aut maiori dignitate ponatur exemplum in inferioribus beneficiis, quia tales legatus non confert aut reseruat vt dixi supra in ista parte in. lii. q. prin. ver. ecclesias cathedrales, cum duobus seq. ¶ De primo aut effectu reservationis papalis, an conueniat huic reservationi dictū est in. l. q. hulus. q. prin. de quinto, est dictum in. ix. q. eiusdem de. xlii. est dictum in. lii. q. prin. hulus partis ver. beneficia patronata. De xxxiii. est dictum in. xiii. q. præsentis. q. prin. ¶ Quidam alii non conueniunt reservationi legati. Et si qui sunt q̄ conueniant non habent locum in ea propter eius debilitatem.

¶ Quidam

Quinta quaestio principalis.

- 1 Legatus si moriatur vel reuocetur, an expiret reseruatō per ipsum facta.
- 2 Reseruatō legati an duret finita legatione.
- 3 Legatus si reseruet papae, an ipso legato mortuo vel reuocato duret reseruatō.
- 4 Reseruatō primae praeb. pro eo quia a legato fuerat creatus canonicus an expiret mortuo vel reuocato dicto legato.
- 5 Legatus si conferat Titio beneficium alias per ipsum reseruatū in fauorem N. & executores per ipsum deputati primo contulerint dicto N. quis praefertur.
- 6 Mortuo legato vel reuocato executores per ipsum deputati in reseruatione facta in fauorem certae personae poterunt illum reseruatū inducere in possessionem si eo uiuo contulerant.
- 7 Reseruatō legati expirat per collationem papae subsequen. nulla de tali reseruatione mentione habita.

Quinto Principaliter quaero, quomodo extinguatur reseruatō legati. Istum articulum expediam per infra scriptas quaestiones. ¶ Primo quaero: utrum morte vel reuocatione legati extinguatur reseruatō per ipsum facta, ista est. q. Spe. in. i. parte ti. li. 5. nunc tractemus ver. Sed ecce legatus, qui primo distinguit, an legatus moriatur, aut reuocetur re integra, aut re non integra vt primo casu expiret reseruatō, secundo non. Dicit postea q̄ pro maiori parte curiales tenent & dicunt fuisse saepe declaratum, q̄ exiunte legato legationem omnes processus per ipsum vel executores facti ipso facto expirant. Et ista opi. est hodie approbata per. c. praesenti in prin. de offi. leg. in. vi. Ratio est quia reseruatō legati est personalis & cum persona exinguitur. v. de Dy. in. c. i. in fi. de rez. iur. ¶ Secundo quaero, an beneficia reseruatā per legatum finita legatione remaneant reseruatā saltem respectu papae, vel successoris in legatione. Dico q̄ cum talis reseruatō fuerit vt est dictum personalis, non remanent talia beneficia affecta, sed eorum collatio reuertitur ad ordinarium vt tandem concludit Spe. in. d. ver. sed ecce legatus, cū quo transiunt doct. in. d. c. praesenti, in prin. vbi Philipp. in. lii. no. post Anch. vel circa istam ex quo limitabilis extrauagantem ad Ro. pontificis. Pāu. li. in ti. de praeb. non habere locum nec loqui in reseruationibus inferiorū a Papa. ¶ Tertio quaero, quid si legatus reseruasset beneficium collationi papae an ipso legato mortuo aut reuocato remaneat tale beneficium reseruatū ipsi papae. Spe. in. d. ver. sed ecce in fi. tenuit indubitate, q̄ sic, adeo q̄ ordinarius non potest se de tali impedire. Quod dictū Io. An. ibi non putat indistincte verum. vnde dicit q̄ si reseruauit legatus virtutē suae legationis licet dixerit se reseruare papae hoc nō obstabit quin ipso mortuo aut reuocato reuertatur ad ordinarium. Si vero reseruasset ex facultate ad hoc sibi a Papa concessa tunc verū est q̄ dicit Spe. quod apertius ponit in verbi sequen. quid si legatus.

Trac. Reservatio[n].

4 ¶ Quarto quæro quid si legatus contulit allicui canonicatum sub ex-
 pectatione præb. datis certis executoribus, vt præmissum illam vacare
 contingeret conferant &c. Nunquid mortuo vel reuocato legato ex-
 paret reservatio dictæ præb. ista fuit, q. Lapi prout refertur a doct. in
 d. c. præsent. in prin. in qua ipse conduxit q. reservatio non expirat &
 Philip. de Peru. inferen. Ibi dicta sua variat, quia primo dicit Lap. vel
 le potestatem, executoris non expirare adeo q. præbendam postea va-
 cantem poterit conferre, postea subdit q. talis præbenda non debet
 conferri per executores sed per alium ad quem spectat. Per. de Anch.
 ibidem in fi. referendo dicta Lapi dicit q. Lap. licet voluerit reserva-
 tionem non expirare, tamen dubitando loquitur de potestate execu-
 toris ipse tamen tenet simpliciter, q. duret etiam potestas executoris
 si reservatio durat & sic loquitur dubitatie an reservatio præbendæ
 duret in casu præmissio post finitam legationem, & hanc opi. quã di-
 cunt doct. tenuisse Lap. in. d. c. præsent. tenuit etiam in alleg. xvii. an
 datio in prin. Phil. vero adhærens opi. Io. de Fantu. & Geml. tenet q.
 tam reservatio q. datio executoris expiret per tex. in. d. c. præsent. &
 pro tali opinione dicit esse casum in. c. fi. de concess. præb. lib. vi. vbi
 reuocatoria papæ annullat etiam gratias prædecessoris sui, in quibus
 erat collatus canonicatus sub expectatione præbendæ, ergo fortius in
 legato. ¶ Sed est advertendum quia tex. in. d. c. fi. non bene hoc pro-
 bat, quia ibi ideo reuocatur collatio canonicatus, quia hoc in reuoca-
 toria expresserat Bonifacius, vt patet in princl. illius tex. Villadiego
 autem in tract. de leg. in. ix. q. i. partis col. xxiii. ver. sed an si conferat
 tenuit reservacionem expirare. ¶ Nō potest negari quin passus sit du-
 bious, Arbitror tamen ita posse concludi q. in terminis questionis præ-
 positæ verior sit opinio tenentium q. morte vel reuocatione legati
 expiret reservatio præb. Immo dicere aliud reputo magnam sim-
 plicitatem q. ostendo euidenter. Nam tex. in. d. c. præsent. in prin. re-
 quirir pro validitate reservacionis legati beneficium reservatum iam
 vacans esse collatum, sed in casu præmissio non fuit deuentum ad col-
 lationem allicuius beneficii vacantis. Nam licet sic collatum canoni-
 catus non dicitur collatum beneficium per multa quæ solennissime
 ponit Rot. in no. ccccxlvi. si legatus in primis argumentis quæ sunt in
 hoc veriora, sed posito q. quo ad quid dicitur collatum beneficium
 per ea quæ ponuntur ibidem in secundis argumentis. Quibus ad do-
 Colled. in. c. li. ver. quid si papa reservauit, extra de concess. præb. ta-
 men non est satisfactum dispositioni. d. c. præsent. quæ est vt benefi-
 cium reservatum iam vacans sit collatum, q. non fuit factum in casu
 questionis nostræ, quia ille canonicatus qui fuit collatus non fuerat
 reservatus, nec dicebat vacare ex persona allicuius, Immo dicit quod-
 dam ius de nouo creatum, secundum omnes in. c. cum M. de consti.
 ¶ Sed huc dicto ob. fortiter Rota in no. cclxxxv. si episcopus quæ in
 Individuo facti pro contraria opinione, & quæ multum turbavit me
 in isto casu. Nam ibi dicit, q. si episcopus ex facultate sibi concessa a
 papa contulerit vni canonicatum & reservauerit primam præb. vacan-
 turam & ante huiusmodi vacationem ipse novatur poterit nihilo-
 minus reservatiuus acceptare illam postea vacantem quia gratia iam

erat facta, ¶ Ad etiam istam decisionem cogitauit ita posse dici quia dispar est natura difficultatis concessa legato & facultatis concessa Episcopo posse reseruare beneficia suae Diocesis. Nam illa legati est odiosa, ut dicitur glo. in d. c. praesent. in fi. prin. & dixi in parte praeced. in il. praesud. in fi. illa vero concessa Episcopo de beneficiis suae Diocesis est fauorabilis, quia per eam Episcopus reducit ad ius suum, scilicet, conferendi beneficia ecclesiae suae, ut eleganter dicit Petrus de Ancho in consil. cxxxi. ad exclusionem d. Nicolai, circa princ. & talia non posset legatus conferre nec reseruare, ut dixi in il. praesud. huius partis, & ita proprie loquitur Rota praedicta. Non est ergo nitrum si plus durat reseruatio & plus afficit quia sic ex facultate papae, arg. c. hi qui, in fi. de praeb. lib. vi. ¶ Si vero in tali ecclesia ubi est certus canonicorum & praebendarum numerus legatus reseruauerit pro Titio primum canonicatum vacantem quem postea vacanti contulerit ipsi reseruatuo non facta mentione de praebenda, datis executoribus ut facerent tali responderi de fructibus &c. & legatus priusquam ipsi executores exequantur moriatur, aut reuocetur, non est extincta eorum potestas inimo poterunt talia facere per quae ipsi reseruatuo respondeatur de fructibus, & hoc quia est tanta connexitas hoc casu per canonicatum & praebendam ut vno collato, aliud veniat in consequentiam pro quo sunt notabilia dicta Gul. de monte lau. in clem. si iuxta in prin. de praeb. quae reassumpsit Rota in no. cccc. lx. Quae ratur. ii. col. & pro hoc est tex. in c. si is cui. §. non sic autem, de praeb. in. vi. & isto casu potest saluari opi. Lapi & Ancho. Si autem legatus aut executor contulerit praebendam reseruatam iam vacantem, & an tequam ipsi executores induxerint ipsum in possessionem praebendam, legatus moriatur aut reuocetur non est expirata siue extincta executorum potestas Lap. alleg. xvii. an datio, vers. an si papa vel a legato. ¶ In ecclesiis autem in quibus nulla est distinctio praebendarum forte idem est dicen. per ea quae dixi in. lli. q. princ. huius partis, vers. si. si autem mandatum cum sequen. ¶ Quod ubi uno legato reseruauit vnum beneficium pro tali datis certis executoribus, ut quae primum vacaret conferrent reseruatuo. Contingit quod vacante beneficio quod comprehendebatur in reseruatione legatus contulit alteri. Executores vero contulerunt ipsi reseruatuo. Quis istorum praesertatur docet. sunt varii in hoc. Nam Host. in c. cum dilectus, extra de iure patro. tenet quod legatus potuit alteri conferre, licet pro altero reseruauerit cum quo concordat sibi d. Abb. super glo. pen. idem tenet Ioan. An. in Spec. in i. parte titu. li. §. nunc tractemus, ver. sed si non potest, in add. incip. cum reseruans, & glo. in d. c. praesent. §. i. super ver. illa pendente, in princ. & Ioan. de Ligno. ut referunt Ancho. & Philip. in d. §. i. Ioan. an. consultus a Lupo in lita. q. respondit quod reseruatius praesertatur & sic quod non licuit legato variare. Item refert Phil. de Petri in d. §. i. & Cal. in consil. lli. An legatus, pen. col. d. c. pb. e.

Trac. Reseruation.

Lap.us vero vt referunt ibi doct. dixit q̄ reuocare potest legatus nūquam vacet, sed non postea licet Phil. aliter referat Lap. Cal. in. d. con. si in effectu distinxit q̄ in collatione quam facit legatus derogauit expressse reseruatione præcedenti præfertur collatiuus sed si non fecit de ea mentionem præfertur reseruatius, quia non præsumitur uelle cōtrauenire gratiæ quam fecit reseruatius unde præsumitur ex obliuione contulisse alteri. ¶ Phil. de Perus. in. d. §. j. post Pet. de Anch. & Gem. aliter locutus est in isto casu ponendo dictum cum certis limitatationibus. Ego uero dicerem sic aut legatus reseruauit certum & non inatum beneficium pro tali & tunc si illud idem postea uacans alteri q̄ reseruatius conferat placet mihi distinctio Cal. quam supra retuli. Limitando ultimum eius membrum duobus modis. Primo nisi parum ante factum collationem reseruaasset dictum beneficium, q̄ si de tali reseruatione non fecerit mentionem adhuc præfertur collationes quia præsumitur de sua reseruatione recenti fuisse recordatum legatum. Ita dicit Villadiego qui fuit vnus ex auditoribus pal. in trac. de lega. in. ix. q. j. partis. xxiii. col. ver. & hanc partem ego crederem, qui plenissime hunc casum examinat, quem refert, & sequitur Fely. i. c. cum olim. iii. col. ver. & adde extra de re iud. Secundo nisi legatus contulisset isti secundo ex facultate a Papa sibi concessa, quia isto casu uidetur facere auctoritate papæ Io. Cal. in. consi. viii. legatus vigore gratiæ, in tit. de præb. ¶ Aut legatus reseruauit primum uacaturum in fauorem talis, & tunc credo in distincte præferendum collatiuum & non reseruatium cui executores de eodem beneficio prouiderunt, nec per hoc puto gratiam reseruatium exiprasse si ostendet fuisse impeditum a legato vt in reseruatium papæ consuluit Gem. in. consi. ciij. pro responsione, in. i. dubio & si diceres q̄ legatus non potest conferre pendente reseruatione sicut non potest reseruare, vt refert Philipp. in. d. §. i. respondisset Io. and. Lapo q̄ apertius refert Cald. in. d. consi. lii. li. col. vel. lii. & d. Casp. in isto trac. fol. xx. ver. Item penden. q̄ uident firmare istud dictum. Dico q̄ hoc non reputo uerum scilicet q̄ pendente reseruatione non possit legatus conferre quia tex. in. d. §. i. prohibet fieri reseruationem altera pendente restringendo facultatem legati non autem loquitur in collatione in qua non reperitur restricta legatorum facultas. ¶ Sexto quæro legatus reseruauit datis certis executoribus qui beneficium postea uacans contulerunt reseruatius cōtingit legatum mori aut recedere priusq̄ ille reseruatius fuerit inductus in possessionem beneficii an sit extincta eorum potestas: dico q̄ non vt dixi supra proxime in. liii. q. in. fi. ver. si autem legatus, & sibi dictis adde quæ dixi in parte præce. in. liii. q. vii. q. princ.

7 ¶ Septimo quæro legatus reseruauit certum beneficium pro certa persona q̄ postmodum uacans papa contulit alteri nulla facta mentione reseruationis legati an reseruatius ipsius legati extinguatur. Credo q̄ sic, & uide quæ dixi in parte præce. in. liii. q. in. liii. esse, ver. si.

FINIS.

